

การวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งบนกระดานเสวนา
เว็บไซต์พันทิป

ปริญญานิพนธ์
ของ
โสภารวรรณ หนูกุ่ม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา

พฤษภาคม 2551

การวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งบนกระดานเสวนา
เว็บไซต์พันทิป

ปริญญานิพนธ์
ของ
โสภารวรรณ หนูกุ่ม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งบนกระดานเสวนา
เว็บไซต์พันทิป

บทคัดย่อ
ของ
โสภารวรรณ หนูกุ่ม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา

พฤษภาคม 2551

โสภารวรรณ หนูคุ้ม. (2551). การวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งบนกระดานเสวนาเว็บไซต์

พื้นที่ป. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร
ปัญญาเมธิกุล, ดร. สุกัญญา เรืองจรรยา.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษากลวิธีและรูปแบบในการนำเสนอความคิดเห็นโต้แย้ง และเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง จากการศึกษา กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งพบว่าผู้สนทนาในกระทู้มักเลือกใช้กลวิธีการให้เหตุผลเป็นส่วน สนับสนุนสำคัญในการโต้แย้ง เพราะทำให้ผู้สนทนาคนอื่นเข้าใจการแสดงความคิดเห็นอย่างชัดเจน ที่สุด และจากการศึกษาการใช้กลวิธีในแต่ละประเด็นยังพบว่าถึงแม้ว่าผู้สนทนามิได้ใช้กลวิธีการให้ เหตุผลมากเป็นอันดับที่ 1 แต่กลวิธีการให้เหตุผลก็ยังคงอยู่ในอันดับที่ 2 เสมอ แสดงให้เห็นว่าไม่ว่าจะ เป็นการสนทนาในประเด็นใด การให้เหตุผลก็ยังคงเป็นสิ่งจำเป็นในการโต้แย้งในทุกประเด็น

ส่วนในการศึกษารูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นโต้แย้งพบว่ามีส่วนประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ 1) การเกริ่นนำ 2) เนื้อหาการโต้แย้ง และ 3) การปิดการโต้แย้ง จากการศึกษาพบว่าส่วนประกอบที่ สำคัญที่สุดและปรากฏเสมอในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง คือ เนื้อหาการโต้แย้ง เนื่องจากเป็น ส่วนที่นำเสนอความคิดเห็นของผู้สนทนา

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งและประเด็นการ สนทนา พบว่าการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งไม่ได้แปรไปตามประเด็นในการสนทนา เนื่องจากสิ่งสำคัญในการเลือกใช้กลวิธีของผู้สนทนาขึ้นอยู่กับเนื้อหาของกระทู้ เหตุการณ์ ณ ขณะนั้น และพฤติกรรมการเลียนแบบของผู้สนทนา

AN ANALYSIS OF ARGUMENT EXPRESSIONS IN WEB BOARDS ON
WWW.PANTIP.COM

AN ABSTRACT
BY
SOPAWAN NOOKUNG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirement for the
Master of Education Degree in Educational Linguistics
at Srinakarinwirot University

May 2008

Sopawan Nookung. (2008). *An Analysis of Argument Expressions in Web Boards on www.pantip.com*. Master thesis, M. Ed. (Educational Linguistics). Bangkok. Graduate School, Srinakarinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr. Siriporn Panyametheekul, Dr. Sukanya Reungjaroon.

The objectives of this research are to analyze the schematic structure of arguments, the strategies users use to express their opinions, and the relationship between the argument strategies and the topic of the conversation on the web boards on pantip.com. The results reveal the most frequently used strategy is the reasoning strategy because it can help other users to understand what a particular user wants to say. However, there are several topics in which the users don't choose reasoning as a primary strategy. For every argument, reasoning is always necessary.

There is a three-part schema for arguments. The first part is the introduction. The second, and main part of the schema, is stating the user's opinion. The last part is the closing. Furthermore, the results indicate that the agenda is not directly correlated to the argument strategies. The three factors which affect choosing argument strategies are the message body of a particular thread, heated current events, and mimicry.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งบนกระดานเสวนาเว็บไซต์พันทิป

ของ

โสภาวรรณ หนูกุ้ง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่..... เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร ปัญญาเมธีกุล)

(อาจารย์ ดร. สุพัตรา ทองกัลยา)

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. สุกัญญา เรืองจรรยา)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร ปัญญาเมธีกุล)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. สุกัญญา เรืองจรรยา)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. ปณันดา เลอเลิศยุติธรรม)

..... กรรมการ

(อาจารย์ญานิสา บุรณะชัยทวี)

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เพราะความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์. ดร. ศิริพร ปัญญาเมธิกุล ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่มีค่ายิ่งต่องานวิจัยด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี โดยมีได้เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย และอาจารย์ยุานิสสา บุณยะชัยทวี อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งนอกเหนือจากความช่วยเหลือต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานวิจัยแล้ว ทั้ง 2 ท่าน ยังให้ความเมตตา ความเอื้ออาทร รวมทั้งสอนให้คิดอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และอบอุ่นใจเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. สุพัตรา ทองกัลยา ดร. สุกัญญา เรืองจรรยา ผศ. วรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร และ ดร. ปันนดา เลอเลิศยุติธรรม กรรมการสอบที่ได้ให้คำแนะนำอันทรงคุณค่ายิ่งในการตรวจสอบแก้ไข ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความเสร็จสมบูรณ์ ตลอดจนอาจารย์ NICOLE LASASS ที่ได้ให้คำแนะนำ ในการเขียนบทคัดย่อของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ช่วยประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ผู้วิจัยได้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ทำปริญญานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ทุนสำหรับการศึกษาครั้งนี้ ขอขอบคุณ เว็บไซต์พันทิปและผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นทุกท่านซึ่งเป็นที่มาของงานวิจัยนี้

ความสำเร็จทางการศึกษาในวันนี้ของผู้วิจัยส่วนหนึ่งมาจากความกรุณาของท่านผู้อำนวยการ ฬีรพล สาระคง และคุณครูณิตยา สาระคง อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเกาะพลวย และภรรยาที่ได้ให้โอกาสและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่การสอน คุณกิตติมา สุรมาศ เพื่อนร่วมงานที่ได้ให้คำแนะนำให้ข้คิด และกำลังใจที่ดีในการทำวิจัยขึ้นนี้ให้สำเร็จลุล่วง และขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นภาษาศาสตร์ การศึกษาทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจกันและกันในการเรียนและการทำงานวิจัย คุณค่าอันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบแด่พระคุณบิดา มารดา ครอบครัวหนูกึ่ง และครอบครัวแดงสนิท ผู้ให้ความรักและให้กำลังใจในการฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ และไม่ย่อท้อในการทำงานทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

โสภาวรรณ หนูกึ่ง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	7
สมมติฐานการวิจัย	7
ความสำคัญของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
ปริจเฉท	10
นิยามของปริจเฉท	10
ปริจเฉทคอมพิวเตอร์	11
การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์	13
นิยามของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์	14
ประเภทของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์	15
การโต้แย้ง	18
นิยามของการโต้แย้ง	18
ประเภทและกลวิธีการโต้แย้ง	19
ประเภทการโต้แย้ง	19
กลวิธีการโต้แย้ง	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการโต้แย้ง	24
3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
สรุปและอภิปรายผล	59
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง.....	61
ประเด็นวิชาการ.....	63

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ประเด็นกีฬา.....	70
ประเด็นแวดวงบันเทิง.....	75
ประเด็นสินค้าและบริการ.....	80
ประเด็นศาสนา.....	83
ประเด็นการเมือง	87
ประเด็นธุรกิจการลงทุน.....	94
รูปแบบการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง	101
ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง.....	112
5 สรุปและอภิปรายผล	119
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า	119
สรุปและอภิปรายผลการวิจัย.....	121
กลวิธีการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง	121
รูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นโต้แย้ง.....	124
ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นและกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง.....	125
ข้อเสนอแนะ	126
บรรณานุกรม	128
ภาคผนวก	134
ภาคผนวก ก การเข้าใช้งาน กระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป.....	135
ภาคผนวก ข ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นในกระดานเสวนา.....	140
ประวัติย่อผู้วิจัย	153

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 สรุปกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้ง	33
2 แสดงกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งที่ใช้ในงานวิจัย	39
3 แสดงกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งที่ใช้ในงานวิจัย.....	62
4 จำนวนร้อยละและความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้ง ในประเด็นต่างๆ	64
5 จำนวนร้อยละและความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้ง ในประเด็นวิชาการ	71
6 จำนวนร้อยละและความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้ง ในประเด็นกีฬา.....	76
7 จำนวนร้อยละและความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้ง ในประเด็นสินค้าและบริการ.....	81
8 จำนวนร้อยละและความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้ง ในประเด็นศาสนา.....	83
9 จำนวนร้อยละและความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้ง ในประเด็นการเมือง.....	88
10 จำนวนร้อยละและความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้ง ในประเด็นธุรกิจการลงทุน.....	95
11 สรุปปริมาณการใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งของผู้สนทนา.....	112
11 สรุปปริมาณการใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งโดยรวมของผู้สนทนา.....	121

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิสรุปการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในประเด็นต่างๆ	63
2 ส่วนประกอบของการแสดงความคิดเห็นในกระดานเสวนาเว็บไซต์พันทิป	101
3 ตัวอย่างรูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นโต้แย้ง	102
4 ตัวอย่างรูปแบบการเกริ่นนำการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งโดยใช้สัญลักษณ์	103
5 ตัวอย่างรูปแบบการเกริ่นนำการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งโดยใช้สัญลักษณ์ ร่วมกับการกล่าวลำดับที่	104
6 ตัวอย่างรูปแบบการเกริ่นนำการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งโดยการอ้างถึง ลำดับความคิดเห็นของผู้สนทนาคนอื่น.....	104
7 ตัวอย่างรูปแบบการเกริ่นนำโดยการเรียกขานเจ้าของความคิดเห็น	105
8 ตัวอย่างรูปแบบการเกริ่นนำโดยการอ้างถึงลำดับความคิดเห็นของผู้สนทนาคนอื่น.....	106
9 ตัวอย่างรูปแบบเนื้อหาการโต้แย้งโดยการให้ข้อมูลเพิ่มเติม	107
10 ตัวอย่างรูปแบบเนื้อหาการโต้แย้งโดยการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม	108
11 ตัวอย่างรูปแบบเนื้อหาการโต้แย้งโดยการบรรยายมุมมองของตนเอง	109
12 ตัวอย่างรูปแบบเนื้อหาการโต้แย้งโดยใช้อารมณ์	109
13 ตัวอย่างรูปแบบการปิดการโต้แย้งโดยใช้การกล่าวสรุป	110
14 ตัวอย่างรูปแบบการปิดการโต้แย้งโดยใช้คำลงท้าย	111
15 ตัวอย่างรูปแบบการปิดการโต้แย้งโดยใช้ปัจฉิมลิขิต	112

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันวิทยาการทางการสื่อสารเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว เครื่องมือในการสื่อสารถูกสร้างและพัฒนาให้สนองความต้องการของมนุษย์แทบทุกด้าน โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดสำหรับการสื่อสารในปัจจุบัน เนื่องจากการสื่อสารที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางเห็นได้จากปริมาณผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตที่เพิ่มขึ้นทุกปี อินเทอร์เน็ตสามารถให้บริการที่หลากหลายแล้วแต่ความต้องการของผู้ใช้ ไม่ว่าจะเป็นไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ การสนทนาผ่านโปรแกรมสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่ทำให้ผู้สื่อสารสามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว นอกจากนี้ อินเทอร์เน็ตยังทำให้ผู้ใช้สามารถค้นหาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งหนึ่งและเชื่อมต่อไปยังแหล่งอื่นๆ ได้อย่างรวดเร็ว อินเทอร์เน็ตทำให้เราสามารถค้นหาข้อมูลข่าวสารที่ต้องการได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าจะเป็นโฆษณา การเสนอขายสินค้า การหางาน หรือการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อความบันเทิง เช่น การดูหนัง ฟังเพลง เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับที่วูดและสมิท (Wood; & Smith. 2001 : 33) กล่าวถึงการใช้อินเทอร์เน็ตว่าผู้ใช้สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้โดยไม่ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับภาษาโปรแกรมหรือระบบโปรโตคอล ผู้ใช้แค่เพียงรู้จัก World Wide Web¹ (www หรือ เว็บ) เนื่องจากเว็บมีการใช้งานง่าย รวมถึงคุณสมบัติอื่นที่สนองความต้องการของผู้ใช้ได้ดีและหลากหลาย จึงทำให้มีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว

นอกจากคุณสมบัติของอินเทอร์เน็ตดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เสน่ห์อีกประการหนึ่งของการสื่อสารผ่านสื่อประเภทนี้ คือ ความมีอิสระเสรี (freedom) ในการแสดงความคิดเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกระดานเสวนา (bulletin board หรือ message board) หรือที่รู้จักกันในชื่อของเว็บบอร์ด (webboard) อันเป็นหนึ่งในรูปแบบการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต ผู้ใช้สามารถใช้กระดานเสวนาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารได้อย่างไร้ข้อจำกัด ทั้งยังมีลักษณะเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต เป็นแหล่งเก็บข้อความที่ถูกส่ง (post) มา โดยเก็บไว้ในเซิร์ฟเวอร์ เพื่อให้ผู้ใช้คนอื่นมาร่วมแสดงความคิดเห็นหรือช่วยตอบคำถาม การสื่อสารในกระดานเสวนาไม่มีความยุ่งยาก สลับซับซ้อนมากนักและมีลักษณะเด่น คือ ความอิสระ กล่าวคือ ผู้ใช้สามารถแสดงความคิดเห็นแบบ

¹ World Wide Web (www) หรือเรียกสั้นๆ ว่า เว็บ เป็นบริการข้อมูลในระบบอินเทอร์เน็ตที่เป็นระบบกระจายข้อมูลข่าวสารที่จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร ซึ่งเอกสารเหล่านี้อาจเป็นข้อความหรืออยู่ในรูปแบบอื่นๆ เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือเสียง

เสรีต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งอาจเป็นทั้งการแสดงความคิดเห็นแบบที่สนับสนุนและขัดแย้ง เนื่องจากความแตกต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของแต่ละบุคคล ดังที่แทนเนน (Tannen. 1991 : 149) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเกิดการขัดแย้งว่าเมื่อคนมีปฏิสัมพันธ์กันย่อมมีความต้องการหรือความสนใจบางประการที่แตกต่างกัน และสิ่งที่ตามมาคือ ความขัดแย้ง ซึ่งความขัดแย้งมีอยู่ในทุกสังคม และนำไปสู่การแสดงออกของความขัดแย้งในรูปแบบต่างๆ กัน

ในประเทศไทย กระดานเสวนาเป็นที่รู้จักและนิยมใช้ในการสื่อสารรูปแบบกลุ่มสนทนา โดยมีลักษณะเป็นเวทีสาธารณะที่เปิดโอกาสให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตได้รับทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวต่างๆ รวมทั้งร่วมสนทนาและแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ที่สนใจ โดยเริ่มจากมีผู้เข้ามาในกระดานเสวนาและฝากข่าวสารหรือตั้งคำถามไว้ในห้องต่างๆ ของกระดานเสวนา หรือที่เรียกว่า “กระทู้”² ให้ผู้ที่สนใจเข้ามาอ่าน ถ้าผู้อ่านอ่านแล้วมีความคิดเห็นอย่างไร ก็สามารถตอบกลับไปได้ ซึ่งผู้ตอบกระทู้แต่ละกระทู้อาจมีหลายคนก็ได้ เว็บไซต์ส่วนใหญ่ในปัจจุบันที่ให้บริการกระดานเสวนา ได้แก่ www.pantip.com www.dek-d.com www.mthai.com www.manager.co.th เป็นต้น ซึ่งกระดานเสวนาที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับต้นๆ คือ กระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป การเข้าใช้งานของเว็บไซต์พันทิปต้องมีการลงทะเบียน เพื่อเป็นสมาชิก เนื่องจากเป็นเว็บไซต์ที่มีผู้นิยมเข้าใช้บริการเป็นจำนวนมาก ทำให้ต้องนำระบบสมาชิกมาใช้ นั่นคือ หากใครจะเข้ามาแสดงความคิดเห็นในกระดานเสวนาต้องลงทะเบียนสมัครสมาชิกก่อนทุกครั้งจึงจะสามารถเข้ามาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือตอบกระทู้ได้ เว็บไซต์พันทิปมีกระดานข่าวหลากหลายตามหัวข้อและเรียกหัวข้อเหล่านี้ว่า “โต๊ะ”³ ในปัจจุบันประกอบด้วย 23 โต๊ะ เพื่อให้สมาชิกสามารถเลือกเข้ามาพบปะพูดคุยในเนื้อหาที่ต้องการจากการศึกษาของนภดล อินนา (2548 : 171) พบว่าสาเหตุที่ทำให้กระดานเสวนาในเว็บไซต์พันทิปได้รับความนิยม คือ เว็บไซต์พันทิปมีการปรับปรุงเนื้อหาให้ตรงกับความต้องการของผู้เข้าชมเว็บไซต์ตลอดเวลา ยึดหลักความน่าเชื่อถือ สร้างความแตกต่างในรูปแบบและเนื้อหา และที่สำคัญการแสดงความคิดเห็นในกระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิปมีรูปแบบและเนื้อหาการแสดงความคิดเห็นที่มีความเข้มข้นและความรุนแรงจึงทำให้เป็นที่นิยม และจากการสำรวจของนภดล อินนา (2548 : 168) ยัง

² กระทู้ คือ หัวข้อหรือข้อความที่ผู้ตั้งกระทู้ส่ง เพื่อถามหรือเปิดประเด็นให้ผู้แสดงความคิดเห็นคนอื่นเข้ามาตอบคำถาม อธิบาย หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ บนกระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป

³ การเรียกหมวดหมู่ของกระดานเสวนาว่า “โต๊ะ” เนื่องมาจากในเว็บไซต์พันทิปเรียกกระดานเสวนาว่า “คาเฟ่” (cafe) โดยเปรียบเสมือนโต๊ะที่นั่งในคาเฟ่ ซึ่งเป็นสถานที่พบปะสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามความสนใจของคน ในปัจจุบันโต๊ะในกระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิปมี 23 โต๊ะ ประกอบด้วย โต๊ะสยามสแควร์ โต๊ะไกลบ้าน โต๊ะเฉลิมไทย โต๊ะห้องสมุด โต๊ะจุฑจักร โต๊ะศาสนา โต๊ะชายคา โต๊ะหว่ากอ โต๊ะรัชดา โต๊ะสีลม โต๊ะมานูญครอง โต๊ะสินธร โต๊ะศุภชลาศัย โต๊ะราชดำเนิน โต๊ะ BluePlanet โต๊ะกล่อง โต๊ะสวนลุมพินี โต๊ะโทรโข่ง และโต๊ะไร้สังกัด โต๊ะชานเรือน โต๊ะกันครัว โต๊ะเฉลิมกรุง และโต๊ะรวมมิตร (รายละเอียดของแต่ละโต๊ะดูในบทที่ 3)

ตัวอย่างกระทู้การแสดงความคิดเห็นบางตอนในเว็บไซต์พันทิปที่มีจำนวนความคิดเห็นทั้งหมด 32 ความคิดเห็น โดยยกเอาประเด็นที่ได้รับการกล่าวถึงในกลุ่มของผู้ติดตามชมกีฬาฟุตบอลในช่วงของการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี 2006 มาตั้งเป็นกระทู้ ดังต่อไปนี้

(1) C.RONALDO คุณคือฮีโร่ตลอดกาลของผม หัวใจคุณกว้างแกร่งจริงๆ

คุณแสดงให้เห็นแล้วว่า แม้อายุยังน้อย แต่หัวใจคุณกว้างแกร่งกว่าแลมพ์กับเจอราร์ด คุณเดินเข้าไปยิงลูกโทษด้วยความมั่นใจเต็มร้อย สีหน้าแววตาเปี่ยมความมั่นใจ ทั้งที่ลูกนั้นบีบหัวใจเหลือเกิน

ขอคารวะด้วยใจจริง

แฟนบอลโปรตุเกส

จากคุณ : ใจ๋ - [3 ก.ค. 49 07:29:36]

(1') ความคิดเห็นที่ 8

แกร่งยังงี้ครับ

ลูกนั้นโปรตุเกสได้เปรียบอยู่เห็นๆ นำอยู่ จะเข้าหรือไม่เข้าก็ไม่เสียหายอะไร

ส่วนเรื่องหน้าตาเนี่ย ไม่ต้องเก๊กก็ได้ นำรำคาญ

ปล. ถูกลูกหน้าก็หาทีมใหม่แล้วกัน เพราะแมนฯยู คงไม่ต้อนรับนักเตะที่ไม่มีใจให้สโมสร แล้วก็ไม่มีน้ำใจนักกีฬาครับ

จากคุณ : Bug Gerd - [3 ก.ค. 49 11:20:39]

(1'') ความคิดเห็นที่ 12

ซีดานกับ โรนัลโด่ ก่อนเตะกันยังยิ้มให้กันเดินไป เล่นกันเลย

เล่นในเกมก็ แฟร์กัน

แล้ว โรนัลโด่(ตัวนี้) กะ รุนี๋ย ก็ทีมเดียวกัน .. ยังทำน่าเกลียดขนาดนี้

ผมคนหนึ่งจะไม่เอาด้วย

นิยามของ โรนัลโด่(ตัวนี้) คือ

GU⁴ ไม่สนอะไร นอกจากตัว GU เอง

จากคุณ : oommy - [3 ก.ค. 49 12:03:40]

⁴ GU เป็นคำที่ใช้แทนคำว่า กู เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำไม่สุภาพและปลอดภัยจากระบบการกรองคำหยาบของเว็บไซต์ที่จะทำหน้าที่ลบความคิดเห็นที่มีการใช้คำหยาบในเว็บไซต์

(1^{III}) ความคิดเห็นที่ 13

เห็นปกป้องมันจัง

ลองคิดตัวเองเป็นรูนี่ซีคับ

คุณจะคุยกับมันมั้ย

เออผมเป็นพวก sensitive อะคับ (บอกไว้ก่อน)

เออไม่ได้เซียร์อังกฤษด้วย

จากคุณ : เกลียตมัน (toninan) - [3 ก.ค. 49 12:30:12]

ตัวอย่าง (1) เป็นกระทู้หนึ่งในโต๊ะสุภาพลาศัย กรณีคริสเตียโน่ โรนัลโด้ ทีมชาติโปรตุเกสกระตุ้นให้กรรมการแจกใบแดงแก่เวย์น รูนีย์ ทีมชาติอังกฤษ ทั้งที่เป็นเพื่อนร่วมทีมแมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด เหมือนกัน ในรอบ 8 ทีมสุดท้ายของการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี 2006 ซึ่งข่าวนี้เป็นที่กล่าวถึงในหมู่ผู้ติดตามชมกีฬาฟุตบอลเป็นจำนวนมาก โดยมีผู้ชมบางส่วนเห็นว่าเป็นการใช้วิธีกดดันกรรมการของคริสเตียโน่ โรนัลโด้ เพื่อให้เวย์น รูนีย์ ผู้เล่นคนสำคัญของทีมชาติอังกฤษโดนไล่ออกจากสนาม ผู้ชมส่วนมากมองว่าจากสถานการณ์นี้เองที่เป็นจุดพลิกผันให้ทีมรองอย่างโปรตุเกสสามารถพลิกมาเสมอทีมเป็นต่ออย่างอังกฤษและนำไปสู่การเอาชนะทีมอังกฤษในการยิงลูกโทษท้ายเกมได้ในที่สุด

(1^I) ความคิดเห็นที่ 8

แกร่งยังไ้ครับ

ลูกนั้นโปรตุเกสได้เปรียบอยู่เห็นๆ น่าอยู่ จะเข้าหรือไม่เข้าก็ไม่เสียหายอะไร

ส่วนเรื่องหน้าตาเนีย ไม่ต้องเก็กก็ได้ น่ารำคาญ

ปล. ถูถูกาลหน้าก็หาทีมใหม่แล้วกัน เพราะแมนฯยู คงไม่ต้อนรับนักเตะที่ไม่มีใจให้สโมสร แล้วก็ไม่มีน้ำใจนักกีฬาครับ

จากคุณ : Bug Gerd - [3 ก.ค. 49 11:20:39]

จากตัวอย่าง (1^I) ความคิดเห็นที่ 8 ผู้แสดงความคิดเห็นโต้แย้งใช้การถามกลับเจ้าของกระทู้เพื่อให้เจ้าของกระทู้ทบทวนความคิดเห็นของเจ้าของกระทู้เองอีกครั้งหนึ่ง ในประโยค “แกร่งยังไ้ครับ” แล้วจึงแสดงผลประกอบการโต้แย้งต่อผู้ตั้งกระทู้ คือ “ลูกนั้นโปรตุเกสได้เปรียบอยู่เห็นๆ น่าอยู่ จะเข้าหรือไม่เข้าก็ไม่เสียหายอะไร” เพื่อเป็นการชักจูงให้ผู้อ่านคล้อยตาม ผู้แสดงความคิดเห็นที่ 8 ยังแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากกระทู้ คือ ไม่เห็นด้วยต่อการกระทำของโรนัลโด้ ด้วยการใช้ประโยค “ถูถูกาลหน้าก็หาทีมใหม่ก็แล้วกัน เพราะแมนฯยู ไม่ต้อนรับนักเตะที่ไม่มีใจให้สโมสร แล้วก็ไม่มี

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบรูปแบบการนำเสนอในความคิดเห็นที่ 8 คือ ผู้ตั้งกระทู้ใช้รูปแบบการตั้งกระทู้เหมือนการเขียนจดหมาย มีการลงท้ายด้วยข้อความ “ขอคารวะด้วยใจจริง” และลงชื่อว่า “แฟนบอลโปรตุเกส” ผู้แสดงความคิดเห็นที่ 8 มีการล้อเลียนรูปแบบโดยใช้ “ปด.” หรือ บัจฉิมลิขิต ซึ่งเป็นส่วนที่เขียนท้ายจดหมายด้วยเช่นกัน

(1¹¹) ความคิดเห็นที่ 12

ซีดานกับ โรนัลโด้ ก่อนเตะกันยังยิ้มให้กันเดินไป เล่นกันเลย
เล่นในเกมก็ แฟร์กัน
แล้ว โรนัลโด้(ตัวนี้) กะ รูนีย์ ก็ทีมเดียวกัน .. ยังทำน่าเกลียดขนาดนี้
ผมคนหนึ่งจะไม่เอาด้วย
นิยามของ โรนัลโด้(ตัวนี้) คือ
GU⁴ ไม่สนอะไร นอกจากตัว GU เอง
จากคุณ : oommy - [3 ก.ค. 49 12:03:40]

ตัวอย่าง (1¹¹) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้รูปแบบการโต้แย้งโดยการยกเหตุการณ์ลักษณะเดียวกันมาเปรียบเทียบ เพื่อให้เห็นความแตกต่างที่ขัดแย้งกันของทั้งสองเหตุการณ์ให้ผู้อ่านคิดและคล้อยตาม คือ “ซีดานกับโรนัลโด้ ก่อนเตะกันยังยิ้มให้กันเดินไปเล่นกันเลย เล่นในเกมก็แฟร์กัน แล้วโรนัลโด้(ตัวนี้) กะ รูนีย์ ก็ทีมเดียวกัน .. ยังทำน่าเกลียดขนาดนี้” เป็นการเปรียบเทียบระหว่างคู่ของซีเนอดีน ซีดานกับโรนัลโด้ หลุยส์ นาซาริโอ เดอ ลิมา ที่สังกัดสโมสรรีลมาดริดเหมือนกัน แต่ในการแข่งขันฟุตบอลโลกทั้งสองคนสังกัดทีมชาติคนละทีม คือ สังกัดทีมชาติฝรั่งเศสและบราซิล ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ทั้งสองคนไม่เกิดปัญหาในการแข่งขันฟุตบอลโลก เหมือนกรณีของคริสเตียโน โรนัลโด้ ทีมชาติโปรตุเกส และเวย์น รูนีย์ ทีมชาติอังกฤษ ซึ่งทั้งคู่ต่างก็สังกัดสโมสรแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ดเหมือนกัน แต่เกิดปัญหาในการแข่งขัน

นอกจากนั้น ผู้แสดงความคิดเห็นที่ 12 ยังแสดงความคิดเห็นโต้แย้งอย่างชัดเจนด้วยรูปประโยคปฏิเสธที่ตรงตามเจตนา นั่นคือ การใช้คำว่า “ไม่” ซึ่งหมายถึง การแสดงความไม่เห็นด้วยต่อความคิดเห็นของผู้ตั้งกระทู้และการกระทำของโรนัลโด้อย่างชัดเจน ผู้แสดงความคิดเห็นยังแสดงความไม่เห็นด้วย โดยการกล่าวเชิงต่อว่าโรนัลโด้ว่าไม่สนใจใครนอกจากตัวเอง โดยใช้ประโยค “GU ไม่สนอะไร นอกจากตัว GU เอง” เพื่อโต้แย้งต่อกระทู้ที่กล่าวชื่นชมในความมั่นใจ เด็ดเดี่ยวและก้าวร้าวของโรนัลโด้ว่าไม่จริง

(1^{III}) ความคิดเห็นที่ 13

เห็นปกป้องมันจัง

ลองคิดตัวเองเป็นรูนี้ยซี่คับ

คุณจะคุยกับมันมัย

เออผมเป็นพวก sensitive อะคับ (บอกไว้ก่อน)

เออไม่ได้เชียร์อังกฤษด้วย

จากคุณ : เกลียดมัน (toninan) - [3 ก.ค. 49 12:30:12]

ตัวอย่าง (1^{III}) ผู้แสดงความคิดเห็นที่ 13 เริ่มต้นด้วยการใช้ประโยค “เห็นปกป้องมันจัง” แสดงการประชดประชันต่อผู้ตั้งกระทู้ การใช้คำว่า “ปกป้อง” เป็นการประเมินค่าความคิดเห็นต่อผู้ตั้งกระทู้ว่าเป็นการเข้าข้างโรนัลด์ ทำให้ผู้แสดงความคิดเห็นเกิดความรู้สึกว่าผู้ตั้งกระทู้ไม่เป็นกลาง แล้วตามมาด้วยการใช้รูปประโยคคำถามถามกลับว่า “ลองคิดตัวเองเป็นรูนี้ยซี่คับ คุณจะคุยกับมันมัย” มีการใช้รูปประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับตนเอง “ผมเป็นพวก sensitive อะคับ (บอกไว้ก่อน)” เพื่อบอกเหตุผลในการแสดงความคิดเห็นได้แย้ง และบอกสถานะของตัวเองว่าเป็นกลางไม่ได้เข้าข้างฝ่ายใดมาเสริม เพื่อเป็นการเพิ่มน้ำหนักความน่าเชื่อถือให้กับการแสดงความคิดเห็นของตนเองด้วยวลี “เออไม่ได้เชียร์อังกฤษด้วย” แสดงการโต้แย้งต่อข้อความ “แฟนบอลโปรตุเกส” ในกระทู้ เนื่องจากการแข่งขันระหว่างทีมชาติอังกฤษกับทีมชาติโปรตุเกส ผู้แสดงความคิดเห็นต้องการบอกว่าตนไม่ได้เชียร์ฝ่ายใด

จากตัวอย่างที่กล่าวมาทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าการแสดงความคิดเห็นได้แย้งในกระดานเสวนามีกลวิธีและรูปแบบการนำเสนอที่แตกต่างกันออกไป บางครั้งผู้แสดงความคิดเห็นอาจใช้ประโยคคำถาม เห็นได้จากในความคิดเห็นที่ 8 หรือการยกสถานการณ์อื่นๆ ที่มีความใกล้เคียงกันมาเปรียบเทียบอย่างเช่นในความคิดเห็นที่ 12 หรือการถามกลับให้ผู้แสดงความคิดเห็นคนอื่นๆ คิดตามในความคิดเห็นที่ 13 เป็นต้น

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมา ทำให้ผู้วิจัยสนใจว่าแท้จริงแล้วในกระดานเสวนาที่มีความเป็นอิสระเสรีในการแสดงออก ผู้แสดงความคิดเห็นมีกลวิธีและรูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นได้แย้งอย่างไร นอกจากนั้น จากการพิจารณาข้อมูลที่ศึกษาพบว่าประเด็นการสนทนาในเว็บไซต์พันทิปมีความหลากหลายมาก ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตว่าความหลากหลายของประเด็นการสนทนา น่าจะมีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีของผู้สนทนา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานว่าโต๊ะที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อ ศาสนา และการเมือง ซึ่งเป็นประเด็นที่ผู้สนทนามักจะหลีกเลี่ยง ดังที่ชนัดดา พุกกะมาน และวรรณิ พุทธเจริญทอง (2538 : 110) กล่าวว่าประเด็นศาสนาและการเมืองเป็นประเด็นที่ควรหลีกเลี่ยงในการสนทนา เพราะเป็นประเด็นที่จะก่อให้เกิดความรุนแรงในการแสดงความคิดเห็นและการโต้เถียง ผู้วิจัยจึง

ความมุ่งหมายสุดท้ายที่ผู้วิจัยสนใจ คือ ผู้วิจัยสนใจว่าประเด็นในการแสดงความคิดเห็นมีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการแสดงความคิดเห็นได้แย้งของผู้แสดงความคิดเห็นหรือไม่ อย่างไร เนื่องจากดังที่กล่าวแล้วว่าประเด็นการแสดงความคิดเห็นในเว็บไซต์พันทิปมีความหลากหลายมาก ไม่ว่าจะเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับวิชาการ การเมือง กีฬา ศาสนา ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่าการเลือกใช้กลวิธีการโต้แย้งของผู้สนทนาน่าจะแปรตามประเด็นในการสนทนา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อศึกษากลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในกระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป
2. เพื่อศึกษารูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นโต้แย้งในกระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

สมมติฐานการวิจัย

1. โต้ะที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อ ศาสนา และการเมือง ผู้สนทนามีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีแสดงอารมณ์รุนแรงมากที่สุด
2. โต้ะที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ความรู้ การศึกษา วิชาการ และวิทยาศาสตร์ ผู้สนทนามีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีแสดงเหตุผลมากที่สุด
3. การเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งของผู้สนทนาจะแปรตามประเด็นในการสนทนา

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงกลวิธีและรูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นโต้แย้งในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์
2. ทำให้ตระหนักถึงบทบาทและความสำคัญของการใช้ภาษาในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์

3. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์และการสื่อสารแบบเผชิญหน้ากัน

4. ทำให้เห็นแนวทางในการศึกษาภาษาในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ โดยมีตัวแปรอื่นที่ส่งผลต่อการใช้ภาษา เช่น เพศ วัย และระดับของภาษา เป็นต้น

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) คือ ผู้วิจัยจะเลือกกลุ่มตัวอย่างจากกระทู้⁵ในเว็บไซต์พันทิป 12 โຕ้ะ จาก 23 โຕ้ะ เนื่องจากจากการสำรวจเบื้องต้นพบว่า การแสดงความคิดเห็นในบางโຕ้ะมีประเด็นการแสดงความคิดเห็นที่ไม่ชัดเจน เช่น โຕ้ะโทรโง โຕ้ะไร้สังกัด และโຕ้ะรวมมิตร ซึ่งเป็นโຕ้ะที่รวมกระทู้จากทุกโຕ้ะ อีกทั้งการแสดงความคิดเห็นในบางโຕ้ะเป็นการนำเสนอโดยภาพและใช้ข้อความภาษาอังกฤษ เช่น โຕ้ะขายคา โຕ้ะกล้ง โຕ้ะ Blueplanet และโຕ้ะไกลบ้าน ดังนั้น โຕ้ะเหล่านี้ผู้วิจัยจะไม่นำมาศึกษา ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากกระทู้ที่มีจำนวนข้อความแสดงความคิดเห็นมากที่สุด โຕ้ะละ 1 กระทู้ ในแต่ละสัปดาห์ของทั้ง 12 โຕ้ะ เป็นเวลา 60 วัน (2 เดือน) คือ ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม 2549 ดังนั้นจะได้กระทู้ทั้งสิ้น 96 กระทู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **กระดานเสวนา** หมายถึง ระบบให้บริการข้อมูลข่าวสารแบบออนไลน์ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถเข้าถึงบริการหรือข้อมูลได้ โดยการเชื่อมโยงเข้ากับระบบของผู้ให้บริการแต่ละรายโดยตรง ทำให้ผู้ใช้งานสามารถลงข้อความประกาศหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ (วิโรจน์ ชัยมูล; จักกฤษณ์ นพคุณ; และสุพรรณ ยวงทอง. 2537 : 56)

2. **กระทู้** หมายถึง หัวข้อหรือข้อความที่ผู้ตั้งกระทู้ส่ง เพื่อถามหรือเปิดประเด็นให้ผู้แสดงความคิดเห็นคนอื่นเข้ามาตอบคำถาม อธิบาย หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ บนกระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป

3. **ผู้แสดงความคิดเห็น** หมายถึง ผู้ที่เข้ามาแสดงความคิดเห็น ตอบคำถาม หรืออธิบายในกระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป

4. **การโต้แย้ง** หมายถึง การใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นในกระดานเสวนา โดยมีการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือผู้ตั้งกระทู้

⁵ ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษากลวิธีที่ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้ มิได้มีเจตนาในการกล่าวหาว่าผู้แสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด

5. **รูปแบบการโต้แย้ง** หมายถึง การเรียงลำดับการนำเสนอความคิดเห็นโต้แย้งในกระดานเสวนาของเว็บไซต์พื้นที่ของผู้แสดงความคิดเห็น

6. **กลวิธีโต้แย้ง** หมายถึง วิธีการหรือแนวทางการแสดงความคิดเห็น เพื่อสื่อถึงความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับผู้ตั้งกระทู้หรือผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น เช่น กลวิธีให้เหตุผล กลวิธีกล่าวท้าทาย กลวิธีให้ทางเลือก กลวิธีประชด เป็นต้น (สุภาสินี โพธิวิทย์. 2547 : 116)

7. **ประเด็น** หมายถึง หัวข้อการแสดงความคิดเห็น ซึ่งในงานวิจัยนี้แบ่งประเด็นตามเนื้อหาที่กล่าวถึงในแต่ละโต๊ะของกระดานเสวนา เช่น โต๊ะราชดำเนินเป็นประเด็นเกี่ยวกับการเมือง โต๊ะสุขุขลาศัยเป็นประเด็นเกี่ยวกับกีฬา และโต๊ะสวนลุมพินีเป็นประเด็นเกี่ยวกับสุขภาพ เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.1 ปริจเฉท (discourse)

2.1.1 นิยามของปริจเฉท

2.1.2 ปริจเฉทคอมพิวเตอร์

2.2 การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ (Computer – Mediated Communication: CMC)

2.2.1 นิยามของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์

2.2.2 ประเภทของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์

2.3 การโต้แย้ง (argument)

2.3.1 นิยามการโต้แย้ง

2.3.2 ประเภทและกลวิธีการโต้แย้ง

2.3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการโต้แย้ง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ปริจเฉท (discourse)

2.1.1 นิยามของปริจเฉท

ปริจเฉท คือ หน่วยภาษาที่สูงกว่าระดับวลีหรือประโยค เกิดจากการเรียงต่อเนื่องกัน
ไปของประโยคจึงไม่สามารถอธิบายได้ภายในกรอบของหน่วยภาษาระดับประโยค หรืออาจกล่าวได้ว่า
ปริจเฉทเป็นหน่วยสร้างที่สื่อความหมายและเจตนาในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ โดยมีความ
ต่อเนื่องทางความหมายเป็นเงื่อนไขที่ทำให้ปริจเฉทแตกต่างจากกลุ่มประโยคที่มาเรียงต่อกัน ปริจเฉท
สามารถสะท้อนวิถีชีวิตของคนในสังคมนั้น เช่น นิยาย นิทาน บทบรรณาธิการนิตยสาร เป็นต้น ซึ่ง
ชิฟฟรีน (Schiffrin. 1987: 6-7) อธิบายว่าปริจเฉทมีคุณสมบัติ 3 ประการ คือ

1. ปริจเฉทเป็นหน่วยที่มีองค์ประกอบเป็นรูปสร้างทางวากยสัมพันธ์
2. ปริจเฉทเป็นหน่วยความหมายที่เป็นประพจน์ (proposition) ที่เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน
3. ปริจเฉทเป็นหน่วยเกี่ยวกับการใช้ภาษา เพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคมหรือการแสดง

เจตนาในการสื่อสาร

ดังนั้น การศึกษาปริจเฉท คือ การศึกษาภาษาที่อยู่เหนือประโยคหรือวลี หรือ การศึกษาการสร้าง ความหมายในการสื่อสารของมนุษย์ที่สะท้อนออกมาในรูปแบบต่างๆ (Wetherell; Taylor; & Yates. 2001 : 3 ; & Stubbs. 1983 : 1)

2.1.2 ปริจเฉทคอมพิวเตอร์ (Computer-Mediated Discourse: CMD)

ปัจจุบันมีปริจเฉทของการสื่อสารที่เกิดขึ้นใหม่ คือ การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ ซึ่งทำให้เกิดปริจเฉทเกิดขึ้นใหม่ที่เรียกว่า ปริจเฉทคอมพิวเตอร์ แฮร์ริง (Herring. 2001 : 612-634) กล่าวว่า ปริจเฉทคอมพิวเตอร์เป็นปริจเฉทที่เกิดขึ้นในการสื่อสารของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กันโดยผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ส่วนมากจะเป็นการศึกษาข้อความที่ถูกพิมพ์ผ่านแป้นพิมพ์และถูกอ่านเป็นข้อความผ่านจอคอมพิวเตอร์ โดยมีผู้รับเพียงคนเดียวหรือกลุ่มก็ได้ ซึ่งผู้ส่งและผู้รับข้อความอาจอยู่ในสถานที่แตกต่างกัน การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์มีรูปแบบหลากหลาย ได้แก่ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ กระดานเสวนา การสนทนา การเล่นเกมที่มีการสวมบทบาทเปรียบเสมือนอยู่ในโลกเสมือนจริง (virtual world)

ในรายละเอียดของปริจเฉทคอมพิวเตอร์ ผู้วิจัยจะนำเสนอสื่อและช่องทางการสื่อสารโครงสร้างทางภาษา เพื่อแสดงให้เห็นถึงรูปแบบการสื่อสารและภาษาที่ใช้ในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์

1. สื่อและช่องทางการสื่อสาร (Medium and Channel)

แฮร์ริง (Herring. 1998 : 614) กล่าวว่า ปริจเฉทคอมพิวเตอร์มีความแตกต่างจากปริจเฉทการสื่อสารทั่วไป เพราะปริจเฉทคอมพิวเตอร์เป็นการสื่อสารผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ที่ใช้การเขียนหรือพิมพ์แทนการพูดทำให้ข้อมูลถูกจำกัดอยู่แค่ข้อความ (text-based) อย่างไรก็ดี ปริจเฉทคอมพิวเตอร์เป็นการสื่อสารที่สามารถสื่อสารได้เร็วกว่าการเขียนแต่ช้ากว่าการพูด แฮร์ริง (ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. 2546. 24-25 ; อ้างอิงจาก Herring. 2001. The Handbook of Discourse Analysis. pp. 612-634) อธิบายลักษณะของการสื่อสารผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ ดังต่อไปนี้

1. เวลาของการสื่อสาร ต้องพิจารณาว่าการสื่อสารที่เกิดขึ้นเกิดในเวลาเดียวกันหรือไม่ ถ้าเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ผู้ส่งสารและผู้รับสารจะต้องเล่นอินเทอร์เน็ตพร้อมกัน เช่น การสนทนาผ่านโปรแกรมสนทนา และการเล่นเกมทางอินเทอร์เน็ตแบบมีผู้เล่นหลายคน (multi-player games) เป็นต้น หรือถ้าเป็นการสื่อสารที่ไม่ได้เกิดในเวลาเดียวกัน เช่น ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ กระดานเสวนา เป็นต้น ผู้ส่งสารและผู้รับสารจะไม่ได้เล่นอินเทอร์เน็ตในเวลาเดียวกัน แต่ข้อมูลจะถูกเก็บไว้จนกว่าผู้ใช้จะเปิดอ่านข้อความเหล่านั้น

2. ความคงทนของข้อมูล หมายถึง ข้อความที่ได้รับจากผู้ส่งสาร สามารถปรากฏ

ให้เห็นได้นานเพียงใด ถ้าเป็นไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ข้อความสามารถเก็บได้นานจนกว่าผู้รับสารจะลบข้อความนั้น แต่ถ้าเป็นการกระทำในกระดานเสวนา ข้อความจะอยู่ในระบบของเว็บไซต์เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้ผู้แสดงความคิดเห็นสามารถเข้าไปอ่านหรือแสดงความคิดเห็นได้ หลังจากนั้นจะถูกลบออกจากระบบของเว็บไซต์ ทำให้ไม่สามารถย้อนกลับไปได้ข้อมูลได้อย่างถาวร

3. พื้นที่ของข้อมูล หมายถึง จำนวนตัวอักษรหรือขนาดของข้อมูลภาพที่ระบบอนุญาตให้มีในหนึ่งครั้งของการส่งข้อมูล เช่น ในระบบไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ไม่มีขีดจำกัดของการใช้จำนวนตัวอักษร เช่นเดียวกับระบบของกระดานเสวนาในเว็บไซต์พันทิป แต่ในระบบการสนทนาจะมีการจำกัดจำนวนตัวอักษรที่ใช้ในหนึ่งข้อความ

4. ความมีตัวตน กล่าวคือ ผู้แสดงความคิดเห็นสามารถปลอมตัว และไม่บอกชื่อจริงของตนได้ เช่น การสนทนาในห้องสนทนา การแสดงความคิดเห็นในกระดานเสวนา เป็นต้น

เคย์และเมดอฟ (Kaye; & Medoff. 1999 : 43) สรุปลักษณะของการสื่อสารผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ ดังนี้

ผู้รับสาร (audience)

การสื่อสารผ่านสื่อคอมพิวเตอร์สามารถเข้าถึงคนจำนวนมากในสถานที่ที่หลากหลายในเวลาเดียวกัน เช่น การแสดงความคิดเห็นผ่านกระดานเสวนา อย่างไรก็ตาม การสื่อสารผ่านสื่อคอมพิวเตอร์บางประเภทอาจเข้าถึงผู้รับสารเพียงคนเดียว เช่น การติดต่อสื่อสารผ่านไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

เวลา (time)

การสื่อสารผ่านสื่อคอมพิวเตอร์จะแตกต่างกันที่ช่วงเวลาระหว่างที่สารถูกส่งออกไปกับเวลาที่ผู้รับสารได้รับสาร ถ้าเป็นสื่อที่มีความล่าช้าเกิดขึ้นในการรับสารที่ผู้ส่งสารส่งมา จัดเป็นการสื่อสารประเภทที่ไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน (asynchronous mode) เช่น กระดานเสวนา ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และกลุ่มข่าว (news group) เป็นต้น ส่วนการสื่อสารที่ผู้รับสารได้รับสารเกือบจะทันทีที่สารนั้นถูกส่งมาจากผู้ส่งสาร จัดเป็นการสื่อสารที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน (synchronous mode) เช่น การสนทนาผ่านห้องสนทนา หรือการประชุมเสมือนจริง (virtual conference)

การเผยแพร่ (distribution)

วิธีที่ใช้ส่งข้อมูลไปยังผู้รับสาร ซึ่งมีทั้งตัวอักษร ภาพ เสียง สื่อผสม โดยการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์จะส่งข้อมูลเหล่านี้ผ่านทางเครือข่ายสายโทรศัพท์หรือสายเคเบิล

ระยะทาง (distance)

การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์สามารถสื่อสารได้ในระยะทางไกล เพราะใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ข้อได้เปรียบในเรื่องเวลาและค่าใช้จ่ายเมื่อต้องส่งข่าวสารไปในระยะทางไกลๆ ไม่ว่าผู้สื่อสารจะอยู่ที่ไหนก็ตาม สามารถเข้าถึงข้อมูลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อย่างง่ายดายและรวดเร็ว

2. โครงสร้างทางภาษา (linguistic structure)

แฮร์ริง (1998 : 616-617) กล่าวว่าเมื่อเปรียบเทียบภาษาทั่วๆ ไปกับภาษาที่ใช้ในสื่อคอมพิวเตอร์ ภาษาที่ใช้ในสื่อคอมพิวเตอร์จะมีความถูกต้องน้อยกว่า ไม่ค่อยซับซ้อน และไม่ค่อยต่อเนื่อง ผู้เขียนนิตยสาร “ไวร์” (Wired) อธิบายข้อความที่ถูกส่งไว้ในอินเทอร์เน็ตว่าเป็นภาษาที่แยกออกมาใหม่ ไม่สละสลวย และไม่ผ่านการเรียบเรียงเหมือนภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งคล้ายกับที่บาร์อน (Herring. 1998 : 616-617 ; อ้างอิงจาก Baron. 1984. “Computer-mediated communication as a force of language change”, Visible Language, XVIII 2. pp. 131) ทำนายเอาไว้ว่าผู้สนทนาในบริบทคอมพิวเตอร์จะลดการใช้ประโยคความรองและมีวงคำศัพท์ที่แคบลง

เมื่อได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทคอมพิวเตอร์แล้ว ต่อไปจะนำเสนอเกี่ยวกับนิยามและประเภทของการสื่อสารผ่านสื่อคอมพิวเตอร์

2.2 การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ (Computer-Mediated Communication: CMC)

อินเทอร์เน็ตถูกกำเนิดขึ้นจากความต้องการในการสร้างเครือข่ายทางคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารในกิจกรรมทางทหารของกระทรวงกลาโหมสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ.2512 โดยหน่วยงาน ARPA ซึ่งย่อมาจาก Advanced Research Project Agency ต่อมามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้ขอเชื่อมต่อเครือข่ายนี้ เพื่อใช้ประโยชน์ในการศึกษาและวิจัย และมีการพัฒนามาใช้เทคนิคการสื่อสารโต้ตอบแบบ TCP/IP (Transmission Control Protocol /Internet Protocol) หลังจากนั้นองค์กรเอกชนจึงได้รับอนุญาตให้ใช้งานเครือข่ายนี้ร่วมกันได้ ระบบที่ถูกสร้างขึ้นจึงขยายออกและนำไปใช้ในจุดประสงค์ที่แตกต่างไปจากเดิม ทำให้ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย

ในประเทศไทยเริ่มมีการเชื่อมโยงระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2530 โดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ต่อมาในปี พ.ศ. 2535 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ต่อเชื่อมกับเครือข่ายของบริษัทเอกชนที่รัฐเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา เรียกชื่อเครือข่ายนี้ว่า ไทยเน็ต (THAnet) เป็นศูนย์เชื่อมต่อ (gateway) แห่งแรกสู่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตสากลของประเทศไทย ต่อมาในปี พ.ศ. 2535 ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC: National Electronic and Computer Technology Centre) ได้จัดตั้งเครือข่ายเรียกว่า ไทยสาร (THAISARN) เชื่อมต่อกับ UUNET เป็นศูนย์เชื่อมต่อแห่งที่สองของประเทศไทย บริษัทเอกชนได้จัดตั้งศูนย์จำหน่าย เพื่อเป็นผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP : Internet Service Provider) และเชื่อมต่อเข้า

2.2.1 นิยามของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์

การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ คือ ระบบการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลของมนุษย์ ซึ่งข้อมูลส่วนใหญ่เป็นตัวอักษรหรือข้อความ แต่อย่างไรก็ตามสารในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์อาจเป็นได้ทั้ง ภาพ เสียง หรือภาพเคลื่อนไหว การสื่อสารประเภทนี้ไม่ได้เป็นการสื่อสารระหว่างกันโดยตรงแต่ผ่านทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นและดำเนินไปในเวลาเดียวกันหรือต่างเวลากัน และอาจเป็นกระบวนการสื่อสารที่เกิดขึ้นระหว่างคนสองคนหรือระหว่างคนๆ เดียวสู่คนหลายคน หรือการสื่อสารระหว่างกลุ่มคน โดยสารจะถูกถ่ายทอดจากคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งสารไปสู่คอมพิวเตอร์ของผู้รับสารโดยมีระบบเชื่อมโยงระหว่างคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งสารและผู้รับสารทำหน้าที่เป็นสะพานลำเลียงสาร และข้อมูลเหล่านั้นจะปรากฏให้เห็นทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ การสื่อสารนี้สามารถนำมาใช้ทดแทนการสื่อสารรูปแบบเก่า เช่น การสื่อสารแบบเผชิญหน้า และการสื่อสารผ่านโทรศัพท์ได้

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันการสื่อสารผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ขยายการใช้งานอย่างแพร่หลายทั้งหน่วยงานราชการ หน่วยงานเอกชน และประชาชน ต่างก็ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อกลางในการสื่อสารข่าวสารของหน่วยงาน ประชาสัมพันธ์หน่วยงาน หรือแม้แต่จุดประสงค์เพื่อความความบันเทิงต่างๆ ฮิทซ์ (กิตติพงศ์ ไทยเจริญ. 2541: 20; อ้างอิงจาก Hitz; & Turoff. 1993. The Network nation: Human Communication via Computer. 455-514) กล่าวถึงเหตุผล 3 ประการ ในการนำคอมพิวเตอร์มาเป็นสื่อกลางเพื่อการสื่อสาร ได้แก่

1. เพื่อแทนที่ (substitution) คือ การใช้คอมพิวเตอร์แทนวิธีการสื่อสารในรูปแบบเดิมที่เคยเป็นมา เช่น การใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้โทรเลขหรือโทรศัพท์ เป็นต้น
2. เพื่อเสริม (add-on) เกิดขึ้นเมื่อคอมพิวเตอร์ถูกนำมาใช้ในขณะที่ยังใช้วิธีการสื่อสารแบบเดิมก็ยังคงอยู่ เช่น การอ่านผังรายการโทรทัศน์บนอินเทอร์เน็ต ก่อนที่จะเปิดรายการโทรทัศน์ที่ต้องการ การตรวจสอบรอบแสดงภาพยนตร์ผ่านเว็บไซต์ก่อนโทรศัพท์จองที่นั่ง เป็นต้น
3. เพื่อแผ่ขยาย (expansion) คือ การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการสื่อสารที่แตกต่างไป

จากกระบวนการสื่อสารแบบเดิม เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์บนอินเทอร์เน็ตเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการบริโภคหนังสือพิมพ์ หรือการส่งดอกไม้ ของขวัญผ่านทางเว็บไซต์แทนการโทรศัพท์สั่งซื้อด้วยตนเอง เป็นต้น

2.2.2 ประเภทของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์

ดีเซมเบอร์ (เพ็ญพรรณ รัชติกุล. 2544: 22; อ้างอิงจาก December. 2001. Units of Analysis for Internet Communication.) แบ่งประเภทการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ตามรูปแบบการกระจายข้อมูลจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสื่อสารจากจุดหนึ่งไปสู่จุดหนึ่ง (point to point) อันเป็นการสื่อสารส่วนบุคคลจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง เช่น ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์
2. การสื่อสารจากจุดหนึ่งไปสู่หลายๆ จุด (point to multipoint) เป็นการสื่อสารจากบุคคลหนึ่งไปยังกลุ่มผู้รับเฉพาะกลุ่ม เช่น รายชื่อไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (electronic mailing lists) ซึ่งเป็นกลุ่มสนทนาที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ในการติดต่อสื่อสาร
3. การสื่อสารจากจุดหนึ่งไปสู่ศูนย์คอมพิวเตอร์ (point to server broadcast) เป็นการสื่อสารของบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งไปยังศูนย์คอมพิวเตอร์ที่ให้บริการแบบทั่วไป โดยผู้รับจะเป็นใครก็ได้ที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต เช่น การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต หรือระบบกระดานเสวนาที่เปิดให้บริการในเว็บไซต์ ซึ่งไม่จำเป็นต้องลงทะเบียนและใช้รหัสผ่านก็สามารถเข้าไปใช้บริการเหล่านี้ได้
1. การสื่อสารจากจุดหนึ่งไปสู่ศูนย์คอมพิวเตอร์ที่ให้บริการเฉพาะกลุ่ม (point to server narrowcast) เป็นการสื่อสารจากบุคคลหนึ่งไปยังศูนย์คอมพิวเตอร์ โดยผู้รับต้องสมัครเป็นสมาชิกหรือลงทะเบียนไว้กับศูนย์คอมพิวเตอร์นั้นๆ และการเข้าถึงข้อมูลได้นั้นจะต้องแสดงชื่อและรหัสผ่านด้วย เช่น เว็บไซต์ที่ให้บริการเฉพาะสมาชิก ผู้ที่ต้องการเข้ามาใช้บริการต้องสมัครสมาชิก เพื่อรับรหัสผ่านในการเข้ามาใช้บริการ พบมากในเว็บไซต์ที่ให้บริการดาวน์โหลด หรือเว็บไซต์ของหน่วยงานต่างๆ

คริสตัล (Crystal. 2001 : 11-12) แบ่งประเภทการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์โดยใช้เกณฑ์ การแบ่งตามเวลาที่เกิดขึ้น ประกอบด้วย 2 ประเภท ได้แก่

2.2.2.1 การสื่อสารที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน (synchronous mode) คือ การสื่อสารที่ผู้ส่งและผู้รับสามารถส่งและรับข้อความในเวลาเดียวกัน ผู้รับสามารถโต้ตอบได้ในทันที เช่น การสนทนาผ่านโปรแกรมสนทนา ซึ่งเป็นการคุยโต้ตอบที่เกิดขึ้นในทันที ปัจจุบันโปรแกรมการ

ปกรณ์ พานิชย์กิจ (2541 : 194-207) แบ่งประเภทของการสนทนาที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. การสนทนาโดยผ่านโปรแกรมการสนทนา (Internet Relay Chat: IRC) เป็นเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่สามารถสนทนากับคนได้ทั่วโลก โดยการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ไปยังคอมพิวเตอร์อีกเครื่องหนึ่งที่เรียกว่าเซิร์ฟเวอร์ไออาร์ซี ซึ่งจะถูกเชื่อมต่อกับเครือข่ายที่เป็นเซิร์ฟเวอร์ไออาร์ซีตัวอื่น ผู้ใช้จะต้องมีชื่อและที่อยู่ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อกำหนดข้อมูลก่อนใช้บริการ และต้องใช้ชื่อแทนตัวเองในการสนทนาที่ไม่ซ้ำกับคนอื่น เพราะถ้าชื่อซ้ำระบบจะไม่อนุญาตให้เข้าสู่ระบบและแจ้งให้เปลี่ยนชื่อ เมื่อเข้าสู่ระบบผู้ใช้สามารถเลือกสนทนาในห้องสนทนาหรือกลุ่มพูดคุยในห้องต่างๆ โดยห้องแต่ละห้องจะมีหัวข้อสนทนาที่แตกต่างกันออกไปดูได้จากชื่อของห้องสนทนา

2. การสนทนาในรูปแบบเว็บ (web-based chat) เป็นการสนทนาผ่านเว็บไซต์ที่เปิดให้บริการในเว็บไซต์ต่างๆ เช่น www.pantip.com www.wbs.net www.ichat.com เป็นต้น การใช้งานและคุณสมบัติของการสนทนาในรูปแบบนี้ ขึ้นอยู่กับแต่ละเว็บไซต์จะออกแบบให้บริการกับผู้ใช้งาน

3. การสนทนาโดยใช้เสียงจริง (voice chat) เป็นการสนทนาที่ผู้สนทนาทั้งสองฝ่ายได้ยินเสียงจริงของคู่สนทนา โดยผู้สนทนาทั้งสองฝ่ายต้องมีโปรแกรมการสนทนา โดยใช้เสียงจริง เช่น Internet Phone และต้องติดตั้งอุปกรณ์พิเศษเสริม เพื่อการสนทนาผ่านอินเทอร์เน็ต นั่นคือ การ์ดเสียง ไมโครโฟน และลำโพง

4. การสนทนาโดยเห็นหน้าตา (video chat) เป็นการสนทนาที่ทำให้เห็นหน้าตาของบุคคลที่คุยด้วย ถึงแม้จะอยู่ไกลกัน และยังสามารถสนทนาพร้อมกันหลายๆ คน ได้ โดยผู้ใช้ทั้งสองฝ่ายจะต้องติดตั้งซอฟต์แวร์พิเศษในการติดต่อสื่อสารวิธีนี้ และมีอุปกรณ์พิเศษเพิ่มเติม คือ กล้องวิดีโอที่ใช้ต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์

2.2.2.2 การสื่อสารที่ไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน (asynchronous mode)

คือ การสื่อสารที่ผู้ส่งและผู้รับสารไม่จำเป็นต้องส่งและรับข้อความในเวลาเดียวกัน เช่น ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อความ สื่อผสม (multimedia) หรือไฟล์ข้อมูลที่ส่งผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ ในการสื่อสารผ่านไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ทั้งผู้ส่งและผู้รับจะต้องมีที่อยู่ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น kookkoo@thaimail.com หรือ mana@yahoo.com โดย kookkoo หรือ

ในที่อยู่ของไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่จะประกอบด้วย ตู้จดหมายเข้า (inbox) ตู้เก็บจดหมายเตรียมส่ง (outbox) ตู้จดหมายส่งไปแล้ว (sent items) และถังขยะ (trash หรือ deleted items) เมื่อต้องการส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ผู้ส่งต้องระบุที่อยู่ของผู้รับและใส่ข้อมูลในช่องที่อยู่ส่วนหัวของจดหมายหรือที่เรียกว่า “หัวจดหมาย (header)” ส่วนนี้จะมีข้อความเบื้องต้นของจดหมายฉบับนั้น เช่น ใครเป็นผู้ส่งและส่งให้ใครบ้าง ส่งมาตั้งแต่เมื่อไร ชื่อเรื่อง (subject) ของไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ฉบับนั้น เมื่อผู้รับเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตก็จะพบไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์อยู่ในกล่องข้อความใหม่ และสามารถเปิดอ่านได้ทันที เมื่อผู้รับอ่านเสร็จแล้วสามารถตอบกลับได้โดยกดปุ่มตอบ (reply) แล้วพิมพ์ข้อความที่ต้องการจะตอบ หลังจากนั้น จึงกดปุ่มส่ง (send) ในกรณีที่ต้องการส่งต่อผู้รับสามารถส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ฉบับนั้นต่อไปให้คนอื่น โดยการกดปุ่มส่งต่อ (forward) แล้วเลือกที่อยู่ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ของคนที่ต้องการส่งต่อไปให้ จากนั้น กดปุ่มส่ง ไปรษณีย์ฉบับนั้นก็จะถูกส่งไปยังที่อยู่ที่จะระบุไว้

นอกจากไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์แล้ว ตัวอย่างของการสื่อสารที่ไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันที่นิยมใช้กันมากอีกชนิดหนึ่ง คือ กระดานเสวนา (web board หรือ bulletin board หรือ messenger board) เป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตมีลักษณะเป็นการฝากข้อความที่เป็นข่าวสารและเหตุการณ์ที่น่าสนใจ ประกาศ หรือคำถามแก่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในรูปของกลุ่มข่าว (newsgroup) โดยผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถเลือกที่จะเข้าไปตอบหรือแสดงความคิดเห็นได้อย่างไม่จำกัดเวลาและสถานที่

กระดานเสวนาส่วนใหญ่มีการจัดแยกกระดานเสวนาตามประเภทของเนื้อหา เช่น กระดานเสวนาเกี่ยวกับความบันเทิง กระดานเสวนาเกี่ยวกับกีฬา และกระดานเสวนาเกี่ยวกับการเมือง เป็นต้น (Wood; & Smith. 2001 : 11) พรชัย จันทรศุกแสง (2546 : 377-378) กล่าวถึงกลุ่มข่าวหรือกระดานเสวนาว่าปกติแล้วกระดานเสวนามักเป็นที่รวมกลุ่มคนที่สนใจในเรื่องเดียวกัน คนเหล่านี้อาจประกาศข้อความหรือถามคำถามไว้ให้สมาชิกเข้ามาแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม นอกจากนี้ ผู้ใช้กระดานเสวนาสามารถเข้ามาหาอ่านข้อมูลที่ตนเองสนใจหรือในบางครั้งที่มีปัญหาต้องการสอบถามใครสักคนแต่ไม่รู้จะไปถามใครก็สามารถใช้บริการกระดานเสวนาได้ ยิ่งไปกว่านั้นกระดานเสวนายังเป็นการหากกลุ่มเพื่อนที่ชื่นชอบในสิ่งเดียวกันอีกด้วย

ผู้เข้าไปอ่านข้อความในกระดานเสวนาสามารถเลือกเรื่องที่ตนสนใจได้จากหัวเรื่อง (subject) ของกระทู้ เพราะเป็นส่วนแรกที่แสดงขึ้นมาให้ผู้อ่านเลือกอ่านหรือเข้าไปแสดงความคิดเห็น ซึ่งรูปแบบและวิธีการเข้าไปแสดงความคิดเห็นในกระดานเสวนาแตกต่างกันไปตามเว็บไซต์และเซิร์ฟเวอร์ที่ให้บริการกระดานเสวนาของบางเว็บไซต์ ผู้ใช้สามารถตั้งกระทู้และแสดงความคิดเห็นได้ทันที โดยไม่ต้องสมัครสมาชิก บางเว็บไซต์ผู้ใช้บริการที่จะต้องตั้งกระทู้ต้องสมัครสมาชิกก่อนจึงจะสามารถตั้งกระทู้ได้ แต่ผู้ตอบกระทู้ไม่ต้องสมัครสมาชิกก็สามารถแสดงความคิดเห็นได้ ในส่วนของเว็บไซต์พันทิป ผู้ที่จะเข้ามาแสดงความคิดเห็นหรือตั้งกระทู้ต้องสมัครสมาชิกและลงทะเบียนก่อนเข้าใช้ทุกครั้ง ซึ่งผู้ใช้สมาชิกต้องกรอกที่อยู่ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อยืนยันความต้องการในการแสดงความคิดเห็นบนกระดานเสวนา หลังจากนั้น ระบบของเว็บไซต์จะส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ผู้แสดงความคิดเห็นยืนยันภายใน 15 นาที และผู้แสดงความคิดเห็นต้องยืนยันการแสดงความคิดเห็นบนกระดานเสวนาภายใน 3 วัน ไม่อย่างนั้นระบบจะลบข้อความแสดงความคิดเห็นนั้น

จากที่กล่าวมา การใช้งานของกระดานเสวนามีลักษณะที่ผู้ใช้บริการสามารถเป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร ผู้ใช้บริการการสื่อสารประเภทนี้สามารถแสดงความคิดเห็นมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างเสรี และจากคามมีอิสระเสรีนี้เองที่ทำให้ความคิดเห็นที่ปรากฏมีความขัดแย้งเกิดขึ้นจนนำไปสู่การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในที่สุด

2.3 การโต้แย้ง (Argument)

2.3.1 นิยามของการโต้แย้ง

กิบสันและฮันนา (Gibson; & Hanna. 1992 : 242) กล่าวว่าเมื่อบุคคลมารวมตัวกันเป็นสังคมย่อมมีความขัดแย้งเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม การแสดงความคิดเห็นร่วมกันของสมาชิกทำให้สมาชิกรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และทำให้กลุ่มได้รับประโยชน์จากการระดมความคิดเพื่อให้บรรลุข้อขัดแย้งนั้นอีกด้วย ดังนั้น เมื่อคนสองคนมีปฏิสัมพันธ์กันและมีความต้องการที่แตกต่างกัน อาจนำไปสู่การขัดแย้งกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะคนสองคนไม่สามารถคิดเห็นไปในทางเดียวกันได้ทั้งหมด (Tannen. 1991 : 123) ซึ่ง รูเบนและสจวร์ต (Ruben; & Stewart. 1998 : 271) ได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับการโต้แย้งไว้ว่า การที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน ทำให้เกิดการต่อสู้กันทางความคิดระหว่างคนเหล่านั้น จะส่งผลกระทบต่อปฏิสัมพันธ์ของการสื่อสาร อย่างไรก็ตาม เรามักคิดเสมอว่าจุดสิ้นสุดของการโต้แย้ง คือ การทำให้ฝ่ายหนึ่งยอมรับในสิ่งที่ไม่เห็นด้วยมาก่อนหรืออย่างน้อยก็สามารถประนีประนอมรวมข้อคิดของทั้งสองฝ่ายเข้าด้วยกัน อย่างไรก็ตาม การโต้แย้งมักจบลงโดยปราศจากผู้แพ้ – ผู้ชนะ และมติ การโต้แย้งจำนวนมากจบลงด้วยการยืนยันในความคิดเดิมของตน

แวน อีเมอร์เรน และคนอื่นๆ (van Eemeren; et al. 1997 : 208) ให้คำนิยาม การโต้แย้ง ไว้ว่า เป็นการใช้ภาษาในการสนับสนุนหรือแย้งความคิดเห็น เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะทำให้ผู้อื่นเห็นด้วยกับความคิดเห็นหรือมุมมองต่างๆ ที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับที่ คอปเปอร์ชมิทท์ (Kopperschmidt. 1985 : 159) กล่าวถึง การโต้แย้งไว้ว่า เป็นการใช้ภาษาแสดงเหตุผลในการโต้แย้ง เพื่อที่จะสนับสนุนความคิดเห็นของตนเองและทำให้เกิดความเคลือบแคลงสงสัยในความน่าเชื่อถือของความคิดเห็นของอีกฝ่ายหนึ่ง ดังนั้นในการโต้แย้งผู้โต้แย้งจึงมีการวิเคราะห์แสดงเหตุผลหรือข้อมูลต่างๆ เพื่อหักล้างเหตุผลของอีกฝ่าย มักใช้ในการอภิปรายในที่ประชุม เมื่อต้องพิจารณาเรื่องที่จะต้องลงมติหรือตัดสินใจ ผู้โต้แย้งจะแจ่มแจ้งแสดงเหตุผลของตนเองและหักล้างเหตุผลของอีกฝ่ายหนึ่ง ในขณะเดียวกันก็จะโน้มน้าวใจคนอื่นๆ ให้สนับสนุนความคิดเห็นของตน ตัวอย่างเช่น การโต้ว่าที่ การอภิปราย เป็นต้น ซึ่งเป็นการพูดที่มีระบบและมีกฎเกณฑ์การพูด (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2545 : 269)

การศึกษาการโต้แย้ง ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ในการโต้แย้งของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป เช่น การอภิปราย และการโต้ว่าที่ เป็นต้น และ 2) เพื่อศึกษาสิ่งที่น่าสนใจในการโต้แย้ง เช่น คำพูด หรือ บทความในการโต้แย้ง (van Eemeren; et al. 1997 : 208) กล่าวถึง

2.3.2 ประเภทและกลวิธีการโต้แย้ง

2.3.2.1 ประเภทการโต้แย้ง

รูเบนและสจวร์ต (Ruben; & Stewart. 1998 : 293 - 295) วิเคราะห์พฤติกรรมการขัดแย้งภายในกลุ่ม โดยแบ่งการขัดแย้งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

- พฤติกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อสนองความพอใจของตนเอง (Assertiveness)
- พฤติกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อสนองความพอใจของผู้อื่น (Cooperativeness)

นอกจากนี้ รูเบนและสจวร์ต จัดลักษณะของการโต้แย้งเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. แบบแข่งขัน (competitive style) คือ การขัดแย้งที่ผู้โต้แย้งทั้งสองฝ่ายมุ่งที่จะเอาชนะกัน การขัดแย้งประเภทนี้มีความร่วมมือกันน้อย เช่น การโต้แย้งเพื่อหาฝ่ายผิด-ฝ่ายถูก
2. แบบแบ่งรับแบ่งสู้ (accommodative style) คือ การขัดแย้งที่ผู้โต้แย้งต่างก็ไม่ต้องการทำให้อีกฝ่ายหนึ่งไม่พอใจ การโต้แย้งจึงไม่ยืนยันความแน่นอนลงไป ซึ่งการขัดแย้งประเภทนี้อาจเกิดในกลุ่มที่มีความร่วมมือกันสูง ผู้โต้แย้งต่างไม่ต้องการแสดงการโต้แย้งที่เด่นชัด

1. แบบหลีกเลี่ยง (avoiding style) คือ การขัดแย้งที่ผู้โต้แย้งทั้งสองฝ่ายต่างไม่มีส่วนได้ส่วนเสียในผลของการขัดแย้ง เมื่อเกิดการขัดแย้งผู้โต้แย้งทั้ง 2 ฝ่าย จึงพยายามใช้การหลีกเลี่ยง เช่น การที่ผู้โต้แย้งแยกออกจากกลุ่ม

2. แบบร่วมมือ (collaborative style) คือ การขัดแย้งที่มีความร่วมมือและความต้องการเอาชนะสูง เช่น การโต้แย้งในการอภิปรายเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา

3. แบบประนีประนอม (compromising style) คือ ความขัดแย้งที่มีความร่วมมือและต้องการเอาชนะกันในระดับปานกลาง เช่น การพบกันครึ่งทาง และการยอมเสียบางอย่างเพื่อรักษาบางอย่างเอาไว้

เทพี จรัสจรวงเกียรติ; และพนมพร นิรัญทวี (2537 : 65-66) อธิบายว่าประเภทของการโต้แย้งในชีวิตประจำวัน มี 4 ประเภท ได้แก่

1. การโต้แย้งเพื่อหาข้อเท็จจริง เป็นการโต้แย้งที่มีได้มุ่งเอาแพ้ชนะกัน แต่เพื่อจะค้นหาข้อเท็จจริง ความถูกต้องและวิธีแก้ปัญหาต่างๆ

2. การโต้แย้งเพื่อมุ่งเอาชนะกัน เป็นการโต้แย้งที่แต่ละฝ่ายมีความมุ่งหมายจะเอาชนะกันเพียงเท่านั้น บางครั้งอาจมิใช่การอ้างเหตุผลที่ถูกต้อง แต่จะเป็นการใช้คารมมาหักล้างกันมากกว่า

1. การโต้แย้งเพื่อแสดงว่าความคิดของฝ่ายตนถูก เป็นการโต้แย้งที่ไม่มุ่งข้อเท็จจริงเพราะต่างฝ่ายต่างถือว่าความคิดของฝ่ายตนถูกและเหมาะสมกว่าฝ่ายตรงข้าม การโต้แย้งแบบนี้จึงมักจะเป็นไปอย่างรุนแรงและจริงจัง ได้แก่ การโต้แย้งในประเด็นของลัทธิต่างๆ ซึ่งเป็นความเชื่อของคน เช่น ลัทธิทางการเมือง ศาสนา และประเพณี เป็นต้น

2. การโต้แย้งเพื่อให้เข้าใจประโยชน์ เป็นการโต้แย้งที่มุ่งหมายให้เกิดความเข้าใจดีขึ้นเมื่อมีฝ่ายหนึ่งแสดงข้อสงสัยหรือคัดค้านว่าอาจไม่เป็นเช่นนั้น อีกฝ่ายหนึ่งก็ต้องแย้งให้เห็นจริงอย่างตรงประเด็นและเข้าใจแจ่มแจ้ง

แวน อีเมอร์เรน และคนอื่นๆ (van Eemeren; et al. 1997 : 208-209) อธิบายประเภทของการโต้แย้ง และยกตัวอย่าง โดยการยกเอาข้อความจากหนังสือพิมพ์มาอธิบาย ดังนี้

- (1) A recent study found that woman are more likely than men to be murdered at work. 40% of the women who die on the job in 1993 were murdered. 15% of the men who died on the job during the same period were murdered.

ในประโยคที่ 1 ของตัวอย่าง (1) เป็นการกล่าวอ้างของผู้เขียนบทความเอง แต่ในประโยคที่ 2 และ 3 เป็นการระบุหลักฐานให้เหตุผลประกอบในการกล่าวอ้างให้ประโยคแรกน่าเชื่อถือ เพื่อให้ผู้อ่านหนังสือพิมพ์เห็นด้วยกับการกล่าวอ้างในประโยคแรก ซึ่งวิธีการกล่าวอ้างและสนับสนุน (claim-plus-support) เป็นวิธีที่ใช้บ่อยในการโต้แย้ง

อย่างไรก็ตาม การโต้แย้งไม่ได้เกิดขึ้นในเหตุการณ์ที่ผู้โต้แย้งเป็นฝ่ายครอบครองการสนทนา แต่เพียงผู้เดียวดังตัวอย่าง แต่การโต้แย้งอาจเกิดขึ้นระหว่างการปฏิสัมพันธ์ของคน 2 ฝ่าย คือ คนที่เสนอทัศนคติและคนคัดค้าน

โดย แวน อีเมอเรน และคนอื่นๆ สรุปลักษณะของการโต้แย้ง ได้ดังนี้

- 1) การโต้แย้งมีการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลรองรับ และการปฏิเสธต่อข้อกล่าวอ้างนั้น
- 2) การโต้แย้งแบ่งเป็นสองฝ่าย ฝ่ายแรก ได้แก่ ฝ่ายสนับสนุนซึ่งเป็นฝ่ายที่เสนอความคิดหรือการกล่าวอ้าง และฝ่ายคัดค้านที่ไม่เชื่อในการกล่าวอ้างนั้นจึงทำให้เกิดการโต้แย้งหรือขัดขวางการกล่าวอ้างนั้น
- 3) การโต้แย้งแฝงอยู่ในการกระทำและกิจกรรมต่างๆ เช่น บทความในหนังสือพิมพ์ การสนทนาในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

ชิฟฟริน (Schiffrin. 1985 : 36-37) กล่าวถึงประเภทของการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในชีวิตประจำวัน 2 ประเภท ได้แก่

1. การโต้แย้งเชิงวาทศิลป์ (rhetorical) การโต้แย้งประเภทนี้มีผู้สนทนาเพียงคนเดียวครอบครองการสนทนา เช่น การเขียนบทความเพื่อโต้แย้งในวารสาร การโต้เถียงที่ เป็นต้น
2. การโต้แย้งแบบเผชิญหน้า (oppositional) การโต้แย้งประเภทนี้ผู้สนทนาต่างมีส่วนในการครอบครองการสนทนาเท่าๆ กัน เช่น การพูดอภิปราย การพูดโต้แย้งในกลุ่มสนทนาย่อย เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การโต้แย้งทั้ง 2 ประเภท มีลักษณะร่วมกันคือ ผู้พูดต้องการสนับสนุนความคิดเห็นของตนเองและทำให้ความคิดเห็นของอีกฝ่ายหนึ่งลดความน่าเชื่อถือลง

2.3.2.2 กลวิธีการโต้แย้ง

จอห์นสโตน (Johnstone. 1989 : 139-56; และ Kakava. 1998 : 654; อ้างอิงจาก Johnstone. 1986. Text. pp. 12, 343-371.) กล่าวว่ารูปแบบของการโต้แย้งมีความเชื่อมโยงกับรูปแบบของการชักจูง ซึ่งผู้พูดจะเลือกใช้รูปแบบใดขึ้นอยู่กับบริบท จอห์นสโตนได้แบ่งกลวิธีการชักจูงออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ กลวิธีกึ่งเหตุผล (quasilogic) กลวิธีนำเสนอ (presentation) และกลวิธีเปรียบเทียบ (analogy)

1. กลวิธีกึ่งเหตุผล (quasilogic) ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า การชักจูงจะบรรลุผลได้ โดยการให้เหตุผล เพราะฉะนั้นการโต้แย้งจึงต้องใช้เหตุผลมาประกอบ ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้กันในวันธรรมดาส่วนใหญ่นั่นเอง
2. กลวิธีนำเสนอ (presentation) เป็นการกล่าวถึงกระบวนการและรวมผู้ฟังเข้ากับสิ่งที่ต้องการนำเสนอ เพื่ออธิบายถึงสิ่งที่ต้องการชักจูงต่อผู้ฟังอันจะนำไปสู่การบรรลุผลของการชักจูง
3. กลวิธีเปรียบเทียบ (analogy) เป็นการชักจูงที่เข้าถึงจิตใจทั้งโดยตรงและโดยการกล่าวเป็นนัย บ่อยครั้งที่ใช้รูปแบบของเรื่องเปรียบเทียบหรือในรูปของนิทาน เนื่องจากกลวิธีนี้เชื่อว่าคนจะถูกชักจูง โดยการเชื่อมโยงเหตุการณ์ในอดีตและปัจจุบัน

แกลวินและคูเปอร์ (Galvin; & Cooper. 1998 : 458 - 463) แบ่งกลวิธีในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเป็น 6 กลวิธี ดังนี้

1. การให้ตัวอย่าง (examples) คือ การยกตัวอย่างที่มีความคล้ายคลึงกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ต้องการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งมากกล่าวถึง เพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของตนเอง เช่น ในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกรณีผลกระทบของการประกาศให้สถานที่บางที่เป็นเขตปลอดบุหรี่ ผู้แสดงความคิดเห็นอาจใช้การบรรยายถึงผลกระทบของร้านอาหารที่ประกาศห้ามสูบบุหรี่อย่างเด็ดขาด โดยอาจกล่าวว่า “จากการสำรวจร้านอาหาร 100 ร้านที่ห้ามสูบบุหรี่อย่างเด็ดขาดในพื้นที่นี้พบว่ามีเพียงแค่ 12 ร้านเท่านั้นที่รายงานว่ามีจำนวนลูกค้าลดลง ร้านอาหารถึง 25 ร้านมีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น”

อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างที่จะยกมาแสดงต้องสามารถเป็นตัวแทนของสิ่งที่ต้องการกล่าวถึงได้ เช่น ถ้าเพียงแค่ 1 ใน 25 ของร้านอาหารที่มีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการห้ามสูบบุหรี่อย่างเด็ดขาด เช่นนี้ไม่ถือเป็นตัวอย่างที่ดีหรือสามารถแทนสิ่งที่ต้องการกล่าวได้อย่างชัดเจน

2. การอ้างผู้เชี่ยวชาญ (experts) คือ การอ้างคำกล่าวจากผู้ที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญในเรื่องที่แสดงความคิดเห็น ซึ่งผู้แสดงความคิดเห็นต้องอธิบายว่าทำไมคนๆ นั้นจึงถูกยกให้เป็นผู้เชี่ยวชาญ มีความเชี่ยวชาญในด้านที่กำลังกล่าวถึงอย่างไร และทำไมความคิดเห็นของผู้ที่ยกมาจึงน่าเชื่อถือได้ว่าจะไม่เป็นความคิดเห็นที่มีอคติหรือลำเอียง เช่น ในการกล่าวโต้แย้งถึงผลกระทบของควันบุหรี่ผู้แสดงความคิดเห็นอาจกล่าวว่า “แพทย์หญิงอลิเซีย ซาเวซ ผู้เชี่ยวชาญด้านปอด กล่าวว่า การสูบบุหรี่ของบิดามารดาส่งผลเสียต่อเด็กเพราะทำให้ปอดของเด็กเสียหาย”

ผู้เชี่ยวชาญที่จะนำมากล่าวอ้างต้องไม่เป็นบุคคลที่พิจารณาแล้วว่าเป็นแหล่ง ข้อมูลที่มีอคติ เช่น ไม่ควรยกเอาคำกล่าวของผู้บริหารบริษัทผลิตบุหรี่มาใช้ในการกล่าวโต้แย้ง เพราะเป็นแหล่งข้อมูลที่ไม่มีความเป็นกลางต่อเรื่องที่กำลังโต้แย้ง

3. การใช้สถิติ (statistics) คือ การใช้ข้อมูลตัวเลข เพื่อแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ เช่น ผู้แสดงความคิดเห็นอาจโต้แย้งโดยการยกเอาจำนวนของคนที่สูบบุหรี่และจำนวนของผู้สูบบุหรี่เหล่านั้นที่เป็นโรคมะเร็ง หรือผู้แสดงความคิดเห็นต้องแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของร้านอาหารที่ห้ามสูบบุหรี่อย่างเด็ดขาดกับการเพิ่มหรือลดลงของรายได้ เช่น ผู้แสดงความคิดเห็นอาจโต้แย้งคำกล่าวโดยการกล่าวว่า “มากกว่าร้อยละ 50 ของร้านอาหารในเขตเมืองที่ห้ามสูบบุหรี่อย่างเด็ดขาดมีการเพิ่มของลูกค้านในช่วงไตรมาสนี้ จากรายงานระบุว่าลูกค้ารายใหม่ที่เข้ามาใช้บริการต้องการบรรยากาศการรับประทานอาหารที่ปลอดควันบุหรี่”

4. การใช้ตรรกะ (logic) คือ การใช้เหตุผลเพื่อโต้แย้ง เช่น ถ้าเกิด X แล้วจะเกิด Y เช่น ผู้แสดงความคิดเห็นอาจโต้แย้งโดยการกล่าวว่า “เมื่อหนึ่งในผู้ร่วมโต๊ะอาหารรู้สึกอึดอัดต่อควันบุหรี่จะทำให้ผู้ร่วมโต๊ะทั้งหมดมีแนวโน้มว่าจะกลับเร็วขึ้นซึ่งส่งผลต่อการลดลงของรายได้ของร้านอาหาร” อย่างไรก็ตาม ผู้แสดงความคิดเห็นอีกฝ่ายหนึ่งอาจกล่าวโต้แย้งต่อความคำกล่าวนี้อีกว่า “ถ้าห้ามไม่ให้ลูกค้าในร้านสูบบุหรี่ก็จะมีลูกค้าจำนวนหนึ่งไม่กลับมาใช้บริการร้านอาหารแห่งนั้นอีกเลย”

5. การเปรียบเทียบ (analogies) คือ การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งโดยนำเอาการเปรียบเทียบหรือการบรรยายถึงความเหมือนของสิ่งของ 2 สิ่ง หรือแนวคิด 2 ประการ โดยผู้แสดงความคิดเห็นอาจโต้แย้งโดยการเปรียบเทียบโดยตรง เช่น การแสดงความคิดเห็นว่าการรับประทานอาหารในห้องที่เต็มไปด้วยควันบุหรี่คล้ายกับการรับประทานอาหารในห้องท่นไฟที่เต็มไปด้วยหมอกควันสีขาว ไม่มีใครต้องการทำเช่นนั้น ผู้แสดงความคิดเห็นโต้แย้งอื่นอาจแสดงความคิดเห็น เพื่อให้เห็นชัดถึงปัญหาการรับประทานอาหารดีๆ ท่ามกลางบรรยากาศของควันบุหรี่ โดยการเปรียบเทียบแบบอุปมาว่า “ตราบไคที่ยังมีหนูวิ่งพลุกพล่าน จะเรียกว่าบ้านสะอาดได้อย่างไร” หรือ “การรับประทานอาหารมังสวิรัตินักร้านอาหารที่เต็มไปด้วยควันบุหรี่ เหมือนการทาสีบ้านที่มีกำแพงร้าวพัง”

2.3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการโต้แย้ง

2.3.3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการโต้แย้งโดยการสื่อสารแบบเผชิญหน้า

การศึกษาการโต้แย้งของเด็กในสมัยแรกเริ่มทำโดย เบรนนีสและเลน (Kakava.

1998 : 651; อ้างอิงจาก Brenneis; & Lein. 1977. และ Ervin-Tripp; & Mitchell-Kernan. pp.45-65.) ที่สังเกตการเล่นบทบาทสมมุติในการโต้แย้งของเด็กชนชั้นกลางผิวขาว ซึ่งศึกษาในระดับเกรด 1 เกรด 3 และเกรด 4 ในโรงเรียนประถมแห่งหนึ่งของรัฐแมสซาชูเซตพบว่ารูปแบบและเนื้อหาการโต้แย้งของเด็กมีการใช้คำพูดซ้ำๆ ส่วนโครงสร้างการโต้แย้งของเด็กแบ่งเป็น 3 รูปแบบ คือ การซ้ำ การขยาย ความ และการกลับคำ นอกจากนั้น ยังพบว่าในระหว่างการโต้แย้งระดับเสียงของเด็กเปลี่ยนไป

นอกจากนั้น เบรนนีสและเลนยังได้ทำการศึกษาลักษณะของการโต้แย้ง โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มแรกเป็นเด็กอเมริกัน ผิวขาว ชนชั้นกลาง ในเมืองเล็กๆ ของนิวอิงแลนด์ กลุ่มที่สองเป็นเด็กอเมริกันผิวดำที่พ่อแม่อพยพถิ่นฐานไปตามฤดูกาลเก็บเกี่ยว และกลุ่มที่สามเป็นเด็กชาวฟิจินเดียวพูดภาษาฮินดีที่อาศัยอยู่ในชนบท เบรนนีสและเลนใช้การเก็บข้อมูล โดยใช้วิธีให้แสดงบทบาทสมมุติอีกครั้งหนึ่ง ผลที่ออกมาเป็นเช่นเดียวกับการทดลองในครั้งแรก คือ ไม่พบลักษณะสำคัญใดๆ แตกต่างจากเดิมทั้งด้านเนื้อหาและรูปแบบของการโต้แย้ง ถึงแม้ว่าจะมีลักษณะการเน้นเสียงที่แตกต่างกันออกไป แต่อย่างไรก็ตาม เด็กทั้งสามกลุ่มมีองค์ประกอบของการโต้แย้งที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะระบบการมอบผลัด พบว่าเด็กชาวฟิจินเดียวมีความอดทนต่อการพูดแทรกมากกว่าเด็กผิวดำ และเด็กผิวขาวมีการโต้แย้งที่คล้ายคลึงกันกับเด็กผิวดำ

บ็อกส์ (Kakava. 1998 : 651; อ้างอิงจาก Boggs. 1978. Language in Society. pp.7, 325-344.) ทำการศึกษาการโต้แย้งของเด็กจนเข้าสู่วัยรุ่น โดยใช้การบันทึกเทปเสียงจาก 3 แหล่ง คือ 1) การสนทนาที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติระหว่างเด็กอายุ 5 ขวบ โดยมีแม่ของเด็กเป็นผู้บันทึก 2) การสนทนาของเด็กที่โรงเรียนอนุบาล และ 3) การสนทนาของเด็กกับเด็กที่มีอายุมากกว่าในระหว่างการเข้าค่าย ผลการศึกษาพบว่ารูปแบบของการโต้แย้งโดยตรงจะนำหน้าข้อความด้วยคำว่า “ไม่” (not) ซึ่งเด็ก 5 ขวบก็ใช้วิธีนี้ในการโต้แย้ง แต่ไม่เป็นที่นิยมในเด็ก 12 ขวบ บ็อกส์เรียกว่าเป็น “การโต้แย้งทั่วไป” (contradicting-routine) อย่างไรก็ตาม รูปแบบการโต้แย้งของเด็กวัย 12 ขวบจะเปลี่ยนไปเป็นรูปแบบ “สถานการณ์ขัน” (situational joking) กล่าวคือ การโต้แย้งมักจบลงด้วยเสียงหัวเราะของทั้งสองฝ่าย ส่วนโครงสร้างรูปแบบของการโต้แย้ง บ็อกส์พบผลที่คล้ายคลึงกับสิ่งที่เบรนนีสและเลนพบ คือ การโต้แย้งเริ่มด้วยการยืนยัน (assertions) การท้าทาย (challenges) แล้วถึงจะตามมาด้วยการโต้แย้ง

ฟาร์ริส (Farris. 2000 : 539-568) ทำการศึกษาเรื่องการโต้แย้งของนักเรียนอนุบาลชาวจีนในประเทศไต้หวัน โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนอนุบาลอายุ 2 ขวบครึ่ง ถึง 6 ขวบครึ่ง จำนวน 95 คน แบ่งเป็นเพศหญิง 42 คน และเพศชาย 53 คน เก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วมแล้วจดบันทึก โดยใช้เวลา 500 ชั่วโมง และเก็บข้อมูลโดยใช้การบันทึกวิดีโอทัศนเหตุการณ์ในชั้นเรียน 16 ชั่วโมง พบว่าสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการโต้แย้งมากที่สุดในกลุ่มเด็กนักเรียนอนุบาล คือ การแย่งของเล่น เมื่อพิจารณาความถี่ของการโต้แย้งพบว่า การโต้แย้งระหว่างเด็กหญิงและเด็กชายเกิดบ่อยเท่าๆ กับการโต้แย้งระหว่างเด็กผู้ชายกับเด็กผู้ชายด้วยกัน ส่วนการโต้แย้งระหว่างเด็กผู้หญิงด้วยกันนั้นพบน้อยที่สุด เมื่อศึกษาถึงภาษาที่เด็กๆ ใช้ในการโต้แย้งพบว่าจะมีการใช้ภาษาต่างกัน คือ เมื่อเด็กผู้หญิงมีการโต้แย้งกับเพศเดียวกัน ต่างฝ่ายต่างใช้ภาษาที่ไม่รุนแรงในการสื่อสาร แต่เมื่อเด็กผู้ชายมีการโต้แย้งกันพบว่าต่างฝ่ายต่างแสดงความก้าวร้าวและใช้ภาษารุนแรงหรือภาษาไม่สุภาพในการสื่อสาร และเมื่อมีการโต้แย้งระหว่างเพศเกิดขึ้นจะพบว่าเด็กผู้หญิงยังคงใช้วิธีสุภาพและประนีประนอม ในขณะที่เด็กผู้ชายก็ยังคงใช้ภาษาที่รุนแรงกว่าเด็กผู้หญิง

กิวเด็ตติ (Guidetti. 2000 : 569-582) ศึกษาการแสดงความคิดเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ของเด็กฝรั่งเศส โดยศึกษาจากภาษาท่าทางและภาษาพูดในเด็กชาวฝรั่งเศสอายุ 21-27 เดือน ในการแสดงความคิดเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยในวัจนกรรม 2 ประเภท ได้แก่ การกล่าวยืนยันและการกล่าวขึ้นนำคำตอบ โดยการสร้างสถานการณ์ คือ ให้ผู้ใหญ่ 1 คน เล่นเกมจับคู่สิ่งของใส่ลงในช่องที่ทำไว้ให้ตรงกับเด็กที่ละคน โดยจะเล่นเกม 2 ครั้ง ครั้งแรกเป็นการศึกษาวัจนกรรมการเล่าความ โดยผู้ใหญ่จะหยิบสิ่งของ 6 ชิ้น และถามคำถามกระตุ้นให้เด็กตอบ โดยการใช้การกล่าวยืนยัน ซึ่งในการหยิบนั้นจะเป็นการหยิบของถูกต้อง 3 ครั้ง เพื่อให้เด็กพูดตอบว่าเห็นด้วย และอีก 3 ครั้ง จะหยิบของผิด เพื่อให้เด็กแสดงความไม่เห็นด้วย ส่วนครั้งที่ 2 ก็ปฏิบัติเช่นเดียวกัน แต่ครั้งนี้ผู้ใหญ่ที่ร่วมเล่นเกมจะเปลี่ยนคำถามใหม่ เพื่อกระตุ้นให้เด็กตอบ โดยใช้การกล่าวขึ้นนำคำตอบแทน ผลจากการศึกษาพบว่าเด็กวัยนี้สามารถเข้าใจและใช้ภาษา เพื่อแสดงความคิดเห็นหรือความไม่เห็นด้วยได้เป็นอย่างดี โดยเด็กจะใช้ภาษาท่าทางพร้อมคำพูดในการแสดงความคิดเห็น ส่วนการแสดงความคิดเห็นนั้น เด็กจะใช้ภาษาพูดอย่างเดียว เมื่อพิจารณาการใช้ภาษาในแต่ละวัจนกรรมจะเห็นว่าเด็กใช้ภาษาท่าทางประกอบ และใช้การพูดในวัจนกรรมประเภทการกล่าวขึ้นนำคำตอบมากกว่าวัจนกรรมประเภทการกล่าวยืนยัน

โคว (Kakava. 1998 : 655; อ้างอิงจาก Kuo. 1991. Conflict and its Management in Chinese Verbal Interactions: Casual Conversations and Parliamentary Interpellations.) ศึกษากลวิธีการโต้แย้งในการสนทนาระหว่างกลุ่มเพื่อนชาวไต้หวันและการโต้แย้งจากการซักถามในรัฐสภา

ภาวดี ดีพิงตัน (วันวิสาข์ ภูลภทรนิรันดร์. 2549 : 11-13. อ้างอิงจาก Phawadee Deepheungton. 1992. Politeness in Thai: Strategies of Refusing and Disagreeing.) ทำการศึกษาเรื่อง “ความสุภาพในภาษาไทย: กลวิธีในการปฏิเสธและการไม่เห็นด้วย” โดยเป็นการวิจัยเชิงพรรณนา กล่าวคือ เป็นการศึกษาโดยรวมนว่าคนไทยใช้กลวิธีใดในการปฏิเสธและแสดงความไม่เห็นด้วย เพื่อรักษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้สนทนาเอาไว้และยกตัวอย่างมาประกอบการอธิบาย โดยเก็บข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ 1) การสังเกตการณ์สนทนาจริงของคนไทยซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยแคนซัส 2) การประชุมรัฐสภา 3) รายการ talk show และ 4) บทสนทนาในละคร

ผลการวิจัยของภาวดี พบกลวิธีแสดงความไม่เห็นด้วย ดังต่อไปนี้

1) กลวิธีไม่ผูกมัด (non-commitment tactics) คือ ผู้พูดพยายามหลีกเลี่ยงการแสดงออกตรงๆ ว่าผู้พูดไม่เห็นด้วยต่อคู่สนทนา โดยการโยนความรับผิดชอบไปให้สิ่งอื่นหรือผู้อื่น หรืออ้างกฎระเบียบ ค่านิยม และอุดมคติต่างๆ เช่น

(2) A : ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีตอบมานั้นยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควรนะครับ ถ้าเกษตรกรในชนบทได้รับฟังก็คงไม่เข้าใจเป็นอย่างถ่องแท้แน่นอน เพราะท่านอาจพูดตามเอกสารที่ท่านอาจจะได้มาหรือไม่ได้รับรายงานนะครับ ท่านประธานครับ

2) กลวิธีพูดผ่อนอารมณ์ไม่ให้ผู้ฟังเกิดความไม่พอใจที่ถูกโต้แย้ง (mitigating expressions) คือ การโต้แย้งโดยการใช้ “conventionally indirect expressions” กล่าวคือ โต้แย้งหรือปฏิเสธสิ่งที่คู่สนทนามากล่าวมาด้วยรูปภาษาที่ไม่รุนแรงมาก เช่น เปล่า ไม่มีอะไรหรอก ไม่ใช่หรอก เป็นต้น เช่น

(3) A : จริงหรือ แพนจะมีค่าอะไรแม้แต่พูดผิดพลาดกับน้องสาวของคุณชายก็ยังไม่พอใจ

B : เปล่า ไม่ใช่อะไรหรอก ฉันไม่อยากจะให้เรื่องนี้ ถ้าน้องของฉันมีนิสัย ฉันจะไม่ว่าเลยแต่นี้หญิงอรรถก็ออกอย่างนั้น

3) กลวิธีถาม (questioning) คือ การโต้แย้งโดยใช้การถามกลับ เพื่อแสดงความสงสัยหรือไม่แน่ใจในสิ่งที่ผู้พูดกล่าวมา และต้องการให้ผู้สนทนาอธิบายเพิ่มเติม เป็นการแสดงการโต้แย้งแบบอ้อม เช่น

- (4) A : โลก คือ ศิลปะที่บริสุทธิ์ มองดูอิสระแต่ละกอนที่วางซ้อนกันกายกองประกอบขึ้นเป็นตึกที่เราอยู่
นี่คือ ภราดรภาพใช่หรือไม่ เพราะฉะนั้น โลกเรานี้ก็คือที่รวมของกลุ่มชนซึ่งเป็นพี่น้องกัน
B : จะจริงเร็ว ใหญ่ เรากลัวแต่ว่าแม้แต่พี่น้องกันก็จะรบราฆ่าฟันกันนะ
A : เป็นไปได้สิน่า พี่น้องกันจะฆ่ากันทำไม

4) กลวิธีใช้คำเพื่อลดระดับความรุนแรงในการโต้แย้ง (discourse particles for mitigation) คือ การพูดปฏิเสธความคิดของผู้สนทนาโดยไม่พูดออกมาโดยตรงๆ ว่า “ไม่” เช่น

- (5) A : ผู้หญิงอย่างนั้น ขอโทษเถอะครับ เหมาะสำหรับควงเล่นๆ น้า
B : แหม คุณคำนึงว่าผู้หญิงเสียจนคิดจิตใจหายแน่ะคะ เพราะไม่ทราบว่กลับหลังดิฉัน คุณจะวิพากษ์วิจารณ์ดิฉันว่ายังงัยบ้าง

5) กลวิธีใช้คำหรือสำนวนเพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวปฏิเสธตรงๆ (hedging discourse particles and expressions) คือ การใช้คำหรือสำนวนที่แสดงการโต้แย้งแทนการโต้แย้งตรงๆ

- (6) A : คุณแหม่มจะลดความอ้วนเพื่อเป็นตัวนำแสดงหรือครับ
B : หือ ไม่ถึงขนาดนั้นหรอกค่ะ

6) กลวิธีแนะนำผู้สนทนาเพื่อให้เปลี่ยนประเด็น (counter-suggesting as distraction) คือ การโต้แย้งโดยผู้สนทนาชักนำหรือทำให้ผู้สนทนาเลิกสนทนาในเรื่องเดิมที่เกิดการขัดแย้ง

- (7) A : มิได้รับหลวงพ่อก็คือ ผมก็ไม่ว่าจะต้องทำงัยบ้าง ถ้าสมมติว่าผมจะ ขอซื้อศาลาหลังนั้นจากทางวัด
B : เลิกคิดซะเถอะ ครับคุณ ไม่มีใครเขาคิดจะเอาสมบัติของวัดไปเป็นสมบัติส่วนตัวหรอกครับ

ปวีณา วัชรสุวรรณ (2547 : 292-299) ศึกษาเรื่อง “กลวิธีการกล่าวแย้งในภาษาไทย ของผู้ที่มีสถานภาพต่างกัน : กรณีศึกษาของครูและนักเรียน” โดยศึกษาจากคำตอบในแบบสอบถาม ของกลุ่มตัวอย่าง 200 คน เป็นครู 100 คน และนักเรียน 100 คน ผลจากการศึกษาของปวีณา พบว่า กลวิธีที่ใช้ในการกล่าวแย้งความคิดเห็นของผู้พูดทั้ง 2 สถานภาพมีทั้งกลวิธีโดยตรงและกลวิธีโดยอ้อม กลวิธีที่ใช้ในการกล่าวแย้งสิ่งที่ผิดของผู้พูดที่มีสถานภาพสูงกว่าพบทั้งสิ้น 20 กลวิธี เป็นกลวิธีโดยตรง 3 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีบอกว่าผิด กลวิธีให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และกลวิธีสั่งให้แก้ไขข้อมูล กลวิธีโดยอ้อมพบ 17 วิธี ได้แก่ กลวิธีสั่งให้ทำบางสิ่ง เพื่อให้รู้ว่ากล่าวผิดหรือเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง กลวิธีแสดงถึงความจำเป็นที่ต้องกล่าวแย้ง กลวิธีแสดงการถาม กลวิธีแสดงความเห็น กลวิธีทำให้ผู้ฟังรู้สึกดีขึ้น กลวิธีเตือนให้ตรวจสอบข้อมูล กลวิธีใช้ถ้อยคำที่มีความหมายด้านบวก กลวิธีแสดงความลังเล ไม่แน่ใจ กลวิธีอ้างแหล่งที่มาของข้อมูล กลวิธีสั่งให้จำข้อมูลที่ถูกต้อง กลวิธีขอให้กล่าวถึงข้อมูลอีกครั้ง กลวิธีพูดหรือถามถึงประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อบอกข้อมูลที่ถูกต้อง กลวิธีเสนอทางเลือกอื่น กลวิธีขอหลักฐานที่อ้างถึงข้อมูลของผู้ฟัง กลวิธีเตือนให้ระวังการกล่าวข้อมูลในครั้งต่อไป กลวิธีพูดตลก และ กลวิธีแสดงความประหลาดใจ ช็อกใจ สงสัย

ส่วนกลวิธีที่ใช้ในการกล่าวแย้งความคิดเห็นของผู้พูดที่มีสถานภาพสูงกว่าพบทั้งสิ้น 17 กลวิธี ซึ่งเป็นกลวิธีโดยตรง 3 วิธี ได้แก่ กลวิธีบอกว่าไม่เห็นด้วย กลวิธีเสนอข้อคิดเห็นที่แตกต่างจากข้อคิดเห็นของผู้ฟัง และกลวิธีแสดงว่าข้อเสนอของผู้ฟังไม่ดี ไม่น่าสนใจ นอกจากนี้ยังพบ กลวิธีโดยอ้อม 14 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีแสดงการถาม กลวิธีแสดงเหตุผลที่ไม่เห็นด้วยกับผู้ฟัง กลวิธีแสดงความเห็น กลวิธีใช้ถ้อยคำที่มีความหมายด้านบวก กลวิธีบอกให้เสนอสิ่งอื่น กลวิธีบอกให้คิดพิจารณาอีกครั้ง กลวิธีเสนอทางเลือกอื่นเพิ่มเติม กลวิธีเสนอให้ถามความเห็นของบุคคลที่สาม กลวิธีแสดงความกังวลใจไม่แน่ใจ กลวิธีผลัดไปโอกาสหน้า กลวิธีแสดงว่ามีทางเลือกอื่นอีก กลวิธีหลีกเลี่ยง ไม่ตอบรับในทันที กลวิธีการความเห็นส่วนรวม กลวิธีแสดงว่ายังไม่เห็นด้วยในขณะนี้

สุภาสินี โพธิวิทย์ (2547 : 116 -117) ทำการศึกษาการแสดงความเห็นโต้แย้งในภาษาไทย โดยศึกษาจากบทละครโทรทัศน์จำนวน 5 เรื่อง และแบบสอบถาม ใช้กลุ่มประชากรที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน พบว่าในบทสนทนาทางละครโทรทัศน์นั้น ปรากฏกลวิธีการแสดงความเห็นโต้แย้งในภาษาไทย 12 กลวิธี ได้แก่

1. กลวิธีปฏิเสธ คือ การแสดงให้ผู้สนทนารับรู้ได้อย่างชัดเจนว่าตนปฏิเสธสิ่งที่ผู้พูดพูด หรือไม่เห็นด้วยในสิ่งที่กล่าวมา ซึ่งกลวิธีนี้สังเกตได้จากภาษา คือ มักจะมีคำว่า “ไม่” ปรากฏอยู่ในข้อความ เช่น

(8) A : เ็งไม่ต้องมาห่วงพ่อ

B : ไม่ ผมทิ้งพ่อไม่ได้

2. กลวิธีแก้ไขคำพูด คือ การโต้แย้งคู่สนทนาโดยการกล่าวแก้ไขสิ่งที่คู่สนทนา
กล่าว กลวิธีนี้สามารถสังเกตได้จากตัวภาษา คือ มักจะมีการใช้คำที่ตรงกันข้ามกันระหว่างผู้พูดกับคู่
สนทนา เช่น ถ้าคู่สนทนากล่าวว่า “ดี” ผู้พูดมักจะโต้แย้งโดยใช้คำตรงข้าม คือ “เลว” “ชั่ว” “ไม่ดี” เป็น
ต้น ดังตัวอย่าง

(9) A : แก้วไม่ดีเอง แก้วไม่ดีเอง

B : คุณทำดีที่สุดแล้วครับ

3. กลวิธีให้เหตุผล คือ การกล่าวอ้างเหตุผลและความจำเป็นต่างๆ ที่ต้อง
โต้แย้งสิ่งที่คู่สนทนากล่าวไว้หรือเป็นการอธิบายสิ่งที่เป็นความจริงหรือสถานการณ์ที่ถูกต้องในขณะนั้น
ให้คู่สนทนาได้ทราบ ดังตัวอย่าง

(10) A : จินดาเป็นคนทุจริต

B : หลักฐานที่คุณกล่าวอ้างมาทั้งหมด เป็นหลักฐานการตรวจสอบการทุจริตของประธานคนก่อน
ซึ่งก็หมายถึง คุณ

4. กลวิธีถามกลับ คือ การที่ผู้พูดตั้งคำถามย้อนกลับคู่สนทนา เพื่อให้คู่สนทนา
หยุดคิดว่าผู้พูดมีความคิดเห็นแตกต่างออกไป ซึ่งสามารถสังเกตได้จากรูปภาษา คือ มีการใช้รูป
ประโยคที่ไม่ปรากฏคำที่แสดงการถาม แต่อย่างไรก็ดี กลวิธีถามกลับที่กล่าวถึงในงานของสุภาสินี
คำถามส่วนใหญ่จะไม่ได้ต้องการคำตอบจากผู้ฟัง แต่เป็นการใช้รูปประโยคคำถามในลักษณะถามให้
ผู้ฟังหยุดคิดหรือถาม เพื่อแสดงให้ผู้ฟังรู้ว่าตัวผู้พูดมีความเห็นแตกต่างจากผู้ฟัง เช่น

(11) A : เราต้องช่วยกันหาหลักฐานมาพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของเรา

B : คุณลืมนไปแล้วหรือว่าตอนนี้เราตกเป็นผู้ต้องสงสัย ออกไปไหนก็ได้

5. กลวิธีแสดงความไม่แน่ใจ คือ กลวิธีการโต้แย้งแบบแบ่งรับแบ่งสู้หรือการ

ไม่ยืนยันความแน่นอนลงไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากยังไม่แน่ใจในสถานการณ์ขณะนั้น หรืออาจเนื่องมาจากอีกเหตุผลหนึ่ง คือ การคำนึงถึงความรู้สึกของผู้ฟัง ในกรณีที่หัวข้อที่กำลังสนทนาอยู่นั้น เป็นเรื่องที่กระทบความรู้สึกของคู่สนทนา จึงมักใช้คำพูดที่แสดงความลังเลหรือความไม่แน่นอน เพื่อลดความรุนแรงของการโต้แย้งลง เช่น

- (12) A : ดรลิ่งยังไม่ตายหรอคะจ๋า
B : สถานการณ์มันเป็นอย่างนี้ เราไวใจอะไรไม่ได้หรอกครับ

6. กลวิธีกล่าวท้าทาย คือ การกล่าวโต้แย้งด้วยถ้อยคำที่รุนแรงและแฝงไปด้วยความรู้สึกท้าทายคู่สนทนา เพื่อต้องการแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่คู่สนทนาคิดนั้นไม่ถูกต้อง โดยตัวผู้พูดมีความตั้งใจที่จะแสดงอารมณ์เช่นนั้นออกมาอย่างไม่ต้องการรักษาหน้าของคู่สนทนา ลักษณะของคำพูดที่เป็นการกล่าวท้าทายนั้นมักจะอ้างถึงข้อดีหรือความเก่งกาจของตนไปด้วย เพื่อให้ผู้ฟังเปลี่ยนความคิดของตนเสียใหม่ว่าได้เข้าใจผู้พูดผิดไป ดังตัวอย่าง

- (13) A : หัดดูตัวเองซะบ้าง แก้มันก็แค่อั้วใจร่ำรวยที่พอชั้นเลี้ยงไว้
B : เดี๋ยวคุณก็จะรู้ว่าคนอย่างผมมันจะ เจิง

7. กลวิธีให้ทางเลือก คือ การโต้แย้งโดยให้ทางเลือก เพื่อโน้มน้าวให้คู่สนทนาเห็นตรงกับตน ซึ่งผู้พูดมักแสดงความเห็นมากกว่า 1 อย่าง หรือมากกว่านั้น เพื่อให้ทางเลือกแก่คู่สนทนา แม้ว่าโดยส่วนใหญ่แล้วผู้พูดจะใช้กลวิธีนี้ในการโน้มน้าวใจผู้ฟังให้เห็นคล้อยตาม แต่ในขณะเดียวกัน ผู้พูดเองก็ต้องการบีบบังคับผู้ฟังมากนัก ประกอบกับการให้ตัวเลือกจะทำให้ผู้ฟังไม่รู้สึกกดดันหรือต่อต้านคำแนะนำจากผู้พูด ดังตัวอย่าง

- (14) A : พูดพอริยัง
B : คุณจะไม่เชื่อกันตอนนี้นักได้ แต่อย่างน้อยรับฟังไว้บ้างก็พอ

8. กลวิธีพูดประชด คือ การที่ผู้พูดกล่าวถ้อยคำต่างๆ ด้วยการแฝงความรู้สึกรุนแรงเอาไว้ด้วย เป็นการกล่าวโต้แย้งโดยการกล่าวในสิ่งที่ตรงข้ามกับสิ่งที่ตนเองเป็นหรือคิด เช่น

- (15) A : แม่เลี้ยงจนชนะมา รู้ว่ามันไม่มีวันคิดอย่างนั้นแน่นอน
B : อี จงชนะเป็นลูกประเสริฐ ส่วนผมลูกทอ

9. กลวิธีมัดผ่อน คือ การโต้แย้งหรือปฏิเสธสิ่งที่คู่สนทนากล่าวมา โดยสื่อสารให้ผู้ฟังรู้อย่างอ้อมๆ เช่น การเลื่อนเวลาออกไป ดังตัวอย่าง

- (16) A: พรุ่งนี้แม่ไปโรงพยาบาลเลยนะ
B: ไว้ไปวันหลังก็ได้

10. กลวิธีกล่าวบั่นทอนกำลังใจ คือ การกล่าวโต้แย้งในกรณีที่คู่สนทนามีความคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอยู่ แต่ผู้พูดรู้สึกว่สิ่งที่คู่สนทนาคาดหวังนั้นเป็นไปได้ หรือมีความเป็นไปได้ น้อยมาก จึงพยายามให้ข้อมูลที่ถูกต้องหรือพูดให้ผู้ฟังได้คิดว่าความเป็นจริงหรือสถานการณ์จริงๆ ขณะนั้นเป็นอย่างไร ซึ่งการบอกความจริงนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นการกล่าวให้คู่สนทนาที่มีความคาดหวังในเรื่องนั้นน้อยลง เช่น

- (17) A: พี่ผาต้องไม่เป็นอะไร
B: แต่ตำรวจบอกว่าเลือดเป็นของพี่ผาแน่นอน

11. กลวิธีกล่าวโทษตนเอง คือ การกล่าวโต้แย้งโดยการกล่าวต่อว่าตนเอง เพราะผู้พูดมีความเห็นว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเพราะตนเองเป็นคนไม่ดี ไม่มีความสามารถ มีแต่ข้อบกพร่อง ดังตัวอย่าง

- (18) A: ยกโทษให้พี่เถอะนะยุ่น ยกโทษให้พี่นะ
B: ยุ่นเองต่างหากที่ไม่ดี

12. กลวิธีต่อว่า คือ การโต้แย้งที่ผู้พูดรู้สึกว่เรื่องราวต่างๆ หรือปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเพราะบุคคลอื่นหรือปัจจัยอื่นๆ อันใดก็ตามที่ไม่ใช่ตัวผู้พูด และโดยส่วนใหญ่แล้วผู้พูดมักจะคิดว่าคู่สนทนาของตนเป็นต้นเหตุ ทำให้ผู้พูดรู้สึกไม่พอใจจนต้องกล่าวต่อว่าออกมา ดังตัวอย่าง

- (19) A: ชื่นคงทำอะไรไม่ได้หรอกคะ
B: สามีหายไปแล้วคนยังไม่รู้สึกทุกข์ร้อนบ้างเลยนะ

ส่วนข้อมูลจากแบบสอบถามพบกลวิธีแสดงความเห็นโต้แย้ง 7 กลวิธี คือ

กลวิธีให้เหตุผล กลวิธีผิดผ่อน กลวิธีแก้ไขคำพูด กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีกล่าวทำทนาย กลวิธีถามกลับ และ กลวิธีแสดงความไม่แน่ใจ

วันวิสาข์ กุลภทธรินทร์ (2549 : 137-146) ทำการศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างและกลวิธีการโต้แย้งในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย โดยเก็บข้อมูลจากการแสดงบทบาทสมมติของกลุ่มตัวอย่างประชากรชาวญี่ปุ่นและชาวไทยกลุ่มละ 24 คน และการตอบแบบสอบถามแบบเติมบทสนทนาของกลุ่มประชากรชาวญี่ปุ่นและชาวไทยกลุ่มละ 50 คน ซึ่งผลการศึกษาพบว่าโครงสร้างบทสนทนาการโต้แย้งประกอบด้วย 1) หัวข้อการเกริ่นนำก่อนการโต้แย้ง 2) หัวข้อการโต้แย้ง 3) หัวข้อการปิดสนทนา หัวข้อที่สำคัญที่สุดของการสนทนาแสดงการโต้แย้ง คือ หัวข้อการโต้แย้งซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนเสนอความคิด ส่วนโต้แย้ง และส่วนสรุปการโต้แย้ง และพบว่าชาวญี่ปุ่นและชาวไทยมีโครงสร้างบทสนทนาแสดงการโต้แย้งเหมือนกัน

วันวิสาข์ พบว่ากลวิธีการโต้แย้งสามารถแบ่งกลุ่มตามหน้าที่ทางการสื่อสารได้ 3 กลุ่ม คือ

1) กลุ่มกลวิธีที่มีหน้าที่ทำให้การโต้แย้งบรรลุประสิทธิผล ประกอบด้วย 9 กลวิธีย่อย ได้แก่ กลวิธีปฏิเสธ กลวิธียืนยันความคิด กลวิธีผิดผ่อน กลวิธีให้เหตุผล กลวิธีอ้างหลักฐาน กลวิธีขอความเห็นด้วย กลวิธีโน้มน้าวคู่สนทนา กลวิธีถามเหตุผล และกลวิธีถามข้อเสนอ

2) กลุ่มกลวิธีที่มีหน้าที่รักษาสัมพันธภาพ ประกอบด้วย 10 กลวิธีย่อย ได้แก่ กลวิธีการขอโทษ กลวิธีแสดงความเสียใจ กลวิธีขอบคุณ กลวิธีชดเชย กลวิธีแสดงความตั้งใจเชิงบวก กลวิธีให้ความร่วมมือ กลวิธีเสนอทางเลือก กลวิธีล้งเล่ กลวิธียอมรับ และกลวิธีถามข้อมูลเพิ่มเติม

3) กลุ่มกลวิธีเสริม ประกอบด้วย 3 กลวิธีย่อย ได้แก่ กลวิธีกล่าวถึงประเด็น กลวิธีเรียกขาน และกลวิธีแสดงความไม่พอใจ

ผลจากการศึกษาพบว่าทั้งชาวญี่ปุ่นและชาวไทยเลือกใช้กลวิธีในกลุ่มที่มีหน้าที่ทำให้การโต้แย้งบรรลุประสิทธิผลมากที่สุดเหมือนกัน โดยใช้กลวิธีให้เหตุผลและกลวิธีปฏิเสธมากที่สุด แต่ชาวญี่ปุ่นใช้กลวิธีในกลุ่มที่มีหน้าที่รักษาสัมพันธภาพมากกว่าชาวไทยโดยเฉพาะกลวิธีขอโทษ นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านเพศของผู้สนทนามีผลต่อการใช้กลวิธีการโต้แย้งทั้งชาวญี่ปุ่นและชาวไทย โดยเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีในกลุ่มที่มีหน้าที่รักษาสัมพันธภาพมากกว่าเพศชาย

ผู้วิจัยได้สรุปกลวิธีการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์กลวิธีการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งโดยรายละเอียดพิจารณาได้จากตาราง 1

ตาราง 1 สรุปกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

ผู้ศึกษา/ เรื่องที่ศึกษา	ทฤษฎีที่ใช้	การเก็บรวบรวมข้อมูล	กลวิธีที่พบ
โคว (1991) “Conflict and its Management in Chinese Verbal Interactions: Casual Conversations and Parliamentary Interpellations”		- การสนทนาระหว่างกลุ่มเพื่อน ชาวไต้หวัน - การซักถามในรัฐสภา	ผลการศึกษาพบการใช้คำว่า “แต่” (but) เป็นเครื่องหมายในการโต้แย้ง และพบกลวิธีโต้แย้ง ดังต่อไปนี้ - กลวิธีการพูดขัด - กลวิธีใช้คำถามที่มีการซ้ำบางส่วน - กลวิธีการใช้คำแทนที่การไม่เห็นด้วยที่กล่าวมาก่อน การซักถามในรัฐสภาพบว่าพบกลวิธีโต้แย้งที่แตกต่างจากการโต้แย้งในกลุ่มเพื่อน ได้แก่ - กลวิธีการประชดประชัน - กลวิธีใช้คำถามกล่าวโทษ
เกลวินและคูเปอร์ “The Basic of Speech” (1998)		การโต้ว่าที่	1. การให้ตัวอย่าง 1. การอ้างผู้เชี่ยวชาญ 2. การใช้สถิติ 3. การใช้ตรรกะ 4. การเปรียบเทียบ

ตาราง 1 (ต่อ)

ผู้ศึกษา/ เรื่องที่ศึกษา	ทฤษฎีที่ใช้	การเก็บรวบรวมข้อมูล	กลวิธีที่พบ
ปวีณา วัชรสุวรรณ (2547) “กลวิธีการกล่าวแย้งใน ภาษาไทยของผู้ที่มี สถานภาพต่างกัน : กรณีศึกษาของครูและ นักเรียน”	- วัจนกรรม ของ ออสตินและเซอ์ล - ทฤษฎีความสุภาพของบราวน์ และเลวินสัน	แบบสอบถามจากกลุ่ม ตัวอย่าง 200 คน เป็นครู 100 คน และนักเรียน 100 คน	1. กลวิธีโดยตรง 1.1 กลวิธีบอกว่าผิด 1.2 กลวิธีให้ข้อมูลที่ถูกต้อง 1.3 กลวิธีสั่งให้แก้ไขข้อมูล 2. กลวิธีโดยอ้อม 2.1 กลวิธีสั่งให้ทำบางสิ่ง 2.2 กลวิธีแสดงถึงความจำเป็นที่ต้องกล่าวแย้ง 2.3 กลวิธีแสดงการถาม 2.4 กลวิธีแสดงความเห็น 2.5 กลวิธีทำให้ผู้ฟังรู้สึกดีขึ้น 2.6 กลวิธีเตือนให้ตรวจสอบข้อมูล 2.7 กลวิธีใช้ถ้อยคำที่มีความหมายด้านบวก 2.8 กลวิธีแสดงความลังเล ไม่แน่ใจ 2.9 กลวิธีอ้างแหล่งที่มาของข้อมูล 2.10 กลวิธีสั่งให้จำข้อมูลที่ถูกต้อง 2.11 กลวิธีขอให้กล่าวถึงข้อมูลอีกครั้ง

ตาราง 1 (ต่อ)

ผู้ศึกษา/ เรื่องที่ศึกษา	ทฤษฎีที่ใช้	การเก็บรวบรวมข้อมูล	กลวิธีที่พบ	
ปวีณา วัชรสุวรรณ (ต่อ)			2.12 กลวิธีพูดหรือถามถึงประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อบอก ข้อมูลที่ต้องการ 2.13 กลวิธีเสนอทางเลือกอื่น 2.14 กลวิธีขอหลักฐานที่อ้างถึงข้อมูลของผู้ฟัง 2.15 กลวิธีเตือนให้ระวังการกล่าวข้อมูลในครั้งต่อไป 2.16 กลวิธีพูดตลก 2.17 กลวิธีแสดงความประหลาดใจ ช้องใจ สงสัย	
สุภาสินี โพธิวิทย์ (2547) “กลวิธีการแสดงความคิดเห็น โต้แย้งในภาษาไทย”	- วัจนปฏิบัติศาสตร์ ของ Austin - วัจนกรรม ของ Austin - วัจนกรรมตรงและวัจนกรรม อ้อม ของ Searl - การจำแนกประเภทของวัจนกร รมปฏิบัติโดยใช้การพิจารณา หน้าที่ของวัจนกรรม ของ Leech - การใช้ภาษาแสดงความสุภาพ ของ Brown & Levinson	1. บทสนทนาทางละคร โทรทัศน์ 3 เรื่อง 2. การตอบแบบสอบถาม ปลายเปิดของกลุ่ม ตัวอย่าง 80 คน	1.1 การปฏิเสธ 1.2 การแสดงความไม่แน่ใจ 1.3 การพูดประชด 1.4 การถามกลับ 1.5 การให้ทางเลือก 1.6 การกล่าวท้าทาย 1.7 การกล่าวบั่นทอนกำลังใจ 1.8 การแก้ไขคำพูด 1.9 การให้เหตุผล	2.1 กลวิธีให้เหตุผล 2.2 กลวิธีผัดผ่อน 2.3 กลวิธีแก้ไขคำพูด 2.4 กลวิธีปฏิเสธ 2.5 กลวิธีกล่าวท้าทาย 2.6 กลวิธีถามกลับ 2.7 กลวิธีแสดงความไม่แน่ใจ

ตาราง 1 (ต่อ)

ผู้ศึกษา/ เรื่องที่ศึกษา	ทฤษฎีที่ใช้	การเก็บรวบรวมข้อมูล	กลวิธีที่พบ	
สุภาสิณี โพธิวิทย์ (ต่อ)			1.10 การตัดผ่าน 1.11 การกล่าวโทษตัวเอง 1.12 การต่อว่า	
ภาวดี ดีพึ่งตน (2549) “ความสุภาพในภาษาไทย : กลวิธีในการปฏิเสธและ แสดงการไม่เห็นด้วย”	- ทฤษฎีความสุภาพของบราวน์ และเลวินสัน	1. การสังเกตการสนทนาจริงของ คนไทยซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยแคนซัส 2. การประชุมรัฐสภา 3. รายการ talk show 4. บทสนทนาในละคร	1. กลวิธีไม่ผูกมัด 2. กลวิธีพูดอ่อนอารมณ์ไม่ให้ผู้ฟังเกิดความไม่พอใจที่ถูกต้องได้แย้ง 3. กลวิธีถาม 4. กลวิธีใช้คำเพื่อลดระดับความรุนแรงในการโต้แย้ง 5. กลวิธีใช้คำหรือสำนวนเพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวปฏิเสธตรงๆ 6. กลวิธีแนะนำคู่สนทนาเพื่อให้เปลี่ยนประเด็น	
วันวิสาข์ ภูลภักธนรินทร์ (2549) “การเปรียบเทียบ โครงสร้างและกลวิธีการ โต้แย้งในภาษาญี่ปุ่นและ ภาษาไทย”	ทฤษฎีวิัจจนกรรมของเซอร์ล - ทฤษฎีการแบ่งประเภท วิัจจนกรรมของลีช	1. การแสดงบทบาท สมมติของกลุ่มตัวอย่างประชากร ชาวญี่ปุ่นและชาวไทยกลุ่มละ	โครงสร้างบทสนทนาการโต้แย้งประกอบด้วย 1. หัวข้อการเกริ่นนำก่อนการโต้แย้ง 2. หัวข้อการโต้แย้ง 3. หัวข้อการปิดสนทนา กลวิธีการโต้แย้งสามารถแบ่งกลุ่มตามหน้าที่ทางการสื่อสาร ได้ 3 กลุ่ม คือ	

ตาราง 1 (ต่อ)

ผู้ศึกษา/ เรื่องที่ศึกษา	ทฤษฎีที่ใช้	การเก็บรวบรวมข้อมูล	กลวิธีที่พบ
วันวิสาข ภูวกัทรนิรันดร์ (ต่อ)	- ทฤษฎีเรื่องคุณภาพของ บราวน์และเลวินสัน	24 คน 2. การตอบแบบสอบถามแบบเติมบทสนทนาของกลุ่ม ประชากรชาวญี่ปุ่นและชาวไทย กลุ่มละ 50 คน	1. กลุ่มกลวิธีที่มีหน้าที่ทำให้การโต้แย้งบรรลุประสิทธิผล ประกอบด้วย 9 กลวิธีย่อย ได้แก่ - กลวิธีปฏิเสธ - กลวิธียืนยันความคิด - กลวิธีคัดค้าน - กลวิธีให้เหตุผล - กลวิธีอ้างหลักฐาน - กลวิธีขอความเห็นด้วย - กลวิธีโน้มน้าวคู่สนทนา - กลวิธีถามเหตุผล- กลวิธีถามข้อเสนอ 2. กลุ่มกลวิธีที่มีหน้าที่รักษาสัมพันธภาพ ประกอบด้วย 10 กลวิธีย่อย ได้แก่ - กลวิธีการขอโทษ - กลวิธีแสดงความเสียใจ - กลวิธีขอบคุณ - กลวิธีชดเชย

ตาราง 1 (ต่อ)

ผู้ศึกษา/ เรื่องที่ศึกษา	ทฤษฎีที่ใช้	การเก็บรวบรวมข้อมูล	กลวิธีที่พบ
วันวิสาข กุลภัทรนรินทร์ (ต่อ)			- กลวิธีแสดงความตั้งใจเชิงบวก - กลวิธีให้ความร่วมมือ - กลวิธีเสนอทางเลือก - กลวิธีล้งเล - กลวิธียอมรับ - กลวิธีถามข้อมูลเพิ่มเติม - กลวิธีเสนอทางเลือก - กลวิธีล้งเล - กลวิธียอมรับ - กลวิธีถามข้อมูลเพิ่มเติม 3. กลุ่มกลวิธีเสริม ประกอบด้วย 3 กลวิธีย่อย ได้แก่ - กลวิธีกล่าวถึงประเด็น - กลวิธีเรียกขาน - กลวิธีแสดงความไม่พอใจ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สรุปกลวิธีการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ทำการศึกษารวบรวมมาแสดงดังตาราง 2.1 ของแกลวินและคูเปอร์ (Galvin; & Cooper. 1998) และกลวิธีการโต้แย้งจากงานวิจัยในอดีตของ สุภาสินี โพธิ์วิทย์ เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์กลวิธีและรูปแบบการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง เพราะเมื่อพิจารณาแล้วเป็นเกณฑ์ที่มีความละเอียดครอบคลุมเหมาะสมกับข้อมูล และเป็นการนำเอาเกณฑ์การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษมาประยุกต์เข้าด้วยกัน ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาแล้วว่าครอบคลุมการศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้ โดยรวมเอากลวิธีบางประการที่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกันเข้าไว้ด้วยกัน ดังต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งที่ใช้ในงานวิจัย

กลวิธีการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง		
กลวิธีของสุภาสินี โพธิ์วิทย์	กลวิธีของแกลวินและคูเปอร์	กลวิธีที่ใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้
1. การปฏิเสธ 2. การแสดงความไม่แน่ใจ 3. การพูดประชด 4. การถามกลับ 5. การให้ทางเลือก 6. การกล่าวท้าทาย 7. การกล่าวบั่นทอนกำลังใจ 8. การแก้ไขคำพูด 9. การให้เหตุผล 10. การผิดผ่อน 11. การกล่าวโทษตัวเอง 12. การต่อว่า	1. การให้ตัวอย่าง 2. การอ้างผู้เชี่ยวชาญ 3. การใช้สถิติ 4. การใช้ตรรกะ 5. การเปรียบเทียบ	1. ปฏิเสธ 2. แสดงความไม่แน่ใจ 3. เสียดสีประชดประชัน 4. ถามกลับ 5. ให้ทางเลือก 6. ท้าทาย 7. บั่นทอนกำลังใจ 8. แก้ไขคำพูด 9. ให้เหตุผล 10. ผิดผ่อน 11. โทษตนเอง 12. ต่อว่า 13. ให้ตัวอย่าง 14. อ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ (การอ้างผู้เชี่ยวชาญ+การใช้สถิติ) 15. เปรียบเทียบ

จากตารางผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมและดัดแปลงกลวิธีของสุภาสินี โพธิวิทย์ ได้แก่ 1) กลวิธีปฏิเสธ 2) กลวิธีแสดงความไม่แน่ใจ 3) กลวิธีพูดประชด 4) กลวิธีถามกลับ 5) กลวิธีให้ทางเลือก 6) กลวิธีกล่าวทำทนาย 7) กลวิธีกล่าวบั่นทอนกำลังใจ 8) กลวิธีแก้ไขคำพูด 9) กลวิธีให้เหตุผล 10) กลวิธีผัดผ่อน 11) กลวิธีกล่าวโทษตัวเอง และ 12) กลวิธีต่อว่า และกลวิธีของเกลวินและคูเปอร์ ได้แก่ 1) การให้ตัวอย่าง 2) การอ้างผู้เชี่ยวชาญ 3) การใช้สถิติ 4) การใช้ตรรกะ และ 5) การเปรียบเทียบ เพื่อนำมาใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้ แต่มีกลวิธี 2 กลวิธีที่มีความคล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยจึงรวมเป็น 1 กลวิธี คือ กลวิธีให้เหตุผล และการใช้ตรรกะ โดยในงานวิจัยชิ้นนี้จะรวมเป็นกลวิธีให้เหตุผล เนื่องจากการใช้ตรรกะ ก็คือ การมีเหตุผลนั่นเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงรวมเป็นหนึ่งกลวิธีเท่านั้น

จากตารางผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมและดัดแปลงกลวิธีของสุภาสินี โพธิวิทย์ ได้แก่ 1) กลวิธีปฏิเสธ 2) กลวิธีแสดงความไม่แน่ใจ 3) กลวิธีพูดประชด 4) กลวิธีถามกลับ 5) กลวิธีให้ทางเลือก 6) กลวิธีกล่าวทำทนาย 7) กลวิธีกล่าวบั่นทอนกำลังใจ 8) กลวิธีแก้ไขคำพูด 9) กลวิธีให้เหตุผล 10) กลวิธีผัดผ่อน 11) กลวิธีกล่าวโทษตัวเอง และ 12) กลวิธีต่อว่า และกลวิธีของเกลวินและคูเปอร์ ได้แก่ 1) การให้ตัวอย่าง 2) การอ้างผู้เชี่ยวชาญ 3) การใช้สถิติ 4) การใช้ตรรกะ และ 5) การเปรียบเทียบ เพื่อนำมาใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้ แต่มีกลวิธี 2 กลวิธีที่มีความคล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยจึงรวมเป็น 1 กลวิธี คือ กลวิธีให้เหตุผล และการใช้ตรรกะ โดยในงานวิจัยชิ้นนี้จะรวมเป็นกลวิธีให้เหตุผล เนื่องจากการใช้ตรรกะ ก็คือ การมีเหตุผลนั่นเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงรวมเป็นหนึ่งกลวิธีเท่านั้น

จากการทบทวนวรรณกรรมต่างๆ ที่กล่าวมาเป็นการศึกษาการโต้แย้งในบริบทของการสื่อสารแบบเผชิญหน้า ซึ่งเป็นการสื่อสารโดยใช้ภาษาพูด แต่งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการโต้แย้งในบริบทของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ ในหัวข้อต่อไปจึงเป็นการนำเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการโต้แย้งในบริบทของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์

2.3.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการโต้แย้งโดยการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์

เจฟฟ์ (Jaffe. 1994 : online) ทำการศึกษาเรื่องการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์กับบริบทการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยศึกษาจากกระดานเสวนา จากงานวิจัยของเจฟฟ์พบว่า การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ เมื่อคนนิยมรูปแบบการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์มากขึ้น การแสดงออกถึงควมมีส่วนร่วมทางการเมืองก็มากขึ้นเช่นกัน นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมักจะสร้างวาทกรรม¹ เรื่องสังคมการเมืองภายใต้สภาวะแวดล้อมการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ เนื่องจากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจะรู้สึกถึงความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

¹ วาทกรรมคือ กระบวนการในการสร้าง ผลิต เอกลักษณ์และความหมายให้กับสรรพสิ่งต่างๆ ในสังคม

แฮร์ริง (Herring. 1996 : 81-105) แฮร์ริง (Herring. 1996 : 153) ศึกษาตัวแปรทางเพศที่ส่งผลต่อรูปแบบการแสดงความคิดเห็นโดยศึกษาจากกลุ่มสนทนา 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักภาษาศาสตร์ (LINGUIST) ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้แสดงความคิดเห็นเพศชาย และกลุ่มสตรีศึกษา (Women's Studies: WMST) ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้แสดงความคิดเห็นเพศหญิงโดยเก็บข้อมูลจากข้อความทางในการสนทนาดังกล่าวและใช้เกณฑ์วิเคราะห์ข้อความของ ลอง เอเคอร์ (Longacre. 1992) และ สเวลส์ (Swales.1990) ผลจากการศึกษาพบโครงสร้างรูปแบบของการใช้ส่วนต่างๆ ในการแสดงความคิดเห็นตามลำดับการเกิดในการแสดงความคิดเห็นดังต่อไปนี้

- การใช้รูปแบบของจดหมายทั่วไปหรือ ธรรมเนียมของการเขียนจดหมายในการเปิดการแสดงความคิดเห็น รูปแบบที่พบมากที่สุดได้แก่ “ถึง...(ชื่อ)...”: ซึ่งการใช้การขึ้นต้นด้วยรูปแบบนี้จะส่งผลให้มีรูปแบบการลงท้ายด้วยลายเซ็นสูงเช่นเดียวกัน

- การเกริ่นนำ หมายถึง ข้อความที่นำเข้าสู่เนื้อหาของการสนทนา เป็นการเชื่อมโยงระหว่างข้อความกับข้อความ ในงานวิจัยชิ้นนี้ พบการเกริ่นนำในรูปแบบต่างๆ มากมาย อย่างไรก็ตามรูปแบบของการเกริ่นนำที่ผู้สนทนามักเลือกใช้ ได้แก่

- การเชื่อมโยงถึงข้อความก่อนหน้าผู้แสดงความคิดเห็นมักเลือกใช้รูปแบบการเชื่อมโยงนี้เพราะในการสนทนาแสดงความคิดเห็นย่อมมีหลายประเด็น การใช้การเชื่อมโยงข้อความปัจจุบันกับข้อความที่ต้องการกล่าวถึงทำให้การแสดงความคิดเห็นนั้นชัดเจนและเข้าใจง่ายขึ้น เช่น “ฉันต้องการกล่าวถึงคำถามของ เคธี ทราเกอร์...”, “จดหมายของซารอน ทอมป์สันทำให้เกิดคำถามสำคัญขึ้น 2 ข้อคือ...” เป็นต้น

- เนื้อหา หมายถึง ส่วนที่สำคัญที่สุดในการแสดงความคิดเห็น เป็นส่วนที่พบมากที่สุดในการแสดงความคิดเห็น ส่วนเนื้อหาประกอบด้วย ส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

- **การบรรยายมุมมอง (express views)** เป็นการบรรยายความคิดเห็นที่ผู้สนทนามีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งหมายรวมถึง การบรรยายความคิดเห็น ความเชื่อ ความเข้าใจ การตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับหัวข้อหรือความคิดเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งในการสนทนานั้น เช่น “ฉันคิดว่ามันอันตรายมากที่จะใช้วิธีทางชีวภาพในการแบ่งเพศ...” หรือ “บางทีนี่อาจเป็นที่เดียวที่มีการถกเถียงเกี่ยวกับการรับรู้...”

- **การขอข้อมูลเพิ่มเติม (request information)** เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่สนทนาต่อผู้ร่วมสนทนาเพิ่มเติม เช่น “ในปัจจุบันผู้หญิงมีจำนวนการถูกทำร้ายในครอบครัวเป็นจำนวนเท่าไร”

- **การให้ข้อมูลเพิ่มเติม (provide information)** เป็นการเพิ่มเติมด้านข้อมูล เนื้อหาของเรื่องที่กำลังสนทนา เช่น การอ้างอิงอดีตประวัติ การอ้างอิงจากพจนานุกรม การยกคำกล่าวของผู้เชี่ยวชาญมากล่าวอ้าง เป็นต้น

- **การใช้อารมณ์ความรู้สึก (express feelings)** ผู้สนทนาอาจใส่ความรู้สึกและความคิดเห็นส่วนตัวของตนเองที่มีต่อเนื้อหาในการสนทนานั้นเพื่อทำให้ผู้อื่นทราบว่าเป็นการใช้อารมณ์ความรู้สึกของผู้แสดงความคิดเห็นเองไม่ใช่ข้อเท็จจริง เช่น “ฉันกังวลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ในยุคปัจจุบัน...มันทำให้ฉันโกรธมาก”

- **การเสนอแนะ (suggest solution)** บางครั้งเมื่อมีปัญหา ผู้สนทนาจะเสนอแนะการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการแสดงความคิดเห็นนั้น เช่น “ขอให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาศาสตร์เท่านั้น และอ่านด้วย”

• **การปิดการสนทนา** คือ การสิ้นสุดการสนทนา ซึ่งเป็นส่วนที่อยู่หลังเนื้อหาของการสนทนา อย่างไรก็ตามในการแสดงความคิดเห็นบางครั้งอาจไม่มีการปิดการสนทนาก็ได้ การปิดการสนทนาที่พบมากในการแสดงความคิดเห็น ได้แก่

- **การขอโทษ** ผู้สนทนาใช้การขอโทษสำหรับการนำเสนอข้อมูลผิด หรือ การนำเสนอข้อมูลที่ยาวกว่าปกติ เช่น “ข้อความเกี่ยวกับหน้าที่ของสมองที่นำมาเสนอก่อนหน้านี้ มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย ต้องขอโทษด้วย...”

• **การใช้รูปแบบของจดหมายทั่วไปหรือธรรมเนียมของการเขียนจดหมายในการปิดการแสดงความคิดเห็น** ในงานวิจัยนี้พบการใช้ธรรมเนียมของจดหมายในการปิดการสนทนา 3 ประการ ได้แก่

- **การลงท้ายแบบจดหมาย** คือ การใช้คำลงท้ายที่มักใช้ในการเขียนจดหมายในการแสดงความคิดเห็น เช่น “ด้วยรัก” หรือ “ด้วยความเคารพ” เป็นต้น

- **การใช้ลายเซ็น หรือสัญลักษณ์แทนลายเซ็น** เพื่อเป็นสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายประจำตัวของผู้แสดงความคิดเห็น ซึ่งมีทั้งลักษณะที่เป็นรูปและข้อความ

- **ปัจฉิมลิขิต** คือ การนำเสนอข้อความสั้นๆ ก่อนปิดการแสดงความคิดเห็น เช่น “ปล. จากรายละเอียดเหล่านี้ สรุปได้ว่าสมองมีความสำคัญในการรับรู้ภาษา”

เพ็ญพรรณ รัชชิตกุล (2544: 153) ศึกษาวาทกรรมบนกระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป โดยกล่าวถึงมิติด้านรูปแบบการแสดงความขัดแย้งของเว็บไซต์พันทิปว่ามีรูปแบบปลดภัยขณะทำการสื่อสารหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ มีเสรีภาพ ไม่มีการเปิดเผยตัวตนที่แท้จริง ลดความเสี่ยง และการปะทะทางความคิดกันไป ภาษาที่ส่วนใหญ่เป็นการใช้ภาษาไม่เป็นทางการ คือ มีลักษณะของภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน มีการใช้คำรุนแรงหรือคำหยาบเมื่อเกิดความขัดแย้ง รวมทั้งมีความบกพร่องในการใช้ภาษา นอกจากนี้ ยังมีรูปแบบการแสดงความขัดแย้งที่ไม่แน่นอนและมีปัจจัยหลายปัจจัยที่สามารถทำให้รูปแบบวาทกรรมเปลี่ยนไปได้ ซึ่งมีข้อสังเกตที่มีผลต่อการเกิดความขัดแย้ง ดังนี้

- **คู่ความขัดแย้งที่ชัดเจน**

หากคู่ที่ได้แย้งกันเป็นคู่ที่ขัดแย้งกันประจำจะพบว่าการแสดงความคิดเห็นนั้นมีโอกาสเกิดความขัดแย้งได้โดยง่ายและรุนแรง

- เจตนาของผู้ตั้งกระทู้

หากเจตนาของผู้ตั้งกระทู้เป็นเพียงการขอความคิดเห็นต่อประเด็นๆ หนึ่ง ความขัดแย้งจะเกิดขึ้นช้ากว่าผู้ตั้งกระทู้ที่ใส่ความเห็นของตนลงไปแล้ว

- ปัจจัยด้านเวลา

การเข้ามาตอบกระทู้ช้าหรือหลังจะมีผลต่อการลำดับการแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะส่งผลต่อรูปแบบการเกิดความขัดแย้งด้วยกัน เช่น ผู้สนทนาที่ต้องการแสดงความคิดเห็นด้วย แต่ส่งข้อความเข้าไปช้าก็อาจถูกผู้ที่ต้องการแสดงความคิดเห็นคัดค้านแสดงความคิดเห็นเข้าไปก่อน การสลับอันดับความเห็นก็เกิดขึ้น

นอกจากนี้ ยังพบว่ากลุ่มต่างๆ ในเว็บไซต์พันทิปมีระดับความความขัดแย้งที่แตกต่างกัน

1. ระดับความขัดแย้งรุนแรง ได้แก่ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในโต๊ะราชดำเนิน เป็นกลุ่มสนทนาเกี่ยวกับการเมืองและสังคม เนื่องจากการแสดงความคิดเห็นทางด้านการเมืองและสังคม มักเป็นการแสดงความคิดเห็นที่มีความขัดแย้งและมีการแสดงเหตุผลหักล้างกันมากที่สุด
2. ระดับความขัดแย้งปานกลาง ได้แก่ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในโต๊ะเฉลิมไทย และโต๊ะห้องสมุด โดยวาทกรรมหลักที่พบในโต๊ะเฉลิมไทยในช่วงเวลานั้น คือ วาทกรรม Anna and the King และพบว่าความขัดแย้งเชิงอุดมการณ์ในวาทกรรมชุดนี้ คือ สิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารกับความเป็นชาตินิยม
3. ระดับความขัดแย้งไม่ชัดเจน ได้แก่ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในโต๊ะหว่ากอ และโต๊ะโทรโข่ง ซึ่งพบว่ามีระดับความขัดแย้งไม่ชัดเจน คือ ขึ้นอยู่กับประเด็นของกระทู้เป็นหลัก หากเป็นประเด็นที่พุดหรือเข้าใจกันดี การแสดงความคิดเห็นก็จะมีมากขึ้น และโอกาสที่จะมีความขัดแย้งจะตามมาด้วย สาเหตุที่โต๊ะหว่ากอและโต๊ะโทรโข่งได้รับการจัดให้มีการจัดให้มีการขัดแย้งที่ไม่ชัดเจน เนื่องจากลักษณะเนื้อหาพื้นฐานของแต่ละโต๊ะมักเป็นเรื่องประเด็นส่วนตัวหรือการพุดคุยทั่วไป ซึ่งมักไม่ใช่ประเด็นที่จะนำไปสู่ความขัดแย้งได้ง่าย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาเพื่อค้นหากลวิธีและรูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นได้แย้งและความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งที่เกิดขึ้นในกระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป โดยผู้วิจัยแบ่งวิธีการดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
4. สรุปและอภิปรายผล

3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ กระทั่งในคลังกระทู้เก่า ซึ่งคลังกระทู้เก่าของเว็บไซต์พันทิปเป็นที่เก็บรวบรวมกระทู้ที่ผู้แสดงความคิดเห็นบันทึกเอาไว้ สาเหตุที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแหล่งนี้เพราะเป็นกระทู้ที่ได้รับเลือกแล้วว่าเป็นที่สนใจของผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นจึงทำการเก็บบันทึกกระทู้เหล่านี้ไว้ในคลังกระทู้เก่า โดยเว็บไซต์พันทิปได้แบ่งกระทู้ต่างๆ ออกเป็น 23 โຕะ¹ ได้แก่

1. โຕะสยามสแควร์ เป็นโຕะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรัก หาเพื่อน
2. โຕะไกลบ้าน เป็นโຕะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคนไทยในต่างแดน การศึกษา การทำงาน การท่องเที่ยวในต่างประเทศ
3. โຕะเฉลิมไทย เป็นโຕะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพยนตร์ ดนตรี ศิลปะ ละคร
4. โຕะห้องสมุด เป็นโຕะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือ การศึกษา และภาษา
5. โຕะจุตุจักร เป็นโຕะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง ต้นไม้ ของสะสม งานอดิเรก และอาหารการกิน
6. โຕะศาสนา เป็นโຕะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับศาสนาและปรัชญา
7. โຕะชายคา เป็นโຕะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบ้านที่อยู่อาศัย เฟอรนิเจอร์ ของตกแต่ง และเครื่องใช้ไฟฟ้า

¹ ช่วงเวลาที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโຕะของกระดานเสวนาในเว็บไซต์พันทิปนั้น มีข้อมูลเพียง 20 โຕะ ปัจจุบันมีโຕะเปิดให้บริการใหม่อีก 3 โຕะ ได้แก่ โຕะซานเรือน โຕะกันครัว และโຕะเฉลิมกรุง ซึ่งผู้วิจัยจะไม่นำมาทำการศึกษาเนื่องจากโຕะเหล่านี้เกิดขึ้นภายหลังจากการที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว

8. โต๊ะหว้ากอ เป็นโต๊ะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งลึกลับ ความเชื่อ วิทยาศาสตร์
9. โต๊ะรัชดา เป็นโต๊ะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรถยนต์ เครื่องเสียง
10. โต๊ะสีลม เป็นโต๊ะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตลาด การบริหาร ธุรกิจ
11. โต๊ะมานูญครอง เป็นโต๊ะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์การสื่อสาร
12. โต๊ะสินธร เป็นโต๊ะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหุ้น การเงิน การลงทุน
13. โต๊ะศุภลาศัย เป็นโต๊ะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกีฬา
14. โต๊ะราชดำเนิน เป็นโต๊ะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจและสังคม
15. โต๊ะBluePlanet เป็นโต๊ะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
16. โต๊ะกล้อง เป็นโต๊ะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกล้อง และการถ่ายภาพ
17. โต๊ะสวนลุมพินี เป็นโต๊ะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสุขภาพ
18. โต๊ะโทรโข่ง เป็นโต๊ะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในสังคม
19. โต๊ะซานเรื่อน เป็นโต๊ะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับครอบครัว แม่และเด็ก
20. โต๊ะเฉลิมกรุง เป็นเป็นโต๊ะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรี ละครเวที ศิลปะแขนงต่างๆ
21. โต๊ะกันครัว เป็นเป็นโต๊ะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาหารการกิน และเคล็ดลับ

ความอร่อย

22. โต๊ะไร้สังกัด เป็นโต๊ะที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวเบ็ดเตล็ดนอกเหนือจากโต๊ะอื่นๆ
23. โต๊ะรวมมิตรเป็นโต๊ะที่รวมกระทู้จากทุกโต๊ะ

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) คือ ผู้วิจัยจะเลือกกลุ่มตัวอย่างจากคลังกระทู้เก่าของเว็บไซต์พันทิปที่มีจำนวนข้อความมากที่สุดในแต่ละสัปดาห์ โต๊ะละ 1 กระทู้ เป็นเวลา 8 อาทิตย์ (2 เดือน) ดังนั้น จะได้กระทู้ทั้งหมด 96 กระทู้ และในการวิเคราะห์ผู้วิจัยจะพิจารณาเฉพาะข้อความ ไม่พิจารณาภาพในข้อความและความคิดเห็นที่เป็นภาพ โดย กลุ่มตัวอย่างกระทู้ที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะมีทั้งหมด 12 โต๊ะ ได้แก่ โต๊ะสยามสแควร์ โต๊ะเฉลิมไทย โต๊ะห้องสมุด โต๊ะศาสนา โต๊ะหว้ากอ โต๊ะรัชดา โต๊ะสีลม โต๊ะมานูญครอง โต๊ะสินธร โต๊ะสวนลุมพินี โต๊ะศุภลาศัย และโต๊ะราชดำเนิน

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะไม่วิเคราะห์ข้อมูลจาก

- โต๊ะไกลบ้าน เพราะจากการสำรวจพบว่าการแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่ในโต๊ะนี้มีการนำเสนอความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งในงานวิจัยนี้จะพิจารณาเฉพาะภาษาไทยเท่านั้น

- โต๊ะกล้อง โต๊ะ Blueplanet โต๊ะชาयคา และโต๊ะจตุจักร เนื่องจากความคิดเห็นส่วนใหญ่เป็นการนำเสนอรูปภาพ ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะการแสดงความคิดเห็นที่เป็นตัวอักษรเท่านั้น
- โต๊ะท่องเที่ยวเป็นโต๊ะที่มีไว้สำหรับร้องเรียนเรื่องราวต่างๆ ในสังคมและไม่มีการรวบรวมกระทู้ไว้ในคลังกระทู้เก่าเหมือนโต๊ะอื่นๆ
- โต๊ะไร้สังกัดเป็นโต๊ะที่รวบรวมเรื่องราวหลากหลายนอกเหนือจากโต๊ะอื่นๆ ทำให้ไม่สามารถอ้างถึงประเด็นที่แน่ชัดในการแสดงความคิดเห็นได้
- โต๊ะรวมมิตร เพราะเป็นโต๊ะที่รวมกระทู้จากทุกโต๊ะ
- โต๊ะที่เปิดให้บริการเพิ่มอีก 3 โต๊ะ ได้แก่ โต๊ะซานเรื่อน โต๊ะเฉลิมกรุง และโต๊ะกันครัว เนื่องจากโต๊ะเหล่านี้เกิดขึ้นหลังจากที่ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลไปเรียบร้อยแล้ว

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากคลังกระทู้เก่าที่ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นบันทึกไว้ในกระดานเสวนาแต่ละโต๊ะ เป็นเวลา 2 เดือน (60 วัน) ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม 2549 โดยมีวิธีเก็บข้อมูล ดังนี้ (ดูภาคผนวก)

1. ทำการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต และไปที่ www.pantip.com
2. กดไปที่ คาเฟ่ (cafe) ซึ่งจะนำเข้าไปสู่กระดานเสวนาที่ถูกแบ่งเอาไว้เป็นโต๊ะ จำนวน 23 โต๊ะ หลังจากนั้น เลือกโต๊ะที่จะเริ่มเก็บข้อมูล
3. เมื่อเข้าไปในแต่ละโต๊ะแล้ว จะปรากฏกระทู้ที่ถูกตั้งขึ้นในแต่ละวัน เลือกคลังกระทู้เก่าที่อยู่ส่วนบนสุดของหน้าเว็บไซต์ กระทู้ในคลังกระทู้เก่าจะเป็นกระทู้ที่มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นบันทึกเอาไว้ เพราะเป็นกระทู้ที่ผู้บันทึกเห็นว่าน่าสนใจและได้รับความสนใจจากผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น
4. เมื่อเข้าไปในคลังกระทู้เก่าจะปรากฏกระทู้ที่ได้รับการบันทึกเอาไว้ หัวข้อของแต่ละกระทู้จะประกอบด้วย ชื่อกระทู้ ชื่อผู้ตั้งกระทู้ จำนวนผู้เข้ามาแสดงความคิดเห็นหรือตอบกระทู้ และวันเวลาที่ตั้งกระทู้ ผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลเฉพาะกระทู้ที่มีจำนวนข้อความแสดงความคิดเห็นมากที่สุดในแต่ละสัปดาห์ของทุกโต๊ะทั้งหมด 12 โต๊ะ
5. เปิดโปรแกรม Microsoft Word
6. เมื่อเข้าไปในกระทู้แต่ละกระทู้ ผู้วิจัยจะเลือกข้อความที่ปรากฏบนหน้าจอทั้งหมดโดยกดปุ่ม Control + A แล้วใช้คำสั่งคัดลอก (copy) หลังจากนั้น กลับมายังโปรแกรม Microsoft Word และใช้คำสั่งวาง (paste)
7. ทำซ้ำข้อ 6. ในการเก็บข้อมูลกระทู้ของทุกโต๊ะ

3.3 วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ส่วน คือ 1) การวิเคราะห์กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้ง 2) การวิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นได้แย้ง และ 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้ง การวิเคราะห์ทั้ง 3 ประเภท มีวิธีการวิเคราะห์ ดังนี้

3.3.1 การวิเคราะห์กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้ง

- เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้ง

ผู้วิจัยประยุกต์เกณฑ์ของสุภาสินี โพธิวิทย์ และแกลวินและคูเปอร์ (Galvin; & Cooper. 1998) มาใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้ เพราะเมื่อพิจารณาแล้ว พบว่าเป็นเกณฑ์ที่มีความละเอียดครอบคลุมเหมาะสมกับข้อมูล และเป็นการนำเอาเกณฑ์การแสดงความคิดเห็นได้แย้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษมาประยุกต์เข้าด้วยกัน โดยทั้งหมดมีจำนวน 15 กลวิธี และผู้วิจัยจัดเป็น 4 กลุ่ม มีรายละเอียดของกลวิธี ดังนี้

1. กลุ่มกลวิธีแสดงความรู้แนบแน่น หมายถึง กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งที่ไม่เห็นด้วยอย่างรุนแรง และเป็นกลวิธีที่อาจก่อให้เกิดความไม่พอใจกับผู้สนทนาอีกฝ่ายได้ เช่น กลวิธีต่อว่า กลวิธีท้าทาย กลวิธีเสียดสีประชดประชัน และกลวิธีบั่นทอนกำลังใจ

2. กลุ่มกลวิธีแสดงความขัดแย้ง หมายถึง กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งที่แสดงให้เห็นว่าผู้สนทนามีความคิดเห็นที่ส่อเจตนาตรงข้ามหรือไม่เห็นพ้องกับผู้สนทนาอีกฝ่าย เช่น กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีใช้คำแย้ง และกลวิธีถามกลับ

3. กลุ่มกลวิธีแสดงเหตุผล หมายถึง กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งที่อธิบาย ชี้แจง ให้ทราบถึงเหตุผล โดยมีข้อมูลสนับสนุน เพื่อทำให้ความคิดเห็นนั้นมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น เช่น กลวิธีให้เหตุผล กลวิธีให้ตัวอย่าง กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และกลวิธีเปรียบเทียบ

4. กลุ่มกลวิธีรักษาสัมพันธภาพ หมายถึง กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งที่ผู้สนทนาเลือกใช้เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สนทนา เนื่องจากผู้สนทนาไม่ต้องการทำให้คู่สนทนาเกิดความรู้สึกไม่ดีหรือรู้สึกเสียหน้า และบ่อยครั้งที่ผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีเหล่านี้ เพื่อแสดงความรู้สึกของผู้สนทนา เช่น กลวิธีให้ทางเลือก กลวิธีผัดผ่อน กลวิธีโทษตนเอง และกลวิธีแสดงความไม่แน่ใจ

ต่อไปจะเป็นกล่าวถึงรายละเอียดของแต่ละกลวิธี โดยแบ่งตามกลุ่มทั้งหมด 4 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มกลวิธีแสดงความรู้แนบแน่น ประกอบด้วย 4 กลวิธี ได้แก่

1.1 กลวิธีต่อว่า คือ การโต้แย้งที่ผู้แสดงความคิดเห็นรู้สึกว่าการกระทำหรือปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเพราะบุคคลอื่นหรือปัจจัยอื่นๆ ที่ไม่ใช่เกิดจากตัวผู้แสดงความคิดเห็น และโดย

(1) ความคิดเห็นที่ 53เมื่อไหร่หนอ คนไทยสันดานแบบ จชกทจะหมดประเทศไปซะที

ดีได้ทุกเรื่อง

ถามจริง เคยทำอะไรบ้างไหมในชีวิต

จากคุณ : เพลิงแค้นที่เฝ้าผาฉาญ - [13 มิ.ย. 49 00:51:31]

ตัวอย่าง (1) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้กลวิธีที่ว่า เพื่อแสดงความคิดเห็นได้แย้งต่อความคิดเห็นได้แย้งเจ้าของกระทู้ โดยการใช้ประโยค “เมื่อไหร่หนอ คนไทยสันดานแบบเจ้าของกระทู้จะหมดประเทศไปซะที” ซึ่งหมายความว่าเมื่อไหร่คนไทยที่มีนิสัยแบบเจ้าของกระทู้ซึ่งผู้แสดงความคิดเห็นเห็นว่าเป็นนิสัยที่ไม่ดีจะหมดไปเสียที

1.2. **กลวิธีท้าทาย** คือ การโต้แย้งด้วยถ้อยคำที่รุนแรงและแฝงไปด้วยความรู้สึกท้าทายผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อต้องการแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นคิดนั้นไม่ถูกต้อง โดยตัวผู้แสดงความคิดเห็นเองมีความตั้งใจที่จะแสดงอารมณ์เช่นนั้นออกมาอย่างไม่ต้องการรักษาน้ำหน้าของผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น ลักษณะของภาษาที่เป็นการกล่าวท้าทายนั้นมักจะอ้างถึงข้อดีหรือความเก่งกาจของตนไปด้วย เพื่อให้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นเปลี่ยนความคิดของตนเสียใหม่ว่าได้เข้าใจตัวผู้แสดงความคิดเห็นผิดไป ดังตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ “กลุ่มรักเมืองไทยมอบหนังสือให้กำลังใจ....นายกฯ” ของโต๊ะราชดำเนิน

(2) ความคิดเห็นที่ 22

บิดเบือนข่าวสารใครกันล่ะที่ตั้งเว็บไซต์ทักซิณแฟนคลับขึ้นมายังมีหน้าไปโทษคนอื่นอีกก็พวกเดียวกันนั่นแหละที่ตั้งท่าแล้วไว้แล้วไม่ยอมรับ

ทำกันใหม่ละกลุ่มรักเมืองไทยว่าคนจดทะเบียนเว็บไซต์ทบทแฟนคลับกับกลุ่มท่านไม่มีความเกี่ยวข้องกันพอๆกันเลยทั้งกลุ่มคอยดูการกระชากหน้ากาก ทบท บนเว็บไซต์แล้วกันคราวนี้ไม่ใช่หมาเนเจอร์ทำเน

จากคุณ : Mc_power - [20 มิ.ย. 49 16:10:46]

จากตัวอย่าง (2) ผู้แสดงความคิดเห็นมีความเชื่อว่าเจ้าของกระทู้ไม่มีความเป็นกลางในการนำเสนอความคิดเห็น เพราะสังกัดกลุ่มที่สนับสนุนนายกรัฐมนตรีจึงมีการบิดเบือนการนำเสนอความคิดเห็น ผู้แสดงความคิดเห็นจึงท้าทายเจ้าของกระทู้และผู้แสดงความคิดเห็นอื่นที่สนับสนุนการทำงานของอดีตนายกรัฐมนตรีให้ออกมาพิสูจน์ว่าไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มดังกล่าว โดยกล่าวท้าทายว่า “ทำกันใหม่ละกลุ่มรักเมืองไทยว่าคนจดทะเบียนเว็บไซต์ทรทแฟนคลับกับกลุ่มท่านไม่มีความเกี่ยวข้องกัน”

1.3 กลวิธีเสียดสีประชดประชัน คือ การที่ผู้แสดงความคิดเห็นใช้ภาษาที่แฝงไว้ด้วยความรู้สึกรุนแรง เป็นการโต้แย้งโดยการกล่าวในสิ่งที่ตรงข้ามกับสิ่งที่ตนเองเป็นหรือคิด ดังตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อกระทู้ที่กล่าวถึงความไม่พร้อมของการจัดงานเฉลิมฉลองพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

(3) ความคิดเห็นที่ 57

นั่นแน่ จขกท. อยากจะจัดงานนี้เองละซี

ทำทางจะเพอเฟคแน่นอน(มั้ง)

คนพร้อม แสงพร้อม เสียงพร้อม...แอ็คคคคคช้านน

โซ่มัยไ้ :P

จากคุณ : Crop Circles-3 - [13 มิ.ย. 49 01:15:57]

ตัวอย่าง (3) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้คำว่า “เพอเฟค” ซึ่งก็คือ “สมบูรณ์” แต่มีวงเล็บ “มั้ง” เพื่อเป็นการประชดประชันว่าจริงๆ แล้ว ตนเองมีความความคิดเห็นว่าถึงแม้เจ้าของกระทู้จะมีโอกาสจัดงานนี้แต่ก็คงจัดได้ไม่ดี

1.4. กลวิธีกล่าวบันทอนกำลังใจ คือ การโต้แย้งในกรณีที่คู่สนทนามีความคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอยู่ แต่ผู้แสดงความคิดเห็นรู้สึกว่าการที่คู่สนทนาคาดหวังนั้นเป็นไปได้ หรือมีความเป็นไปได้น้อยมาก จึงพยายามให้ข้อมูลที่ถูกต้องหรือพูดให้ผู้ฟังได้คิดว่าความเป็นจริงหรือสถานการณ์จริงๆ ขณะนั้นเป็นอย่างไร ซึ่งการบอกความจริงนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นการกล่าวให้คู่สนทนามีความคาดหวังในเรื่องนั้นน้อยลง ดังตัวอย่างความคิดเห็นในกระทู้ “อยากถามเหตุผลว่า ทำไมคนในนี้ ถึงรำกกกกกก กก ๆๆๆ ทักก็กั๊ง” ในโต๊ะราชดำเนิน ซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งการทำงานของฝ่ายพันธมิตรที่ออกมาต่อต้านรัฐบาล

(4) ความคิดเห็นที่ 14

คงรู้แล้วนะครับว่า แกนนำพันธมิตรเหลือเวลาอีก

ไม่มากแล้วหากยังใช้วิธีเดิมอยู่ เพราะคราวนี้

ไม่มีแต่สมาชิกคนจนเท่านั้น พลึงประชาชนที่

เฝ้าดูมานานพร้อมที่จะหยุดการกระทำของพวกเขา

พันธมิตร ว่ากันง่าย ๆ คือเจอข้างแล้วท่าน ...

จากคุณ : นักรบขอบฟ้า - [วันเข้าพรรษา 21:09:44]

จากตัวอย่าง (4) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้กลวิธีกล่าวบั่นทอนกำลังใจเพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อประเด็นการคัดค้านการทำงานของรัฐบาลนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร โดยใช้วลี “เหลือเวลาอีกไม่มากแล้ว” กล่าวคือ ผู้แสดงความคิดเห็นใช้สถานการณ์ในเวลานั้นเพื่อทำให้ผู้แสดงความคิดเห็นฝ่ายตรงข้ามลดความคาดหวังในเรื่องที่กำลังทำอยู่ ได้แก่ การออกมาชุมนุมต่อต้านรัฐบาล

2. กลุ่มกลวิธีแสดงความขัดแย้ง ประกอบด้วย 3 กลวิธี ได้แก่

2.1 กลวิธีปฏิเสธ คือ การแสดงให้เห็นให้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นรับรู้ได้อย่างชัดเจนว่าตนปฏิเสธหรือไม่เห็นด้วยในสิ่งที่สิ่งที่ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นคนใดคนหนึ่งกล่าวมา ซึ่งกลวิธีนี้สังเกตได้จากภาษา คือ มักจะมีคำว่า “ไม่” หรือคำที่มีความหมายเชิงปฏิเสธหรือคัดค้านปรากฏอยู่ในข้อความ ดังตัวอย่าง ความคิดเห็นจากกระทู้ “ดูมันทำ ยังเป็นคนไทยหรือเปล่าวะ” ในโต๊ะราชดำเนินที่มีเนื้อหาต่อต้านการทำงานของพรรคประชาธิปัตย์

(5) ความคิดเห็นที่ 43

ผมขอค้านคห27 ในความเห็นข้อสุดท้ายที่ว่าปชป.จะไม่สามารถแก้ปัญหาภาคใต้ได้ ...

จากคุณ : มอ2 (มอ2) - [22 มิ.ย. 49 12:47:40]

จากตัวอย่าง (5) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้กลวิธีปฏิเสธ โดยการใช้คำว่า “ขอค้าน” ซึ่งก็คือ ผู้แสดงความคิดเห็นไม่เห็นด้วยนั่นเอง

2.3 กลวิธีใช้คำแย้ง² คือ การโต้แย้งคู่สนทนาโดยการกล่าวแก้ไขสิ่งที่คู่สนทนากล่าว กลวิธีนี้สามารถสังเกตได้จากตัวภาษา คือ มักจะมีการใช้คำที่ตรงกันข้ามกันระหว่างผู้แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับคู่สนทนา เช่น ถ้าคู่สนทนากล่าวว่า “ดี” ผู้แสดงความคิดเห็นโต้แย้งมักจะโต้แย้งโดยใช้คำตรงข้าม คือ “เลว” “ชั่ว” “ไม่ดี” เป็นต้น ดังตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อกระทู้ “เก่งแต่ไม่เกิด” ซึ่งเป็นการกล่าวถึงประเภทของคนเก่งที่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต

(6) ความคิดเห็นที่ 18

พวก "คิดว่าเก่ง" มากกว่า.

จากคุณ : gmb man - [23 มิ.ย. 49 11:26:04]

จากตัวอย่าง (6) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้วลี “คิดว่าเก่ง” แทนคำว่า “เก่ง” ในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง เพราะผู้แสดงความคิดเห็นมีความเห็นว่าหากเป็นคนเก่งจริงย่อมประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน แต่คนที่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต คือ คนที่ไม่เก่งจริงเพียงแค่คิดว่าตนเองเก่งต่างหาก ซึ่งเป็นการกล่าวแย้งต่อกระทู้ว่า “เก่งแต่ไม่เกิด”

2.4 กลวิธีถามกลับ คือ การที่ผู้แสดงความคิดเห็นตั้งคำถามย้อนกลับเพื่อให้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นอื่นๆ หยุดคิดว่าตนเองมีความคิดเห็นแตกต่างออกไป ซึ่งสามารถสังเกตได้จากรูปภาษา คือ มีการใช้รูปประโยคที่ปรากฏคำที่แสดงการถาม แต่อย่างไรก็ดี กลวิธีการถามที่กล่าวถึงในงานของ สุภาสิณี คำถามส่วนใหญ่จะไม่ได้ต้องการคำตอบจากผู้ฟัง แต่เป็นการใช้รูปประโยคคำถามในลักษณะถามให้ผู้ฟังหยุดคิดหรือถามเพื่อแสดงให้ผู้ฟังรู้ว่าตัวผู้พูดมีความเห็นแตกต่างจากผู้ฟัง ดังตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ “ดูมันทำ ยังเป็นคนไทยหรือเปล่าวะ” ต่อประเด็นการสนับสนุนการทำงานของอดีตนายกทักษิณ ชินวัตร

(7) ความคิดเห็นที่ 29

รัฐบาลแบบนี้ ยังมีคนอึดชู

สมควรแล้ว เมืองไทยพัฒนาได้เท่านี้

วิธีง่าย ๆ ที่จะกลบเกลื่อนความล้มเหลวคือ ด่าพรรคตรงข้าม...ได้แค่นี้ !!!

ปชป.ไม่ดี แล้วไงต่อ... ??? ทำให้ ทรท. ควรเป็นรัฐบาลต่ออย่างนั้นหรือ ???

นี่ถึง ทินศรสวรรค์ มองย้อนมาที่ราชดำเนิน มองกลับมาที่ประเทศไทย

² เดิม สุภาสิณี โพธิวิทย์ เรียกกลวิธีนี้ว่า “กลวิธีแก้ไขคำพูด” แต่ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเปลี่ยนเป็น “กลวิธีใช้คำแย้ง”

ช่างเหมือนกันอะไรเช่นนี้

พระไพบัว ชาวบ้านด่าสื่อ ชาวบ้านประท้วงไม่ยอมให้ไล่พระออก เหตุผลง่าย ๆ เหตุเดียว พระทำให้
หมู่³² บ้านเจริญ วัดเจริญ มีวัดถุ ขยายของได้ มีรายได้

นี่คือประเทศไทย... นี่คือการดำเนิน(ในวันนี้)

จากคุณ : กบน้อยในกาลามัง - [22 มิ.ย. 49 11:44:23]

จากตัวอย่าง (7) ผู้แสดงความคิดเห็นมีการใช้การถามเจ้าของกระทู้กลับด้วยประโยค
“ปชป.ไม่ดี แล้วไงต่อ... ??? ทำให้ ทรท. ควรเป็นรัฐบาลต่ออย่างนั้นหรือ ???” เพื่อให้เจ้าของกระทู้
ติดตามว่าจริงหรือไม่

3. กลุ่มกลวิธีแสดงเหตุผล ประกอบด้วย 3 กลวิธี ได้แก่

3.1 กลวิธีให้เหตุผล คือ การกล่าวเหตุผลโต้แย้งคู่สนทนา เพื่อประกอบการแสดง
ความคิดเห็นโต้แย้ง ดังตัวอย่างความคิดเห็นจากกระทู้ “ระหว่างผู้หญิงสูบบุหรี่ กับ ผู้หญิงสัก ผู้หญิง
อย่างไหนที่ดูน่ากลัวมากกว่ากัน” จากห้องสยามสแควร์

(8) ความคิดเห็นที่ 4

ไม่ชอบสักหะ ดูแจ่มใตเกินไป เพราะถ้าไม่ชอบขึ้นมา เสียใจตายเลยหะ

จากคุณ : Shylamb - [8 ก.ค. 49 14:44:54]

ตัวอย่าง (8) ผู้แสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อความคิดที่ว่าผู้หญิงสูบบุหรี่น่า
กลัวกว่าผู้หญิงสัก โดยกล่าวว่าไม่ชอบผู้หญิงสัก และให้เหตุผลว่าการสักทำให้ผู้หญิงดูไม่นุ่มนวลและ
ดูโหดร้ายเกินไป หากไม่พอใจรอยสักนั้นก็ไม่สามารถลบรอยสักออกได้ต้องติดอยู่กับตัวตลอดไป

3.2 กลวิธีให้ตัวอย่าง คือ การยกตัวอย่างที่มีความคล้ายคลึงกับเหตุการณ์หรือ
สถานการณ์ที่ต้องการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งมากกล่าวถึง เพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของตนเอง ดัง
ตัวอย่าง เป็นการกล่าวแสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อความคิดเห็นที่สนับสนุนการทำงานของพรรค
ประชาธิปัตย์

(9) ความคิดเห็นที่ 324

³ การใช้ภาษาและคำผิดต่างๆ คงไว้ตามต้นฉบับเดิมของข้อความ เช่น คำ “หมู่” แทน “หมู่” คำ “วิหค” แทน
“วิหค” เป็นต้น

ความแตกต่างระหว่าง ปชป กับ ทรท คร่าวๆก็คือ
 ปชป ตั้งมา 60 ปีไม่มีผลงานอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน
 ที่จำได้ก็มี นมบูดโรงเรียน สมัย นายชวน
 สมาชิกพรรคบางคน สมัยเรียนอยู่วัด
 เป็นสส ไม่กี่ปี เป็น "เจ้าสัว" ทั้งๆที่ไม่มีธุรกิจอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน
 แก้ปัญหาเศรษฐกิจ โดยเอา สมบัติชาติ ไปซังกิโยขาย
 ผ่าน พรส เจ้าปัญหา เอาเงินกู้มียาชาว่า ไปละลายน้ำจนหมด
 ทรท ตั้งมา 6ปีมีผลงานมากมาย ชาวรากหญ้าทั่วไประู้ดี
 แก้ปัญหาเศรษฐกิจ โดยฟื้นฟูการส่งออก โททอป ส่งเสริมการท่องเที่ยว
 และโดยเอาสมบัติตัวเองขายต่างชาติ ได้เงินเข้าประเทศ
 ช่วยแก้ปัญหาเศรษฐกิจ

จากคุณ : p (หนุ่มหย่าย!) - [4 ก.ค. 49 09:44:58]

ตัวอย่าง (9) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้กลวิธีให้ตัวอย่างความแตกต่างในการบริหารประเทศของพรรคประชาธิปัตย์ เช่น เรื่องของนมบูด เรื่องของการแก้ปัญหาเศรษฐกิจโดยเอาทรัพย์สินของประเทศไปขายและเอาเงินกู้มียาชาว่าไปใช้ฟุ่มเฟือยจนหมด และส่วนตัวอย่างของพรรคไทยรักไทย คือ แก้ปัญหาเศรษฐกิจโดยโครงการ OTOP ส่งเสริมการท่องเที่ยวและเอาสมบัติต่างชาติมาช่วยแก้ปัญหาเศรษฐกิจ

3.3 กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ คือ การอ้างคำกล่าวจากผู้ที่มีความรู้ เชี่ยวชาญหรือเป็นผู้ที่มีชื่อเสียง ในเรื่องที่แสดงความคิดเห็น ซึ่งผู้แสดงความคิดเห็นอาจอธิบายว่าทำไมคนๆ นั้นจึงถูกยกให้เป็นผู้เชี่ยวชาญ มีความเชี่ยวชาญในด้านที่กำลังกล่าวถึงอย่างไร และทำไมความคิดเห็นของผู้ที่ยกมาจึงน่าเชื่อถือได้ว่าจะไม่เป็นความคิดเห็นที่มีอคติหรือลำเอียง และเป็นการให้ข้อมูลตัวเลข เพื่อแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ ดังตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็นในโต๊ะสุกษลาศัย ต่อความคิดเห็นที่ว่า “อิตาลีไม่ควรเป็นแชมป์ฟุตบอลโลก” ดังตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็นในโต๊ะสินธร

(10) ความคิดเห็นที่ 20

เคยอ่านบทความของดอกเตอร์สุวรรณ วลัยเสถียร ท่านบอกว่า เมื่อได้ดอกผลจากการลงทุนแล้ว ก็จะไปเก็บในที่ปลอดภัย เหมือนการหาปลาที่เมื่อได้ปลาเต็มลำเรือแล้วก็ต้องถ่ายออกหรือนำขึ้นฝั่ง เพราะถ้าหากขนปลาเต็มลำเรือแล้วไม่ถ่ายออก เรือเกิดไปชนหินโสโครก ปลาที่หามาได้ก็หมดกันพอดี

ไม่ทราบว่าคุณ pjuk คิดยังไงครับ

จากคุณ : May - [28 มิ.ย. 49 02:07:23]

(12) ความคิดเห็นที่ 12"ความรักทำให้คนตาบอด"รักหวั่นไหว หวั่นรำ ... รักไม่ลืมหู ไม่ลืมตา (ระวังน้ำ? จะล้าลึก... หุหุ)

คนตะกอน เขาว่าไว้นะขอรับ...

จากคุณ : ...~(^;^)-... (มุสตาฟา) - [วันเข้าพรรษา 21:06:15]

จากตัวอย่าง (12) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้การเปรียบเทียบโดยนำสุภาษิต "ความรักทำให้คนตาบอด" มาใช้ในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อความคิดเห็นที่แสดงความรักและชื่นชมอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ซึ่งหมายความว่าเพราะความรักจึงทำให้คนเหล่านั้นมองข้ามความผิด หรือความไม่ดีของท่านไป

4. กลุ่มกลวิธีรักษาสัมพันธภาพ ประกอบด้วย 4 กลวิธี ได้แก่

4.1 กลวิธีผัดผ่อน คือ การโต้แย้งหรือปฏิเสธสิ่งที่คู่สนทนากล่าวมา โดยสื่อสารให้รู้อย่างอ้อมๆ เช่น การเลื่อนเวลาออกไป ดังตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ “ถามมุสลิม พระเจ้าต้องพึ่งพาสิ่งทีพระองค์สร้างด้วยหรือ” ของโต๊ะศาสนา ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อการตีความคัมภีร์อัลกุรอานของเจ้าของกระทู้

(13) ความคิดเห็นที่ 29

สมองเราเล็กกว่าข้างอีกนะครับ อย่าพึ่งทนงตัวว่าข้างนี้ยิ่งใหญ่

ปล. แล้วทุกท่านจะได้คำตอบเองครับ สักวันหนึ่ง

จากคุณ : NiGht pRincE - [2 มิ.ย. 49 01:33:24]

ตัวอย่าง (13) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้กลวิธีการผัดผ่อน เพื่อหลีกเลี่ยงการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งอย่างตรงไปตรงมา โดยใช้ “สักวันหนึ่ง” เพื่อเป็นการเลื่อนเวลาออกไป อย่างไรก็ตามความหมายที่แท้จริงของผู้แสดงความคิดเห็นนี้ คือ ต้องการโต้แย้งเจ้าของกระทู้และมีความคิดเห็นอื่นแตกต่างออกไป

4.2 กลวิธีแสดงความไม่แน่ใจ คือ การโต้แย้งแบบแบ่งรับแบ่งสู้หรือการไม่ยืนยันความแน่นอนลงไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากยังไม่แน่ใจในสถานการณ์ขณะนั้น หรืออีกเหตุผลหนึ่งอาจเนื่องมาจากการคำนึงถึงความรู้สึกของผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น ในกรณีที่หัวข้อที่กำลังสนทนาก่อนหน้านั้นเป็นเรื่องที่กระทบความรู้สึกของคู่สนทนา จึงมักใช้คำพูดที่แสดงความลังเลหรือความไม่แน่นอนเพื่อลดความรุนแรงของการโต้แย้งลง ดังตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อการถกเถียงกันในการแสดงความคิดเห็นของกระทู้ “เก่งแต่ไม่เกิด” ในโต๊ะสี่ลม

(14) ความคิดเห็นที่ 75

ในส่วนเรื่องของใคร กับ ใครนั้น ผมขอถอยห่างนะครับ...

จากคุณ : MrMarker - [27 มิ.ย. 49 08:20:53]

ตัวอย่าง (14) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้ประโยค “ผมขอถอยห่างนะครับ” เพื่อแสดงความไม่แน่ใจและถึงแม้จะไม่เห็นด้วย แต่ไม่ต้องการแสดงความคิดเห็นที่แนชัดเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทบกระทั่งกับผู้แสดงความคิดเห็นคนอื่น

4.3 กลวิธีให้ทางเลือก คือ การที่ผู้แสดงความคิดเห็นแสดงความคิดเห็นมากกว่า 1 ความคิดเห็น เพื่อให้ทางเลือกแก่ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น ดังตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อกระทู้ “รู้สึกไม่ค่อยชอบ เวลาผู้ชายพูด ค่ะๆ กะแฟน”

(15) ความคิดเห็นที่ 10

แล้วแต่สไตล์มังคะ บางทีพูดะกับการพูดปกติก็เฉยๆนะคะ แต่ก็ออกแนวมะไม่ค่อยชอบ

แต่ถ้าออกมาแนวอ่อน เรวว่าก็น่ารักดีคะ

จากคุณ : winterlady - [5 ก.ค. 49 12:06:43]

จากตัวอย่าง (15) แม้ว่าผู้แสดงความคิดเห็นจะไม่เห็นด้วยกับกระทู้ แต่ให้ทางเลือกในการแสดงความคิดเห็นไว้ 2 ทาง คือ 1) ถ้าฝ่ายชายพูด “คะ” บ้างก็ได้แต่ผู้แสดงความคิดเห็นไม่ค่อยชอบมากนัก และ 2) ถ้าเป็นการอ่อน ผู้แสดงความคิดเห็นก็คิดว่าน่ารักดี

4.4 กลวิธีโทษตนเอง คือ การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งโดยการกล่าวต่อว่าตนเอง เพราะผู้แสดงความคิดเห็นมีความเห็นว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเพราะตนเองเป็นคนไม่ดี ไม่มี

(16) ความคิดเห็นที่ 2

ได้รับคำตอบแบบนี้ รู้สึก งง ตัวเอง ... ว่าเป็นคนเขียนอะไร คนอ่านแล้วไม่รู้เรื่องหรือยัง ว่าสิ่งที่ผมต้องการคำตอบ คือเรื่องอะไร ???

จากคุณ : สถานีต่อไป ทองหล่อ - [9 มิ.ย. 49 10:33:31]

จากตัวอย่าง (16) ผู้แสดงความคิดเห็นกล่าวโทษตนเองว่าเป็นคนเขียนไม่รู้เรื่องจนทำให้ผู้อ่านงงและไม่สามารถตอบคำถามอย่างตรงประเด็นได้

เกณฑ์ในการพิจารณากลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งของแต่ละข้อความนั้น ใน 1 ข้อความแสดงความคิดเห็นอาจประกอบด้วยกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งมากกว่า 1 กลวิธี ดังตัวอย่าง (17)

(17) คิดยังงัยกับคนที่มื่อะไรก่อนแต่ง ((อย่าพึ่งรำคาญกันนะคะ!))

เราไม่ชอบผู้ชายที่คิดอย่างนั้น

เหมือนว่า นี่ตกลงเธอรักที่อะไรของชั้นกันแน่

เธอรักชั้นหรือรักเยื่อพรหมจารีกันแน่

บางคนมีอะไรกับแฟนเพราะรักแฟนจริงๆ แล้วก็ต้องเลิกกันเพราะมันไปกันไม่ได้ แล้วเค้าผิดหรือที่ไม่รู้ล่วงหน้าว่าจะไปกันไม่รอดกับแฟนคนนี้

เลยอยากรู้ว่าเพื่อนๆ คิดยังงัยกับผู้หญิงที่ยอมมีอะไรกับแฟนก่อนแต่งงาน

แต่ไม่ใช่ผู้หญิงสำส่อนนะ ไม่ใช่แบบ ง่าย ไม่เลือกหน้า อะไรหยั่งงั้นนะ

ถามผู้หญิงด้วย และผู้ชายด้วย

อืมมมม ตอบด้วยนะคะ

จากคุณ : >@<+>@<+>@< - [21 ก.ย. 48 12:39:09]

(17') ความคิดเห็นที่ 18

คิดว่า ญ⁴ พวกนี้ "โง่" ค่ะ แล้วก็ง่ายด้วย

เป็นคำตอบสุดท้าย ...

พวกสำส่อนนี่คือ ง่าย อันดับ 1 ส่วนแบบนี้ คือ ง่ายอันดับ 2 ค่ะ

เพราะ ช⁵ บางคนก็เป็นพวก หวังฟันเจ้า ...

⁴ ญ เป็นอักษรย่อเพื่อแทนคำว่า หญิง หรือผู้หญิง

อาจจะส่วนใหญ่ด้วยซ้ำ คุณจะรู้ได้อย่างไรว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่ ...
 ความรักมักทำให้คนตาบอด เคยได้ยินไหม ...
 มองอะไร เค็ดไปทั่ว หาความชั่วไม่เจอ ...
 ที่คุณยอมเค้า เราก็เข้าใจ ว่า คุณรักเค้าจริง ๆ แต่เค้าล่ะ
 คุณจะมั่นใจได้อย่างไร ว่าเค้าจริงจั่งกับคุณแคไหน ...
 เราคิดว่า ถ้ารักกันจริง ก็น่าที่จะรอได้ ไม่ใช่หรอ ...
 ทำไมจะต้องรีบ มี sex กันด้วย ... มีความจำเป็นอะไรคะ ...
 ก็เลยอดสงสัยไม่ได้ว่า สิ่งที่เค้าต้องการจากเราคืออะไร ..
 ความรัก หรือ sex กันแน่ ...
 จากคุณ : Kushinata - [22 ก.ย. 48 12:11:20]

จากตัวอย่าง (17) ผู้ตั้งกระทู้เสนอความคิดว่าตนเองไม่เห็นด้วยต่อแนวคิดของผู้ชาย บางส่วนที่คิดว่าผู้หญิงจะต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับคนรักจนกว่าจะถึงวันแต่งงาน เพราะเป็นการ แสดงให้เห็นว่าผู้ชายที่มีความคิดเห็นเช่นนั้นไม่ได้รักผู้หญิงอย่างแท้จริง

ความคิดเห็นที่ 18 ใช้การกล่าวโต้แย้งด้วยกลวิธีการกล่าวท้าทาย ด้วยถ้อยคำที่รุนแรงโดย ใช้คำว่า “โง่” และ “ง่าย” ที่แฝงไปด้วยความรู้สึกท้าทายต่อผู้ตั้งกระทู้ เพื่อต้องการให้เห็นว่าสิ่งที่ผู้ตั้ง กระทู้คิดนั้นไม่ถูกต้อง และใช้กลวิธีถามกลับให้ผู้แสดงความคิดเห็นคนอื่นให้หยุดคิดว่าผู้แสดงความคิด เห็นเองมีความคิดเห็นแตกต่างออกไป ซึ่งสามารถสังเกตได้จากภาษา เช่น “คุณจะมีรู้ ได้อย่างไร ว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่” “เคยได้ยินไหม” “คุณจะมีมั่นใจได้อย่างไร ว่าเค้าจริงจั่งกับคุณแคไหน” “น่าที่จะรอ ได้ ไม่ใช่หรอ” “ทำไมจะต้องรีบ มี sex กันด้วย ... มีความจำเป็นอะไรคะ” และ “สิ่งที่เค้าต้องการจาก เราคืออะไร” จากความคิดเห็นที่ 18 จะเห็นได้ว่าผู้แสดงความคิดเห็นใช้กลวิธีหลายกลวิธีในการแสดง ความคิดเห็น เพื่อให้ผู้อื่นเห็นด้วยหรือคล้อยตาม

3.3.2 การวิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

การวิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นโต้แย้งในกระดานเสวนา ผู้วิจัยจะวิเคราะห์โดย ใช้เกณฑ์ของแฮร์ริง (Herring. 1996) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

- 1) การเกริ่นนำ หมายถึง ข้อความที่นำเข้าสู่เนื้อหาของการสนทนา
- 2) เนื้อหาการโต้แย้ง หมายถึง ส่วนหลักที่กล่าวถึงการโต้แย้ง
- 3) การปิดการโต้แย้ง คือ การสิ้นสุดการสนทนาซึ่งเป็นส่วนที่อยู่หลังเนื้อหาของการสนทนา

⁵ ข เป็นอักษรย่อเพื่อแทนคำว่า ชาย หรือผู้ชาย

3.3.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง ผู้วิจัยจะใช้ค่าร้อยละในการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง โดยวิเคราะห์กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งที่เกิดขึ้นในแต่ละประเด็น ว่าประเด็นใดใช้กลวิธีใดบ้าง หลังจากนั้น จึงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น และอภิปรายผล

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยชิ้นนี้ คือ การหาค่าร้อยละ (percentage) โดยใช้สูตรการคำนวณหาค่าร้อยละ ดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{S}{N} \times 100$$

โดย S คือ จำนวนกลวิธีการโต้แย้งชนิดหนึ่งๆ

N คือ จำนวนกลวิธีการโต้แย้งทั้งหมดที่ปรากฏ

4. สรุปและอภิปรายผล

หลังจากที่ผู้วิจัยวิเคราะห์กลวิธี รูปแบบการนำเสนอ และความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแล้ว ผู้วิจัยจะทำการสรุปผลที่วิเคราะห์ อภิปรายถึงสาเหตุและเหตุผลของผลที่ได้จากการวิเคราะห์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่ของผู้สนทนา โดยจะนับความถี่ของกลวิธีที่ผู้สนทนาเลือกใช้ หลังจากนั้น จะเป็นการวิเคราะห์รูปแบบที่ผู้สนทนาเลือกใช้ในการนำเสนอความคิดเห็นได้แก่ สุดท้ายจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นการสนทนากับกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่ว่าจะมีความสัมพันธ์กันอย่างไร โดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้

- 4.1 กลวิธีในการแสดงความคิดเห็นได้แก่
- 4.2 รูปแบบการแสดงความคิดเห็นได้แก่
- 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่

ในงานวิจัยนี้ นอกจากผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่แล้ว ผู้วิจัยยังศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่ ดังนั้น ในการวิเคราะห์กลวิธีผู้วิจัยจะเสนอโดยแบ่งตามประเด็นเป็นหลัก เพื่อสะดวกในการศึกษาความสัมพันธ์ของประเด็นกับกลวิธี ซึ่งจากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าข้อความแสดงความคิดเห็นทั้งหมด 12 ได้มีเพียง 10 ได้เท่านั้นที่มีการแสดงความคิดเห็นได้แก่ ได้แก่ ได้หัวอก ได้ห้องสมุด ได้สุขภาพลาศัย ได้เฉลิมไทย ได้มานุญครอง ได้รัชดา ได้ศาสนา ได้ราชดำเนิน ได้สินธรและได้สี่ลม ส่วนข้อความแสดงความคิดเห็นจากได้ไกลบ้าน¹ และได้สวนลุมพินี² ไม่พบข้อความแสดงความคิดเห็นได้แก่ เนื่องจากเนื้อหาของกระทู้ในได้ทั้ง 2 ได้เป็นการให้ความรู้ การแนะนำ มากกว่าการแสดงความคิดเห็นได้แก่ ดังนั้น ในการวิเคราะห์จึงวิเคราะห์เพียง 10 ได้ เท่านั้น ซึ่งสามารถแยกเป็นประเด็นได้ 7 ประเด็น³ ดังนี้

1. ประเด็นวิชาการ หมายถึง หัวข้อที่เกี่ยวกับการศึกษา ภาษา หนังสือ ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และภูมิปัญญา ซึ่งเป็นประเด็นที่พบในได้หัวอกและได้ห้องสมุด
2. ประเด็นกีฬา หมายถึง หัวข้อที่เกี่ยวกับกีฬาทุกประเภท ซึ่งเป็นประเด็นที่พบในได้สุขภาพลาศัย
3. ประเด็นแวดวงบันเทิง หมายถึง หัวข้อที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ ดารา-นักร้อง และสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ วารสาร หนังสือพิมพ์ เป็นต้น ซึ่งเป็นประเด็นที่พบในได้เฉลิมไทย

¹ ได้ไกลบ้านมีเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษา การทำงาน และการท่องเที่ยวในต่างประเทศ

² ได้สวนลุมพินีมีเนื้อหาเกี่ยวกับสุขภาพกาย สุขภาพจิต โภชนาการ

³ การให้คำจำกัดความของแต่ละประเด็นมาจากนิยามของแต่ละได้ โดยนำเนื้อหาที่ใกล้เคียงกันมาจัดอยู่ประเด็นเดียวกัน

4. ประเด็นสินค้าและบริการ หมายถึง หัวข้อที่เกี่ยวกับสินค้า เช่น รถยนต์ เครื่องเสียง และอุปกรณ์การสื่อสาร รวมถึงการให้บริการของผู้ประกอบการประเภทต่างๆ เช่น ร้านค้า ผู้ให้บริการเครือข่ายมือถือ สายการบิน ซึ่งเป็นประเด็นที่พบในโต๊ะมาบุญครองและโต๊ะรัชดา

5. ประเด็นศาสนา หมายถึง หัวข้อที่เกี่ยวกับหลักธรรมคำสอน ความเชื่อ และหลักปฏิบัติของศาสนาต่างๆ ซึ่งเป็นประเด็นที่พบในโต๊ะศาสนา

6. ประเด็นการเมือง หมายถึง หัวข้อที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมือง ซึ่งเป็นประเด็นที่พบในโต๊ะราชดำเนิน

7. ประเด็นธุรกิจการลงทุน หมายถึง หัวข้อที่เกี่ยวกับข้อมูลความรู้ เศรษฐกิจการลงทุน หุ้น การเงิน และการตลาด ซึ่งเป็นประเด็นที่พบในโต๊ะสินธรและโต๊ะสีลม

4.1 กลวิธีการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

ผู้วิจัยวิเคราะห์หากกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งโดยใช้เกณฑ์ของสุภาสินี โพธิวิทย์ (2547) และแกลวินและคูเปอร์ (1998) คือ กลวิธีกล่าวบั่นทอนกำลังใจ กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีกล่าวโทษตัวเอง กลวิธีให้ทางเลือก กลวิธีถามกลับ กลวิธีแสดงความไม่แน่ใจ กลวิธีทำลาย กลวิธีใช้คำแย้ง กลวิธีให้เหตุผล กลวิธีต่อว่า กลวิธีให้ตัวอย่าง กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ กลวิธีผัดผ่อน และกลวิธีเปรียบเทียบ และผู้วิจัยจัดเป็น 4 กลุ่ม มีรายละเอียดของกลวิธี ดังนี้

1. กลุ่มกลวิธีแสดงความรุนแรง ได้แก่ กลวิธีต่อว่า กลวิธีทำลาย กลวิธีเสียดสีประชดประชัน และกลวิธีบั่นทอนกำลังใจ

2. กลุ่มกลวิธีแสดงความขัดแย้ง ได้แก่ กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีใช้คำแย้ง และกลวิธีถามกลับ

3. กลุ่มกลวิธีแสดงเหตุผล ได้แก่ กลวิธีให้เหตุผล กลวิธีให้ตัวอย่าง กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และกลวิธีเปรียบเทียบ

4. กลุ่มกลวิธีรักษาสัมพันธภาพ ได้แก่ กลวิธีให้ทางเลือก กลวิธีผัดผ่อน กลวิธีโทษตนเอง และกลวิธีแสดงความไม่แน่ใจ

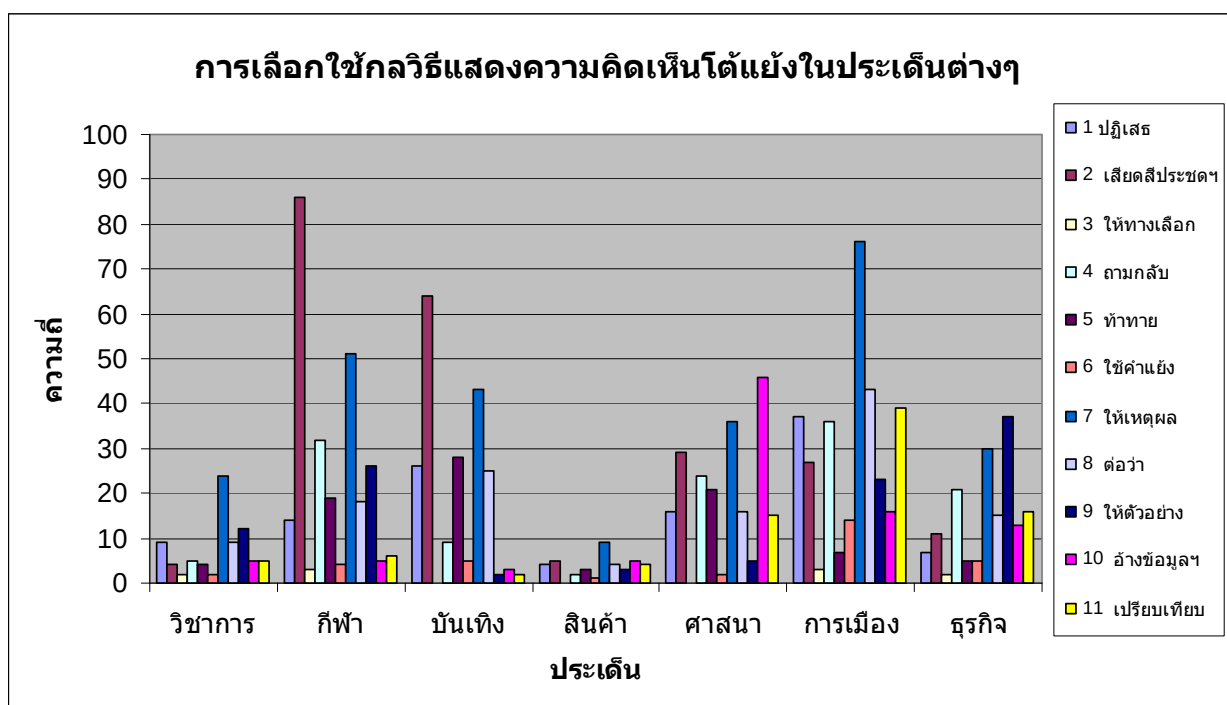
อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบเพียง 11 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีให้ทางเลือก กลวิธีถามกลับ กลวิธีทำลาย กลวิธีใช้คำแย้ง กลวิธีให้เหตุผล กลวิธีต่อว่า กลวิธีให้ตัวอย่าง กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และกลวิธีเปรียบเทียบ กลวิธีที่ไม่พบในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งผ่านกระดานเสวนามีจำนวน 4 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีกล่าวบั่นทอนกำลังใจ กลวิธีผัดผ่อน กลวิธีแสดงความไม่แน่ใจ และกลวิธีกล่าวโทษตัวเอง

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยสรุปการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งของผู้สนทนาที่พบในประเด็นทั้ง 7 ประเด็น ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง -3 จำนวนร้อยละและความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งในประเด็นต่างๆ

กลวิธี ประเด็น	ปฏิเสธ	เสียสละประชด	ให้ทางเลือก	ถามกลับ	ท้าทาย	ใช้คำแย้ง	ให้เหตุผล	ต่อว่า	ให้ตัวอย่าง	อ้างข้อมูลฯ	เปรียบเทียบ	รวม
	ร้อยละ (ครั้ง)	ร้อยละ (ครั้ง)	ร้อยละ (ครั้ง)	ร้อยละ (ครั้ง)	ร้อยละ (ครั้ง)	ร้อยละ (ครั้ง)	ร้อยละ (ครั้ง)	ร้อยละ (ครั้ง)	ร้อยละ (ครั้ง)	ร้อยละ (ครั้ง)	ร้อยละ (ครั้ง)	
วิชาการ	10.84 (9)	4.81 (4)	4.81 (4)	6.02 (5)	4.81 (4)	2.40 (2)	28.91 (24)	10.84 (9)	14.45 (12)	6.02 (5)	6.02 (5)	100.00 (83)
กีฬา	5.30 (14)	32.57 (86)	1.13 (3)	12.12 (32)	7.19 (19)	1.51 (4)	19.31 (51)	6.81 (18)	9.84 (26)	1.89 (5)	2.27 (6)	100.00 (264)
แวดวงบันเทิง	12.56 (26)	30.91 (64)	0 (0)	4.34 (9)	13.52 (28)	2.41 (5)	20.77 (43)	12.07 (25)	0.96 (2)	1.44 (3)	0.96 (2)	100.00 (207)
สินค้าฯ	10.00 (4)	12.50 (5)	0 (0)	5.00 (2)	7.50 (3)	2.50 (1)	22.50 (9)	10.00 (4)	7.50 (3)	12.50 (5)	10.00 (4)	100.00 (40)
ศาสนา	7.61 (16)	13.80 (29)	0 (0)	11.42 (24)	10.00 (21)	0.95 (2)	17.14 (36)	7.61 (16)	2.38 (5)	21.90 (46)	7.14 (15)	100.00 (210)
การเมือง	11.52 (37)	8.41 (27)	0.93 (3)	11.21 (36)	2.18 (7)	4.36 (14)	23.67 (76)	13.39 (43)	7.16 (23)	4.98 (16)	12.14 (39)	100.00 (321)
ธุรกิจฯ	4.32 (7)	6.79 (11)	1.23 (2)	12.96 (21)	3.08 (5)	3.08 (5)	18.51 (30)	9.25 (15)	22.83 (37)	8.02 (13)	9.87 (16)	100.00 (162)

จากตาราง 3 ผู้วิจัยนำข้อมูลข้างต้นมาสรุปและแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 การเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในประเด็นต่างๆ

4.1.1 ประเด็นวิชาการ

ประเด็นวิชาการที่พบในโต๊ะหว่ากอกและโต๊ะห้องสมุดมีทั้งหมด 8 กระทั่ง แบ่งเป็น

● โต๊ะหว่ากอก 4 กระทั่ง (166 ข้อความ) ได้แก่

1. กระทั่ง “ตู่้น้ำหยอดเหรียญ ลิตรละบาท สะอาดกว่าน้ำดื่มที่ขายลิตรละ 13 บาท?” (40 ข้อความ)
2. กระทั่ง “ถ้าหากวันหนึ่งโลกต้องล่มสลาย รู้สึกเสียดายความรู้ต่างๆ ในแต่ละสาขา วิทยาการแต่ละแขนงที่มนุษย์สั่งสม และค้นพบมา” (16 ข้อความ)
3. กระทั่ง “จอ CRT กับ LCD ตกลง อันไหน ดีกว่า เพราะอะไร ครับ” (72 ข้อความ)
4. กระทั่ง “การที่คนไทยพูดเสียง ร เสียงควบกล้ำไม่ชัดเพราะการมีคนไทยเชื้อสายจีนมาอยู่ มากขึ้นหรือเปล่า” (38 ข้อความ)

● โต้ะห้องสมุด 4 กระทั่ง (301) ได้แก่

1. กระทั่ง “หลานสาวเรียนอยู่ที่เซนต์โยเซฟต์ที่เน้นเรื่อง⁴ แต่การท่อง เน้นให้ท่องจำมากๆ ไม่เน้นเข้าใจ อยากให้ย้ายไปเรียนหลักสูตรแบบสาธิต” (38 ข้อความ)
2. กระทั่ง “ขอเชิญร่วมแสดงความคิดเห็น"การถูกด่า" ไม่ว่าจะมาจากกระทั่งใด และคุณอยู่ในฐานะ จขกท หรือผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น” (181 ข้อความ)
3. กระทั่ง “คุณหญิง มล.อนงค์ นิลอุบล” (40 ข้อความ)
4. กระทั่ง “สาวใหญ่นี้อายุประมาณเท่าไรคะ สงสัยนัก” (42 ข้อความ)

จากข้อมูลกระทั่งในประเด็นวิชาการ ผู้วิจัยพบว่ามีกระทั่ง 2 กระทั่ง ที่มีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับประเด็นวิชาการ แต่ปรากฏในโต้ะหว่ากอกและโต้ะห้องสมุด คือ

1. กระทั่ง “ตื้นน้ำหยอดเหรียญ ลิตรละบาท สะอาดกว่าน้ำดื่มที่ขายลิตรละ 13 บาท?”
2. กระทั่ง “ขอเชิญร่วมแสดงความคิดเห็น"การถูกด่า" ไม่ว่าจะมาจากกระทั่งใด และคุณอยู่ในฐานะ จขกท หรือผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น”

ดังนั้น ผู้วิจัยจะไม่นำทั้ง 2 กระทั่ง (221 ข้อความ) มาวิเคราะห์ ในประเด็นนี้จะวิเคราะห์ 6 กระทั่ง (246 ข้อความ) เนื่องจากในงานวิจัยนี้วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 คือ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้ง ดังนั้น หากเนื้อหาในกระทั่งได้สอดคล้องกับประเด็น ผู้วิจัยจะไม่นำมาวิเคราะห์

● กลวิธีที่ผู้สนทนาเลือกใช้ในประเด็นวิชาการ

ตาราง 4 จำนวนร้อยละและความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งในประเด็นวิชาการ

กลวิธี	ให้เหตุผล	ให้ตัวอย่าง	ปฏิเสธ	ต้อว่า	ถามกลับ	อ้างข้อมูลฯ	เปรียบเทียบ	เสียสืประชดฯ	ให้ทางเลือก	ท้าทาย	ใช้คำแย้ง	รวม
ความถี่	24	12	9	9	5	5	5	4	4	4	2	83
ร้อยละ	28.91	14.45	10.84	10.84	6.02	6.02	6.02	4.81	4.81	4.81	2.40	100

⁴ ข้อกระทั่งและเนื้อหาความในกระทั่งที่มีการสะกดคำผิดเกิดจากผู้ตั้งกระทั่งเป็นผู้พิมพ์ผิดเอง มิได้เกิดจากการพิมพ์ผิดของผู้วิจัยแต่อย่างใด

จากตาราง 4 พบว่าผู้สนทนามีการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย่งในประเด็นวิชาการ ดังต่อไปนี้ อันดับที่ 1 คือ กลวิธีให้เหตุผล อันดับที่ 2 คือ กลวิธีให้ตัวอย่าง ส่วนกลวิธีปฏิเสธและกลวิธีต่อว่าพบมากเป็นอันดับที่ 3 อันดับที่ 4 คือ กลวิธีถามกลับ กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และกลวิธีเปรียบเทียบ อันดับที่ 5 คือ กลวิธีเสียสละประชดประชัน กลวิธีให้ทางเลือก และกลวิธีท้าทาย ส่วนกลวิธีใช้คำแย้งพบเป็นอันดับสุดท้าย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1.1.1 กลวิธีให้เหตุผล

กลวิธีให้เหตุผลเป็นกลวิธีที่ผู้สนทนาเลือกใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.91 การใช้กลวิธีให้เหตุผลในการโต้แย้งเป็นการแสดงออกถึงความรู้ของผู้สนทนาต่อเรื่องที่ต้องการทำการโต้แย้ง เพราะในประเด็นวิชาการผู้สนทนาต่างอาศัยเหตุผลในการแสดงความคิดเห็น เพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของตนเอง ประเด็นวิชาการเป็นประเด็นที่ผู้สนทนายึดความถูกต้องของเนื้อหาเป็นสำคัญ ดังนั้น จึงต้องอธิบายเหตุผลประกอบ เพื่อให้ความคิดเห็นได้แย่งของตนเองเป็นที่น่าเชื่อถือมากขึ้น เนื่องจากผู้สนทนาในห้องวิชาการมักจะเป็นนักเรียน นักศึกษา หรือผู้ที่มีความรู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ดังนั้น กลวิธีให้เหตุผลจึงเป็นกลวิธีที่สำคัญและผู้สนทนามักจะเลือกใช้ในการแสดงความคิดเห็นได้แย่งเป็นอย่างมาก เช่น การแสดงความคิดเห็น ของคุณ “wee” ในกระทู้ “หลานสาวเรียนอยู่ที่เซนต์โยเซฟต์ ที่เน้นเรื่องแต่การท่อง เน้นให้ท่องจำมากๆ ไม่เน้นเข้าใจ อยากให้ย้ายไปเรียนหลักสูตรแบบสาธิต” เนื้อหาในกระทู้เกี่ยวกับการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนสาธิต จากการศึกษาพบว่าผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่มักชี้แจงถึงเหตุผล ข้อดีของการท่องจำอันเป็นวิธีหนึ่งในการเรียนการสอน ดังตัวอย่าง (1)

(1) ความคิดเห็นที่ 13

การท่องจำ ไม่ใช่เรื่องเลวร้ายเสมอไป แต่จะเป็นการทำให้เด็กมีข้อมูลพื้นฐานซึ่งจะติดตัวไป

จนตาย โดยเฉพาะการเรียนภาษา ผมว่า บางอย่างมันก็ต้องท่องเหมือนกัน....

จากคุณ : Wee - [วันเข้าพรรษา 13:11:53]

จากตัวอย่าง (1) คุณ Wee แสดงความคิดเห็น เพื่อโต้แย้งต่อกระทู้ โดยใช้การอธิบายบอกเหตุผลข้อดีของการท่องจำ คือ “จะเป็นการทำให้เด็กมีข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งจะติดตัวไปจนตาย” ซึ่งเป็นวิธีการเรียนที่ควรมีควบคู่ไปกับการทำความเข้าใจ

4.1.1.2 กลวิธีให้ตัวอย่าง

กลวิธีให้ตัวอย่างพบมากเป็นอันดับที่ 2 ในประเด็นวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 14.45 จากการศึกษาพบว่านอกจากการอธิบายเหตุผลแล้ว การให้ตัวอย่างเพื่อประกอบการอธิบายเป็นอีกกลวิธีหนึ่งที่ผู้สนทนาเลือกใช้ประกอบการแสดงความคิดเห็นได้แย้มมากเช่นเดียวกัน การให้ตัวอย่างจะทำให้ความคิดเห็นของผู้แสดงการโต้แย้งมีน้ำหนักและมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น เนื่องจากจะทำให้ผู้แสดงความคิดเห็นคนอื่น ๆ ทราบว่าการให้เหตุผลของผู้ตอบมีตัวอย่างที่ชัดเจนและสามารถอ้างอิงได้ ดังตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นของคุณ “2am and the rain is falling” ในกระทู้เกี่ยวกับการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนสาธิต

(2) ความคิดเห็นที่ 24

น้องสาวเราเรียนป.1-6 ที่เซนต์โยฯ คอนเวนต์ ไม่เคยเรียนพิเศษ เล่นแต่เปียโนที่เรียนตามใจ
เจ้าตัวพ่อแม่ไม่ได้บังคับ ผลสอบออกมาแต่ละวิชามีแต่ 3-4 เรียนดีมาก มีวินัยและสุขภาพ
ฉลาด น่ารัก
ตอนนี้นั่นม. 1 พ่อแม่เราส่งไปเรียนมัธยมที่ New Zealand เรียน ร.ร.หญิงล้วน พักกับ
homestay family ได้ผลดีมาก ไปไม่กี่เดือนพูดอังกฤษคล่องแล้วเพราะว่าอยู่ที่นั่นคนไทย
น้อย วิชาการก็ดีมาก ๆ ประเทศเค้าเน้นสอนไม่ได้ให้ท่องจำ แต่ให้เรียนให้สนุก ให้ได้พัฒนา
จริงๆ .

จากคุณ : 2am and the rain is falling - [วันเข้าพรรษา 22:03:08]

จากตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นของคุณ “2am and the rain is falling” เป็นการโต้แย้งโดยการยกตัวอย่างกรณีของน้องสาวของตนเองที่เคยเรียนโรงเรียนนานาชาติ แต่มีผลการเรียนดีและมีการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม ทั้งยังประสบความสำเร็จในการศึกษาต่ออีกด้วย

4.1.1.3 กลวิธีปฏิเสธและกลวิธีต่อว่า

จากการศึกษาพบว่าผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีปฏิเสธและกลวิธีต่อว่าเป็นอันดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 10.84 ผู้วิจัยพบว่าการแสดงความคิดเห็นได้แย้มในประเด็นวิชาการมีการใช้กลวิธีปฏิเสธจำนวนมาก เนื่องจากในการแสดงความคิดเห็นได้แย้มประเด็นวิชาการ ผู้สนทนาต้องการแสดงความชัดเจนแต่ในกระทู้ของประเด็นวิชาการบางกระทู้ พบการขัดแย้งทางความคิดเห็นกันอย่างรุนแรง ผู้สนทนาบางส่วนจึงเลือกใช้กลวิธีต่อว่า

ตัวอย่างเช่น การแสดงความคิดเห็นของคุณ “ลิบฯ” ในกระทู้ “คุณหญิง มล.อนงค์ นิลอุบล” ซึ่งเป็นกระทู้ที่เปิดประเด็นโดยกล่าวถึงการให้สัมภาษณ์แก่สื่อมวลชนด้วยถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมของนายกรัฐมนตรีในสมัยนั้น เพราะเป็นการพาดพิงถึงระบอบมหาจักรีฯ ซึ่งเป็นสถาบันที่เป็นศูนย์รวม

(3) ความคิดเห็นที่ 81

...ดิฉันไม่เห็นด้วยอย่างที่สุดค่ะ ดิฉันไม่มีความยินดีกับประชาติไทย

ที่คณะราษฎรหยิบยื่นให้ ด้วยเหตุผลข้างบน

และดิฉันคิดว่าเพียงสิ่งเดียว ที่ทำให้ดิฉันอยู่อย่างสุขสบายทุกวันนี้

เพราะพระปรีชาสามารถ และพระมหากรุณาของพระมหากษัตริย์ทุกๆพระองค์ ...

จากคุณ : สิบฯ - [28 ก.ค. 49 16:47:01]

จากการแสดงความคิดเห็นดังกล่าว คุณ “สิบฯ” ได้ใช้คำที่เป็นการโต้แย้งต่อความคิดเห็นของคุณ “Ritti Janson” โดยใช้คำว่า “ไม่เห็นด้วยอย่างที่สุด” อันเป็นการแสดงความคิดเห็นปฏิเสธอย่างตรงไปตรงมา อย่างไรก็ตาม มีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวนหนึ่งเลือกใช้กลวิธีที่ว่า เมื่อเกิดความขัดแย้งทางความคิดเห็นอย่างชัดเจน จากกลุ่มตัวอย่างพบว่าการแสดงความคิดเห็นของผู้สนทนาบางส่วนเป็นการใช้ความคิด ความรู้สึกส่วนตัว ประกอบการแสดงความคิดเห็น จึงทำให้ผู้สนทนาบางคนเกิดความรู้สึกไม่พอใจ และนำไปสู่การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งแบบต่อว่าในที่สุด เช่น การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ สมมติฐานที่ว่าคนที่คนไทยพูดเสียง ร เสียงควบกล้าไม่ชัดเพราะการมีคนไทยเชื้อสายจีนมาอยู่เป็นจำนวนมาก ของ คุณ “แะมา”

(4) ความคิดเห็นที่ 25

ในเมื่อมาถามที่หว่ากอแทนที่จะเป็นที่ห้องสมุดก็ต้องตอบแบบหว่ากอ

สมมติฐานของคุณเป็นแบบที่กำลังสร้างปัญหาในสังคมครับ ขาดการค้นหาข้อมูล ใช้อคติ (ดู

จากข้อความเกี่ยวกับความรู้สึกต่อคนจีนของคุณ)

เพื่อผลสมโรงให้ข้อสรุปเป็นไปในแบบที่คุณต้องการ ข้อมูลของคุณจึงมีเพียง "ก็ยังคงได้ยินมาว่า"

เหตุผลส่วนใหญ่คุณ c'est bon บอกไปแล้ว นั่นคือเมืองไทยไม่ใช่กรุงเทพ แต่ละภูมิภาคยังมี

สำเนียงการพูดแตกต่างกันไปเลย ผมขอเพิ่มอีกอย่าง คนเชื้อสายจีนมีอยู่ประมาณ 14%

แถมส่วนใหญ่อาศัยในเขตเมือง มีบางส่วนที่แต่งงานแต่งงานไปกับคนในพื้นที่ ...

จากคุณ :แะมา - [20 ก.ค. 49 08:33:35]

จากข้อความที่ยกมาของคุณ “แะมา” เป็นการต่อว่าโดยตรงไปตรงมา เพื่อแสดงเจตนาในการโต้แย้งการแสดงความคิดเห็นของผู้ตั้งกระทู้ที่ว่าสาเหตุที่คนไทยพูดเสียงควบกล้ำ ร ไม่ชัดเจน เป็นเพราะคนไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่ในประเทศจำนวนมาก คุณ “แะมา” ใช้กลวิธีต่อว่าในการแสดงความคิดเห็นของผู้ตั้งกระทู้ ว่าเป็นเพราะผู้ตั้งกระทู้ไม่ชอบคนจีน ทำให้คิดโทษคนจีนว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ภาษาพูดของไทยผิดเพี้ยนไป โดยจะเห็นได้จากข้อความที่ขีดเส้นใต้ ซึ่งเป็นข้อความที่กล่าวตำหนิเจ้าของกระทู้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ในตัวอย่างนี้ การตำหนิเกิดจากการที่ผู้แสดงความคิดเห็นรู้สึกว่าคุณเองถูกกล่าวหา ซึ่งในที่นี้ คุณ “แะมา” อาจเป็นคนไทยเชื้อสายจีนด้วยเช่นกัน

4.1.1.4⁵ กลวิธีถามกลับ กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ กลวิธีเปรียบเทียบ กลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีให้ทางเลือก กลวิธีท้าทาย และกลวิธีใช้คำแย้ง

จากการศึกษาพบว่าผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีถามกลับ กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และกลวิธีเปรียบเทียบ เป็นอันดับที่ 4 คิดเป็น 6.02% หรือผู้สนทนาที่มีการเลือกใช้กลวิธีนี้เพียง 5 ครั้งเท่านั้น ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยมาก ยากที่จะอธิบายการเกิดได้ แต่อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์พบว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นทางวิชาการทำให้ผู้สนทนาจะมีการถามคำถามกลับไปยังเจ้าของกระทู้หรือความคิดเห็นอื่น เนื่องจากผู้สนทนาไม่ทราบคำตอบและต้องการคำตอบ หรือผู้สนทนาอาจถามกลับในข้อที่ตนสงสัย จึงใช้กลวิธีถามกลับ ส่วนกลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือและกลวิธีการเปรียบเทียบ การที่ผู้สนทนาจะเลือกใช้กลวิธีใดนั้น ปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่ง คือ เนื้อหาของกระทู้ จากการวิเคราะห์พบว่าเนื้อหาของกระทู้ในประเด็นวิชาการ มีกระทู้ที่จำเป็นต้องมีการอ้างอิงข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และการเปรียบเทียบประกอบกันได้ จึงจะทำให้เกิดการเชื่อมโยงของข้อมูลและทำให้ง่ายต่อการเข้าใจ นอกจากนี้ ยังทำให้ความคิดเห็นของผู้สนทนาเชื่อถือและได้รับการยอมรับ จึงทำให้ปรากฏการใช้กลวิธีดังกล่าว

- ตัวอย่างการใช้กลวิธีถามกลับของผู้สนทนา

การแสดงความคิดเห็นของคุณ Ritti Janson ในกระทู้ “คุณหญิง มล.อนงค์ นิลอุบล” ซึ่งเป็นการถามกลับต่อความคิดเห็นของคุณ “พระนายไวย” ดังนี้

⁵ เนื่องจากผลจากการศึกษาในแต่ละประเด็นพบว่าบางประเด็นผู้สนทนาที่มีการเลือกใช้กลวิธีบางกลวิธีไม่มากนัก ดังนั้น ในการนำเสนอผลการศึกษา หากประเด็นใดมีจำนวนความถี่ระหว่าง 0-7 ผู้วิจัยขอร่วมอธิบายเป็นข้อเดียวกัน เพื่อสะดวกในการนำเสนอและอธิบายข้อมูล

- (5) ความคิดเห็นที่ 10
- ปฏิญาพินแลด์ ได้ถูกพูดถึงมาหลายครั้ง ในลัฒลังสถาบันในประเทศ การกระทำดังกล่าวยิ่งตอกย้ำความคิด และความเชื่อในเหตุอันควรสงสัยดังกล่าว
- ราษฎรเต็มขั้นแห่งราชอาณาจักร (พระนายไวย)
- คุณเชื่อเรื่องแบบนี้จริงๆหรือ ผมอยากจะบอกกับคุณตรงๆฉันท์มิตร
- นะว่า มันเป็นเรื่องไร้สาระ หาความจริงไม่ได้แม้แต่บ่อย
- เพราะโมเดล ในด้านการเมืองการปกครองของไทย จะมีเสถียรภาพอยู่ได้
- ก็ต้องเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขเท่านั้น
- คุณลองคิดง่ายๆ คนเป็นนายก จะต้องปกครองบริหารคนเกือบ 70 ล้านคน
- ซึ่งทั้งหมดล้วนแล้วแต่ยกย่องศรัทธาในพระเจ้าอยู่หัว
- ต่อให้เป็นคนชั่วช้าไม่จงรักภักดี ก็ย่อมต้องปกป้องพระมหากษัตริย์อย่างเต็มกำลัง
- เพราะยอมเท่ากับป้อมอำนาจการบริหารบ้านเมืองของเขาผู้นั้นไปในตัว
- เหตุผลง่ายๆแบบนี้ผมคิดว่าคุณยอมเข้าใจได้ดี
- แต่จนถึงปัจจุบันนี้ ยังไม่มีเหตุอันแสดงให้เห็นได้เลยว่า นายกผู้นี้
- คิดกำเริบเลิบบาน ไม่จงรักภักดี นอกเสียจากคำให้ร้ายของคนพาล
- ซึ่งหาแก่นสารสาระใดๆมิได้ ผมอยากให้คุณตรองดูด้วยใจที่เป็นธรรม
- อย่าให้คนดีที่ทำงานให้บ้านเมืองต้องมีอันเป็นไปเพราะคำให้ร้ายของคนพาลเลย
- จากคุณ : Ritti Janson - [20 ก.ค. 49 21:15:03]

จากตัวอย่าง (5) คุณ “Ritti Janson” ไม่เห็นด้วยต่อความคิดเห็นของคุณ “พระนายไวย” ที่เชื่อในข้อมูลบางอย่าง โดยที่คุณ “Ritti Janson” มีความคิดเห็นว่าข้อมูลของคุณ “พระนายไวย” ขาดความน่าเชื่อถือ จึงถามกลับด้วยคำถาม “คุณเชื่อเรื่องแบบนี้จริงๆหรือ” เพื่อให้คุณ “พระนายไวย” ทบทวนความคิดเห็นของเขาเอง

ส่วนกลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีให้ทางเลือก กลวิธีทำทนาย พบว่าผู้สนทนาเลือกใช้เพียง 4 ครั้ง หรือ 4.81% เท่านั้น และกลวิธีใช้คำแย้งผู้สนทนาเลือกใช้เพียง 2 ครั้ง หรือ 2.40% เท่านั้น ซึ่งไม่สามารถสรุปการเกิดที่แน่นอนได้ อย่างไรก็ตาม จากการสังเกตข้อมูลของผู้วิจัยพบเหตุผล ดังนี้ หากผู้สนทนาแสดงความคิดเห็นโดยใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชันและกลวิธีทำทนายในการโต้แย้งอาจทำให้ผู้ร่วมสนทนาอื่นๆ เห็นว่าความคิดเห็นของผู้สนทนานั้นแฝงด้วยอารมณ์ ไม่มีหลักของเหตุผล เนื่องจากเป็นประเด็นวิชาการ ดังนั้น อาจมีผลทำให้ความคิดเห็นนั้นขาดความน่าเชื่อถือทางวิชาการ ส่วนกลวิธีให้ทางเลือกและกลวิธีใช้คำแย้งนั้นเป็นกลวิธีที่ทำให้ข้อความโต้แย้งอ่านแล้วไม่

ตัวอย่างเช่น การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในกระทู้ “จอ CRT กับ LCD ตกลง อันไหน ดีกว่า เพราะอะไร ครับ”

- (6) ความคิดเห็นที่ 54
 มันเป็นจุดอ่อนของการออกแบบ จะแก้ไขก็ทำได้ยาก ตอนนี่ถึงได้พัฒนาจอ Oled ขึ้นมาแทน ...
ถ้าไม่เป็นแบบหลอด LED ก็เป็น อื่นๆ หรือ CRT แล้วแต่บ
 จากคุณ : V - [24 ก.ค. 49 02:43:35]

จากตัวอย่าง (6) คุณ “V” แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง โดยการใช้กลวิธีให้ทางเลือก ระหว่างจอ LED จอแบบอื่นๆ และจอ CRT การใช้กลวิธีนี้ทำให้ความคิดเห็นโต้แย้งของผู้สนทนาไม่ชัดเจน ผู้สนทนาต้องพิจารณาคุณสมบัติอีกครั้งเอง และนอกจากนั้น ยังต้องพิจารณาจากงบประมาณของตนเองกับราคาขายด้วย ซึ่งเป็นคำตอบช่วยในการตัดสินใจได้ไม่มากนัก

4.1.2 ประเด็นกีฬา

จากการศึกษาประเด็นกีฬาในโต๊ะสุทธานาลัย พบกระทู้ทั้งหมด 4 กระทู้ (310 ข้อความ) ได้แก่

1. กระทู้ “แฟนเยอรมันไม่ต้องเสียใจหรอกครับ เพราะว่าเยอรมันไม่คู่ควรแชมป์โลกจริงๆ [กิตติสร] /// ขอพูดถึงสักหน่อยครับ” (80 ข้อความ)
2. กระทู้ “มาเตรัชชี ออกมายอมรับว่า ... พูดจาตู่ถูกชี่ดานจริง มาด่ากันต่ำเร็ว” (85 ข้อความ)
3. กระทู้ “อิตาลีได้แชมป์ไม่สมควรดีศรี นักเตะสกปรก ชีฟุ้ง เอาแต่อุด ฯลฯ” (70 ข้อความ)
4. กระทู้ “ทำไมคนส่วนใหญ่จึงคิดว่า การเล่นดีในกีฬาฟุตบอลคือการบุกครับ และการอุดคือหนทางของคนไร้ศักดิ์ศรี” (75 ข้อความ)

● กลวิธีที่ผู้สนทนาเลือกใช้ในการเล่นกีฬา

ตาราง 5 จำนวนร้อยละและความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งในการเล่นกีฬา

กลวิธี	เสียดสีประชดฯ	ให้เหตุผล	ถามกลับ	ให้ตัวอย่าง	ท้าทาย	ต่อว่า	ปฏิเสธ	เปรียบเทียบ	อ้างข้อมูลฯ	ใช้คำแย้ง	ให้ทางเลือก	รวม
ความถี่	86	51	32	26	19	18	14	6	5	4	3	264
ร้อยละ	32.57	19.31	11.76	9.84	7.19	6.81	5.30	2.27	1.89	1.51	1.13	100

จากตาราง 5 พบว่าผู้สนทนาในการเล่นกีฬามีการเลือกใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชันมากที่สุด ตามมาด้วยกลวิธีให้เหตุผล กลวิธีถามกลับ กลวิธีให้ตัวอย่าง กลวิธีท้าทาย กลวิธีต่อว่า กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีเปรียบเทียบ กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ กลวิธีใช้คำแย้ง กลวิธีให้ทางเลือก ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1.2.1 กลวิธีเสียดสีประชดประชัน

จากการศึกษาการแสดงความคิดเห็นในการเล่นกีฬาจากโต๊ะสุกชลาศัยพบว่ามีการใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชันจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 32.57 เนื่องจากในช่วงที่ทำการเก็บข้อมูล เป็นช่วงที่มีการแข่งขันฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2006 ณ สหพันธรัฐเยอรมนี ดังนั้น ผู้ติดตามกีฬาฟุตบอลต่างเฝ้ารอและคาดหวังให้ทีมที่ตนเองชื่นชอบได้รับตำแหน่งแชมป์โลก เมื่อเกิดความขัดแย้งอันเนื่องมาจากการแข่งขันนี้ ผู้แสดงความคิดเห็นจึงมักเลือกใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชัน เนื่องจากการแสดงความคิดเห็นมีสีสัน และประกอบกับอยู่ในช่วงของการแข่งขันฟุตบอลโลก จึงน่าจะมีผลทำให้การแสดงความคิดเห็นเข้มข้นมากขึ้นหากใช้การประชดประชัน อีกทั้ง เนื่องจากเป็นเกมกีฬา ผู้สนทนาส่วนใหญ่จึงมักแสดงความคิดเห็นโดยอาจจะไม่ได้ใช้เหตุผลมากเท่าประเด็นวิชาการ

ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นได้แย้งโดยใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชัน เช่น การแสดงความคิดเห็นของคุณ “ice-gooner” ในกระทู้ “ทำไมคนส่วนใหญ่จึงคิดว่า การเล่นดีในกีฬาฟุตบอลคือการบุกครับ และการอุดคือหนทางของคนไร้ศักดิ์ศรี”

(7) ความคิดเห็นที่ 16

ครับ เห็นด้วยครับ ฟุตบอลสมัยใหม่ควรเล่นด้วยแผน 8-2-0

เพราะคุณไม่เสียประตูคุณก็ไม่แพ้

แต่ผมคงลูกไปดูมียาบีดีกว่า ตื่นเต้นกว่าร้อยเท่า

จากคุณ : ice-gooner - [วันอาสาฬหบูชา 17:06:23]

จากตัวอย่าง (7) เป็นการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับการตั้งรับในกีฬาฟุตบอลที่ผู้ตอบกระทู้บางส่วนมีความคิดเห็นว่าการตั้งรับถือเป็นเทคนิคหนึ่งในการเล่นฟุตบอล จากการแสดงความคิดเห็นของคุณ“ice-gooner” ถึงแม้ว่าจะใช้คำว่า “ครับ เห็นด้วยครับ” และ“ฟุตบอลสมัยใหม่ควรเล่นด้วยแผน 8-2-0 เพราะคุณไม่เสียประตูคุณก็ไม่แพ้” จากข้อความที่ขีดเส้นใต้ทำให้ผู้อ่านคิดว่าคุณ“ice-gooner” เห็นด้วยกับความคิดเห็นของผู้ตั้งกระทู้ แต่ข้อความต่อมาของคุณ “ice-gooner” ทำให้ผู้อ่านรู้ว่าแท้จริงแล้วคุณ “ice-gooner” ไม่ได้รู้สึกเห็นด้วยอย่างที่พูดและข้อความนั้นเป็นเพียงแค่การเสียดสีประชดประชันเพราะคุณ “ice gooner” กล่าวต่อว่า “แต่ผมคงลูกไปดูมียาบีดีกว่า ตื่นเต้นกว่าร้อยเท่า” หมายความว่าหากนักฟุตบอลเล่นแต่เกมรับ และทำหน้าที่กองหลังและกองกลางหมดไม่มีกองหน้าทำหน้าที่บุกเพื่อทำประตูจะเป็นเกมที่ไม่น่าสนใจสำหรับผู้ชมกีฬาฟุตบอล โดยกล่าวเปรียบเทียบการดูฟุตบอลที่มีแต่เกมรับว่าการดูนางแบบเซ็กซี่คงจะตื่นเต้นและน่าดูกว่า จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าเป็นการใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชันร่วมกับกลวิธีเปรียบเทียบนั่นเอง

4.1.2.2 กลวิธีให้เหตุผล

จากการศึกษาการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในประเด็นกีฬาพบว่ากลวิธีให้เหตุผลมีมากเป็นอันดับที่ 2 คือ ร้อยละ 19.31 ถึงแม้ประเด็นกีฬาจะมีการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งที่ค่อนข้างชัดเจนและรุนแรง แต่อย่างไรก็ตาม การให้เหตุผลยังคงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การโต้แย้งมีน้ำหนักและน่าเชื่อถือ ดังนั้น ผู้สนทนาจึงมักใช้กลวิธีอธิบายเหตุผลในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเพื่อโน้มน้าวความรู้สึกและทำให้ผู้อื่นเห็นด้วยด้วยการแสดงความคิดเห็นของตนเอง

ดังตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็นของคุณ “เซียงคำ” ในกระทู้ “แฟนเยอรมันไม่ต้องเสียใจหรอกครับ เพราะว่าเยอรมันไม่คู่ควรแชมป์โลกจริงๆ [กิตติสาร] /// ขอพูดถึงสักหน่อยครับ”

(8) ความคิดเห็นที่ 32

...ทำทีมเยอรมันยุคนี้ยากกว่าสมัยก่อนเยอะอะคับ ยุคปี90 ตัวหลักๆของเยอรมันเด่นดังขนาดถูกซื้อตัวไปเล่นในลีกกัลโช่กันเกือบหมด แต่สมัยนี้เรียกว่าต้องขุดขึ้นมาเจียรนัยกันเลยทีเดียว อดใจรออีกสักนิดผมคิดว่าทีมเยอรมันผ่านจุดต่ำสุดมาแล้ว และนักเตะชุดนี้ยังมีโอกาสที่จะพัฒนาได้อีกเยอะ บอลยูโร และบอลโลกครั้งหน้าจะเป็นเครื่องพิสูจน์เองครับ ...

จากคุณ : เซียงคำ - [6 ก.ค. 49 19:34:23]

จากข้อความแสดงความคิดเห็นของคุณ “เซียงคำ” ใช้การอธิบายถึงเหตุผลที่ตัวเองไม่เห็นด้วยกับผู้แสดงความคิดเห็นบางคนที่คิดว่าทีมชาติฟุตบอลเยอรมันในปี ค.ศ. 2006 มีคุณภาพด้อยกว่าทุกๆ ยุคที่ผ่านมา ทำให้ทีมชาติฟุตบอลเยอรมันพ่ายแพ้ในกีฬาฟุตบอลโลกปี 2006 คุณ “เซียงคำ” แสดงความคิดเห็นได้แย่งและให้เหตุผลว่า เป็นเพราะการสร้างทีมและสรรหานักฟุตบอลที่มีคุณภาพในปัจจุบันนั้นไม่สามารถทำได้ง่ายด้ายเหมือนในอดีตที่ผ่านมา จึงทำให้ทีมชาติเยอรมันประสบความล้มเหลวดังเช่นในปัจจุบัน แต่คุณ “เซียงคำ” เชื่อว่าในอนาคตทีมชาติเยอรมันต้องดีขึ้นอย่างแน่นอน

4.1.2.3 กลวิธีถามกลับ

จากการศึกษาประเด็นกีฬาพบว่ากลวิธีการถามกลับ ผู้สนทนาเลือกใช้มากเป็นอันดับที่ 3 (11.76%) เนื่องจากในประเด็นกีฬา ผู้สนทนามักตั้งกระทู้หรือแสดงความคิดเห็นที่มีความโน้มเอียงเข้าข้างทีมที่ตนเองชื่นชอบ เพราะฉะนั้นบ่อยครั้งที่พบว่าการแสดงความคิดเห็นโดยการถามกลับเพื่อให้ผู้แสดงความคิดเห็นนั้นๆ ทบทวนความคิดหรือข้อมูลที่เสนอมาว่ามีความถูกต้องและปราศจากอคติหรือไม่ ดังตัวอย่าง การใช้กลวิธีการถามกลับของคุณ “::Sholl::” จากกระทู้ “แฟนเยอรมัน ไม่ต้องเสียใจหรอกครับ เพราะว่าเยอรมันไม่คู่ควรแชมป์โลกจริงๆ [กิตติสร] /// ขอพูดถึงสักหน่อยครับ”

(9) ความคิดเห็นที่ 2

..... และผมก็แปลกใจ นี่เยอรมัน ล้มเหลวมากเลยหรือครับ ??

ทำหยังกะ ตกรอบแรก, รอบสอง, รอบ 8 ทีมสุดท้าย ยังไ้ยังงั้น !! เข้าถึงรอบรองชนะเลิศเสียวนะครับ เป้าหมายที่ตั้งไว้ตั้งแต่แรก ก็คือรอบ รองชนะเลิศนั่นแหละครับ ถือว่าทำได้ตามเป้า ถ้าได้แชมป์ถือว่าเป็น Bonus ที่สุดยอด

จากคุณ : ::Sholl:: - [6 ก.ค. 49 17:24:58]

จากข้อความแสดงความคิดเห็นของคุณ “::Sholl::” ที่ขีดเส้นใต้เป็นการใช้คำถามในการถามกลับต่อผู้ที่มีความคิดเห็นว่าความพ่ายแพ้ของเยอรมันในรอบรองชนะเลิศเป็นความล้มเหลวของทีมชาติเยอรมัน ด้วยการคำถาม “นี่เยอรมัน ล้มเหลวมากเลยหรือครับ ??” เพราะคุณ “::Sholl::” ต้องการให้ผู้เสนอแนวคิดนี้คิดในทางกลับกันหรือมองในอีกแง่มุมหนึ่งว่าการที่ทีมชาติเยอรมันเข้ามาถึงรอบรองชนะเลิศได้นั้นถือว่าประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ก่อนการแข่งขัน การได้แชมป์ฟุตบอลโลกครั้งนี้ไม่ถือเป็นเป้าหมาย แต่หากได้แชมป์ทั้งที่ตั้งเป้าหมายไว้ขอแค่เข้ารอบรองชนะเลิศก็จะเป็นเรื่องที่ดีมาก

4.1.2.4 กลวิธีให้ตัวอย่าง

กลวิธีการให้ตัวอย่างเป็นกลวิธีที่ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้เป็นอันดับที่ 4 (9.84%) เนื่องจากในช่วงที่ทำการเก็บข้อมูลเป็นการแข่งขันกีฬาฟุตบอลโลก ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ได้จึงเป็น กระทั่งเกี่ยวกับฟุตบอลโลก เมื่อผู้สนทนาต้องการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง ผู้สนทนาส่วนหนึ่งมักใช้ การยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่มีความคล้ายคลึงกัน เพื่อให้ผู้ร่วมสนทนาอื่นเห็นความขัดแย้งจากตัวอย่าง ที่ยกมาแสดง เนื่องจากมีเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกันและเหมาะสมที่จะนำมายกตัวอย่างหรือกล่าวอ้าง ถึง ตัวอย่างเช่น การแสดงความคิดเห็นในกระทุ้ง “มาเตรรัชชี ออกมายอมรับว่า ... พุดจาตุญชชีดานจริง มาด่ากันด่าเร็ว” ของคุณ “il giallorossi” ที่แสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อความคิดเห็นที่ 27

(10) ความคิดเห็นที่ 32

#27

แล้วตอนที่ ต็อตติ ไปถ่มน้ำลายใส่ โพลเซน ในยูโร 2004 มีใครก็จะถามอะไรไหม ว่า โพลเซน ไป ด่าอะไรรุนแรงกับ ต็อตติ หรือเปล่า มีใครถามไหมว่าทำไม โพลเซน ยังลอยนวล ก่อนหน้านั้น ต็อตติ ก็ไม่เคยไปถ่มน้ำลายใส่ใคร ก็เหมือนกับที่ใครหลายคนไม่คิดว่า ชีดาน จะตะบะแตกในวัน สุดท้ายนั้นแหละ...

จากคุณ : il giallorossi - [วันเข้าพรรษา 19:04:04]

จากตัวอย่าง (10) คุณ “il giallorossi” ได้โต้แย้งต่อความคิดเห็นที่ 27 ที่แสดงความคิดเห็นต่อ เหตุการณ์ที่ชีดานนักฟุตบอลทีมชาติฝรั่งเศสเอาหัวโขม่งต้อนมาเตรรัชชีนักฟุตบอลทีมชาติอิตาลีว่า ประเด็นที่ควรถูกกล่าวถึง คือ ทำไมมาเตรรัชชี ผู้ที่เป็นตัวต้นเหตุ ถึงไม่ถูกลงโทษ แต่กลับได้รับการ ปกป้อง ในขณะที่ชีดานกลับได้รับใบแดงไล่ออกจากสนาม คุณ “il giallorossi” ยกตัวอย่างเหตุการณ์ ที่มีความใกล้เคียงกัน คือ กรณีที่เกิดขึ้นในการแข่งขันฟุตบอลยูโร ต็อตติ นักฟุตบอลอิตาลีถ่มน้ำลาย รดโพลเซนในสนาม แต่ก็ไม่ได้มีการเอาผิดกับกับโพลเซนเช่นเดียวกัน มีเพียงแต่ต็อตติที่ได้รับการลงโทษ เช่นเดียวกับชีดาน นอกจากนี้ จากตัวอย่าง (10) การแสดงความคิดเห็นนี้ผู้สนทนาได้เลือกใช้กลวิธี ถามกลับประกอบ เพื่อให้ผู้อ่านได้ติดตามไปด้วย

4.1.2.5 กลวิธีท้าทาย กลวิธีต่อว่า และกลวิธีปฏิเสธ

จากการศึกษาพบว่ากลวิธีท้าทาย กลวิธีต่อว่า และกลวิธีปฏิเสธ เป็นกลวิธีที่มีปริมาณการใช้ที่ ใกล้เคียงกัน คือ 7.19% 6.81% 5.30% ตามลำดับ กล่าวคือ ผู้สนทนาเลือกใช้เพียง 19 ครั้ง 18 ครั้ง และ 14 ครั้ง เท่านั้น ผู้สนทนาในประเด็นกีฬาจะไม่ค่อยเลือกใช้กลวิธีเหล่านี้ เนื่องจากกลวิธีทั้ง สามกลวิธีเป็นกลวิธีที่แสดงออกทางอารมณ์เป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นพูดท้าทายผู้สนทนาอีกฝ่าย

ตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็นของคุณ "Moller" ในกระทู้ "แฟนเยอรมันไม่ต้องเสียใจหรอกครับ เพราะว่าเยอรมันไม่คู่ควรแชมป์โลกจริงๆ [กิตติสาร] /// ขอพูดถึงสักหน่อยครับ" ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับความคิดเห็นของคุณ "กิตติสาร" ในประเด็นการครอบครองของทีมชาติเยอรมัน

- (11) ความคิดเห็นที่ 66
 กิตติสารมันไม่ได้ล่อเป้าหรอกครับ
แต่มันปัญญาอ่อน
ทีมพันล้านที่มันเชียร์ครอบแบบปัญญาอ่อน
มันเลยมาตามไล่จับทีมอื่นที่ได้ดีกว่า
 จากคุณ : Moller - [7 ก.ค. 49 10:22:46]

จากตัวอย่าง (11) ผู้แสดงความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของคุณ "กิตติสาร" และต่อว่าการแสดงความคิดเห็นของคุณ "กิตติสาร" โดยกล่าวเรียกชื่อของคุณ "กิตติสาร" เป็นการเชื่อมโยงถึงข้อความของคุณกิตติสาร คุณ "Moller" ให้เหตุผลใช้คำว่า "ปัญญาอ่อน" เพื่อต่อว่าคุณ "กิตติสาร" ที่ออกมาแสดงความคิดเห็นอย่างไม่มีเหตุผล

4.1.2.6 กลวิธีเปรียบเทียบ กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ กลวิธีใช้คำแย้ง และ กลวิธีให้ทางเลือก

กลวิธีเหล่านี้เป็นกลุ่มที่ผู้สนทนามีปริมาณการเลือกใช้น้อยที่สุด กล่าวคือ น้อยกว่า 2.27% หรือมีการเลือกใช้น้อยกว่า 6 ครั้ง และเนื่องจากข้อมูลมีจำนวนน้อยมาก ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถสรุปเหตุผลของการเกิดในกลวิธีเหล่านี้ได้

4.1.3 ประเด็นแวดวงบันเทิง

จากการศึกษาประเด็นแวดวงบันเทิงในโต๊ะเฉลิมไทย พบกระทู้ทั้งหมด 4 กระทู้ (1,178 ข้อความ) ได้แก่

1. กระทู้ "มีใครคิดเหมือนเราบ้างไหม ว่าsuperman เทียวนี้ห่วยมากมาเลย !" (80 ข้อความ)

2. กระทู้ "AF ปีนี้ทำไมคนร้องดีน้อยจัง" (38 ข้อความ)

3. กระหู่ “ขออนุญาตดำเนินภาพยนตร์ “แก๊งค์นี้กับอ๊อบ” ที่ให้ข้อมูลที่ผิดพลาดต่อสาธารณชน” (233 ข้อความ)

4. กระหู่ “เป็นเรื่องแล้วมัยละ ได้ข่าวว่าเขาจะฟ้องแล้วนะ !!!” (865 ข้อความ)

● กลวิธีที่ผู้สนทนาเลือกใช้ในประเด็นแวดวงบันเทิง

จากการศึกษาประเด็นแวดวงบันเทิง ผู้วิจัยพบว่ากลวิธีที่ผู้สนทนาเลือกใช้มากที่สุด คือ กลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีให้เหตุผลพบมากเป็นอันดับ 2 และพบกลวิธีทำทนาย กลวิธีปฏิเสธ และกลวิธีต่อว่า มากเป็นลำดับ 3 4 และ 5 นอกเหนือจากกลวิธีเหล่านี้ กลวิธีอื่นๆ มีปริมาณการใช้ที่ไม่แตกต่างกันมากนักและมีปริมาณที่น้อยมาก คือ น้อยกว่า 10% ลงไป หรือผู้สนทนามีการเลือกใช้เพียงประมาณ 0-9 ครั้ง เท่านั้น ซึ่งได้แก่ กลวิธีใช้คำแย้ง กลวิธีถามกลับ กลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีทำทนาย กลวิธีเปรียบเทียบ กลวิธีให้ทางเลือก และกลวิธีให้ตัวอย่าง ส่วนกลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือไม่ปรากฏการใช้ในประเด็นแวดวงบันเทิง (ดูตาราง 6)

ตาราง 6 จำนวนร้อยละและความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในประเด็นแวดวงบันเทิง

กลวิธี	เสียดสีประชด	ให้เหตุผล	ทำทนาย	ปฏิเสธ	ต่อว่า	ถามกลับ	ใช้คำแย้ง	อ้างข้อมูล	ให้ตัวอย่าง	เปรียบเทียบ	ให้ทางเลือก	รวม
ความถี่	64	43	28	26	25	9	5	3	2	2	0	207
ร้อยละ	30.91	20.77	13.52	12.56	12.07	4.34	2.41	1.44	0.96	0.96	0	100

4.1.3.1 กลวิธีเสียดสีประชดประชัน

กลวิธีเสียดสีประชดประชันพบมากเป็นอันดับ 1 ในประเด็นแวดวงบันเทิง โดยพบจำนวนร้อยละ 30.91 จากข้อมูลพบว่าผู้สนทนาในประเด็นแวดวงบันเทิงมักจะโต้แย้ง โดยการเสียดสีประชดประชัน ซึ่งสอดคล้องกับการนำเสนอทางโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอเรื่องของดารา นักร้อง หรือคนที่มีชื่อเสียงในวงการ โดยการเสียดสีประชดประชัน ทำให้เนื้อหาที่นำเสนอน่าสนใจมากขึ้น

ตัวอย่างเช่น การแสดงความคิดเห็นของคุณ “วิหกในสายหมอก”

- (12) ความคิดเห็นที่ 825
 จขกท. หายปายหนาย กินข้าวเที่ยงยัง อย่าเครียดๆๆๆ อู๊ยลืมไประดับนี้ไม่มีเครียด อย่าขับรถไป
 ผิดสน.ละ เสรีงานปายๆ ก็ไปแจ้งชนะนะ ทั้งไว้นานเดี๋ยวจะแก้งทำเป็นลืม เอ๊ย ลืม
 จากคุณ : วิหกในสายหมอก - [1 ส.ค. 49 12:14:59]

จากการแสดงความคิดเห็นของคุณ “วิหกในสายหมอก” เป็นการกล่าวโต้แย้งต่อเจ้าของกระทู้ โดยใช้การประชดประชันเสียดสี เพราะคุณ “วิหกในสายหมอก” แน่ใจว่าเจ้าของกระทู้จะไม่แจ้งความดำเนินคดีเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวดังที่ได้กล่าวเอาไว้ในกระทู้

4.1.3.2 กลวิธีให้เหตุผล

จากการวิเคราะห์พบว่าในประเด็นแวดวงบันเทิง ผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีให้เหตุผลมากเป็นอันดับที่ 2 (20.77%) เหตุผลเนื่องมาจากกระทู้ “เป็นเรื่องแล้วมัยละ ได้ข่าวว่าเขาจะฟ้องแล้วนะ !!!” เป็นกระทู้ที่มีจำนวนข้อความแสดงความคิดเห็นมากที่สุดในประเด็นแวดวงบันเทิง และเป็นกระทู้ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายการฟ้องร้องเพื่อเอาผิดกับผู้ทำผิดทางอินเทอร์เน็ต ผู้สนทนาจึงใช้กลวิธีให้เหตุผลเป็นจำนวนมาก เพื่อสนับสนุนการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งให้น่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น กลวิธีให้เหตุผลจึงพบมากเป็นอันดับที่ 2 ในประเด็นนี้

ตัวอย่างเช่น การแสดงความคิดเห็นของคุณ “monkeygig” ในดังกล่าวซึ่งเป็นการกล่าวถึงการฟ้องร้องเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์โดยนำภาพจากนิตยสารมากล่าวอ้างในเว็บไซต์โดยไม่ได้อ้างอิงที่มา ซึ่งผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นว่าการฟ้องร้องในกรณีนี้ทำได้ยาก เนื่องจากนักข่าวของนิตยสารฉบับนั้นเป็นผู้กระทำผิดเองด้วยการนำภาพที่ตัดต่อมาจากละครมาสร้างข่าวที่ส่งผลเสียหายต่อดารานักภาพ โดยคุณ “monkeygig” กล่าวถึงเหตุผลของการทำข่าวของสื่อในปัจจุบันที่มีกกระทำผิดจรรยาบรรณของนักข่าว ดังนี้

- (13) ความคิดเห็นที่ 360
 ...สื่อยุคนี้ถือดีที่เงินเยอะ หรือโง่ไม่ทราบ แต่ถ้าจะคิดให้ดีแล้ว สื่อไร้คุณภาพ ไร้
 จรรยาบรรณ สามารถที่จะลดต้นทุนได้โดยการ copy ลอก ขโมย แอบอ้าง ภาพและ
 เนื้อหาจากแหล่งข้อมูลอื่นๆได้ โดยไม่ต้องเสียเงินมากไปกว่า ค่าเน็ต ค่าไฟ หรือค่า
 ซื้อหนังสือต้นฉบับที่เอามาลอก
 ต้องเข้าใจครับเมื่อต้นทุนเขาถูก เพราะขโมยเขามา แต่เขามีเนื้อหาเด่นๆต่างๆที่เป็นที่
 น่าสนใจ รายได้มันเลยเยอะเป็นธรรมดา ซึ่งผลก็คือ "มีเงิน"...

ในเรื่องของเวลา ที่มีเวลามากมายนักหนา ถึงขนาดจะเอาเวลาไปขึ้นโรงขึ้นศาล สื่อส่วน
ใหญ่ไม่มีเวลาหรอกครับ แค่ปิดต้นฉบับ ตรวจสอบความถูกต้อง ฯลฯ ก็ไม่มีเวลาจะไป
ทำอะไรแล้ว

แต่สื่อบางคนอาจจะมีเวลาเยอะ เพราะอะไร ก็เพราะทำอย่างเดียวกันคือ จัดวางหน้า จัด
รูปเล่ม หาคำโปรยดึงดูดใจ ที่ทำแค่นี้เพราะเนื้อหา ไปเอามาจากที่อื่น จะแอบเอามา
หรือเอามาแล้วใส่เป็นชื่อตัวเอง...

จากคุณ : monkeygig - [29 ก.ค. 49 13:41:36]

4.1.3.3 กลวิธีทำทนาย กลวิธีปฏิเสธ และกลวิธีต่อว่า

กลวิธีทำทนาย กลวิธีปฏิเสธ และกลวิธีต่อว่าพบในประเด็นแวดวงบันเทิงจำนวนร้อยละ 13.52
12.56 และ 12.07 ตามลำดับ จากข้อมูลพบว่าผู้สนทนาในประเด็นแวดวงบันเทิงมักจะได้แย้งโดย
กลวิธีทำทนาย กลวิธีปฏิเสธ และกลวิธีต่อว่า เพราะกระทำในประเด็นแวดวงบันเทิงถึงแม้ส่วนใหญ่จะ
เป็นเรื่องเกี่ยวกับความบันเทิง ภาพยนตร์ ซึ่งดูเหมือนเป็นเรื่องที่ไม่หนักมากนัก แต่เนื่องจากเนื้อหาที่
พบในกระทู้มีการโต้ตอบกันค่อนข้างรุนแรง จึงทำให้กลวิธีที่พบในแวดวงบันเทิงมักอยู่กลุ่มกลวิธีแสดง
ความรุนแรง

ตัวอย่างเช่น การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ “มีใครคิดเหมือนเราบ้างไหม ว่า *superman*
ที่เขยวี่นี้ห่วยมากมาย !” กระทู้นี้เป็นการกล่าวถึงภาพยนตร์เรื่อง ซูเปอร์แมน ภาคล่าสุด โดยผู้ตั้งกระทู้
เห็นว่าเป็นซูเปอร์แมนภาคที่แย่สุดเท่าที่เคยสร้างเป็นภาพยนตร์มา อย่างไรก็ตาม จากความคิดเห็น
ของผู้ตั้งกระทู้มีทั้งผู้เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย และหนึ่งในผู้ที่ไม่เห็นด้วย คือ คุณ “omi-jang”

(14) ความคิดเห็นที่ 11

ไม่เห็นด้วยค่ะ

จากคุณ : omi-jang - [4 ก.ค. 49 12:50:08]

จากการแสดงความคิดเห็นของคุณ “omi-jang” เป็นการกล่าวโต้แย้งออกมาอย่าง
ตรงไปตรงมาแค่เพียงประโยคเดียวไม่ได้อธิบายเหตุผลที่ไม่เห็นด้วย หรือใช้กลวิธีอื่นใดมาสนับสนุน
ทั้งสิ้น การตอบลักษณะเช่นนี้เกิดขึ้นมากในประเด็นแวดวงบันเทิง

4.1.3.4⁶ กลวิธีถามกลับ กลวิธีใช้คำแย้ง กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ กลวิธีให้ตัวอย่าง กลวิธีเปรียบเทียบ และกลวิธีให้ทางเลือก

จากการศึกษาประเด็นแวดวงบันเทิงพบว่ากลวิธีถามกลับ กลวิธีใช้คำแย้ง กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ กลวิธีให้ตัวอย่าง กลวิธีเปรียบเทียบ และกลวิธีให้ทางเลือก ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้น้อยมาก คือ อยู่ระหว่าง 0%-4.34% หรือผู้สนทนามีการเลือกใช้เพียง 0-9 ครั้ง เท่านั้น เนื่องจากจากข้อมูลที่พบในประเด็นแวดวงบันเทิงนั้น เป็นประเด็นการสนทนาที่ไม่เน้นเนื้อหาทางข้อมูลมากนัก ในการสนทนาส่วนใหญ่ผู้สนทนาก็ไม่ค่อยมีการอ้างข้อมูล การเปรียบเทียบ หรือการให้ตัวอย่าง ดังนั้น กลวิธีเหล่านี้จึงเกิดขึ้นน้อยมาก ส่วนกลวิธีให้ทางเลือกไม่ปรากฏการใช้เลย ซึ่งผลดังกล่าวน่าสนใจว่าเหตุใดจึงผู้สนทนาจึงมีการเลือกใช้น้อยหรือแทบจะไม่ได้ใช้เลย เมื่อผู้วิจัยพิจารณาจากข้อมูลพบว่าบางกระทู้ในประเด็นแวดวงบันเทิง ข้อความการแสดงการโต้แย้งส่วนใหญ่จะเป็นข้อความที่ไม่ยาวมากนัก และผู้สนทนาส่วนใหญ่จะโต้ตอบเพียงการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็น หรือผู้สนทนาบางส่วนก็มีการเพิ่มเติมเหตุผลเท่านั้น ดังนั้น ทำให้เห็นว่าการเลือกใช้กลวิธีของผู้สนทนา ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อส่วนใหญ่น่าจะเป็นเนื้อหาในกระทู้ที่สนทนา

ตัวอย่าง การใช้กลวิธีใช้คำแย้งในการแสดงความคิดเห็นของคุณ “Haleruya_M” ในกระทู้เรื่อง “มีใครคิดเหมือนเราบ้างไหม ว่าsuperman เทียนี่ห่วยมากมาย !”

- (15) ความคิดเห็นที่ 1
- นานา จิตตัง ผมว่าดีออกนะครับ ถ้าเปรียบเทียบ แล้ว รีฟ ก็ไม่ได้เล่นดีกว่า ชูเปอร์แมนภาคก่อน รีฟเท่าไร แตรีฟทำให้คนมองเค้า ว่าคาร์เรกเตอร์ ตัวเค้า ต้องเป็น ชูเปอร์แมน เพราะ รีฟเอง ไม่ประสบความสำเร็จในการเล่นหนังอื่น อีคนนอกจากชูเปอร์แมน ดังนั้น ต่างคนต่างวาระ เนื้อเรื่องเท่าที่ดู ก็ไม่เห็นมันจะห่วยตรงไหน...
- จากคุณ : Haleruya_M - [4 ก.ค. 49 10:53:46]

จากตัวอย่าง (15) คุณ “Haleruya_M” ได้แย้งต่อกระทู้ที่กล่าวถึงภาพยนตร์เรื่องชูเปอร์แมนที่ออกฉายในปี 2006 ว่า “ห่วย” โดยคุณ “Haleruya_M” ใช้กลวิธีใช้คำแย้ง โดยใช้คำว่า “ดี” เพื่อแย้งต่อคำว่า “ห่วย” ที่เจ้าของกระทู้ใช้นั่นเอง

⁶ เนื่องจากกลวิธีถามกลับมีความถี่ในการเลือกใช้ของผู้สนทนาจำนวน 8 ครั้ง และมีความถี่ห่างจากกลวิธีต่อว่าเป็นจำนวนมาก จึงไม่สามารถรวมเป็นกลุ่มเดียวกันได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอรวมกลวิธีถามกลับกับกลุ่มที่มีความถี่ตั้งแต่ 0-7

4.1.4 ประเด็นสินค้าและบริการ

จากการศึกษาประเด็นสินค้าและบริการในไตรมาสบุญครองและไตรมาสธดา พบกระทู้ทั้งหมด 8 กระทู้ (889 ข้อความ) ดังนี้

● ไตรมาสบุญครอง 4 กระทู้ (556 ข้อความ) ได้แก่

1. กระทู้ “Nasa Phone ไปครั้งแรกก็ไม่ประทับใจแล้วครับ” (17 ข้อความ)
2. กระทู้ “พาชมEmirates A340-500 First Class ไปกับ BenQ-Siemens S88”

(456 ข้อความ)

3. กระทู้ “เห็นราคา K790i แล้วสะอีกเลย !!!!!!!!!!!!!!!” (50 ข้อความ)
4. กระทู้ “ถ้าคุณเจอมือถือในห้องน้ำ ?” (33 ข้อความ)

● ไตรมาสธดา 4 กระทู้ (333 ข้อความ) ได้แก่

1. กระทู้ “เมื่อคืนก่อนระหว่างผมกับ2นศ.ในรถคันนั้น” (66 ข้อความ)
2. กระทู้ “เกียร์รถผมพังTOYOTAไม่รับผิดชอบ”(85 ข้อความ)
3. กระทู้ “รายงานผลความคืบหน้าเรื่อง KIA Carnival หลังจากไป สคบ. มาค่ะ”

(122 ข้อความ)

4. กระทู้ “น้ำมันเครื่องมอไซค์ไปถึงเกรดไหนแล้วครับ ยี่ห้อไหนดีที่สุด” (60

ข้อความ)

จากการศึกษากระทู้ทั้งหมด 8 กระทู้ (889 ข้อความ) พบว่ามีจำนวน 3 กระทู้ ที่มีประเด็นไม่เกี่ยวข้องกับสินค้าและบริการ ได้แก่

1. กระทู้ “พาชมEmirates A340-500 First Class ไปกับ BenQ-Siemens S88”

(456 ข้อความ) ซึ่งเป็นประเด็นการสนทนาเกี่ยวกับการแอบอ้างผลงานของผู้อื่นมาใช้เป็นผลงานของตนเอง

2. กระทู้ “ถ้าคุณเจอมือถือในห้องน้ำ ?” (33 ข้อความ) เป็นกระทู้ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของฝ่ายบุคคล และจริยธรรม

3. กระทู้ “เมื่อคืนก่อนระหว่างผมกับ2นศ.ในรถคันนั้น” (66 ข้อความ) ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการร่วมแบ่งปันประสบการณ์การทำกิจกรรมของผู้ร่วมสนทนา

ดังนั้น ในการวิเคราะห์ประเด็นสินค้าและบริการ กระทู้ที่ทำการวิเคราะห์มีเพียง 5 กระทู้ (334 ข้อความ)

● กลวิธีที่ผู้สนทนาเลือกใช้ในประเด็นสินค้าและบริการ

จากการศึกษาประเด็นสินค้าและบริการพบว่ากลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งที่พบมากที่สุด ได้แก่ กลวิธีให้เหตุผล นอกจากนี้ กลวิธีอื่นๆ มีปริมาณการใช้ที่ใกล้เคียงกัน ดังตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนร้อยละและความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในประเด็นสินค้าและบริการ

กลวิธี	ให้เหตุผล	เสียชื่อเสียง	อ้างข้อมูล	ปฏิเสธ	ต่อว่า	เปรียบเทียบ	ทำทนาย	ให้ตัวอย่าง	ถามกลับ	ใช้คำแย้ง	ให้ทางเลือก	รวม
ความถี่	9	5	5	4	4	4	3	3	2	1	0	40
ร้อยละ	22.50	12.50	12.50	10.00	10.00	10.00	7.50	7.50	5.00	2.50	0	100

จากตาราง 7 พบว่าในประเด็นสินค้าและบริการมีการเลือกใช้กลวิธีให้เหตุผลมากที่สุด ตามด้วยกลวิธีเสียชื่อเสียง ประชดประชัน และกลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีต่อว่า และกลวิธีเปรียบเทียบพบเป็นกลวิธีอันดับที่ 3 ส่วนกลวิธีอันดับที่ 4 ได้แก่ กลวิธีทำทนาย และกลวิธีให้ตัวอย่าง กลวิธีการโต้แย้งกลุ่มสุดท้ายที่ปรากฏ ได้แก่ กลวิธีถามกลับและกลวิธีใช้คำแย้ง

จากข้อมูลเห็นได้ว่ากลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในประเด็นแวดวงบันเทิงมีปริมาณความถี่ในการใช้ไม่มากเท่าประเด็นอื่นๆ เนื่องจากการวิเคราะห์พบว่าเนื้อหาในกระทุ้งส่วนใหญ่เป็นการร้องเรียนปัญหาการใช้สินค้าและบริการที่ผู้สนทนาแต่ละคนประสบมา ลักษณะการแสดงความคิดเห็นจึงค่อนข้างเป็นไปในทางเสนอทางออกเพื่อแก้ไขปัญหาแก่ผู้ตั้งกระทุ้ง เช่น ในกระทุ้ง “รายงานผลความคืบหน้าเรื่อง KIA Carnival หลังจากไป สคบ. มาค่ะ” กล่าวคือ ผู้ตั้งกระทุ้งประสบปัญหาเกี่ยวกับรถยนต์ที่เพิ่งซื้อมามีปัญหา หลังจากที่ได้แจ้งต่อศูนย์ของรถยนต์ยี่ห้อนั้นและทางศูนย์ก็ทำการแก้ไขเรียบร้อยแล้ว แต่ปรากฏว่าปัญหาดังกล่าวยังไม่หมดไป เมื่อผู้ตั้งกระทุ้งเข้าร้องเรียนกับทางศูนย์อีกครั้ง ทางศูนย์กลับให้คำตอบในการแก้ปัญหาที่ไม่น่าพอใจนัก ผู้ตั้งกระทุ้งจึงเข้าร้องเรียนต่อสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเนื้อหาที่พบในการแสดงความคิดเห็น คือ ผู้สนทนาส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นโดยเล่าประสบการณ์ของตนเอง แนะนำสิ่งควรทำให้กำลังใจ และปลอบใจ ปริมาณการใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งจึงไม่มากนัก เป็นเหตุให้กลวิธีในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในประเด็นสินค้าและบริการไม่หลากหลายและมีปริมาณการใช้กลวิธี

4.1.4.1 กลวิธีให้เหตุผล

จากการศึกษาประเด็นเกี่ยวกับสินค้าและบริการ ถึงแม้ว่าจะมีปริมาณข้อความแสดงความคิดเห็นได้แย่งน้อย แต่พบว่ามีการใช้กลวิธีให้เหตุผลในการโต้แย้งมากที่สุด เนื่องจากผู้สนทนาต้องการหาทางออกของปัญหาสินค้าและบริการที่มีผู้ประสบมา ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่จึงใช้แสดงเหตุผลในการอธิบาย อันจะนำไปสู่ทางออกของการแก้ปัญหาและทำให้ผู้สนทนายอมรับความรู้ที่เป็นประโยชน์มากที่สุด เช่น ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นในกระทู้ “น้ำมันเครื่องมอไซค์ ไปถึงเกรดไหนแล้วครับ ยี่ห้อไหนดีที่สุด ” ผู้ตั้งกระทู้มีจุดประสงค์ เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกใช้น้ำมันเครื่องรถมอเตอร์ไซด์ โดยผู้ตั้งกระทู้ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้น้ำมันเครื่องของตนเองว่าใช้เกรด SH ซึ่งเป็นเกรดสูงสุดของน้ำมันเครื่องรถมอเตอร์ไซด์ในขณะนั้น หลังจากนั้น คุณ “ป้า” ได้เข้ามาแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเป็นคนแรก

(16)

ความคิดเห็นที่ 1

SJ ขึ้นไปมีผลเสียต่อเกียร์ และคลัทช์

เพราะลดส่วนผสมประเภทสังกะสี ฟอสฟอรัส....

จากคุณ : ป้า - [25 ก.ค. 49 08:34:02]

คุณ “ป้า” ไม่เห็นด้วยกับการใช้น้ำมันเครื่องเกรดดังกล่าวของผู้ตั้งกระทู้ เนื่องจากอาจส่งผลเสียต่อเครื่องทำให้เครื่องพังในภายหลังได้ โดยคุณ “ป้า” ใช้กลวิธีให้เหตุผลประกอบการโต้แย้งตั้งข้อความที่ชัดเจนได้ว่าน้ำมันเครื่องเกรดตั้งแต่ SJ ขึ้นไป มีส่วนผสมของสังกะสีและฟอสฟอรัสน้อยลง ทำให้มีผลเสียต่อเกียร์และคลัทช์ในภายหลัง ซึ่งเป็นเหตุผลที่ทำให้คุณ “ป้า” ไม่เห็นด้วยกับการใช้น้ำมันเครื่องเกรด SH ของผู้ตั้งกระทู้

4.1.4.2 กลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ กลวิธี

ปฏิเสธ กลวิธีต่อว่า กลวิธีเปรียบเทียบ กลวิธีทำทนาย กลวิธีให้ตัวอย่าง กลวิธีถามกลับ กลวิธีใช้คำแย้ง และกลวิธีให้ทางเลือก

จากการศึกษาประเด็นสินค้าและบริการพบว่ากลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีต่อว่า กลวิธีเปรียบเทียบ กลวิธีทำทนาย กลวิธีให้ตัวอย่าง กลวิธีถามกลับ กลวิธีใช้คำแย้ง และกลวิธีให้ทางเลือกมีการใช้ในจำนวนที่น้อยมาก จึงทำให้ไม่สามารถสรุปผลได้

4.1.5 ประเด็นศาสนา

ผู้วิจัยพบว่า มีข้อความแสดงความคิดเห็นจำนวน 523 ข้อความ จาก 4 กระทั่ง ได้แก่

- กระทั่ง “แฟนให้เราเลือกระหว่างคุยกับเค้าต่อไปแต่ต้องด่าพระและเลิกเข้าวัด หรือจะเลิกคุยกับเค้าตลอดกาล” (48 ข้อความ)
- กระทั่ง “เพียงแค่เราเชื่อในพระคริสต์ เราก็จะรอดจริงหรือ” (81 ข้อความ)
- กระทั่ง “ขอตัวตัวกับคุณ Spirit Within ครับ” (219 ข้อความ)
- กระทั่ง “เรียนเชิญท่าน thailandistan ทางนี้ครับ (พี่น้องมุสลิมด้วยครับ)” (175 ข้อความ)

จากการศึกษาประเด็นศาสนาพบว่า กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่ที่พบมากที่สุด คือ กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ (20.26%) รองลงมา ได้แก่ กลวิธีให้เหตุผล (15.85%) กลวิธีเสียสปีรชดประชัน (12.77%) กลวิธีถามกลับ (10.57%) กลวิธีทำทนาย (9.25%) กลวิธีปฏิเสธและกลวิธีต่อว่า (7.04%) กลวิธีเปรียบเทียบ (6.60%) กลวิธีให้ตัวอย่าง (2.20%) กลวิธีใช้คำแย้ง (0.88%) กลวิธีให้ทางเลือก (0%) ตามลำดับ (ดังตาราง 8)

ตาราง 8 จำนวนร้อยละและความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่ในประเด็นศาสนา

กลวิธี	อ้างข้อมูล ^๑	ให้เหตุผล	เสียสปีรชด ^๒	ถามกลับ	ทำทนาย	ปฏิเสธ	ต่อว่า	เปรียบเทียบ	ให้ตัวอย่าง	ใช้คำแย้ง	ให้ทางเลือก	รวม
ความถี่	46	36	29	24	21	16	16	15	5	2	0	210
ร้อยละ	20.26	15.85	12.77	10.57	9.25	7.04	7.04	6.60	2.20	0.88	0	100

4.1.5.1 กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

ในประเด็นศาสนาพบการใช้กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือมากที่สุด ร้อยละ 20.26 ของจำนวนการโต้แย้งทั้งหมด ผู้แสดงความคิดเห็นในประเด็นศาสนาแต่ละคนต่างก็มีหลักธรรมในศาสนาที่ตนเองนับถือเป็นหลักปฏิบัติ เมื่อมีการตั้งกระทู้ถึงเรื่องหลักธรรมในศาสนาต่างๆ จึงทำให้ผู้แสดงความคิดเห็นโต้แย้งส่วนใหญ่ยกเอาหลักธรรมที่ระบุไว้ในคัมภีร์ของศาสนามาเพื่อสนับสนุนให้การโต้แย้งของตนเองน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น การแสดงความคิดเห็นในกระทั่ง “ขอตัวตัวกับคุณ Spirit Within ครับ” ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุของทุกข์ในศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม โดยความคิดเห็นที่ 157 ของคุณ “Garcinia” กล่าวว่า “ถ้าถามถึงจุดเริ่มต้น ก็ไม่มีวันจบหรอกครับ เพราะเป็นสิ่งที่ไม่มีใครสามารถพิสูจน์ได้ (หมายถึงพวกเรานะครับ) ก็ได้แต่คิดและเชื่อกันเอาเอง เพราะถ้าบอกว่า

- (17) ความคิดเห็นที่ 159
 #157
 จุดเริ่มของอิสลามเราชัดเจนครับ
(กรุอ่าน57:3) "พระองค์ทรงเป็นองค์แรก(ภาวะเริ่มต้น) องค์สุดท้าย(ภาวะสิ้นสุด) ทรงเปิดเผย
(ภาวะที่สามารถเข้าถึงได้) และทรงเร้นลับ(ภาวะที่ไม่มีใครเข้าถึง) พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง"
 ที่ติดใจคือสิ่งที่บอกไปในคคห.156เท่านั้นเอง
 หากถามว่า "แล้วภาวะเริ่มต้นนั้น เริ่มอย่างไร?"
 ชื่อก็บอกอยู่แล้วว่า "ภาวะเริ่มต้น" หากเป็น "ผล" มาจาก "เหตุ" ไດ "เหตุ" ตัวนั้นต่างหาก ที่เป็น
 "ภาวะเริ่มต้น" ที่แท้จริง
 หากเราเชื่อว่า "วงกลม" มี "มีจุดเริ่มต้น" ย่อมแน่นอนว่า "มีจุดสิ้นสุด" ไม่ได้เป็น "วงกลม" แต่เป็น
 เส้นตรงที่ "คดเคี้ยว" เท่านั้น
 จากคุณ : SA Student - [17 ก.ค. 49 17:46:31]

จากตัวอย่าง (17) คุณ “SA Student” ยกเอาข้อความจากคัมภีร์อัลกรุอ่าน มาเพื่อประกอบการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง โดยคุณ “SA Student” มีความคิดเห็นว่าในศาสนาอิสลามทุกอย่างล้วนแล้วแต่มีสาเหตุมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดทั้งสิ้น

4.1.5.2 กลวิธีให้เหตุผล

จากการศึกษาการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในประเด็นศาสนาพบว่ามีการใช้กลวิธีให้เหตุผลมากเป็นอันดับที่ 2 คือ ร้อยละ 20.26 เนื่องจากผู้สนทนาส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่นับถือศาสนาต่างๆ การโต้แย้งส่วนใหญ่ผู้สนทนาจึงจำเป็นต้องใช้เหตุผลและข้อเท็จจริงทางศาสนาเป็นหลักในการสนับสนุนความคิดเห็นของตนเอง ตัวอย่างเช่น การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในกระทู้ “เรียนเชิญท่าน thailandistan ทางนี้ครับ (พี่น้องมุสลิมด้วยครับ)” ซึ่งเป็นประเด็นเกี่ยวกับความไม่เหมาะสมในการนำเสนอข้อความที่เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลามของคุณ “thailandistan”

- (18) ความคิดเห็นที่ 12
 ...เพราะการอ้างหลักฐานทางศาสนา เพื่อตอบข้อสงสัยนั้น จะต้องมีความชัดเจนครับ ไม่ใช่ตัวเองยังไม่เชื่อแล้วเอามาอ้าง ...ถ้าคนอื่นมาอ่านแล้วเขาเชื่อล่ะครับ คุณก็มีส่วนในการทำลายศาสนาทางอ้อม เหมือนกัน...
 จากคุณ : kheedes - [14 ก.ค. 49 15:55:47]

คุณ “kheedes” แสดงความคิดเห็นโต้แย้งโดยใช้กลวิธีให้เหตุผลต่อการนำเสนอข้อความที่ไม่เหมาะสมของคุณ “thailandistan” เพราะคุณ “thailandistan” นำเสนอข้อความในคัมภีร์ ทั้งที่คำกล่าวดังกล่าวยังไม่ได้รับการรับรองจึงไม่ควรนำเสนอโดยให้เหตุผลว่าการอ้างถึงข้อความใดที่มีลักษณะเป็นด้านลบ ซึ่งแม้แต่ผู้ยกมาอ้างเองยังไม่มี ความแน่ชัดในความถูกต้องอาจทำให้ผู้อื่นหลงผิดและส่งผลกระทบต่อศาสนา

4.1.5.3 กลวิธีเสียดสีประชดประชัน

จากข้อมูลพบว่าผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชันเป็นอันดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 12.77 อย่างที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้นว่าการแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งกัน โดยเฉพาะเรื่องความเชื่อทางศาสนา ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจะมีความรุนแรง เพราะผู้แสดงความคิดเห็นต่างยึดเอาความเชื่อของตนเองเป็นหลัก การใช้กลวิธีนี้จึงมีมาก ดังจะเห็นได้จากการใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชันในตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นในกระทู้ “ขอตัวตัวกับคุณ SpiritWithin ครับ”

- (19) ความคิดเห็นที่ 197
 ... และคุณคนที่ชื่อในหัวกระทู้ ก็เป็นคนหนึ่งที่เชื่อในคัมภีร์ ผมเลยอยากคุยด้วย
ส่วนคุณสุธี ไม่เชื่อในคัมภีร์ ผมเองก็หมดคำถามครับ
 จากคุณ : คนไร้สภาพ - [21 ก.ค. 49 07:01:10]

จากตัวอย่าง (19) คุณ “คนไร้สภาพ” แสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อความคิดเห็นของคุณ “สุธี” ที่คิดว่าการเอาหลักธรรมมาโต้แย้งกัน โดยมีได้ถึงการปฏิบัติที่เกิดประโยชน์ยอมไร้ค่า โดยคุณ “คนไร้สภาพ” เสียดสีความคิดเห็นของคุณ “สุธี” ว่าเป็นความคิดเห็นของคนที่ไม่เชื่อในคัมภีร์ของศาสนา ตนจึงไม่ต้องการสนทนาด้วย

4.1.5.4 กลวิธีถามกลับ และกลวิธีการทำทนาย

จากการศึกษาในประเด็นศาสนาพบการใช้กลวิธีถามกลับและทำทนายจำนวนร้อยละ 10.25 และ 9.57 ตามลำดับ ในกระทู้ของประเด็นศาสนาเป็นการสนทนาเกี่ยวกับหลักธรรมในศาสนาต่างๆ เช่น ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ เป็นต้น ผู้ที่เข้ามาสนทนาต่างเป็นผู้ที่ศรัทธาและนับถือศาสนาต่างๆ บ่อยครั้งเมื่อผู้สนทนายู้สึกว่าผู้ร่วมสนทนาคนอื่นแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากสิ่งที่ตนเองรู้มา ผู้สนทนาจะใช้กลวิธีถามกลับ เนื่องจากผู้สนทนาต่างรู้ว่าผู้สนทนาคนอื่นต่างก็เป็นผู้ที่มีความรู้ในแต่ละศาสนา แต่ผู้สนทนาใช้การถามกลับในสิ่งที่ตนเองไม่เห็นด้วย เพื่อให้อีกฝ่ายลอง

- (20) ความคิดเห็นที่ 121
 รบกวนถามคุณ thailandistan หน่อยครับ โองการนี้อ่านว่าอะไรครับ
 จากคุณ : ดาบจันทร์เสี้ยว - [15 ก.ค. 49 19:01:01]

จากตัวอย่าง (20) พบว่าคุณ “ดาบจันทร์เสี้ยว” ไม่เห็นด้วยต่อความคิดเห็นของคุณ “thailandistan” และไม่เชื่อว่าคุณ “thailandistan” จะเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลาม คุณ “ดาบจันทร์เสี้ยว” จึงได้ยกเอาบางตอนจากคัมภีร์อัลกุรอานในศาสนาอิสลามมาให้คุณ “thailandistan” พิมพ์คำอ่าน เพราะผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามย่อมอ่านคัมภีร์นี้ออก การถามของคุณ “ดาบจันทร์เสี้ยว” แสดงให้ผู้สนทนาอื่นเห็นว่าเขาไม่เชื่อว่าคุณ “thailandistan” จะนับถือศาสนาอิสลาม และไม่เห็นด้วยในหลักของศาสนาอิสลามที่คุณ “thailandistan” ยกมากล่าวถึง

4.1.5.5 กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีต่อว่า และกลวิธีเปรียบเทียบ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้สนทนาใช้กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีต่อว่า และกลวิธีเปรียบเทียบ คิดเป็น 7.04% 7.04% และ 6.60% ตามลำดับ เนื่องจากในประเด็นศาสนา เมื่อการสนทนาเกิดความขัดแย้งขึ้น การขัดแย้งนั้นจะรุนแรง เพราะเป็นการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องของความเชื่อและศรัทธาของแต่ละบุคคล

ตัวอย่าง การใช้กลวิธีต่อว่า

- (21) ความคิดเห็นที่ 110
 ไทยแลนด์ิสถาน ลองกลับมาดูตัวเองเถอะอะไรที่ทำให้คุณถลำตัวมาถึงขนาดนี้ พอเถอะ เจ้ามูนาฟิก
 จากคุณ : น้องจิ้ง (น้องจิ้ง) - [15 ก.ค. 49 16:58:25]

จากตัวอย่าง (21) คุณ “น้องจิ้ง” แสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อความคิดเห็นของคุณ “ไทยแลนด์ิสถาน” โดยใช้การต่อว่า ด้วยการใช้คำว่า “มูนาฟิก” ซึ่งเป็นภาษาอูรดู ที่แปลว่า “ผู้กลับกลอก”

4.1.5.6 กลวิธีให้ตัวอย่าง กลวิธีใช้คำแย้ง และกลวิธีให้ทางเลือก

ผู้วิจัยจัดกลวิธีทั้งสามให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เนื่องจากมีความถี่ในการใช้ที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ผู้สนทนาเลือกใช้เพียง 2.20% 0.88% และ 0% ตามลำดับ สาเหตุที่ผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีเหล่านี้เป็นจำนวนน้อยที่สุดในประเด็นศาสนา เนื่องมาจากเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับความเชื่อและความศรัทธา จากการศึกษพบว่าผู้สนทนามักเลือกใช้กลวิธีในกลุ่มกลวิธีแสดงความรุนแรงมากกว่ากลวิธีเหล่านี้ ซึ่งเป็นกลวิธีรักษาสัมพันธภาพ

4.1.6 ประเด็นการเมือง

จากการศึกษาข้อความจากกระทู้ของโต๊ะราชดำเนินพบว่า มีลักษณะเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง เศรษฐกิจ และปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม โดยจากข้อมูลพบข้อความแสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น จำนวน 1,088 ข้อความ จาก 4 กระทู้ ได้แก่

- กระทู้ “สุดยอดกลยุทธ์” “ตั้งศัตรูในที่มีดออกมาที่อยู่ในที่แจ้ง” ชนะโดยไม่ต้องรบ” (334 ข้อความ)
- กระทู้ “ความชัดเจนของความขัดแย้งในแนวคิดประชาธิปไตย (ที่เปิดเผยออกมาแล้ว)” (327 ข้อความ)
- กระทู้ “มาร์คคือตัวปัญหาของความวุ่นวาย หมดความชอบธรรม ไม่สมควรอยู่ในวงการการเมืองต่อไป ” (313 ข้อความ)
- กระทู้ “*-* ขอแสดงความยินดีกับทุกสถาบันที่มีในเมืองไทย สิ่งที่ท่านทำสัมฤทธิ์ผลแล้ว *-*” (114 ข้อความ)

จากการศึกษาประเด็นการเมืองพบว่ากลวิธีให้เหตุผลเป็นกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งที่พบมากที่สุด และพบมากรองลงมา คือ กลวิธีต่อว่า กลวิธีเปรียบเทียบ กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีถามกลับ กลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีให้ตัวอย่าง กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ กลวิธีใช้คำแย้ง กลวิธีท้าทาย กลวิธีให้ทางเลือก ตามลำดับ ดังจะสรุปให้เห็นได้ในตาราง 9

ตาราง 9 จำนวนร้อยละและความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในประเด็น
การเมือง

กลวิธี	ให้เหตุผล	คำว่า	เปรียบเทียบ	ปฏิเสธ	ถามกลับ	เสียดสีประชดๆ	ให้ตัวอย่าง	อ้างข้อมูลๆ	ใช้คำแย้ง	ท้าทาย	ให้ทางเลือก	รวม
ความถี่	76	43	39	37	36	27	23	16	14	7	3	321
ร้อยละ	23.67	13.39	12.14	11.52	11.21	8.41	7.16	4.98	4.36	2.18	0.93	100

4.1.6.1 กลวิธีให้เหตุผล

ในประเด็นการเมือง ผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีให้เหตุผลมากเป็นอันดับที่ 1 (23.67%) เพราะเนื้อหาของประเด็นการเมืองค่อนข้างที่จะเข้มข้นและต้องอาศัยความเป็นเหตุเป็นผลในการอธิบาย เพื่อให้ผู้สนทนาคนอื่นเชื่อถือและยอมรับ นอกจากนั้น จากการวิเคราะห์พบว่าผู้สนทนาจะแบ่งออกเป็นฝ่ายในกระทู้ของประเด็นการเมือง กล่าวคือ เมื่อเกิดความขัดแย้งในการสนทนา ต่างฝ่ายต่างก็หาเหตุผล เพื่อสนับสนุนฝ่ายของตนเอง และเพื่อโต้แย้งฝ่ายตรงกันข้ามของตนเอง ดังนั้น การใช้เหตุผลในการโต้แย้งจึงพบมากที่สุดในการสนทนา

ตัวอย่างเช่น การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ “สุดยอดกลยุทธ” “ดั่งศัตรูในที่มีดอกออกมาที่อยู่ในที่แจ้ง” ชนะโดยไม่ต้องรบ” ซึ่งเป็นการกล่าวถึงการแสดงความคิดเห็นของนายภุ ทักษิณ ชินวัตร ว่าการที่ให้สัมภาษณ์ โดยพุดยั่วยุให้บุคคล ซึ่งตนเองกล่าวว่าเป็น “ผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญ” แสดงตนต่อสาธารณชนได้นั้น ถือว่าเป็นชัยชนะเหนือ “ผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญ” ผู้แสดงความคิดเห็นจำนวนหนึ่งเห็นด้วยกับข้อคิดนี้ของผู้ตั้งกระทู้ อย่างไรก็ตาม มีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวนหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยต่อแนวคิดดังกล่าว

- (22) ความคิดเห็นที่ 57
 ผมว่างานนี้ไม่งั้นนะ
...เพราะป้านี้ก็ยังไม่สามารถระบุตัวได้ว่าใครเป็นมิ่ง กระแสโดนด่ากลับ ไปสู่แม่เพิ่มขึ้น
กว่าเดิม จากคนที่ไม่เคยด่า สมจิงหะนี้มาช่วยถล่มแม่อีกแรง ฝ่ายมิ่งแค่บอกว่าไม่รู้ไม่เห็น ทำ
หน้างั้น นิดหน่อยก็รอดตัวแล้ว แม่เองที่ระบุเพียงแค่ผู้มีบารมี นอกรัฐธรรมนูญ ซึ่งมันยังไม่
ชัดเจน มิ่งจิงหะนี้อยู่นิ่งๆ รอให้คนที่เข้าข่ายออกมาตอบโต้แทน การจะระบุตัวมิ่งก็ยิ่งยาก
ขึ้นไปอีกเพราะบัดนี้ผู้มีบารมี มากมาย ออกมาตอบโต้แม่แล้ว พลาคไปจิงๆ.....
 จากคุณ : champchenko - [4 ก.ค. 49 18:23:14]

จากตัวอย่าง (22) คุณ “champchenko” แสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อผู้ตั้งกระทู้ โดยใช้กลวิธีให้เหตุผลว่าการกระทำดังกล่าวของอดีตนายกฯ ส่งผลเสียแก่ตัวเอง โดยอาจทำให้ตนเองได้รับคำตำหนิ เนื่องจากความไม่สมควรที่ตนเองกล่าวอ้างถึง “ผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญ” ในขณะเดียวกัน “ผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญ” หรือ ใ้มิ่ง ก็ยังไม่เปิดเผยตัวตามจุดประสงค์ของท่านอยู่นั่นเอง

4.1.6.2 กลวิธีต่อว่า

จากการศึกษาพบว่า การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในประเด็นการเมือง ผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีต่อว่าร้อยละ 13.39 ของจำนวนการโต้แย้งทั้งหมด สาเหตุมาจากในประเด็นการเมืองโดยเฉพาะช่วงที่เก็บข้อมูลเกิดการแตกแยกทางความคิดอย่างรุนแรง คือ อยู่ในช่วงสมัยของรัฐบาลนายกฯ ทักษิณ ซึ่งมีการแบ่งเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล และฝ่ายสนับสนุนฝ่ายค้าน ทำให้ผู้สนทนาในกระดานเสวนาของเว็บไซต์ต่างๆ มีการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันมาก กระทู้ในประเด็นการเมืองในช่วงเวลานั้นทำให้เกิดการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งอย่างรุนแรงต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดในสังคม จึงทำให้ผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีการต่อว่าด้วยถ้อยคำที่รุนแรงต่อฝ่ายตรงข้ามให้เห็นอยู่เป็นประจำ

ตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ “*มาร์คคือตัวปัญหาของความวุ่นวาย หมดความชอบธรรม ไม่สมควรอยู่ในวงการการเมืองต่อไป*” ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการตำหนิการทำงานของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ว่าทำให้เกิดปัญหาตามมาอีกหลายประการและนายอภิสิทธิ์ไม่สมควรลงเล่นการเมืองอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนหนึ่งได้ออกมาแสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อความคิดของผู้ตั้งกระทู้ เช่น

- (23) ความคิดเห็นที่ 229
 ผมว่า ความวุ่นวาย คือ เจ้าของกระทู้มากกว่า
 ถ้ามจริงเหอะ เลือกตั้งครั้งที่แล้ว เลือกใคร ถ้าเลือก ทักษิณ
 ก็อาจแสดงว่า คุณเข้าข้าง ทักษิณ

ถ้าคุณ ไม่เลือกใครเลย แล้วมาตั้งกระทู้นี้ ก็ยังว่าอีกอย่าง

ถ้าเลือก มาร์ค ซึ่งเป็นไปได้หรือไม่

คุณมันก็แค่อีกคนนึง ที่ทำให้คนเค้าแตกแยก

คนนั้นแหละ ไม่สมควรอยู่ในวง pantip

๙๙

จากคุณ : ^Ake^ - [25 ก.ค. 49 22:09:41]

จากความคิดเห็นของคุณ “^Ake^” ซึ่งเป็นการโต้แย้งต่อความคิดเห็นของผู้ตั้งกระทู้ โดยคุณ “^Ake^” กล่าวตำหนิผู้ตั้งกระทู้ว่าใช้ข้อความที่ลำเอียงเพราะเข้าข้างนายกฯ ทักษิณ ทำให้ความคิดเห็นของเจ้าของกระทู้ขาดความน่าเชื่อถือ เพราะไม่มีความเป็นกลาง นอกจากนี้คุณ “^Ake^” ยังกล่าวต่อว่าเจ้าของกระทู้ทำให้เกิดความแตกแยก โดยเฉพาะในสังคมการแสดงความคิดเห็นของเว็บไซต์พันทิป|

4.1.6.3 กลวิธีเปรียบเทียบ

จากการศึกษาการแสดงความคิดเห็นในประเด็นการเมื่อพบการใช้กลวิธีเปรียบเปรยจะ

12.14 จากข้อมูลส่วนใหญ่จะเป็นการเปรียบเทียบการเมืองกับการทำศึกสงคราม เนื่องจากสถานการณ์การเมืองในขณะนั้น ทั้งนักการเมืองและผู้สนับสนุนต่างแบ่งเป็นฝ่ายเหมือนการสู้รบ เมื่อผู้สนทนาคัดค้านโต้แย้งในกระทู้จึงมักใช้การเปรียบเทียบ เพื่อให้เห็นภาพพจน์และดึงดูดความสนใจของผู้สนทนาคนอื่น

ตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็นในต่อกระทู้ "สุดยอดกลยุทธ์" ดึงศัตรูในที่มีดออกมาที่อยู่ในที่
แจ้ง" ชนะโดยไม่ต้องรบ"

(24)

ความคิดเห็นที่ 188

การศึกษายังไม่เสร็จ อย่าเพิ่งนับศพทหาร ยังมีพลีชีพอีกหลายราย

จากคุณ : beetom - [5 ก.ค. 49 13:38:57]

คุณ “beetom” แสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อแนวคิดของผู้ตั้งกระทู้ที่ว่าการทำงานของนายกฯ ทักษิณในการกล่าวถึง “ผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญ” ซึ่งเป็นกลยุทธ์การรบในสนามการเมืองที่ทำให้ศัตรูที่ซ่อนตัวในที่มีดแสดงตัวต่อสาธารณชน โดยการใช้คำพูดพาดพิง ทำให้ท่านนายกฯ เป็นฝ่ายชนะ คุณ “beetom” ใช้การเปรียบเทียบการเมืองเป็นเหมือนศึกสงคราม หากจะนับศพทหารที่เสียชีวิตในขณะที่ยังไม่เสร็จสิ้น ก็ไม่สามารถทำให้รู้ผลการรบที่แท้จริงได้ เปรียบได้กับเหตุการณ์ของนายกฯ ทักษิณ ที่เพียงแค่อ้างพาดพิงถึง “ผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญ” และทำให้คนที่ทุกคนคิดว่าเป็นผู้มีบารมี

4.1.6.4 กลวิธีปฏิเสธและกลวิธีถามกลับ

จากการศึกษาพบว่าผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีปฏิเสธ 11.52% และกลวิธีถามกลับ 11.21% ผู้สนทนามักใช้กลวิธีปฏิเสธ เพื่อบอกเจตนาในการโต้แย้งอย่างชัดเจน และใช้กลวิธีถามกลับ เพราะผู้สนทนาต้องการให้อีกฝ่ายลองย้อนกลับไปคิดทบทวนความคิดเห็นของตนเองหรือคิดในแง่ลบที่แตกต่างจากที่แสดงความคิดเห็นมา

ตัวอย่าง การใช้กลวิธีปฏิเสธในการแสดงความคิดเห็นในกระทู้ “สุดยอดกลยุทธ์” “ดั่งศัตรูในที่มืดออกมาที่อยู่ในที่แจ้ง” ชนะโดยไม่ต้องรบ” ของคุณ “นรมน”

- (25) ความคิดเห็นที่ 146
ผมไม่เห็นด้วยกับ จขกท หลายเรื่อง ครับ
 1. "ชนะโดยไม่ต้องรบ "
 ผมมองว่า ไม่ใช่ครับ ยังไม่ชนะครับ อีกหลายยก ครับ ถ้าจะพูดว่า อีกฝ่ายหนึ่งสะดุด น่าจะถูกกว่า
 2. ไม่ตายอยู่ที่การ "ยุบพรรค"
 เป็นแค่ หนึ่งในกระบวนการ แค่นั้น ยังมีอีกหลายกระบวนการ และอีกยาวตามดูให้ถึงที่สุดก็แล้วกัน
 ...
 จากคุณ : นรมน - [5 ก.ค. 49 03:45:13]

คุณ “นรมน” แสดงความคิดเห็นปฏิเสธ โดยกล่าวว่า “ผมไม่เห็นด้วย” แสดงเจตนาในการโต้แย้ง ก่อนจะชี้แจงรายละเอียดด้วยการกล่าวถึงประเด็นต่างๆ ที่ตนเองต้องการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งที่ละประเด็น

- (26) ความคิดเห็นที่ 145
 แค่ออกมาพูดว่ามีคนอยู่เบื้องหลังเรื่องทั้งหมดนี้ถือว่าชนะแล้วหรือ...
 จากคุณ : ทองเปลว - [5 ก.ค. 49 03:05:02]

จากตัวอย่าง (26) คุณ “ทองเปลว” ไม่เห็นด้วยกับผู้ตั้งกระทู้ แม้จะไม่บอกออกมาอย่างชัดเจนว่ารู้สึกไม่เห็นด้วยกับเจ้าของกระทู้ แต่จากคำถามแสดงให้เห็นว่าคุณ “ทองเปลว” อยากให้เจ้าของกระทู้คิดทบทวนถึงความคิดที่เสนอมานี้เป็นการแสดงออกให้เห็นว่าไม่เห็นด้วยกับความคิดของเจ้าของกระทู้

4.1.6.5 กลวิธีเสียดสีประชดประชันและกลวิธีให้ตัวอย่าง

ในประเด็นการเมืองพบว่าผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีเสียดสีจำนวน 8.41% และกลวิธีให้ตัวอย่างจำนวน 7.16% เนื่องจากช่วงที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลเป็นช่วงที่เกิดความขัดแย้งกันทางความคิดอย่างรุนแรงในสมัยรัฐบาลทักษิณ โดยมีการแบ่งเป็นผู้สนับสนุนฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ทำให้ผู้สนทนามักจะใช้เฉพาะกลวิธีการให้เหตุผล และผู้สนทนาส่วนใหญ่จะไม่ค่อยใช้การพูดเสียดสีหรือยกตัวอย่างใดๆ ในการโต้แย้ง แต่สิ่งที่พบในการสนทนา คือ ผู้สนทนามักจะใช้การต่อว่ามากกว่า

อย่างไรก็ดี จากข้อมูลพบตัวอย่างการใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชันในการแสดงความคิดเห็นของคุณ “cool mint” ในกระทู้ “มาร์คคือตัวปัญหาของความวุ่นวาย หมดความชอบธรรม ไม่สมควรอยู่ในวงการการเมืองต่อไป ” ดังนี้

- (27) ความคิดเห็นที่ 272
 ที่นี้ที่ไหนคะ
 งบไปเลย
 สงสัยจะไม่เหมาะกับห้องนี้นะเนี่ย
 โหวตกันไปได้
 ไปดีกว่า
 จากคุณ : cool mint - [28 ก.ค. 49 01:43:42]

จากความคิดเห็นของคุณ “cool mint” เป็นการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อผู้สนับสนุนความคิดเห็นของเจ้าของกระทู้ โดยการกดโหวตให้กระทู้นี้เป็นกระทู้ยอดนิยม คุณ “cool mint” ใช้การเสียดสีจากประโยค “โหวตกันไปได้” เพื่อโต้แย้งต่อผู้ที่สนับสนุนความคิดเห็นของเจ้าของกระทู้นั่นเอง

4.1.6.6 กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และกลวิธีใช้คำแย้ง

ในประเด็นการเมืองผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ จำนวน 4.98 % และกลวิธีใช้คำแย้งจำนวน 4.36 % ผู้สนทนาจำนวนหนึ่งใช้การอ้างข้อมูล เนื่องจากต้องใช้ระยะเวลาในการหาข้อมูลอ้างอิงเพื่อสนับสนุนการโต้แย้ง โดยในช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลเกิดการขัดแย้งทางความคิดเห็นที่กล่าวข้างต้น ทำให้การหาข้อมูลจากแหล่งที่น่าเชื่อถือทำได้ยาก เนื่องจากข้อมูลมาจากหลายกระแสมากมายและหาความน่าเชื่อถือได้ยาก ทำให้ผู้สนทนาไม่นิยมใช้กลวิธีนี้ ส่วนกลวิธีการใช้คำแย้งจากข้อมูลผู้วิจัยไม่สามารถสรุปผลได้ เนื่องจากข้อมูลที่ได้ไม่ชัดเจน

ตัวอย่างเช่น การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ "สุดยอดกลยุทธ์" ดึงศัตรูในที่มีดออกมาที่อยู่ในที่แจ้ง" ชนะโดยไม่ต้องรบ" ของคุณ "sprapant"

- (28) ความคิดเห็นที่ 132
 ชาวไทยรัฐ online วันที่ 23:14 น.
 พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน ผู้บัญชาการทหารบก กล่าววันนี้ (4 ก.ค.) ถึงกรณีพิพาท.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ระบุในการประชุมหัวหน้าส่วนราชการ เมื่อวันที่ 29 มิ.ย.ที่ผ่านมา ประเด็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่อยู่นอกรัฐธรรมนูญ ที่อยู่เบื้องหลังความวุ่นวายทางการเมือง ว่า ที่ประชุมผู้บังคับบัญชาชั้นตรงกองทัพบก (นชต.ทบ.) วานนี้ ไม่ได้มีการกำชับในประเด็นดังกล่าว เนื่องจากกองทัพบกคงจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้อง ขอยืนยันว่า กองทัพบกจะเป็นหน่วยสุดท้ายที่พูด และคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม จะติดตามสถานการณ์ไปเรื่อยๆ
 ...
 จากคุณ : sprapant - [5 ก.ค. 49 00:00:07]

จากตัวอย่าง (28) คุณ "sprapant" นำเอาข้อมูลที่น่าเชื่อถือจากเว็บไซต์ข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มากล่าว เพื่อสนับสนุนการโต้แย้งของตนเอง

4.1.6.7 กลวิธีท้าทาย และกลวิธีให้ทางเลือก

จากการศึกษาประเด็นการเมืองพบว่าผู้สนทนาใช้ 2 วิธีนี้ในการโต้แย้งน้อยที่สุด เพราะกลวิธีท้าทายและกลวิธีให้ทางเลือกในประเด็นการเมืองเป็นกลวิธีที่แสดงจุดประสงค์ในการโต้แย้งไม่ชัดเจนนัก ผู้สนทนาจึงเลือกใช้น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับกลวิธีอื่นๆ

4.1.7 ประเด็นธุรกิจการลงทุน

ผู้วิจัยพบว่าข้อความจากกระทู้ของโต๊ะสินธรมีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหุ้น การลงทุน และการเงิน ส่วนโต๊ะสีลมเป็นการแสดงความคิดเห็นเรื่องการตลาด การบริหาร และธุรกิจ ซึ่งมีจำนวนข้อความแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 1,082 ข้อความ จาก 8 กระทู้ โดยแบ่งเป็น

- โต๊ะสีลม จำนวน 4 กระทู้ ได้แก่

- กระทู้ “กลลอก..แบบเนียน ๆ ของบริษัทหัวหมอก.....ฟังไว้และอย่าไปเด็ดขาด (ประสบการ์ณตรง)” (448 ข้อความ)
- กระทู้ “พนักงาน มาทำงาน สองวัน วันที่สาม หายตัวไป จะตามไปจ่ายเงินเดือน” (190 ข้อความ)
- กระทู้ “แค่การที่เราไม่มีเงินทุน..ทุกอย่างก็จบเลยหรอครับ” (136 ข้อความ)
- กระทู้ “เสียดายแทนคนที่ไม่ได้อ่าน” (50 ข้อความ)

- โต๊ะสินธร จำนวน 4 กระทู้ ได้แก่

- กระทู้ “ขึ้นเป้าที่จะรับสาย...Standard Chartered...มากกกกกกกกก” (37 ข้อความ)
- กระทู้ “เราขาดทุนวันละ 50,000 ติดต่อกัน 3 วันทำการแล้ว เอาไงดี” (85 ข้อความ)
- กระทู้ “เรียนถามเซียน เทคนิก” (104 ข้อความ)
- กระทู้ “ถามแบบโง่ๆ เลยครับ ตอนนี้แนวโน้มเป็นขาขึ้น / ลงครับ?” (32 ข้อความ)

ทั้งนี้ จากกระทู้ทั้งหมด 8 กระทู้ พบว่ามีกระทู้จำนวน 4 กระทู้ ที่มีประเด็นไม่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการเงิน และการลงทุน ซึ่งได้แก่

- กระทู้ “กลลอก..แบบเนียน ๆ ของบริษัทหัวหมอก.....ฟังไว้และอย่าไปเด็ดขาด (ประสบการ์ณตรง)”
- กระทู้ “พนักงาน มาทำงาน สองวัน วันที่สาม หายตัวไป จะตามไปจ่ายเงินเดือน”
- กระทู้ “เสียดายแทนคนที่ไม่ได้อ่าน”
- กระทู้ “ขึ้นเป้าที่จะรับสาย...Standard Chartered...มากกกกกกกกก”

เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีกับประเด็น ดังนั้น ในการศึกษาผู้วิจัยจะไม่นำกระทู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นหลักของโต๊ะมาศึกษา กระทู้ที่จะนำมาศึกษาในประเด็นธุรกิจการลงทุนจึงมีเพียง 4 กระทู้ (357 ข้อความ) เท่านั้น

ตาราง 10 จำนวนร้อยละและความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่ในประเด็นธุรกิจการลงทุน

กลวิธี	ให้ตัวอย่าง	ให้เหตุผล	ถามกลับ	เปรียบเทียบ	บอกว่า	อ้างอิงข้อมูล	เสียสละประโยชน์	ปฏิเสธ	ท้าทาย	ใช้คำแย้ง	ให้ทางเลือก	รวม
ความถี่	37	30	21	16	15	13	11	7	5	5	2	162
ร้อยละ	21.51	17.41	12.20	9.30	8.72	7.55	6.39	4.06	2.90	2.90	1.16	100

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่าในประเด็นธุรกิจการลงทุน ซึ่งเป็นประเด็นที่มีผู้เข้ามาใช้บริการเฉพาะกลุ่ม มีการเลือกใช้กลวิธีให้ตัวอย่างในการแสดงความคิดเห็นได้แก่มากที่สุด ตามด้วยกลวิธีให้เหตุผล กลวิธีถามกลับ กลวิธีเปรียบเทียบ กลวิธีบอกว่า กลวิธีอ้างอิงข้อมูลที่น่าเชื่อถือ กลวิธีเสียสละประโยชน์ กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีท้าทาย กลวิธีใช้คำแย้ง และกลวิธีให้ทางเลือก ตามลำดับ

4.1.7.1 กลวิธีให้ตัวอย่าง

จากการศึกษาการแสดงความคิดเห็นได้แก่ในประเด็นธุรกิจการลงทุนพบว่ามีผู้ใช้กลวิธีการให้ตัวอย่างมากเป็นอันดับที่ 1 คือ 21.51% เนื่องจากประเด็นนี้เป็นการร่วมกันแสดงความคิดเห็นของคนกลุ่มหนึ่งที่มีลักษณะทางอาชีพและความถนัดในเรื่องเดียวกัน คือ ผู้สนทนาในห้องนี้ส่วนใหญ่จะเป็นนักลงทุน เล่นหุ้น เป็นเจ้าของธุรกิจ หรืออาจเป็นนักศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ การตลาด เป็นต้น คนกลุ่มนี้มีความสนใจในเรื่องการลงทุน และธุรกิจต่างๆ การเข้ามาแสดงความคิดเห็นในโต๊ะนี้จึงเป็นไปเพื่อร่วมแบ่งปันความรู้สึก ความรู้ ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพทางด้านธุรกิจการเงิน ดังนั้น เมื่อเกิดการขัดแย้งทางความคิดเห็น ผู้โต้แย้งส่วนใหญ่จึงมักใช้การยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่ตนเองเคยประสบหรือยกตัวอย่างประสบการณ์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จในด้านธุรกิจ เพื่อให้ทำข้อมูลน่าเชื่อถือและเป็นรูปธรรมมากขึ้น ตัวอย่างเช่น การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ “แค่การที่เราไม่มีเงินทุน..ทุกอย่างก็จบเลยหรือครับ” ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาในการเริ่มต้นทำธุรกิจโดยเฉพาะการขาดเงินทุน

(29) ความคิดเห็นที่ 132

...50-60 ปีก่อน ที่อเมริกา มีร้านขายของถูกชื่อ Walton Five and Dime (5 เซนต์ และ สิบเซนต์) เกิดขึ้นเป็นร้านแรก ประมาณเหมือนร้าน ทุกอย่างสิบบาทในบ้านเรา ต่อมาร้านนี้พัฒนาเป็น Chain Store ที่ใหญ่มากระดับโลก ชื่อ Walmart ถ้าแซม วอลตัน เจ้าของยังไม่ตายและแบ่ง

จากคุณ : Jimmy Walker - [4 ส.ค. 49 09:21:45]

จากตัวอย่าง (29) คุณ “Jimmy Walker” แสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อความคิดของเจ้าของกระทู้ที่ว่าหากไม่มีความพร้อมทางด้านเงินทุนก็ไม่สามารถทำธุรกิจได้ให้ประสบความสำเร็จได้เลย โดยคุณ “Jimmy Walker” ยกตัวอย่างการประสบความสำเร็จของกิจการร้าน “Walmart” ซึ่งเป็นร้านขายของชำขยายสาขาที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในปัจจุบัน โดยร้าน “Walmart” เริ่มจากการทำธุรกิจขนาดเล็กเงินทุนน้อยในระยะแรก แล้วจึงขยายสาขามากมายทั่วสหรัฐอเมริกาและทั่วโลกในปัจจุบัน ตัวอย่างที่คุณ “Jimmy Walker” ยกมานี้มีลักษณะคล้ายกับเหตุการณ์ของผู้ตั้งกระทู้ คือ ถึงแม้ว่าจะเริ่มจากไม่มีอะไรเลย แต่หากมีความพยายามอดทนก็จะสามารถประสบความสำเร็จได้ในที่สุด เพื่อโต้แย้งต่อความคิดของผู้ตั้งกระทู้ที่ให้ความสำคัญกับเงินทุนมากเกินไป จนลืมนึกถึงปัจจัยอื่นๆ ที่สามารถนำมาทดแทนเงินทุนที่ขาดได้

4.1.7.2 กลวิธีให้เหตุผล

ผู้สนทนาเลือกใช้เป็นอันดับ 2 คือ ร้อยละ 17.41 ถึงแม้ว่าผู้แสดงความคิดเห็นจะใช้กลวิธีการโต้แย้งใด แต่การให้เหตุผลประกอบการโต้แย้งก็ยังเป็นส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งอยู่นั่นเอง หากการโต้แย้งไม่มีการให้เหตุผลประกอบก็จะทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ จากการสังเกตกระทู้ต่างๆ ในประเด็นธุรกิจการลงทุน ส่วนใหญ่จะเป็นการถามความคิดเห็น ผู้สนทนาจึงต้องใช้การให้เหตุผลประกอบเพื่อให้การตอบมีความน่าเชื่อถือ ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นในการสนทนาด้านธุรกิจการลงทุนอย่างมาก

ตัวอย่าง การใช้กลวิธีให้เหตุผลในกระทู้ “เรียนถามเซียนเทคนิค” ซึ่งเป็นกระทู้ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเทคนิคการทำนายราคาหุ้นแต่ละตัวในแต่ละช่วงเวลา

(30) ความคิดเห็นที่ 52
 ...มันมีความจริงที่ว่า ในขณะที่คนส่วนหนึ่งขาดทุน จะมีคนอีกส่วนหนึ่งที่กำไร
แสดงว่า กำไร-ขาดทุน เกิดขึ้นไปตลอดเวลา แต่อยู่ที่เราเป็นคนกำไรหรือขาดทุนต่างหาก...
 ...ดังนั้น การกำไรทุกวัน... ไม่ใช่สิ่งที่เป็นไปได้ เพียงแต่โอกาสเป็นไปได้มันน้อยและต้องแลกมา
ด้วยทรัพยากร...

จากคุณ : Go2Better - [24 ก.ค. 49 04:53:47]

จากตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นของคุณ “Go2Better” เป็นการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อความคิดเห็นที่ว่าเทคนิคหรือวิธีการบางอย่างสามารถทำนายราคาหุ้นได้ ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาการขาดทุนในการซื้อขายหุ้น โดยคุณ “Go2Better” อธิบายถึงเหตุผลของการได้กำไรและขาดทุนในตลาด

4.1.7.3 กลวิธีถามกลับ

จากการศึกษาประเด็นธุรกิจการลงทุนพบการใช้กลวิธีถามกลับในการโต้แย้งเป็นอันดับที่ 3 (12.20%) สาเหตุที่มีการใช้กลวิธีถามกลับมากอีกกลวิธีหนึ่งเป็นเพราะ ในประเด็นธุรกิจการลงทุนนั้นผู้แสดงความคิดเห็นต่างเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ ดังนั้น บ่อยครั้งจึงพบว่ามีการใช้การถามกลับถึงจุดอ่อนของความคิดเห็นที่เสนอมาหรือถามกลับเพื่อให้ผู้เสนอความคิดเห็นนั้นสำนึกว่าสิ่งที่เสนอมานั้นอาจไม่มีทางเป็นไปได้ ตัวอย่างเช่น การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในกระทู้ “เรียนถามเขียน เทคนิค”

(31) ความคิดเห็นที่ 34

จขกท. ถามหาความจริง ที่ไม่เคยมีความจริงจะให้ค้นหา

ถ้าทำนายราคาได้แม่นยำ คุณจะขายโปรแกรมราคาเท่าไร

ถ้าหลายๆ คนรู้ราคาล่วงหน้า ว่าเป็นเท่าไร อะไรจะเกิดขึ้นบ้าง

จากคุณ : ล้อเล่นนะ - [23 ก.ค. 49 11:18:47]

จากตัวอย่าง (31) คุณ “ล้อเล่นนะ” ถามกลับเจ้าของกระทู้ เพื่อให้เกิดทบทวนถึงความเป็นไปได้ เพราะคุณ “ล้อเล่นนะ” คิดว่าไม่มีเทคนิคหรือโปรแกรมใดที่สามารถทำนายราคาหุ้นได้อย่างแม่นยำ และหากมีโปรแกรมนั้น ทุกคนก็จะไม่มีใครขาดทุนจากการเล่นหุ้น ซึ่งในความเป็นจริงเป็นไปได้ไม่ได้

4.1.7.4 กลวิธีเปรียบเทียบ กลวิธีต่อว่า กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และกลวิธีเสียดสีประชดประชัน

จากข้อมูลพบว่ามีผู้สนทนาลือใช้กลวิธีเปรียบเทียบ กลวิธีต่อว่า กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และกลวิธีเสียดสีประชดประชัน คิดเป็นร้อยละ 9.30% 8.72% 7.55% 6.39% ตามลำดับ เพื่อประกอบในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง ซึ่งกลวิธีเหล่านี้ทำให้การโต้แย้งมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น แต่ต้องใช้เวลาและความแม่นยำในการใช้การเปรียบเทียบและค้นหาข้อมูลที่เหมาะสมมาอ้างอิง หากผู้สนทนานำเอาข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์มาประกอบ ก็อาจส่งผลกระทบต่อผู้ร่วมสนทนาคนอื่นได้ ดังนั้น ผู้สนทนาจึงเลือกใช้กลวิธีเหล่านี้ในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งไม่มากนัก

ตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็นของคุณ “มือเก่า (คนอุบล)” ที่ได้แย้งต่อเจ้าของกระทู้ในกระทู้ “แค่การที่เราไม่มีเงินทุน..ทุกอย่างก็จบเลยหรือครับ”

(32) ความคิดเห็นที่ 67

...ส่วนอีกเรื่อง การลงทุนด้วยเงินก้อนโต แม้ว่า คุณจะมั่นใจในไปเดียคุณแค่นั้นก็ตาม สิ่ง
หลายๆคนพูดมาล้วนถูกต้อง ถ้าคุณยังไม่ผ่านงานเล็กๆคุณก้าวไปทำงานใหญ่ไม่ได้หรอกครับ....
ธุรกิจ เปรียบเหมือนการวิ่งมาราธอน ถ้าคุณไม่เคยวิ่ง มินิ หรือ ฮาร์ฟมาราธอนเลย ก้าวไปวิ่ง
ระดับ มาราธอน เลย ไม่ได้หรอกครับ.....

จากคุณ : มือเก่า (คนอุบล) - [26 ก.ค. 49 14:09:31

จากความคิดเห็นดังกล่าวของคุณ “มือเก่า (คนอุบล)” ที่ต้องการโต้แย้งต่อความคิดเห็นของ
เจ้าของกระทู้ที่ต้องการเริ่มต้นทำธุรกิจ แต่ไม่มีเงิน จึงทำให้ไม่สามารถเริ่มต้นธุรกิจได้ คุณ “มือเก่า
(คนอุบล)” ไม่เห็นด้วยต่อความคิดเห็นดังกล่าวจึงแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง โดยเปรียบเทียบการทำ
ธุรกิจกับการวิ่ง กล่าวคือ ผู้ทำธุรกิจต้องเริ่มจากการทำธุรกิจเล็กๆ ก่อนแล้วค่อยขยายไปสู่ธุรกิจที่
ใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ เปรียบเหมือนการวิ่งที่ต้องเริ่มจากการวิ่งระยะทางสั้นๆ ก่อน แล้วค่อยขยายเป็นการวิ่ง
ระยะทางที่ไกลขึ้น

4.1.7.4 กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีทำลาย กลวิธีใช้คำแย้ง และกลวิธีให้ทางเลือก

จากการวิเคราะห์ในประเด็นธุรกิจการลงทุนพบว่าผู้สนทนามีการใช้กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีทำลาย
กลวิธีใช้คำแย้ง และกลวิธีให้ทางเลือกเป็นจำนวนน้อยมาก กล่าวคือ ผู้สนทนาเลือกใช้เพียง 1-7%
เท่านั้น ซึ่งเป็นปริมาณที่น้อยมาก ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถสรุปหาเหตุผลการใช้ของผู้สนทนาได้

4.1.8 ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับกลวิธีการใช้คำแย้งในกระดานเสนา 2 ข้อ ได้แก่

- 1) โต๊ะที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อ ศาสนา และการเมือง ผู้สนทนามีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธี
แสดงความรุนแรงมากที่สุด
- 2) โต๊ะที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ความรู้ การศึกษา วิชาการ และวิทยาศาสตร์ ผู้สนทนามี
แนวโน้มที่จะใช้กลวิธีแสดงเหตุผลมากที่สุด

ก่อนที่จะกล่าวถึงผลการวิเคราะห์สมมติฐาน ผู้วิจัยขอกล่าวถึงประเด็นในการวิเคราะห์ข้อมูล
ก่อน เนื่องจากผู้วิจัยแบ่งการศึกษาโดยแยกออกเป็นประเด็น และจากข้อมูลพบประเด็นทั้งหมด 7
ประเด็น ได้แก่ ประเด็นวิชาการ ประเด็นกีฬา ประเด็นแวดวงบันเทิง ประเด็นสินค้าและบริการ
ประเด็นศาสนา ประเด็นการเมือง และประเด็นธุรกิจการลงทุน จากทั้ง 7 ประเด็น พบว่าประเด็นที่

จากสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งว่า “โตะที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อ ศาสนา และการเมือง ผู้สนทนามีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีแสดงความรุนแรงมากที่สุด” ผลการศึกษาพบว่าในประเด็นศาสนา กลวิธีที่ผู้สนทนาเลือกใช้มากที่สุด คือ กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ (20.26%) รองลงมา คือ กลวิธีให้เหตุผล (15.85%) และอันดับที่ 3 คือ กลวิธีเสียดสีประชดประชัน (12.77%) ซึ่งกลวิธีอันดับแรกและอันดับที่ 2 เป็นกลวิธีที่จัดอยู่ในกลุ่มกลวิธีแสดงเหตุผล ส่วนกลวิธีในอันดับที่ 3 เป็นกลวิธีที่จัดอยู่ในกลุ่มกลวิธีแสดงความรุนแรง ส่วนประเด็นการเมือง กลวิธีที่ผู้สนทนาเลือกใช้อันดับที่ 1 คือ กลวิธีให้เหตุผล (23.67%) รองลงมา คือ กลวิธีต่อว่า (13.39%) และอันดับที่ 3 คือ กลวิธีเปรียบเทียบ (12.14%) และสามารถจัดกลุ่มกลวิธีได้ว่ากลวิธีอันดับที่ 1 และ 3 จัดอยู่ในกลุ่มกลวิธีแสดงเหตุผล ส่วนกลวิธีอันดับที่ 3 เป็นกลวิธีที่จัดอยู่ในกลุ่มกลวิธีแสดงความรุนแรง ดังนั้น จากผลการศึกษาประเด็นศาสนาและประเด็นการเมืองสรุปได้ว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดในข้อ 1 หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ โตะที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อ ศาสนา และการเมือง ผู้สนทนาไม่ได้มีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีแสดงความรุนแรงมากที่สุด แต่ผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีแสดงเหตุผลมากที่สุด

สาเหตุอาจเนื่องมาจากช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลในโตะราชดำเนินเป็นช่วงที่เกิดความขัดแย้งกัน โดยแบ่งเป็นสองฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายที่เห็นด้วยกับรัฐบาลนายกรัฐมนตรีนายทักษิณ ชินวัตร และฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาล จากการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นในกระทู้พบว่าผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะสนับสนุนฝ่ายรัฐบาล ทำให้ผู้สนทนาส่วนหนึ่งเห็นว่าผู้แสดงความคิดเห็นในโตะราชดำเนินมีความคิดที่ไม่เป็นกลาง⁷ ผู้แสดงความคิดเห็นในโตะราชดำเนินจึงมีการกระจายตัวไปตั้งกระทู้เกี่ยวกับการเมืองในโตะอื่นๆ นอกจากโตะราชดำเนิน เช่น โตะหว่ากอ โตะห้องสมุด เป็นต้น หรือเข้าไปแสดงความคิดเห็นในกระดานเสวนาของเว็บไซต์อื่น เช่น www.manager.co.th www.mthai.com www.manager.co.th ดังนั้น จึงมีผลทำให้ไม่เกิดความขัดแย้งรุนแรงและทำให้ปริมาณกลวิธีในกลุ่มแสดงความรุนแรงลดจำนวนลงในโตะราชดำเนิน กลวิธีที่แสดงความรุนแรงจึงมิได้มีการใช้มากที่สุด ส่วนประเด็นศาสนา จากการศึกษาค้นคว้าพบว่ากระทู้ส่วนใหญ่ในโตะศาสนาจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลความรู้ หลักธรรม หลักปฏิบัติของแต่ละศาสนามากกว่าการโต้แย้งระหว่างศาสนา ดังนั้น การแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่จึงเป็นการอ้างอิงข้อมูลและการใช้เหตุผลเป็นส่วนมาก จึงเป็นเหตุให้ปรากฏการใช้กลวิธีแสดงเหตุผลมากกว่ากลวิธีแสดงความรุนแรง

⁷ ผู้สนทนาในกระดานเสวนาเว็บไซต์พันทิปส่วนหนึ่งมีความรู้สึกว่าการแสดงความคิดเห็นเรื่องการเมืองในโตะราชดำเนินมีความโน้มเอียงเข้าข้างฝ่ายรัฐบาลมากเกินไป จนดูเหมือนโตะราชดำเนินเป็นสื่อของฝ่ายรัฐบาลมากกว่าสื่อที่เป็นนำเสนอความคิดเห็นของประชาชนอย่างแท้จริง

จากสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งว่า “โตะที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ความรู้ การศึกษา วิชาการ และ วิทยาศาสตร์ ผู้สนทนามีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีแสดงเหตุผลมากที่สุด” เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าประเด็นที่ครอบคลุมโตะที่มีเนื้อหาในสมมติฐานข้อ 2 มี 2 ประเด็น ได้แก่ 1) ประเด็นวิชาการ ซึ่งเป็นประเด็นที่พบในโตะหัวทอกและโตะห้องสมุด และ 2) ประเด็นธุรกิจการลงทุน ซึ่งเป็นประเด็นที่พบในโตะสินธรและโตะสีลม ผลจากการศึกษาประเด็นวิชาการพบว่าผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีให้เหตุผล (28.91%) เป็นอันดับที่ 1 และรองลงมา คือ กลวิธีให้ตัวอย่าง (14.45%) ซึ่งทั้งสองกลวิธีจัดอยู่ในกลุ่มกลวิธีแสดงเหตุผล ส่วนอันดับที่ 3 กลวิธีปฏิเสธ (10.84%) ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มกลวิธีแสดงความขัดแย้ง และกลวิธีต่อว่า (10.84%) :ซึ่งเป็นกลวิธีในกลุ่มกลวิธีแสดงความรุนแรง

นอกจากนั้น จากการศึกษาในประเด็นธุรกิจการลงทุนพบว่าผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีให้ตัวอย่าง (21.51%) มากที่สุด รองลงมา คือ กลวิธีให้เหตุผล (17.41%) ซึ่งทั้งสองกลวิธีจัดอยู่ในกลุ่มกลวิธีแสดงเหตุผล และอันดับที่ 3 คือ กลวิธีถามกลับ (12.20%) ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มกลวิธีแสดงความขัดแย้ง

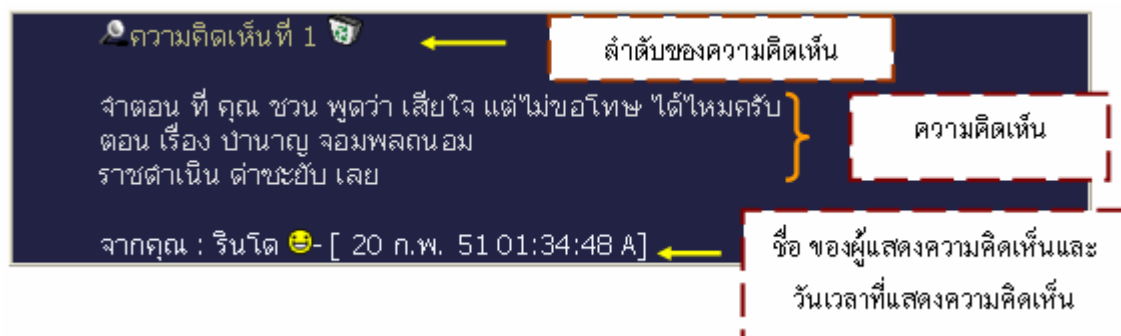
ผลจากการศึกษาพบว่าสมมติฐานข้อ 2 เป็นไปตามที่ตั้งสมมติฐานไว้ เป็นเพราะเนื้อหากระทำของทั้งสองประเด็นเกี่ยวกับความรู้ การศึกษา ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และภูมิปัญญา และยังเกี่ยวกับหุ้น การลงทุน และการเงิน ผู้สนทนาจึงต้องอาศัยเหตุผลในการแสดงความคิดเห็น เพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของตนเอง และเพื่อทำให้ความคิดเห็นโต้แย้งของตนเองเป็นที่น่าเชื่อถือมากขึ้น ดังนั้น จึงพบกลวิธีในกลุ่มแสดงเหตุผลเป็นจำนวนมากในทั้งสองประเด็น

หลังจากที่ได้ทราบผลของการวิเคราะห์หากกลวิธีในแต่ละประเด็นแล้ว ในส่วนต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอรูปแบบการเสนอความคิดเห็นโต้แย้งที่ปรากฏในกระดานเสวนา

4.2 รูปแบบการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

ก่อนที่จะนำเสนอรูปแบบการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง ผู้วิจัยขออธิบายลักษณะโดยรวมในข้อความแสดงความคิดเห็นที่ปรากฏบนกระดานเสวนา เพื่อให้เข้าใจลักษณะของข้อความมากยิ่งขึ้น โดยข้อความแสดงความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. ลำดับของความคิดเห็น หมายถึง ลำดับของข้อความที่ผู้สนทนาส่งแสดงความคิดเห็นบนกระดานเสวนา เช่น ความคิดเห็นที่ 1 หมายถึง ผู้สนทนาเป็นบุคคลแรกที่เข้ามาแสดงความคิดเห็น
2. ความคิดเห็นโต้แย้ง หมายถึง ความคิดเห็นที่ผู้สนทนาแสดงการโต้แย้งในกระทู้
3. ชื่อของผู้แสดงความคิดเห็นและวันเวลาที่แสดงความคิดเห็น หมายถึง ส่วนที่บอกว่าข้อความนี้มาจากใครและส่งมาวัน / เดือน / ปี / เวลาใด

ภาพประกอบ 2 ส่วนประกอบของการแสดงความคิดเห็นในกระดานเสวนา เว็บไซต์พันทิป

ที่มา: จากกระทู้ “สมัคร บอกว่า เห็นคนตายตอน 6 ตุลา คนเดียว ขอโทษ ครับ ถ้าคนที่พูด คือ คุณชวน ชาวราชดำเนิน ถล่มละ แล้ว” ได้ะราชดำเนิน

ต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษารูปแบบการนำเสนอ ซึ่งในงานวิจัยนี้ทำการศึกษากระทู้ทั้งหมด 31 กระทู้ ผู้วิจัยพบรูปแบบการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง โดยแบ่งรูปแบบการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย 1) การเกริ่นนำ 2) เนื้อหาการโต้แย้ง และ 3) การปิดการโต้แย้ง ดังตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นต่อไปนี้

ความคิดเห็นที่ 2

ฉันบอกเลย 6 ตุลา ไม่มีใครตายเลย
 เพราะผมไม่เห็น ใครตายซักคน
 เพราะผมเกิด ปี 2520
 ^
 ^
 ^

การเกริ่นนำ

ขอแย้งหน่อยได้ไหม ที่บอกว่าไม่มีใครตาย ไม่ทราบเพราะเกิดไม่ทันนี่
 แล้ว จขกท. อ่านหนังสือออกไหม อ่านเรื่องราวและบันทึกได้ไหม
 ค้นคว้าได้ไหม เพื่อหาความรู้ เคยเห็นคลิปวีดีโอ เรื่อง 6 ตุลาบ้างไหม
 ผมไม่เชื่อว่า เกิดไม่ทันแล้วจะไม่ทราบว่า วันที่ 6 ตุลา 19
 มันเกิดอะไรขึ้นในประเทศไทย
 แล้วเมื่อทราบเรื่องจริงและข้อเท็จจริง อยากจะให้มันเกิดขึ้นอีกไหม
 หรือหากไม่ทราบข้อเท็จจริง และทราบเพียงว่า มีคนตายเพียง 1 คน
 และเรื่องราวไม่เป็นจริงตามที่มีการบันทึก เรื่องราวเล็กน้อย
 ไม่ควรสนใจและไม่ควรนำมาทบทวน
 แล้วต่อไปคนไทยจะเอาอะไรมาเรียนรู้ เพื่อป้องกันไม่ให้คนไทยฆ่ากันเองเหมือน
 วันที่ 6 ตุลา 19

เนื้อหาการโต้แย้ง

หากเราเรียนรู้เรื่องจริง ข้อเท็จจริง จากเหตุการณ์ 6 ตุลา 19
 เราก็ควรไม่มีพฤษภาทมิฬปี 35 ถูกต้องไหมครับ
 เพราะสังคมได้รับรู้ข้อเท็จจริงแล้ว

การปิดการโต้แย้ง

จากคุณ : Sky ☺ My Blog [20 ก.พ. 51 01:45:01 A:124.121.174.199 X:]

ภาพประกอบ 3 รูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นโต้แย้ง

ที่มา: จากกระทู้ “สมัคร บอกว่า เห็นคนตายตอน 6 ตุลา คนเดียว ขอโทษ ครับ ถ้าคนที่พูด คือ คุณชน
 ชวราชดำเนิน ถล่มละ แล้ว” ใต้ราชดำเนิน

รูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นโต้แย้ง ประกอบด้วย 3 ส่วน ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

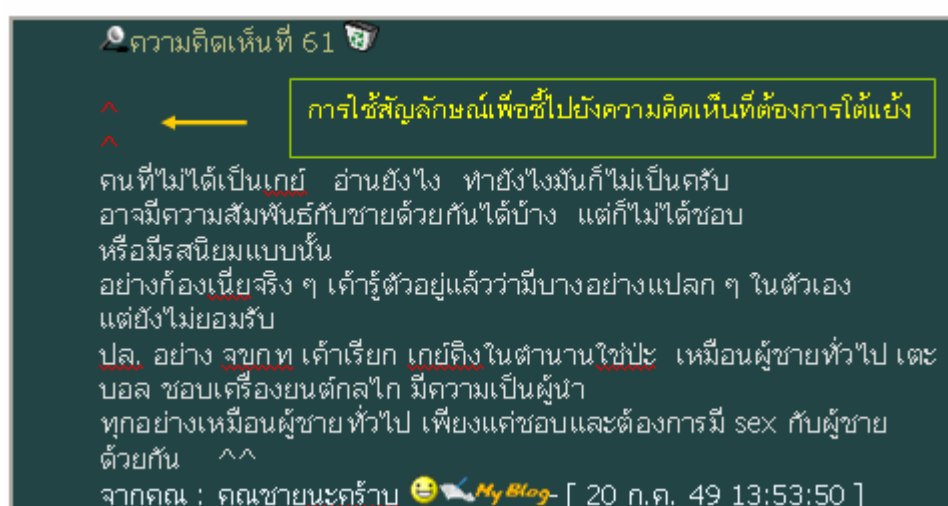
4.2.1 การเกริ่นนำ

การเกริ่นนำ หมายถึง ข้อความส่วนแรกในการแสดงความคิดเห็นของผู้สนทนา ซึ่งผู้สนทนา
 มักจะกล่าวเชื่อมโยง (linking) จากข้อความแสดงความคิดเห็นของตนเองกับข้อความของผู้สนทนา
 คนอื่นที่ต้องการโต้แย้ง โดยมีลักษณะการเชื่อมโยงที่แตกต่างกันออกไป ได้แก่ 1) การใช้สัญลักษณ์
 2) การอ้างถึงลำดับความคิดเห็นของผู้สนทนาคนอื่น 3) การเรียกขานเจ้าของความคิดเห็น และ 4)
 การอ้าง (quoting) หรือการคัดลอก (copy) บางส่วนของข้อความก่อนหน้า

1) การใช้สัญลักษณ์

การใช้สัญลักษณ์ คือ การใช้เครื่องหมายต่างๆ ซึ่งอาจเป็นลูกศรชี้ไปยังข้อความที่ผู้สนทนา
 ต้องการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง ส่วนมากข้อความที่ผู้สนทนาต้องการเชื่อมโยงมักจะเป็นความ
 คิดเห็นที่อยู่ใกล้กันหรือถัดจากข้อความโต้แย้งไปประมาณ 1-2 ข้อความ แต่หากผู้สนทนาต้องการ
 แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับความคิดเห็นที่อยู่ห่างกันมากๆ มักใช้การเกริ่นนำในรูปแบบอื่นๆ ร่วมด้วย
 เช่น การเรียกชื่อร่วมกับสัญลักษณ์

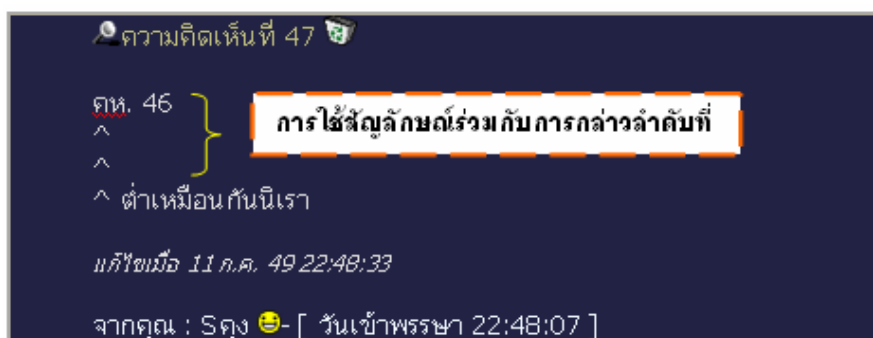
ตัวอย่าง การเกริ่นนำ โดยใช้สัญลักษณ์ ในกรณีที่ข้อความแสดงความคิดเห็นติดกัน

ภาพประกอบ 4 รูปแบบการเกริ่นนำการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง โดยใช้สัญลักษณ์
ที่มา: จากกระทู้ “ขออนุญาตดำเนินภาพยนตร์ “แก๊งชะนีกับอีแอบ” ใต้เฉลิมไทย เว็บไซต์พันทิป

จากภาพประกอบ 4 ผู้สนทนาในความคิดเห็นที่ 61 ใช้สัญลักษณ์ลูกศร (^) ชี้ไปยังความคิดเห็นที่ 60 ที่อยู่ติดกัน ซึ่งเป็นข้อความที่ผู้สนทนาในความคิดเห็นที่ 61 ต้องการโต้แย้ง จากตัวอย่างจะเห็นว่าการใช้สัญลักษณ์ลูกศร (^) จะใช้ชี้ต่อเมื่อข้อความที่ต้องการเชื่อมโยงเป็นข้อความที่ไม่ห่างจากข้อความแสดงความคิดเห็นของผู้แสดงความคิดเห็นมากนัก

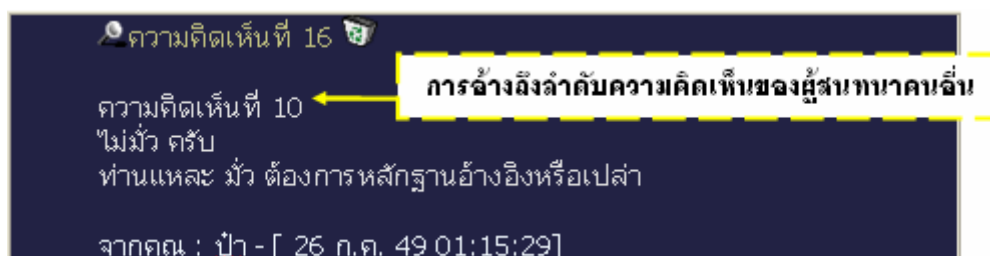
อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยยังพบการใช้สัญลักษณ์ร่วมกับการเกริ่นนำรูปแบบอื่นๆ เช่น การใช้สัญลักษณ์ร่วมกับการอ้างถึงลำดับความคิดเห็นของผู้สนทนาคนอื่น หรือการใช้สัญลักษณ์ร่วมกับการเรียกขานเจ้าของความคิดเห็น ดังตัวอย่างในภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 รูปแบบการเกริ่นนำการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง
โดยใช้สัญลักษณ์ร่วมกับการอ้างถึงลำดับความคิดเห็นของผู้สนทนาคนอื่น
ที่มา: จากกระทู้ “มาเตร็กซ์ ออกมายอมรับว่า ... พุดจาตุถุชี่ดานจริง มาด่ากันต่ำเร็ว” ใต้ศุภขลาศัย

2) การอ้างถึงลำดับความคิดเห็นของผู้สนทนาคนอื่น

การอ้างถึงลำดับความคิดเห็นของผู้สนทนาคนอื่น หมายถึง การเชื่อมโยงข้อความ โดยการเรียกลำดับความคิดเห็นของผู้สนทนาคนอื่นที่ต้องการโต้แย้ง เช่น ความคิดเห็นที่ 16 อ้างถึงความคิดเห็นที่ 10 เป็นต้น

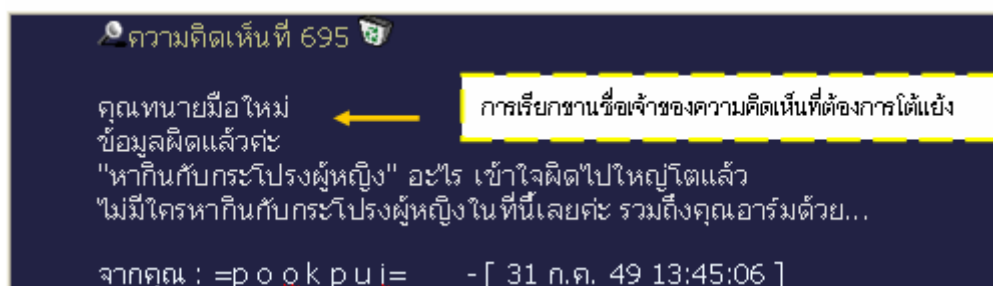
ภาพประกอบ 6 รูปแบบการเกริ่นนำการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งโดยการอ้างถึงลำดับความคิดเห็นของผู้สนทนาคนอื่น

ที่มา: จากกระทู้ “น้ำมันเครื่องมอไซด์ ไปถึงเกรดไหนแล้วครับ ยี่ห้อไหนดีที่สุด” ใต้รัชดา

คุณ “ปา” ต้องการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อผู้แสดงความคิดเห็นที่ 10 ซึ่งอยู่ห่างกันถึง 5 ข้อความ คุณ “ปา” จึงเลือกใช้การเชื่อมโยง โดยการเขียนลำดับที่ของความคิดเห็นที่ต้องการโต้แย้ง คือ “ความคิดเห็นที่ 10” แล้วตามด้วยเนื้อหาโต้แย้ง คือ “ไม่มั่ว ครับ ท่านแหละ มั่ว ต้องการหลักฐานอ้างอิงหรือเปล่า”

3) การเรียกขานเจ้าของความคิดเห็น

การเรียกขานเจ้าของความคิดเห็น หมายถึง การเรียกผู้แสดงความคิดเห็น โดยการเรียกชื่อจริง ชื่อเล่น ชื่อที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น สรรพนามต่างๆ เป็นต้น

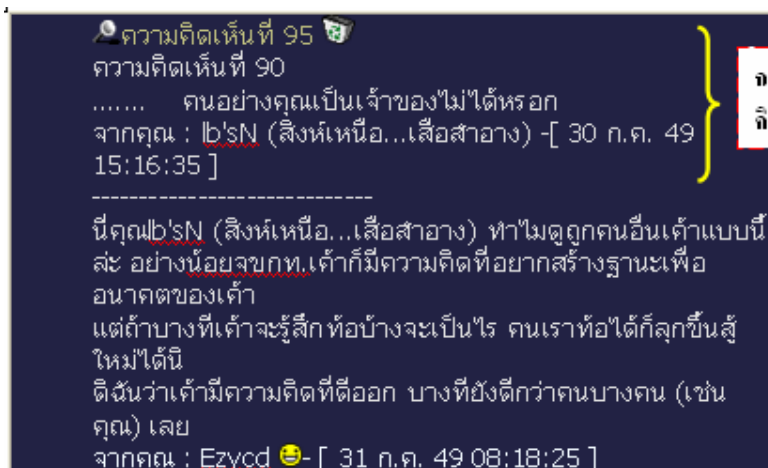

ภาพประกอบ 7 รูปแบบการเกริ่นนำ โดยการเรียกขานเจ้าของความคิดเห็น
ที่มา: จากระบุ "เป็นเรื่องแล้วมัยละ ได้ข่าวว่าเขาจะฟ้องแล้วนะ !!!" โต๊ะเฉลิมไทย

จากตัวอย่าง คุณ "pookpui" แสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อ "คุณนายมือใหม่" โดยการเรียกชื่อที่ผู้สนทนาใช้ในกระทู้ คือ "คุณนายมือใหม่" แต่ไม่ได้บอกเจาะจงว่าเป็นความคิดเห็นลำดับที่เท่าไรของ "คุณนายมือใหม่"

4) การอ้าง (quoting) หรือการคัดลอก (copy) บางส่วนของข้อความก่อนหน้าในการตอบ

การอ้างหรือการคัดลอกบางส่วนของข้อความก่อนหน้าในการตอบ หมายถึง การเชื่อมโยงข้อความ โดยการคัดลอกข้อความบางส่วนจากข้อความก่อนหน้ามาอ้างอิงในการโต้ตอบ เนื่องจากในบางครั้งผู้สนทนาต้องการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อความคิดเห็นใดความคิดเห็นหนึ่งโดยเฉพาะ ผู้สนทนาจะใช้วิธีการคัดลอกข้อความบางส่วนมาเป็นการเกริ่นนำก่อนการโต้แย้ง เพื่อให้ทราบว่าผู้สนทนาต้องโต้แย้งกับใคร และเนื้อความส่วนใดที่ผู้สนทนาต้องการโต้แย้ง ตัวอย่างเช่น

ภาพประกอบ 8 รูปแบบการเกริ่นนำ โดยการอ้างถึงลำดับความคิดเห็นของผู้สนทนาคนอื่น
ที่มา: จากกระทู้ “แค่การที่เราไม่มีเงินทุน...ทุกอย่างก็จบเลยหรือครับ” ใต้ชื่อ

จากภาพประกอบ 8 คุณ “Ezycd” แสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อคุณ “Ib'sN (สิงห์เหนือ...เสือสาอาง)” โดยคัดลอกข้อความของคุณ “Ib'sN มากล่าวซ้ำในการเกริ่นนำก่อนการโต้แย้ง หลังจากนั้นจึงแสดงความคิดเห็นของตนเอง จากการอ้างหรือการคัดลอกดังกล่าวทำให้เกิดคู่ถ้อยคำ (adjacency pairs) ปลอมขึ้น กล่าวคือ ทำให้เกิดการเริ่มผลัดและการโต้ตอบในข้อความเดียวกัน ทั้งๆ ที่การโต้ตอบดังกล่าวมิได้เกิดขึ้นจริง เป็นเพียงการคัดลอกมาเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับที่แฮริง (Herring, 1999: Online) ค้นพบลักษณะเช่นนี้ในโปรชนียอิเล็คทรอนิกส์ และแฮริงเรียกการเกิดนี้ว่าเป็น “การอ้างข้ามผลัด (cross-turn reference)”

4.2.2 เนื้อหาการโต้แย้ง

เนื้อหาการโต้แย้ง หมายถึง ส่วนที่เป็นการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งของผู้สนทนา ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในการแสดงความคิดเห็น จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปรูปแบบของเนื้อหาในการโต้แย้ง โดยแบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) การให้ข้อมูลเพิ่มเติม 2) การสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม 3) การบรรยายมุมมอง และ 4) การใช้อารมณ์ความรู้สึก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) การให้ข้อมูลเพิ่มเติม (provide information)

การให้ข้อมูลเพิ่มเติม หมายถึง การที่ผู้สนทนานำข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่กำลังโต้แย้งมาประกอบการแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นการสนับสนุนการแสดงความคิดเห็นของตนเอง ตัวอย่างเช่น

ความคิดเห็นที่ 117

คุณขุนอิน

จาก Webster
aristocracy หมายถึง government by the best individuals
or by a small privileged class ซึ่งในกรณีนี้ผมเข้าใจว่า อ.เจิม
ศักดิ์หมายถึงคณะองคมนตรี (privy council) ซึ่งมีหน้าที่ตามที่
รัฐธรรมนูญกำหนด

ซึ่งนอกจากไทยแล้ว privy council มีในประเทศที่ปกครองด้วย
ระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข เช่น
อังกฤษ สวีเดน

คุณเขียนกระทู้อย่างยาวนี้คิดว่า aristocracy หมายถึงอะไรครับ

จากคุณ : Pom.com 😊- [16 ก.ค. 49 22:12:57]

การให้ข้อมูล
เพิ่มเติมเพื่อ
สนับสนุน
การโต้แย้ง

ภาพประกอบ 9 รูปแบบเนื้อหาการโต้แย้ง โดยการให้ข้อมูลเพิ่มเติม

ที่มา: จากกระทู้ “ความชัดเจนของความขัดแย้งในแนวคิดประชาธิปไตย (ที่เปิดเผยออกมาแล้ว)” ได้ะราช
ดำเนิน

จากภาพประกอบ 9 คุณ “Pom.com” แสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อคุณ “ขุนอิน” โดยการหยิบ
ยกเอาข้อมูลจากพจนานุกรมของ Webster ที่บอกความหมายของ aristocracy ว่าหมายถึงอะไร
เพื่อเป็นข้อมูลเพิ่มเติมและเพื่อสนับสนุนการโต้แย้งของตนเอง

2) การสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม (request information)

การสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หมายถึง การที่ผู้สนทนาถามถึงข้อมูลนอกเหนือไปจากข้อความ
ที่อีกฝ่ายเขียนในกระทู้ เพื่อแสดงเจตนาโต้แย้ง ดังตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นของ คุณ
“Stampede”

📍 ความคิดเห็นที่ 8 🗑️

ตอบมาแล้ว
 ขอถาม คุณ DeSeReT ว่า

ในหลักข้อเชื่อของท่าน ที่ท่านอ้างว่าเป็นศาสนจักรเดียวของ
 พระคริสต์ ในยุคนี้
 หากมีคนต้องการความรอด จะต้องทำอะไรบ้าง และ
 หลักเกณฑ์ อะไรบ้าง

ขอความกรุณาตอบด้วย คำตอบนะครับ อย่าตอบด้วยคำถาม

จากคุณ : Stampede 😊- [วันอาสาฬหบูชา 11:53:35]

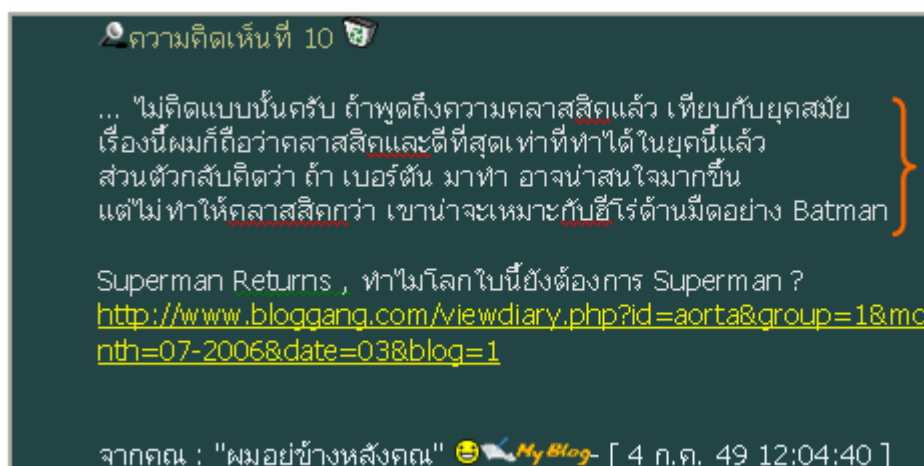
การถามข้อมูล
เห็นด้วยไปบ้าง
เจ้าของถวณ
ลึกลับที่ถวณ
ถ้อยคำได้ยัย

ภาพประกอบ 10 รูปแบบเนื้อหาการโต้แย้ง โดยการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม
 ที่มา: จากกระทู้ “เพียงแค่เราเชื่อในพระคริสต์ เราก็จะรอดจริงหรือ” โต๊ะศาสนา

จากตัวอย่างคุณ “Stampede” ไม่เห็นด้วยต่อความคิดเห็นของคุณ “DeSeReT” ในเรื่อง
 เกี่ยวกับหลักศาสนา แต่เนื่องจาก คุณ “Stampede” ไม่ได้นับถือศาสนาเดียวกันกับคุณ “DeSeReT”
 คุณ “Stampede” จึงถามข้อมูลเพิ่มเติมในหลักศาสนาที่คุณ “DeSeReT” นำเสนอมา

3) การบรรยายมุมมอง (express views)

การบรรยายมุมมอง คือ การที่ผู้สนทนานำเสนอมุมมอง ความเชื่อ ความเข้าใจของตนเอง
 บนกระดานเสวนา การบรรยายมุมมองถือเป็นส่วนที่ทำให้ผู้ร่วมสนทนาคนอื่นรับรู้ความคิดเห็นของผู้
 สนทนาได้ชัดเจนที่สุด ตัวอย่างเช่น

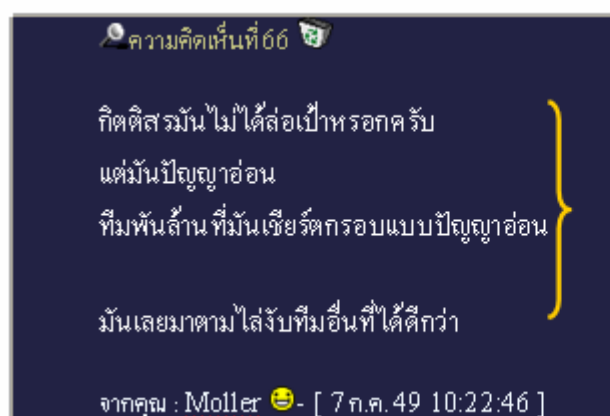
ภาพประกอบ 11 รูปแบบเนื้อหาการโต้แย้ง โดยการบรรยายมุมมองของ
ผู้แสดงความคิดเห็น

ที่มา: จากกระทู้ "มีใครคิดเหมือนเราบ้างไหม ว่าsuperman เทียบนี้ห่วยมากมาย !" โต๊ะเฉลิมไทย

จากภาพประกอบ 11 คุณ "ผมอยู่ข้างหลังคุณ" แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเจ้าของกระทู้ โดย
การบรรยายมุมมองข้อคิดเห็นของตนเองที่มีต่อเรื่องที่กำลังสนทนา

4) การใช้อารมณ์ความรู้สึก (express feelings)

การใช้อารมณ์ความรู้สึก คือ การที่ผู้สนทนาแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง โดยใช้ภาษาที่แสดง
ให้เห็นถึงอารมณ์และความรู้สึก เช่น การต่อว่า การเสียดสีประชดประชัน ต่อผู้ร่วมสนทนาที่ต้องการ
แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง เช่น การแสดงความคิดเห็นของคุณ "Moller"

ภาพประกอบ 12 รูปแบบเนื้อหาการโต้แย้ง โดยใช้อารมณ์ความรู้สึก

ที่มา: จากกระทู้ "แฟนเยอรมันไม่ต้องเสียใจหรอกครับ เพราะว่าเยอรมันไม่คู่ควรแชมป์โลกจริงๆ [กิตติสร]

/// ขอพูดถึงสักหน่อยครับ" โต๊ะสุภาลาศัย

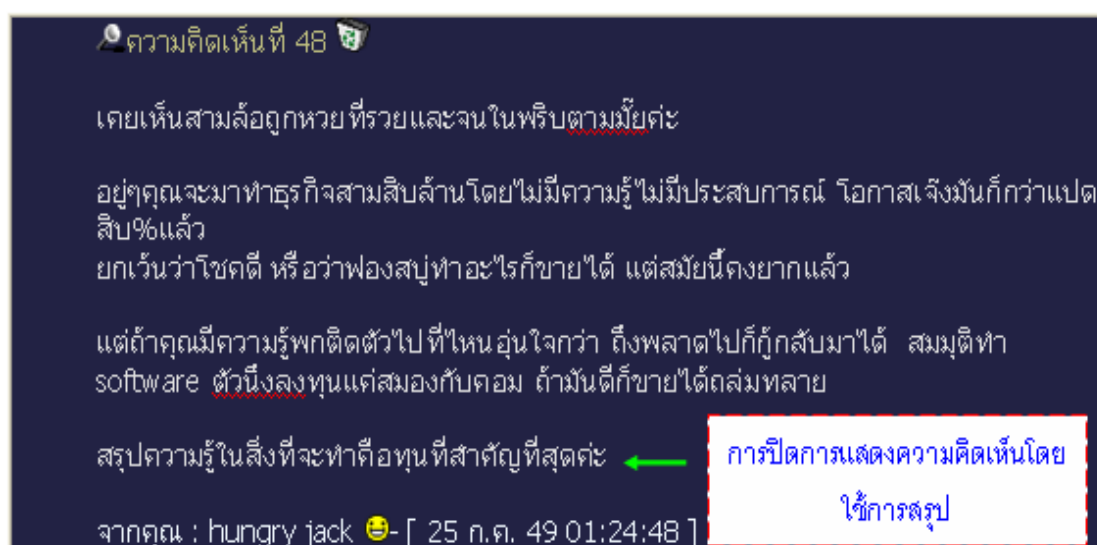
จากตัวอย่างคุณ “Moller” แสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อคุณ “กิตติสร” โดยใช้การต่อว่าโดยตรง ซึ่งข้อความที่คุณ Moller ใช้เป็นการแสดงความรู้สึกที่ไม่พอใจต่อการแสดงความคิดเห็นของคุณ “กิตติสร”

4.2.3 การปิดการโต้แย้ง

การปิดการโต้แย้ง หมายถึง การที่ผู้สนทนากล่าว เพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าผู้สนทนาจะจบการโต้แย้ง จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าการแสดงความคิดเห็นในกระทู้ไม่จำเป็นต้องมีการกล่าวปิดเสมอไป เนื่องจากผู้สนทนาอาจเข้ามาแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอีก จนกว่ากระทู้นั้นจะยุติลง แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยก็พบรูปแบบของการปิดการโต้แย้ง 2 แบบ ซึ่งประกอบด้วย 1) การกล่าวสรุป และ 2) การใช้รูปแบบของจดหมายทั่วไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การกล่าวสรุป

การกล่าวสรุป หมายถึง การที่ผู้สนทนากล่าวสรุปการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งของตนในตอนท้ายของการแสดงความคิดเห็น เช่น

ภาพประกอบ 13 รูปแบบการปิดการโต้แย้ง โดยใช้การกล่าวสรุป

ที่มา: จากกระทู้ “แค่การที่เราไม่มีเงินทุน..ทุกอย่างก็จบเลยหรือครับ” โต๊ะสีลม

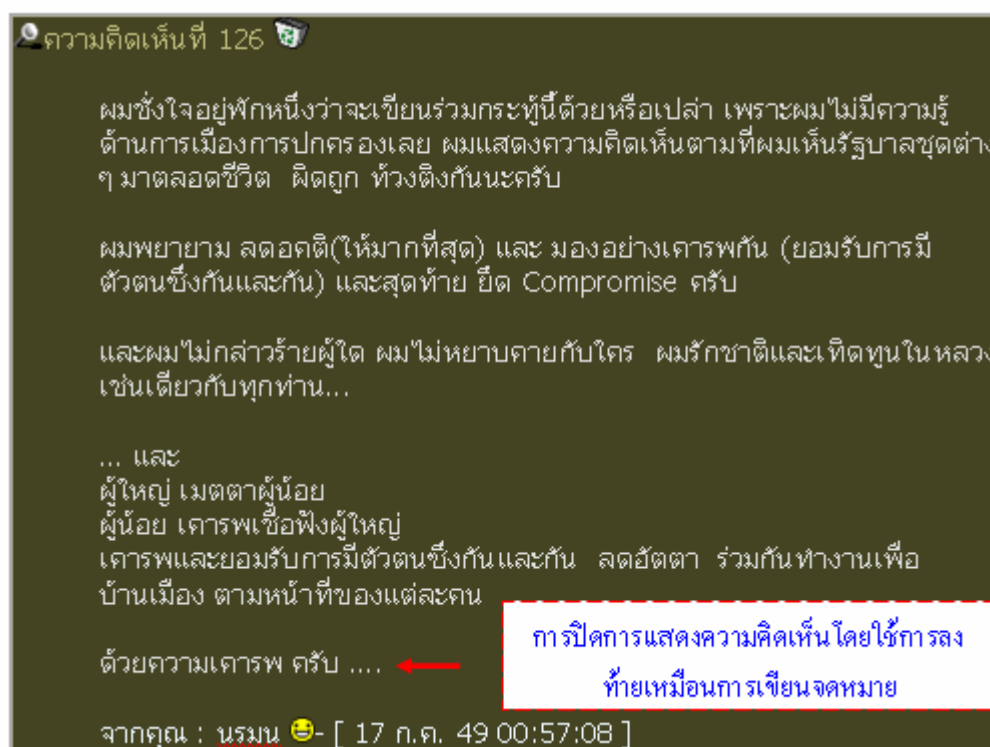
จากตัวอย่างคุณ “hungry jack” สรุปข้อคิดเห็นของตนเองในช่วงท้ายของการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง ซึ่งทำให้ผู้อ่านได้ทราบความคิดโดยรวมของคุณ “hungry jack”

2) การใช้รูปแบบของจดหมายทั่วไป

ผู้สนทนาจำนวนหนึ่งใช้การปิดการโต้แย้ง โดยใช้รูปแบบเช่นเดียวกับการเขียนจดหมายทั่วไปในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ การปิดการแสดงความคิดเห็นเหมือนกับการลงท้ายจดหมาย รูปแบบที่พบมากในการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ การใช้คำลงท้าย และปัจฉิมลิขิต ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การใช้คำลงท้าย

การใช้คำลงท้าย หมายถึง การนำคำ วลี สำนวน หรือประโยค ที่ใช้สำหรับการเขียนลงท้ายจดหมายมาใช้ในการปิดการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งบนกระดานเสวนา ตัวอย่างเช่น

ภาพประกอบ 14 รูปแบบการปิดการโต้แย้ง โดยใช้คำลงท้าย

ที่มา: จากกระทู้ “ความชัดเจนของความขัดแย้งในแนวคิดประชาธิปไตย (ที่เปิดเผยออกมาแล้ว)” ได้ะราชดำเนิน

2) ปัจฉิมลิขิต

ปัจฉิมลิขิต (ป.ล.) หมายถึง คำหรือประโยคสุดท้ายที่ผู้เขียนทิ้งไว้เป็นประเด็น หรือเป็นการสื่อความหมายทิ้งท้ายไว้ในการแสดงความคิดเห็น ตัวอย่างเช่น

💡 **ความคิดเห็นที่ 46** 🗨️

อยากรวบเร็วๆก็หาเมียรวบๆ ดี...
ง่ายดี เป็นทางสัดของชีวิตได้เลยแหละ อีอีอี...

แต่ถ้าอยากรวบด้วยความสามารถของตัวเอง
ถามตัวเองว่า กล้าได้ กล้าเสีย มากแค่ไหน
ความกล้าได้ กล้าเสีย เนี่ยสำคัญมาก
ถ้าเจ้าได้มีโอกาสคุยกับคนรวบที่มาจากศูนย์
บางทีความกล้าได้ กล้าเสีย ของเจ้าตอนนี้ อาจไม่ติดฝุ่นของเขา
เลย

...

อย่างเจ้านี้ แต่พร้~~บ~~เขตความสามารถของเจ้า ให้ผู้อื่นฟังเจ้าก็สอบ
ไม่ผ่านแล้ว...

ปล. ขออภัยวาจาที่ใช้ อาจสามหาวมากไปหน่อย ← **การปิดการแสดงความคิดเห็น โดย
ใช้การลงท้าย**

จากคุณ : สวัสดิ์.. - [24 ก.ค. 49 22:22:13]

ภาพประกอบ 15 รูปแบบการปิดการโต้แย้ง โดยใช้ปัจฉิมลิขิต

ที่มา: จากกระทู้ “แค่การที่เราไม่มีเงินทุน..ทุกอย่างก็จบเลยหรือครับ” ใต้สื่ลม

จากตัวอย่าง หลังจากที่คุณ “สวัสดิ์..” แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง โดยใช้การเสียดสีประชด
ประชันแล้ว ก่อนสิ้นสุดการแสดงความคิดเห็น คุณ “สวัสดิ์” ใช้ปัจฉิมลิขิต หรือ ปล. ในการปิดการ
โต้แย้ง โดยการขอโทษ เพื่อแสดงความสุภาพและลดความรุนแรงในการแสดงความคิดเห็น

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

จากการศึกษากลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในประเด็นต่างๆ พบจำนวนความถี่และร้อยละ
ที่ใช้ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 สรุปปริมาณการใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งของผู้สนทนา

กลวิธี	ให้เหตุผล	เสียดสี	ต่อว่า	ถามกลับ	ปฏิเสธ	ให้ตัวอย่าง	อ้างข้อมูล	เปรียบเทียบ	ท้าทาย	ใช้คำแย้ง	ให้ทางเลือก	รวม
ความถี่	269	226	130	129	113	108	93	87	87	33	12	1287
ร้อยละ	20.90	17.56	10.09	10.02	8.73	8.39	7.22	6.75	6.75	2.56	0.93	100

หลังจากที่ได้ผลการศึกษากลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย่งและรูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นได้แย่งในกระดานเสวนาแล้ว ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย่ง โดยกลวิธีในการวิเคราะห์มีทั้งหมด 11 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีปฏิเสธ 2) กลวิธีเสียดสีประชดประชัน 3) กลวิธีให้ทางเลือก 4) กลวิธีถามกลับ 5) กลวิธีทำท่าย 6) กลวิธีใช้คำแย่ง 7) กลวิธีให้เหตุผล 8) กลวิธีต่อว่า 9) กลวิธีให้ตัวอย่าง 10) กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และ 11) กลวิธีเปรียบเทียบ

ส่วนประเด็นในการวิเคราะห์แบ่งเป็น 7 ประเด็น ได้แก่ 1) ประเด็นวิชาการ 2) ประเด็นกีฬา 3) ประเด็นแวดวงบันเทิง 4) ประเด็นสินค้าและบริการ 5) ประเด็นศาสนา 6) ประเด็นการเมือง และ 7) ประเด็นธุรกิจการลงทุน โดยในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีจะแบ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย่งกับประเด็นที่ละประเด็น หลังจากนั้นจะเป็นการนำเสนอการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย่งกับประเด็นทุกประเด็น และสุดท้ายจะเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์สมมติฐาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.3.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย่งกับประเด็นที่ละประเด็น

1) ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย่งกับประเด็นวิชาการ

ในประเด็นวิชาการกลวิธีที่ผู้แสดงความคิดเห็นนิยมใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 1) กลวิธีให้เหตุผล 2) กลวิธีให้ตัวอย่าง และ 3) กลวิธีปฏิเสธและกลวิธีต่อว่า โดยประเด็นวิชาการมีเนื้อหาของประเด็นที่เป็นการสนทนาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์ ภาษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และเนื้อหาการศึกษาด้านอื่นๆ เนื้อหาเหล่านี้ต้องอาศัยหลักการโต้แย้งที่น่าเชื่อถือ เพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของผู้สนทนา จากข้อมูลผู้สนทนาส่วนใหญ่จะยึดความถูกต้องของเนื้อหาเป็นสำคัญ จึงเป็นเหตุให้ผู้สนทนาส่วนใหญ่นิยมใช้กลวิธีให้เหตุผลประกอบการแสดงความคิดเห็น นอกจากนี้ ผู้สนทนายังใช้การยกตัวอย่าง เพื่อทำให้ความคิดเห็นได้แย่งมีความเป็นรูปธรรม มีแบบอย่าง ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การโต้แย่งในประเด็นวิชาการหลายๆ ความคิดเห็นมีการใช้กลวิธีปฏิเสธและกลวิธีต่อว่า เนื่องจากถ้าผู้สนทนาไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่ผู้ร่วมสนทนาคิดก็จะปฏิเสธตรงๆ ว่าไม่เห็นด้วย ในประเด็นวิชาการจึงไม่ค่อยปรากฏกลวิธีเสียดสีประชดประชัน แต่อย่างไรก็ดี จากข้อมูลพบว่าผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีต่อว่าเป็นอันดับที่ 3 กล่าวคือแม้ว่าจะเป็นประเด็นวิชาการ แต่บางครั้งผู้วิจัยพบว่าความขัดแย้งเล็กน้อยในประเด็นวิชาการ หากประเด็นนั้นขยายใหญ่ขึ้น ผู้สนทนาจะเลือกใช้กลวิธีต่อว่าในการแสดงความคิดเห็นเช่นกัน

ส่วนกลวิธีอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นกลวิธีให้ทางเลือก กลวิธีถามกลับ กลวิธีท้าทาย กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และกลวิธีเปรียบเทียบ มีปริมาณการใช้น้อยและใกล้เคียงกัน ซึ่งน่าจะเกี่ยวข้องจากลักษณะและเนื้อหาของแต่ละประเด็นที่เป็นวิชาการ การใช้เหตุผลและการให้ตัวอย่างประกอบการบรรยายจึงเป็นกลวิธีหลักที่ผู้สนทนาเลือกใช้ในการโต้แย้ง และอีกเหตุผลหนึ่ง คือ การเลือกใช้กลวิธีในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งของผู้สนทนามักจะมีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน เช่น ถ้าผู้สนทนาส่วนใหญ่เลือกใช้กลวิธีให้เหตุผล ผู้สนทนาคนอื่นก็มักจะใช้กลวิธีเดียวกันในการโต้ตอบต่อไป

สรุป ความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับประเด็นวิชาการเกี่ยวข้องกับลักษณะและเนื้อหาของแต่ละประเด็น และพฤติกรรมการเล่นแบบในการเลือกกลวิธีแสดงความคิดเห็นของผู้สนทนาในแต่ละกระทู้

2) ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับประเด็นกีฬา

จากการศึกษากลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในประเด็นกีฬา ผลปรากฏว่าผู้สนทนามักใช้การเสียดสีประชดประชันเป็นจำนวนมากกว่ากลวิธีอื่นๆ อย่างชัดเจน ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า เนื่องจากช่วงที่ทำการเก็บข้อมูลนั้นเป็นช่วงที่มีการแข่งขันฟุตบอลโลก ทำให้การสนทนาในประเด็นกีฬามีความรุนแรง เพราะผู้สนทนาต่างแสดงความคิดเห็นในแง่ที่เข้าข้างทีมที่ตนเองสนับสนุน ดังนั้น การที่ผู้สนทนาส่วนใหญ่มักใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชันในการแสดงความคิดเห็น เนื่องจากกระทู้ที่สนทนาเป็นเรื่องที่มีการกระทบกระทั่งกันมาก ไม่ว่าจะเป็นกระทู้ “แฟนเยอรมันไม่ต้องเสียใจหรอกครับ เพราะว่าเยอรมันไม่คู่ควรแชมป์โลกจริงๆ [กิตติธวี] /// ขอพูดถึงสักหน่อยครับ” กระทู้ “มาเตรซซี่ออกมายอมรับว่า ... พุดจาตุญชี่ดานจริง มาด่ากันต่ำเร็ว กระทู้ “อิตาลีได้แชมป์ไม่สมศักดิ์ศรี นักเตะสกปรก ชีฟุง เอาแต่ฮุด ฯลฯ” กระทู้ “ทำไมคนส่วนใหญ่จึงคิดว่า การเล่นดีในกีฬาฟุตบอลคือการบุกครับ และการฮุดคือหนทางของคนไร้ศักดิ์ศรี” ซึ่งเนื้อหาในกระทู้ดังกล่าวผู้สนทนามักใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชัน และกลวิธีให้เหตุผล ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ว่าการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง การให้เหตุผลเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การโต้แย้งมีน้ำหนักและน่าเชื่อถือ ดังนั้น ผู้สนทนาจึงมักใช้กลวิธีอธิบายเหตุผลในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง เพื่อโน้มน้าวความรู้สึกและทำให้ผู้อื่นเห็นด้วยด้วยการแสดงความคิดเห็นของตนเอง กลวิธีที่พบมากอีกกลวิธีหนึ่ง คือ กลวิธีถามกลับ จากการสังเกตพบว่ากลวิธีถามกลับในประเด็นกีฬานี้มักใช้ร่วมกับกลวิธีเสียดสีประชดประชัน เมื่อพบกลวิธีเสียดสีประชดประชันจำนวนมากกลวิธีถามกลับในประเด็นนี้ก็พบมากเช่นเดียวกัน

สรุป ความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับประเด็นกีฬา การที่ผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีใดนั้นจะสัมพันธ์กับลักษณะและเนื้อหาของแต่ละประเด็น

3) ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับประเด็นแวดวง

บันเทิง

จากการศึกษาในประเด็นแวดวงบันเทิง ผู้วิจัยพบว่ากลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งที่ผู้สนทนาเลือกใช้มากที่สุด ได้แก่ กลวิธีเสียดสีประชดประชัน ซึ่งสอดคล้องกับการนำเสนอทางโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอเรื่องของดารา นักร้อง หรือคนที่มีชื่อเสียงในวงการ โดยการเสียดสีประชดประชันเพื่อทำให้เนื้อหาที่น่าสนใจมากขึ้น นอกจากนั้น ผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีให้เหตุผลมากเป็นอันดับที่ 2 เพราะโดยปกติถึงแม้ว่าจะเป็นประเด็นแวดวงบันเทิง แต่อย่างไรก็ตาม การให้เหตุผลก็ยังเป็นกลวิธีที่ดีในการโต้แย้งเสมอ

สรุป ความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับประเด็นแวดวงบันเทิงเกี่ยวข้องกับลักษณะและเนื้อหาของแต่ละประเด็น

4) ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับประเด็นสินค้าและบริการ

จากการวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในประเด็นสินค้าและบริการพบว่าผู้สนทนามีจำนวนข้อความในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งน้อยที่สุด คือ ปรากฏการใช้กลวิธีเพียง 40 กลวิธีเท่านั้น จาก 889 ข้อความ ทำให้ยากที่จะสรุปความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับประเด็นสินค้าและบริการ อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์พบว่ากลวิธีให้เหตุผลก็ยังคงมีปริมาณการใช้มากที่สุดในการบรรดาการใช้กลวิธีต่างๆ

สรุป ไม่สามารถสรุปหาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับประเด็นสินค้าและบริการ เนื่องจากข้อมูลที่มีจำนวนน้อยมาก

5) ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับประเด็นศาสนา

เนื่องจากในประเด็นศาสนา เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความเชื่อ ส่วนบุคคล ในด้านต่างๆ เกี่ยวกับศาสนา หรือลัทธิต่างๆ ผู้สนทนาจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประวัติ หลักธรรม หลักปฏิบัติ พิธีกรรม และอื่นๆ ในศาสนา ผู้วิจัยพบว่ากลวิธีที่ผู้สนทนาใช้ในการโต้แย้งที่มากที่สุดในประเด็นนี้ คือ การใช้กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และรองลงมา คือ กลวิธีให้เหตุผล ซึ่งกลวิธีที่ใช้แสดงความคิดเห็นเหล่านี้สอดคล้องกับเนื้อหาของประเด็น นั่นคือ การพูดถึงหลักศาสนาต้องมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ถูกต้อง จากการสังเกตพบว่าส่วนใหญ่ผู้สนทนามักใช้ข้อความจากคัมภีร์ หลักธรรมต่างๆ ของศาสนา หรือคำกล่าวของนักบวชที่มีชื่อเสียงในแต่ละศาสนามากกล่าวโต้แย้ง นอกจากนั้น ผู้สนทนายังใช้กลวิธีให้เหตุผลเป็นอันดับรองลงมา เพื่อให้การแสดงความคิดเห็น

นอกจากนี้ การสนทนาในประเด็นศาสนา บางครั้งการสนทนาในเนื้อหาหลักๆ ของศาสนา ทำให้ไม่น่าสนใจและเข้าใจยากสำหรับผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับเนื้อหาวิชาของศาสนาโดยละเอียด ดังนั้น ผู้สนทนาบางส่วนจึงเลือกใช้กลวิธีเปรียบเทียบ และกลวิธียกตัวอย่าง เพื่อที่ทำให้เข้าใจหลักศาสนาต่างๆ ได้ง่ายขึ้น อย่างไรก็ตาม กลวิธีเหล่านี้ปรากฏการใช้บ่อย เนื่องจากลักษณะเนื้อหาของประเด็นศาสนา การโต้แย้ง โดยไม่มีหลักฐานที่ชัดเจนทำให้น้ำหนักและความน่าเชื่อถือของความคิดเห็นมีน้อย ผู้สนทนาจึงนิยมใช้การอ้างอิงข้อมูลที่น่าเชื่อถือมากกว่ากลวิธีอื่น

สรุป ความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับประเด็นศาสนา คือ กลวิธีที่พบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในประเด็นศาสนา

6) ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับประเด็นการเมือง

จากการศึกษาพบว่าผู้สนทนาในประเด็นการเมืองส่วนใหญ่มักจะใช้กลวิธีเหตุผลเป็นหลัก เนื่องจากเมื่อพิจารณาธรรมชาติของประเด็นการเมืองแล้ว เหตุผลเป็นสิ่งสำคัญ หากผู้สนทนารู้จักใช้เหตุผลในการโต้แย้ง การสนทนาจึงเป็นที่น่าสนใจเสมอ อย่างไรก็ตาม ผู้สนทนายังนิยมกลวิธีต่อว่าในการโต้แย้ง สาเหตุเนื่องมาจากในกระทู้ “มาร์คคือตัวปัญหาของความวุ่นวาย หมดความชอบธรรม ไม่สมควรอยู่ในวงการการเมืองต่อไป” ผู้ตั้งกระทู้ใช้การต่อว่าผู้นำฝ่ายค้านโดยตรง ทำให้ผู้สนทนาที่สนับสนุนฝ่ายค้านไม่พอใจจึงเลือกใช้กลวิธีต่อว่าโดยตรง เพื่อเป็นการตอบโต้ซึ่งกันและกัน ดังนั้น จึงพบการใช้กลวิธีต่อว่ามากเป็นอันดับที่ 2 จากผลการศึกษาพบว่ากลวิธีที่มีการเลือกใช้ปริมาณมากส่วนใหญ่จะเป็นไปตามลักษณะเนื้อหาของแต่ละประเด็น

สรุป ในประเด็นการเมือง ความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับประเด็นการเมืองสัมพันธ์กับลักษณะและเนื้อหาของแต่ละประเด็น

7) ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับประเด็นธุรกิจการลงทุน

ประเด็นนี้เป็นการสนทนาเกี่ยวกับการทำธุรกิจด้านต่างๆ การเงิน การตลาด การธนาคาร เป็นต้น จากการศึกษาพบว่าการสนทนามีลักษณะเป็นการปรึกษาหารือ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ตนเองเคยประสบมาหรือได้รับทราบมา ดังจะเห็นได้จากการตั้งกระทู้ต่างๆ ในประเด็นนี้ ซึ่งได้แก่ กระทู้ “แค่การที่เราไม่มีเงินทุน..ทุกอย่างก็จบเลยหรอครับ” “เราขาดทุนวันละ 50,000 ติดต่อกัน 3 วันทำการแล้ว เอาไงดี” “เรียนถามเซียน เทคนิค” และ “ถามแบบโง่ๆ เลยครับ ตอนนี้นำเงินเป็นขาขึ้น / ลง

สรุป ความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย่งกับประเด็นธุรกิจการลงทุน คือ การที่ผู้สนทนาคือเลือกใช้กลวิธีใดนั้นจะสัมพันธ์กับลักษณะและเนื้อหาของแต่ละประเด็น และลักษณะและเนื้อหาของกระทู้ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย่ง

4.3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย่งกับประเด็นทุกประเด็น

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย่งกับประเด็นทำให้สามารถตอบสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งว่า “การเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย่งของผู้สนทนาจะแปรตามประเด็นในการสนทนา” กล่าวคือ จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย่งกับแต่ละประเด็นพบว่ากลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย่งที่ผู้สนทนาเลือกใช้จะขึ้นอยู่กับลักษณะและเนื้อหาของกระทู้ มิได้แปรตามประเด็นตามที่ตั้งสมมติฐานไว้ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด เช่น ประเด็นการเมืองและประเด็นศาสนา ซึ่งโดยปกติแล้วทั้งสองประเด็นจะเป็นประเด็นที่ผู้สนทนามักจะหลีกเลี่ยง เนื่องจากจะมีความขัดแย้งที่รุนแรงเกิดขึ้นได้ แต่สิ่งที่พบจากการศึกษาข้อมูลในประเด็นศาสนา คือ กลวิธีที่พบมากในประเด็นนี้เป็นกลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ไม่ใช่กลวิธีที่แสดงความรู้สึกแรงดังที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้และไม่ได้เป็นเพราะประเด็น แต่สาเหตุมาจากเนื้อหาในกระทู้ เช่น ในประเด็นศาสนาเนื้อหาในการสนทนาไม่รุนแรง เนื้อหาที่พบในกระทู้เกี่ยวกับสาเหตุของทุกขในศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม การโต้แย้งส่วนใหญ่เป็นการอ้างอิงข้อมูลของผู้สนทนาทราบ เพื่อให้ความคิดเห็นได้แย่งมีน้ำหนักและน่าเชื่อถือขึ้น กลวิธีที่ผู้สนทนาเลือกก็จะเป็นการอ้างอิงข้อมูลที่น่าเชื่อถือ กลวิธีในกลุ่มแสดงความรู้สึกแรงจึงมีปริมาณน้อยกว่า จึงทำให้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 เช่นเดียวกัน นอกจากนั้น การเลือกใช้กลวิธีของผู้สนทนายังเกิดจากการเลียนแบบผู้สนทนาคนอื่น อย่างเช่น ประเด็นศาสนาผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือเป็นจำนวนมาก ผู้สนทนาที่เข้ามาก็จะได้แย่งโดยการอ้างอิงข้อมูลเช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ดี จากการศึกษพบว่าประเด็นส่วนใหญ่ในเว็บไซต์พันทิป ผู้สนทนามักเลือกใช้กลวิธีในกลุ่มแสดงเหตุผลมากกว่ากลวิธีในกลุ่มอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลวิธีให้เหตุผล ถึงแม้จะไม่ใช้

นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น เป็นที่น่าสังเกตว่าจำนวนเปอร์เซ็นต์ของการเลือกใช้กลวิธีของผู้สนทนาจำนวนสูงสุดที่พบใน 7 ประเด็น คือ 32.57% ซึ่งยังไม่ถึง 50% ของการใช้ทั้งหมด และจำนวนเปอร์เซ็นต์ของการใช้กลวิธีในแต่ละกลวิธีในแต่ละประเด็นก็มีการกระจายจำนวนการใช้ไปในทุกๆ กลวิธี จำนวนการใช้ไม่ได้รวมตัวอย่างชัดเจนว่าประเด็นแบบนี้ ต้องใช้กลวิธีนี้เสมอ นี่จึงเป็นข้อยืนยันอีกข้อหนึ่งว่า การเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งของผู้สนทนาไม่ได้แปรไปตามประเด็นในการสนทนา ดังที่ตั้งสมมติฐานไว้

ในบทต่อไป ผู้วิจัยจะนำเสนอบทสรุปของปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นการสรุปด้านกลวิธีในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง รูปแบบในการนำเสนอความคิดเห็นโต้แย้ง และความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้กลวิธีในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งและประเด็นในการสนทนาจากการแสดงความคิดเห็นในกระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป พร้อมทั้งอภิปรายผลการวิจัยและนำเสนอข้อเสนอแนะต่างๆ ในการทำวิจัยต่อไป

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

ในงานวิจัยนี้ศึกษาการแสดงความคิดเห็นได้แย้งในกระดานเสวนาบนเว็บไซต์พันทิป โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป และแบ่งการศึกษากลวิธีตามประเด็นที่สนทนา ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งในกระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป
2. เพื่อศึกษารูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นได้แย้งในกระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้ง

สมมติฐานการวิจัย

1. โต๊ะที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อ ศาสนา และการเมือง ผู้สนทนามีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีแสดงความรุนแรงมากที่สุด
2. โต๊ะที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ความรู้ การศึกษา วิชาการ และวิทยาศาสตร์ ผู้สนทนามีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีแสดงเหตุผลมากที่สุด
3. การเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นได้แย้งของผู้สนทนาจะแปรตามประเด็นในการสนทนา

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงกลวิธีและรูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นได้แย้งในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์
2. ทำให้ตระหนักถึงบทบาทและความสำคัญของการใช้ภาษาในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์
3. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์และการสื่อสารแบบเผชิญหน้ากัน
4. ทำให้เห็นแนวทางในการศึกษาภาษาในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ โดยมีตัวแปรอื่นที่ส่งผลต่อการใช้ภาษา เช่น เพศ วัย และระดับของภาษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ต่อไปนี้

1. ประชากร

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้อความแสดงความคิดเห็นโต้แย้งของกระทู้ในคลังกระทู้เก่า เว็บไซต์พันทิป ซึ่งคลังกระทู้เก่าของเว็บไซต์พันทิปเป็นที่เก็บรวบรวมกระทู้ที่ผู้แสดงความคิดเห็นบันทึกเอาไว้ สาเหตุที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแหล่งนี้เพราะเป็นกระทู้ที่ได้รับเลือกแล้วว่าเป็นที่สนใจของผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

2. กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) คือ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากคลังกระทู้เก่าของเว็บไซต์พันทิปที่มีจำนวนข้อความมากที่สุดในแต่ละสัปดาห์ ได้ะละ 1 กระทู้ เป็นเวลา 8 อาทิตย์ (2 เดือน) ดังนั้น รวมมีกระทู้ทั้งหมด 96 กระทู้ และในการวิเคราะห์ผู้วิจัยพิจารณาเฉพาะข้อความแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง ไม่พิจารณาภาพในข้อความและความคิดเห็นที่เป็นภาพ โดยกลุ่มตัวอย่างกระทู้ที่ใช้ในการวิเคราะห์ มีทั้งหมด 12 ได้ะ ได้แก่ ได้ะสยามสแควร์ ได้ะเฉลิมไทย ได้ะห้องสมุด ได้ะศาสนา ได้ะหว่ากอ ได้ะรัชดา ได้ะสีลม ได้ะมาบุญครอง ได้ะสินธร ได้ะสวนลุมพินี ได้ะศุภลาศัย และได้ะราชดำเนิน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ส่วน คือ 1) การวิเคราะห์กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง 2) การวิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นโต้แย้ง และ 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง โดยการวิเคราะห์ทั้ง 3 ข้อ มีวิธีการวิเคราะห์ ดังนี้

• การวิเคราะห์กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมกระทู้ทั้งหมดมาจำแนกกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของสุภาสินี โพธิวิทย์ และแกลวินและคูเปอร์ (Galvin; & Cooper. 1998)

• การวิเคราะห์รูปแบบการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

การวิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นโต้แย้งในกระดานเสวนา ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์ของแฮร์ริง (Herring. 1996)

- การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง ผู้วิจัยพิจารณาประเด็นทั้งหมดว่ามีประเด็นใดบ้าง แล้วจึงพิจารณากลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งที่เกิดขึ้นในแต่ละประเด็น โดยดูว่าประเด็นใดใช้กลวิธีใดบ้าง หลังจากนั้น จึงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น แล้วจึงสรุปและอภิปรายผล

5.1 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การสรุปและอภิปรายผลแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง 2) รูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นโต้แย้ง และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.1 กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

ผลจากการศึกษากลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในกระดานเสวนาพบกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งทั้งหมด 11 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีให้ทางเลือก กลวิธีถามกลับ กลวิธีท้าทาย กลวิธีใช้คำแย้ง กลวิธีให้เหตุผล กลวิธีต่อว่า กลวิธีให้ตัวอย่าง กลวิธีอ้างข้อมูล และกลวิธีเปรียบเทียบ ดังตาราง 12

ตาราง 12 สรุปปริมาณการใช้กลวิธีการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งโดยรวมของผู้สนทนา

กลวิธี	ให้เหตุผล	เสียดสีประชดประชัน	ต่อว่า	ถามกลับ	ปฏิเสธ	ให้ตัวอย่าง	อ้างข้อมูลที่นำเสนอเสียถึ	เปรียบเทียบ	ท้าทาย	ใช้คำแย้ง	ให้ทางเลือก	รวม
ความถี่	269	226	130	129	113	108	93	87	87	33	12	1,287
ร้อยละ	20.90	17.56	10.09	10.02	8.73	8.39	7.22	6.75	6.75	2.56	0.93	100

จากการศึกษาพบว่าผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีให้เหตุผลมากที่สุด โดยผู้วิจัยวิเคราะห์จากหลักฐานการใช้ภาษา อาทิเช่น การใช้คำวิเศษณ์บอกเหตุผลในคำว่า “เพราะ” “ดังนั้น” “เพราะฉะนั้น” “จึง” “มิฉะนั้น” เป็นต้น นอกจากนั้น จากการศึกษพบว่าผู้สนทนาในกระตุมักเลือกใช้กลวิธีทำให้เหตุผลเป็นส่วนสนับสนุนสำคัญในการโต้แย้ง เพราะทำให้ผู้สนทนาคนอื่นเข้าใจการแสดงความคิดเห็นอย่างชัดเจนที่สุด และจากการศึกษาการใช้กลวิธีในแต่ละประเด็นยังพบว่าถึงแม้ว่าผู้สนทนามิได้ใช้กลวิธีทำให้เหตุผลมากเป็นอันดับที่ 1 แต่กลวิธีทำให้เหตุผลก็ยังคงอยู่ในอันดับที่ 2 เสมอ แสดงให้เห็นว่าไม่ว่าจะเป็นการสนทนาในประเด็นใด การให้เหตุผลก็ยังคงเป็นสิ่งจำเป็นในการโต้แย้งในทุกประเด็น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวันวิสาข์ กุลภัทรนรินทร์ (2549 : 137-146) ที่กล่าวว่ากลวิธีให้เหตุผลเป็นหนึ่งในกลวิธีที่ทำให้การโต้แย้งบรรลุประสิทธิผลมากที่สุด ดังนั้น จึงเป็นกลวิธีที่ผู้สนทนามักเลือกใช้เป็นจำนวนมากในการแสดงความคิดเห็น

กลวิธีแสดงความคิดเห็นที่พบรองลงมาเป็นอันดับที่ 2 และ 3 คือ กลวิธีเสียสปีปะชดปะชัณ กลวิธีต่อว่า ตามลำดับ ซึ่งในการวิเคราะห์ผู้วิจัยพิจารณาจากภาษาที่ผู้สนทนาใช้ เช่น “ไม่รับผิดชอบ” “มูนาฟัก” “ไร้สาระ” “ปัญญาอ่อน” “มีเงินอย่างเดียวซื้อไม่ได้” เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อความที่เสียสปีปะชดปะชัณหรือต่อว่าผู้สนทนาคนอื่น นอกจากนั้น ทั้งสองกลวิธีจัดอยู่ในกลุ่มกลวิธีแสดงความรุนแรง ทำให้ผู้วิจัยสรุปได้ว่าเนื่องจากการสนทนาผ่านกระดานเสวนาทางเว็บไซต์เป็นช่องทางที่ผู้สนทนาไม่ได้เห็นหน้ากัน จึงมีผลทำให้ผู้สนทนาดำแสดงออกความคิดเห็นที่ขัดแย้งอย่างรุนแรง กลวิธีที่ผู้สนทนาเลือกใช้ใ้ในกระดานเสวนาจึงมีกลวิธีแสดงความรุนแรง เช่น กลวิธีเสียสปีปะชดปะชัณ กลวิธีต่อว่า เป็นจำนวนมาก ซึ่งต่างจากการสนทนาที่เผชิญหน้ากันในชีวิตประจำวัน เนื่องจากผู้สนทนาจำเป็นต้องรักษาน้ำหน้าของอีกฝ่ายในการสนทนา กลวิธีแสดงความคิดเห็นจึงไม่รุนแรงกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุภาสิณี โพธิวิทย์ (2547) ที่ทำการศึกษาการใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในชีวิตประจำวันในภาษาไทย ที่พบว่ากลวิธีต่อว่าเป็นกลวิธีอันดับสุดท้ายที่ผู้สนทนาเลือกใช้ นอกจากจากงานวิจัยของสุภาสิณี โพธิวิทย์แล้ว ยังมีงานวิจัยที่แม้จะไม่ได้กล่าวถึงกลวิธีแสดงความรุนแรง แต่กล่าวถึงการใช้กลวิธีรักษาสัมพันธภาพของคนไทย คือ งานวิจัยของวันวิสาข์ กุลภัทรนรินทร์ (2549) ที่พบว่าชาวไทยและชาวญี่ปุ่นใช้กลวิธีในกลุ่มที่มีหน้าที่รักษาสัมพันธภาพในการโต้แย้งเป็นส่วนใหญ่ และเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีในกลุ่มรักษาสัมพันธภาพมากกว่าเพศชาย นี่แสดงให้เห็นว่าการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ผู้สนทนาจำเป็นต้องรักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ถึงแม้จะเป็นการโต้แย้งก็ตาม ซึ่งตรงกันข้ามกับการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตที่ผู้แสดงความคิดเห็นมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและผนวกกับการไม่เห็นหน้ากันของผู้สนทนา กลวิธีที่ใช้ในการโต้แย้งจึงไม่จำเป็นต้องรักษาสัมพันธภาพมากนัก หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ถึงแม้ว่าสังคมไทยจะถูกมองว่าเป็นสังคมที่อ่อนน้อมถ่อมตน แต่จากผลการศึกษาลักษณะการแสดง ความ

คิดเห็นโต้แย้งให้ผลตรงกันข้าม คือ โลกแห่งอินเทอร์เน็ตทำให้ผู้สนทนาเปิดกว้างในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง ดังนั้น ในการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต ผู้สนทนาจึงเลือกใช้กลวิธีแสดงอารมณ์รุนแรงมากกว่าการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

จากการศึกษาข้อมูล ผู้วิจัยพบว่าการถามกลับ ซึ่งพบเป็นกลวิธีอันดับที่ 4 เป็นกลวิธีที่ผู้สนทนาจะใช้ก็ต่อเมื่อผู้สนทนาไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นอื่น และต้องการให้ผู้สนทนาทบทวนความคิดเห็นอีกครั้ง และข้อดีของการใช้กลวิธีถามกลับ คือ ทำให้ลดอารมณ์รุนแรงในการโต้แย้ง และไม่ต้องการทำให้ผู้ที่ถูกโต้แย้งไม่พอใจด้วยการโต้แย้งโดยตรงหรือกลวิธีอื่นๆ จึงอาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีนี้เป็นอันดับต้นๆ

กลวิธีที่พบเป็นอันดับต่อมา คือ กลวิธีปฏิเสธ กลวิธีให้ตัวอย่าง กลวิธีอ้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ กลวิธีเปรียบเทียบ และกลวิธีทำลาย ตามลำดับ กลวิธีเหล่านี้มีปริมาณการใช้โดยรวมอยู่ระหว่างปานกลางถึงค่อนข้างน้อย จากการศึกษาค้นคว้าในการโต้แย้ง กลวิธีเหล่านี้ไม่ได้มีลักษณะที่บ่งบอกถึงการโต้แย้งอย่างชัดเจน และปริมาณการเลือกใช้กลวิธีเหล่านี้ของผู้สนทนามีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละประเด็น ขึ้นอยู่กับเนื้อหาของกระทู้

กลวิธีที่ใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีใช้คำแย้ง และกลวิธีให้ทางเลือก ซึ่งกลวิธีเหล่านี้เป็นเพียงการแย้งที่มีน้ำหนักของการโต้แย้งไม่ชัดเจนนัก ดูได้จากการเลือกใช้คำในการโต้แย้ง เช่น เมื่อมีผู้สนทนากล่าวถึงเรื่องซูเปอร์แมนว่า “ดัดจริต” หมายถึง การแสวงทำกริยาหรือวาจาให้เกินควร (ราชบัณฑิตยสถาน. 2546 : 401) ผู้สนทนาที่ไม่เห็นด้วยก็จะโต้กลับด้วยคำว่า “น่ารัก” ซึ่งสื่อความหมายในด้านบวกของภาพยนตร์ดังกล่าว เพื่อแย้งความหมายของผู้สนทนาคนแรก นอกจากนี้ ยังพบการใช้คำถามในกลวิธีให้ทางเลือก เช่น “ช็อกล๊องดิจิตอลดี้ ดีกว่ามั๊ย” หรือมีการใช้คำสันธาน “หรือ” จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าการโต้แย้งโดยใช้กลวิธีให้ทางเลือกนี้ผู้สนทนาไม่ได้แสดงความคิดเห็นโต้แย้งอย่างชัดเจน แต่เป็นการนำเสนอทางเลือกให้ผู้สนทนาทำให้ผู้สนทนาที่ถูกโต้แย้งไม่รู้สึกเสียหน้ามากนัก และในขณะเดียวกัน กลวิธีเหล่านี้เป็นกลวิธีที่ไม่ได้แสดงความโดดเด่นหรือเพิ่มน้ำหนักความน่าเชื่อถือในการโต้แย้งมากนัก ผู้สนทนาจึงเลือกใช้ใช้น้อย

สรุป กลวิธีที่ผู้สนทนาเลือกใช้ในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในกระดานเสวนามากเป็นอันดับต้นๆ คือ กลวิธีให้เหตุผล และกลวิธีที่ผู้สนทนาไม่ค่อยเลือกใช้ คือ กลวิธีให้ทางเลือก ส่วนกลวิธีอื่นๆ จะไม่ค่อยมีการเรียงอันดับการใช้ที่ตายตัวมากนัก นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังพบลักษณะการสนทนาที่น่าสนใจของผู้แสดงความคิดเห็นในกระดานเสวนา คือ การใช้กลวิธีเสียสปีชระดับประชัน ซึ่งเป็นลักษณะที่ค่อนข้างขัดแย้งกับคนไทยที่มีนิสัยประนีประนอม อ่อนน้อม ถ่อมตน ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการสนทนาผ่านกระดานเสวนาทำให้ผู้สนทนายั่วที่จะแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ซึ่งเมื่อ

เปรียบเทียบกับผลการศึกษากลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งที่พบในการสนทนาแบบเผชิญหน้าแล้วพบว่า การโต้แย้งในการสนทนาแบบเผชิญหน้าผู้สนทนามีแนวโน้มที่จะคำนึงถึงปัจจัยด้านต่างๆ ของตนเองและคู่สนทนา เช่น สถานภาพ (ปวีณา วัชรสุวรรณ. 2547) เพศ (วันวิสาข์ กุลภัทรนิรันดร์. 2549) และ สุภาสินี โพธิวิทย์. 2547) อายุและระดับการศึกษา (สุภาสินี โพธิวิทย์. 2547) เป็นต้น แต่สำหรับในระบบการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ ผู้สนทนาไม่ได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ เหมือนกับการสื่อสารแบบเผชิญหน้า

5.1.2 รูปแบบการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

จากการวิเคราะห์รูปแบบการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งบนกระดานเสวนาในเว็บไซต์พันทิปพบว่าผู้สนทนามีรูปแบบในการนำเสนอความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) การเกริ่นนำ 2) เนื้อหาการโต้แย้ง และ 3) การปิดการโต้แย้ง แต่จากการศึกษาพบว่าในการแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่จะมีไม่ครบทั้ง 3 ส่วน อย่างไรก็ตาม ส่วนประกอบที่จะมีเสมอในการแสดงความคิดเห็น คือ “เนื้อหาการโต้แย้ง” เนื่องจากเป็นส่วนที่นำเสนอเนื้อหาที่ผู้สนทนาต้องการโต้แย้ง และส่วนที่มีรองลงมา คือ “การเกริ่นนำ” เนื่องจากส่วนนี้จะสามารถเชื่อมโยงว่า ข้อความความคิดเห็นนั้นส่งถึงใคร และยังเป็นการทักทาย ซึ่งจะช่วยให้ข้อความมีความเป็นมิตรและสร้างความสนิทสนมมากขึ้น ส่วนการปิดการโต้แย้งมักจะเกิดขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากการแสดงความโต้แย้งในกระดานเสวนาไม่จำเป็นต้องมีการกล่าวสรุปหรือการลงท้ายเหมือนกับการเขียนจดหมายหรือการเขียนในรูปแบบทั่วไป จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ไม่พบการปิดการโต้แย้งมากนัก

นอกจากนี้ จากการศึกษายังพบรูปแบบในการนำเสนอความคิดเห็นโต้แย้งเพิ่มเติมที่แตกต่างจากรูปแบบของแฮริง (Herring. 1996 : 81-105) ได้แก่ การเชื่อมโยงความในการแสดงความคิดเห็นที่ใช้อักษรย่อจากผู้สนทนาคนหนึ่งไปยังผู้สนทนาอีกคนหนึ่ง เช่น “จขกท” หมายถึง เจ้าของกระทู้ หรือผู้ตั้งกระทู้ “คห” หมายถึง “ความคิดเห็นที่” และมักตามมาด้วย ลำดับของข้อความที่ตนเองต้องการแย้ง เนื่องจากการสนทนาผ่านกระดานเสวนา หากผู้สนทนาต้องการกล่าวโต้แย้งต่อความคิดเห็นที่ปรากฏก่อนหน้าในลำดับที่ห่างกัน ผู้สนทนาจึงจะบอกลำดับความคิดเห็น เพื่อสะดวกในการเชื่อมโยงข้อความ

สรุป การสื่อสารผ่านระบบกระดานเสวนามีรูปแบบสอดคล้องไปกับจดหมายทั่วไป ซึ่งมีส่วนประกอบเริ่มด้วยการเกริ่นนำ เนื้อหา และการสรุปปิด อย่างไรก็ตาม จากช่องทางการสื่อสารผ่านกระดานเสวนานี้ ผู้สนทนาส่วนใหญ่มักจะละส่วนการเกริ่นนำและการสรุป นอกจากนี้ ยังพบว่าในกระดานเสวนามีรูปแบบการใช้ภาษาที่เป็นลักษณะเฉพาะอีกประการหนึ่ง คือ การใช้อักษรย่อในการ

เชื่อมโยงความ ทั้งนี้เนื่องมาจากคุณสมบัติต่างๆ ของกระดานเสวนา เช่น เป็นการสื่อสารที่ไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา ผู้สนทนาสามารถแสดงความคิดเห็นโต้แย้งได้ตลอดเวลา โดยไม่จำเป็นต้องรอความพร้อมของผู้ร่วมสนทนา แต่ขณะเดียวกันก็มีข้อจำกัดด้านบริบทการสื่อสารที่จะช่วยให้ผู้สนทนาเข้าใจความหมายในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง จึงทำให้ผู้สนทนาสร้างสรรค์รูปแบบต่างๆ ที่ช่วยให้การสื่อสารของตนบรรลุผลได้ชัดเจนขึ้นและเหมาะสมกับบริบทของการสื่อสารประเภทนี้ รวมถึงการใช้อักษรย่อ เพื่อเชื่อมโยงความไปยังความคิดเห็นหรือบุคคลที่ตนต้องการโต้แย้ง

5.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

จากการวิเคราะห์พบว่า การเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับประเด็น แต่จะมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาของกระทู้ อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าผู้สนทนามักเลือกใช้กลวิธีให้เหตุผลมากกว่ากลวิธีอื่นในทุกประเด็น ทำให้เห็นว่าไม่ว่าจะเป็นการสนทนาในประเด็นใด การให้เหตุผลก็เป็นสิ่งที่สำคัญมากที่สุดในการโต้แย้ง ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นกับกลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งที่สามารถสรุปได้บ้าง คือ ประเด็นวิชาการและประเด็นธุรกิจการลงทุน ซึ่งทั้งสองประเด็นมีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ความรู้ การศึกษา วิชาการ และวิทยาศาสตร์ กลวิธีที่มีการใช้มากที่สุด จึงเป็นกลวิธีให้เหตุผล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดในข้อ 2

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่าประเด็นที่น่าสนใจ คือ จากการศึกษาค้นคว้านอกจากปัจจัยด้านเนื้อหาแล้ว ปัจจัยด้านเหตุการณ์ในขณะนั้นก็มีส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง เนื่องจากการเก็บข้อมูลประเด็นที่พาดอยู่ในช่วงการแข่งขันฟุตบอลโลกและกระทู้ในการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องนี้จะมีโดยตลอดเท่าที่เหตุการณ์ยังดำเนินอยู่ ทำให้ประเด็นที่พาดมีผู้เข้ามาแสดงความคิดเห็นจำนวนมากและเมื่อมีความคิดเห็นมากก็ทำให้มีการโต้แย้งที่รุนแรงตามมาเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเพ็ญพรรณ รัชชิตกุล (2544 : 154) ที่สรุปผลการวิจัยไว้ว่าปัจจัยด้านบริบทภายนอก หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมมีส่วนอย่างมากในการกำหนดวาทกรรมหรือประเด็นในการสนทนา

นอกจากเนื้อหาของประเด็นและเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นแล้ว พฤติกรรมการเลียนแบบก็ส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งด้วยเช่นกัน กล่าวคือ หากผู้สนทนาใช้กลวิธีโต้แย้งได้อยู่แล้ว เมื่อมีผู้เข้ามาแสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่อก็จะใช้กลวิธีเดียวกับที่มีผู้สนทนาก่อนหน้าใช้ เช่น เมื่อผู้สนทนาเข้าไปแสดงความคิดเห็นในกระทู้ที่เป็นการเปรียบเทียบ ผู้สนทนาส่วนใหญ่ก็มีแนวโน้มที่จะใช้การเปรียบเทียบเช่นเดียวกัน

สรุป การเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งต่างๆ มีลำดับที่ไม่คงที่ จึงสรุปได้ว่าการเลือกใช้กลวิธีในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งของผู้สนทนาไม่ได้มีความสัมพันธ์ที่แน่นอนกับประเด็นในการสนทนา ทั้งนี้การเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ เนื้อหาของประเด็น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมขณะนั้น และพฤติกรรมเลียนแบบในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

5.1.4 สรุปผลการวิเคราะห์สมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐานงานวิจัยที่ตั้งไว้ว่า “โຕະທີ່มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อ ศาสนา และการเมือง ผู้สนทนามีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีแสดงความรู้สึกรุนแรงมากที่สุด” ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ถึงแม้ว่าประเด็นการเมืองและประเด็นศาสนาจะเป็นประเด็นที่มักจะทำให้เกิดการโต้แย้งกันได้ง่ายในการสนทนา อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาพบว่ากลวิธีที่ผู้สนทนาในประเด็นเหล่านี้เลือกใช้มากที่สุดเป็นกลวิธีในกลุ่มแสดงเหตุผล จึงสรุปว่าการเลือกใช้กลวิธีในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งของผู้สนทนานั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับประเด็นในการแสดงความคิดเห็นเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับเนื้อหาของกระทู้

ส่วนผลการทดสอบสมมติฐานในข้อ 2 พบว่าผลที่ได้จากงานวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เนื่องจากในประเด็นวิชาการและประเด็นธุรกิจการลงทุน ผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีแสดงเหตุผลในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง ทั้งนี้เนื่องมาจากการสนทนาในประเด็นวิชาการและประเด็นธุรกิจการลงทุนมีเนื้อหาที่เน้นความรู้ จึงทำให้ผู้สนทนาส่วนใหญ่เลือกใช้กลวิธีในกลุ่มแสดงเหตุผล เพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของตนเองให้มีน้ำหนักและน่าเชื่อถือมากขึ้น

จากสมมติฐานข้อ 1 และข้อ 2 มีผลทำให้สมมติฐานในข้อ 3 การเลือกใช้กลวิธีแสดงความคิดเห็นโต้แย้งของผู้สนทนาไม่ได้แปรตามประเด็นในการสนทนา สิ่งสำคัญในการเลือกใช้กลวิธีของผู้สนทนาขึ้นอยู่กับเนื้อหาของกระทู้ เหตุการณ์ ณ ขณะนั้น

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในเว็บไซต์พันทิปกับเว็บไซต์อื่นๆ เนื่องจากในเว็บไซต์พันทิป ผู้ที่จะแสดงความคิดเห็นในกระดานเสวนาได้นั้น ต้องลงทะเบียนก่อนการใช้งานโดยการบอกชื่อ-นามสกุลจริง พร้อมทั้งแจ้งหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน เพื่อสมัครเข้าเป็นสมาชิกของเว็บไซต์ ซึ่งต้องมีชื่อลงทะเบียนก่อนที่จะสามารถแสดงความคิดเห็นในกระดานสนทนาได้ หากมีผู้สนทนาอื่นหรือเจ้าของเว็บไซต์ต้องการสามารถตรวจสอบตัวตนของผู้สนทนานั้นได้ในขณะที่บางเว็บไซต์ผู้สนทนาสามารถแสดงความคิดเห็นได้ โดยไม่จำเป็นต้องผ่านระบบลงทะเบียน

และการแสดงความคิดเห็นในแต่ละครั้ง อีกทั้งยังสามารถเปลี่ยนชื่อลงทะเบียนได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ชื่อเดิม การตรวจสอบตัวตนที่แท้จริงของผู้แสดงความคิดเห็นในเว็บไซต์เหล่านี้จึงไม่สามารถทำได้เหมือนในเว็บไซต์พันทิป ดังนั้น จึงเป็นที่น่าสนใจในศึกษาว่าการแสดงความคิดเห็นได้แย่งในเว็บไซท์ที่ไม่มีการลงทะเบียนนี้ ผู้สนทนามีแนวโน้มที่จะแสดงความคิดเห็นได้แย่งด้วยกลวิธีที่รุนแรงกว่าหรือไม่

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการแสดงความคิดเห็นได้แย่งบนกระดานเสวนากับการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ เช่น การสื่อสารแบบเผชิญหน้า เพื่อศึกษาว่าช่องทางการสื่อสารมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษดาวรรณ หงส์ดารมภ์. (2539. มกราคม-มิถุนายน). ปริเฉทในมุมมองใหม่. *วารสาร ภาษาและภาษาศาสตร์*. 14(2) : 1-14.
- เกรียงศักดิ์ ชูตระกูล. (2547). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ต : กรณีศึกษา www.dek-d.com*. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชนิดดา พุกกะมาน; และ วรณี พุทธเจริญทอง. (2538). การสนทนา. ใน *การใช้ภาษาไทย 1*. คณาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า 106-112. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดาริน สวัสดิ์เสวี. (2545). *การแปลงตัวตนในห้องสนทนาบนอินเทอร์เน็ต*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เทพี จรัสจรวงเกียรติ; และ พนมกร นิรัญทวี. (2537). การโต้วาทิ. ใน *การใช้ภาษาไทย 2*. คณาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า 65-70. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เทพี จรัสจรวงเกียรติ. (2543). *หน่วยเชื่อมโยงปริเฉทภาษาไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาไทย). กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ธิดารัตน์ น้อมมนัส. (2546). *กลวิธีการตอบปฏิเสธของคนไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ปกรณ พานิชย์กิจ. (2541). *เรียนการใช้งาน Internet และ World Wide Web ด้วยตนเอง*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ปวีณา วัชรสุวรรณ. (2547). *กลวิธีการกล่าวแย้งในภาษาไทยของผู้ที่มีสถานภาพต่างกัน : กรณีศึกษาของครูและนักเรียน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาไทย). กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พรชัย จันทรสุกแสง. (2546). *ฝ่าโลก Internet ฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ: เอ. อาร์. อินฟอร์เมชั่น แอนด์ พับลิเคชั่น.

พรรณธร ครุฑเนตร. (2547). กลวิธีทางภาษาที่ใช้โจมตีรัฐบาลทางอ้อมในปริศนาการอภิปรายทั่วไปเพื่อไม่ไว้วางใจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาไทย).

กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

เพ็ญพรรณ รัชชิตกุล. (2544). การวิเคราะห์วาทกรรมบนอินเทอร์เน็ต Bulletin Board ของเว็บไซต์พันทิพย์. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารมวลชน).

กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

เพียรศิริ วงศ์วิมานนท์. (2530, สิงหาคม). ปริศนาแนวโน้มในการศึกษาวาทกรรมสัมพันธ์ไทย.

ภาษาและวรรณคดีไทย 4 : 69-90.

ภาสพงศ์ ผิวนอกใช้. (2544). การตอบรับคำขอโทษในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาไทย). กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ภาสพงศ์ ผิวนอกใช้. (2548). รูปแบบและกลวิธีการสัมภาษณ์ในรายการร่วมวิทยุ "ร่วมด้วยช่วยกัน". วารสารศิลปศาสตร์. 2(2) : 164-190.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. สาขาวิชาศิลปศาสตร์. (2545). เอกสารการสอนชุดวิชาการใช้ภาษาไทย. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วรวรรณ เชาวศิริกิจ. (2545). รหัสทางวัฒนธรรมในชุมชนอินเทอร์เน็ตเว็ลด์ไวท์เว็บดอทพันทิพย์ดอทคอม. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารมวลชน).

กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

วรวรรณ เฟื่องขจรศักดิ์. (2548). ศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการขอโทษของคนญี่ปุ่นและคนไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาญี่ปุ่นศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

วันวิสาข์ กุลภักธนันดร. (2549). การเปรียบเทียบโครงสร้างและกลวิธีการโต้แย้งในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วิชาญี่ปุ่นศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

วิภาพรรณ แจ่มจรัส (2547). การศึกษาวิธีการหลีกเลี่ยงการใช้คำไม่สุภาพของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตบนกระดานสนทนา. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (ภาษาศาสตรการศึกษ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วิไลศักดิ์ กิ่งคำ. (2549). อรรถศาสตร์ภาษาไทย. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://cyberlab.lh1.ku.ac.th/index.htm>. วันที่สืบค้น 19 กันยายน 2549.

วุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ. (2543). Cyber Being (ผมคือไซเบอร์). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

- ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. (2546). *ความต่อเนื่องของปฏิสัมพันธ์ในห้องสนทนาไทย: การส่งผลต่อกันระหว่างการเชื่อมโยงความ การมอบผลัด และความเกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนา*.
 วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์ดุริยบัณฑิต (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. (2548.). "ภาษาในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต". *วารสารมนุษยศาสตร์
 ปรัชญา*. (27) : 63-71.
- สิรินทร์ ปาลศรี; ฮิวเตอร์, สตีเวน จี; และ เวนเซล, ซิด้า. (2542). *ประวัติอินเทอร์เน็ตไทย*. แปล
 โดย สิรินทร์ ปาลศรี. Oregon: University of Oregon Books.
- สุนัดดา วิริยา. (2544). *การศึกษาการขอร้องในภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต
 (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาสินี โพธิวิทย์. (2547). *กลวิธีการแสดงความเห็นโต้แย้งในภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์
 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
 ถ่ายเอกสาร.
- Boudourides, Moses A. (1995). *Social and Psychological Effects in Computer-
 Mediated Communication*. (Online). Available: <http://www.math.upatras.gr/~mboudour/articles/csi.html> Retrieved October 9, 2006.
- Crystal, David. (2001). *Language and the Internet*. Cambridge: Cambridge University
 Press.
- December, John. (1997). *Notes on Defining of Computer-Mediated Communication*.
 (Online). Available: <http://www.december.com/cmc/mag/1997/jan/december.html>.
 Retrieved October 9, 2006.
- Farris, Catherine. (2000). Cross-sex peer conflict and discursive production of gender
 in a Chinese preschool in Taiwan. *Journal of Pragmatics* 32. pp. 539-568.
- Galvin, Kathleen M. & Cooper, Pamela J. (1998). *The Basic of Speech*. Illinois :
 National Textbook.
- Guidetti, Michele. (2000). Pragmatic study of agreement and refusal messages in
 young French children. *Journal of Pragmatics* 32. pp. 569-582
- Herring, Susan C. (1996). Computer-Mediated Communication. *Linguistic, Social
 and Cross- cultural Perspectives*. Philadelphia: John Benjamins.
- Herring, Susan C. (1998). Computer-Mediated Discourse. *The Cambridge
 Encyclopedia of Language*. 2nd. Melbourne: Cambridge University Press.

- Herring, Susan C. (2001). Computer-mediated discourse. In D. Tannen, D. Schiffrin & H. Hamilton, *The Handbook of Discourse Analysis*. Massachusette: Blackwell. pp. 612-634.
- Herring, Susan C. (1999). *Interactional coherence in CMC*. In *Journal of Computer Mediated Communication* 4(4) (Online). Available: http://jcmc.indiana.edu/vol9/issue1/panya_herring.html. Retrieved May 22, 2008
- Ingrid. (2004). *Computer-Mediated Communication*. (Online). Available: <http://www.december.com/cmc/mag/1997/jan/december.html>. Retrieved October 9, 2006.
- Jaffe, Micheal. (1994). *Interactive Mass Media and Political Participation*. (Online). Available: http://research.haifa.ac.il/~imjaffe/poli_cmc.html. Retrieved September 29, 2006.
- Johnstone, Barbara. (1989). Linguistic strategies and cultural styles for persuasive discourse. *Language Communication and Culture*. California: Sage.
- Kakava, Christina. (1998). "Discourse and Conflict". *The Cambridge Encyclopedia of Language*. 2nd. Melbourne: Cambridge University Press.
- Kaye, Barbara K & Norman, Medoff J. (1999). *The World Wide Web: A Mass Communication Perspective*. California : Mayfield Publishing.
- Kopperschmidt, Josef. (1985). "An Analysis of Argumentation". *Handbook of Discourse Analysis*. London: Academic Press.
- McCutcheon, Randall; Schaffer, James; & Wycoff, Joseph R. (1994). *Communication Matters*. Minnessota: West .
- Mey, Jacob L. (1993). *Pragmatics: An Introduction*. Oxford: Blackwell.
- Miller, Katherine. (2001). *Communication Theory*. New York: McGraw-Hill.
- Pohl, Margit. (2006?). *Computer-Mediated Communication vs Human Networks*. (Online). Available: http://www.tuwien.ac.at/zv/archiv/doc/margit_pohl.pdf#search=%22%22computer-mediated%20communication%20is%22%22. Retrieved October 9, 2006.
- Ruben, Brent D; & Stewart, Lea P. (1998). *Communication and Human Behavior*. 4th. Massachusetts: Allyn & Bacon.

- Schiffrin, Deborah. (1985). The Organization of Diversity in Talk. In *Handbook of Discourse Analysis*, V.3. pp. 35-46. London: Academic Press.
- Schiffrin, Deborah. (1994). *Approach to Discourse*. Massachusetts: Blackwell
- Stubbs, M. (1983). *Discourse Analysis*. Chicago: University of Chicago Press.
- Tannen, Deborah. (1991). *You Just don't Understand: Women and Men in Conversation*. New York : Ballentine.
- Tracy, K. (1990). The many faces of facework. In H. Giles & W.P. Robinson (Eds.). *Handbook of Language and Social Psychology*. pp. 209-226. New York: Wiley.
- van Eemeren, F.H.; et al. (1997). Argumentation. In *Discourse as Structure and Process*. London: Sage.
- Wetherell, Magaret; Taylor, Stephanie; & Yates, Simeon J. (2001). *Discourse Theory and Practice*. London: Sage.
- Wood, Andrew F. and Smith, Matthew J. (2001). *Online Communication : Linking Technology, Identity and Culture*. New Jersey: Lawrence Erlbaum.

ภาคผนวก

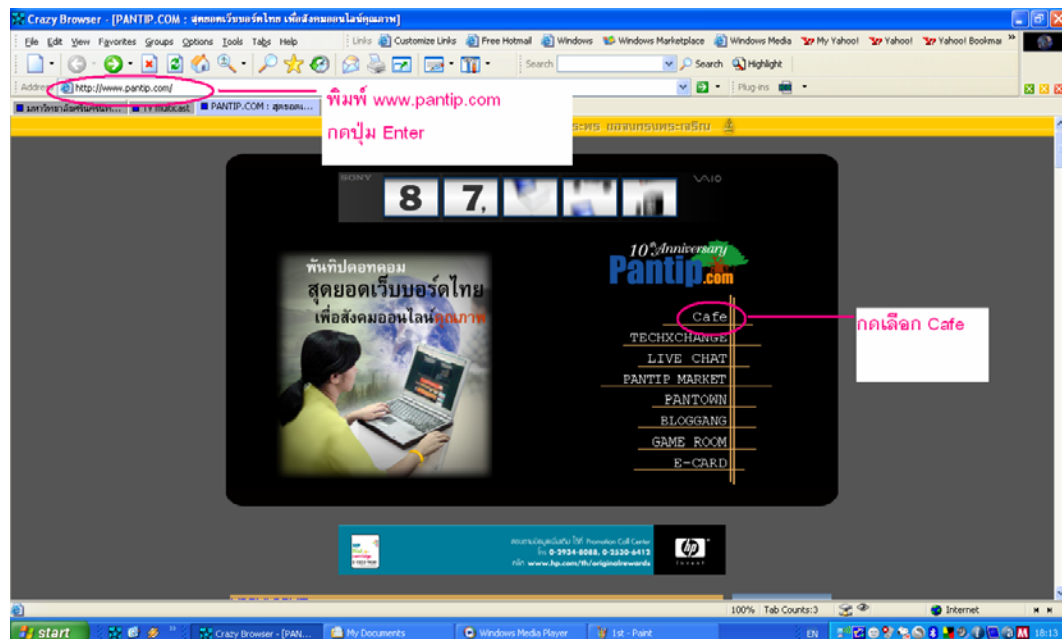
ภาคผนวก ก

การเข้าใช้งาน กระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป

การเข้าใช้งาน กระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป

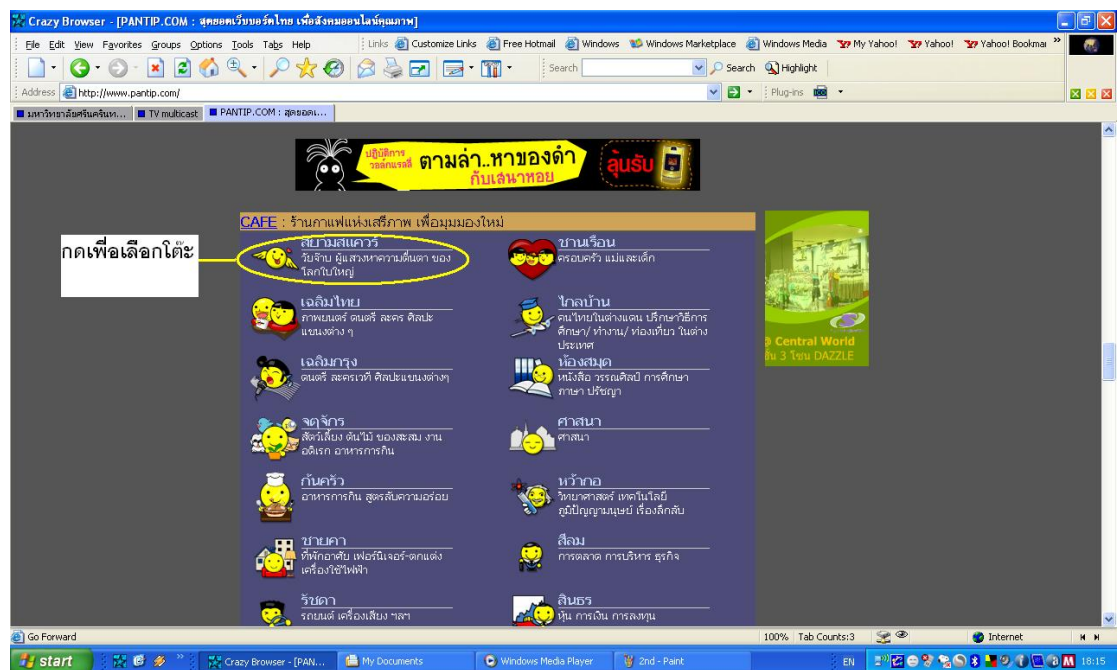
ขั้นตอนและวิธีการเข้าใช้งานกระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป ประกอบด้วย

1. เมื่อเข้าสู่การใช้อินเทอร์เน็ตแล้ว พิมพ์ WWW.PANTIP.COM แล้วกดปุ่ม ENTER เพื่อเข้าสู่เว็บไซต์พันทิป
2. กดเลือกหัวข้อ CAFÉ เพื่อเข้าสู่กระดานเสวนา

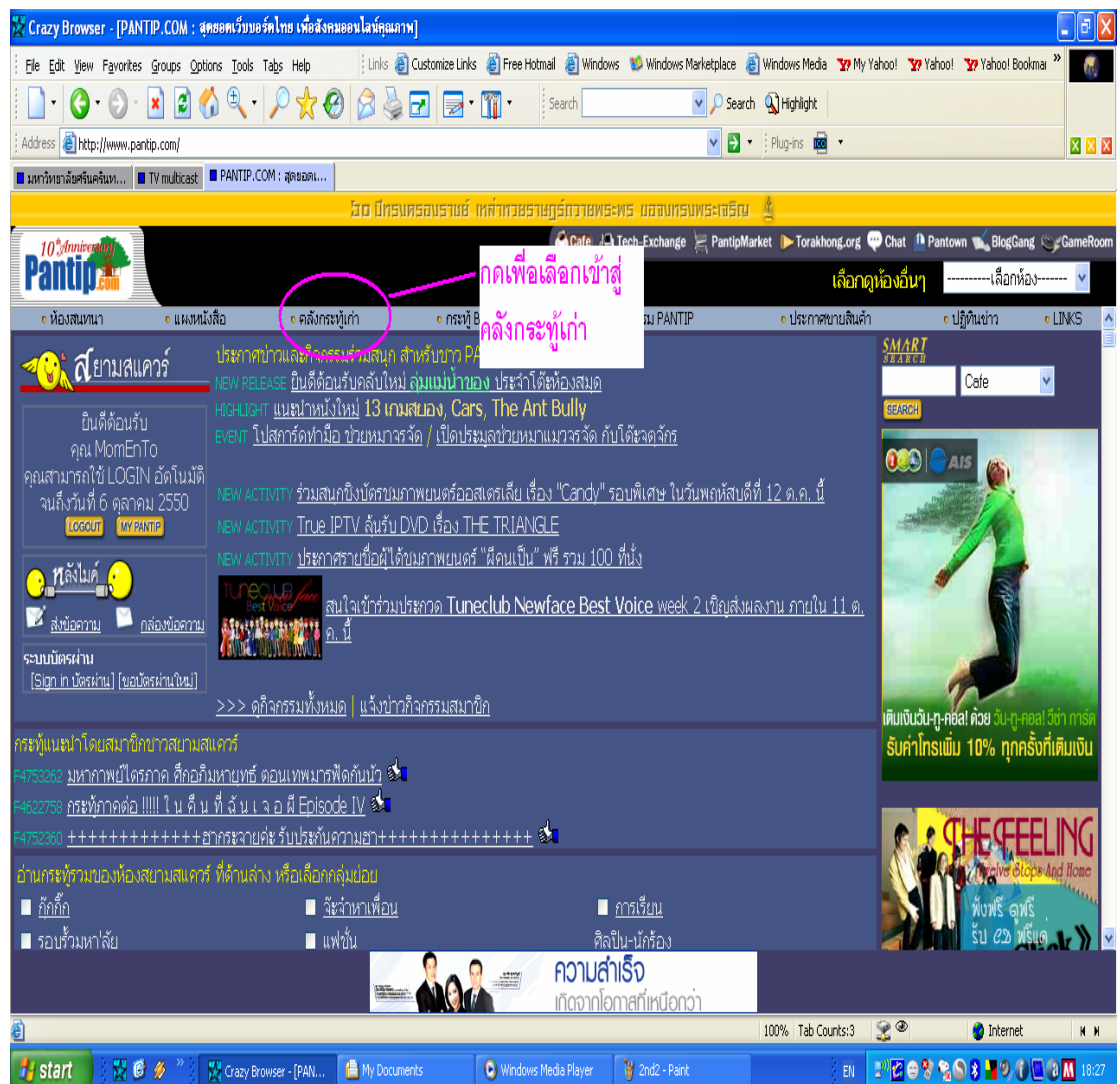
ภาพประกอบที่ 1 หน้าจอหลักของเว็บไซต์พันทิป

3. เมื่อเข้ามาสู่ส่วนของ CAFÉ หรือ กระดานเสวนาของเว็บไซต์ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 23 โต๊ะ
4. กดเพื่อเลือกโต๊ะที่ต้องการดูข้อความแสดงความคิดเห็น

ภาพประกอบที่ 2 รายชื่อได้ะในกระดานเสวนาของเว็บไซต์พันทิป

4. เมื่อเข้าไปในแต่ละได้ะแล้ว เลือกคัลักระทุ์เกาซึ่งอยู่ส่วนบนสุดของหน้าเว็บไซต์

ภาพประกอบที่ 3 จุดเชื่อมโยงไปสู่คลังกระทู้เก่า

5. เมื่อเข้าไปในคลังกระทู้เก่าจะปรากฏกระทู้ที่ได้รับการบันทึกเอาไว้ หัวข้อของแต่ละกระทู้จะประกอบด้วย ชื่อกระทู้ ชื่อผู้ตั้งกระทู้ จำนวนข้อความแสดงความคิดเห็นหรือตอบกระทู้ และวันเวลาที่ตั้งกระทู้

10 Anniversary Pantip

เลือกห้องอื่นๆ

ANNOUNCE ทางเว็บได้เปลี่ยนการจัดเก็บคลังกระทู้ ที่ตั้งหลังปี 2006 โดยได้แยกเก็บใส่ โฟลเดอร์ตาม ปี/เดือน ของวันที่ตั้งกระทู้ดังกล่าว

ANNOUNCE พบกระทู้ไม่สมควรเก็บเข้าคลัง หรือมีข้อความไม่เหมาะสมในคลังกระทู้เก่า กรุณาคลิก ❸ ในกระทู้ เพื่อแจ้งลบด้วยนะค่ะ ขอบคุณค่ะ

44758588 อยากเกี่ยวกับหีบเบต แฟน ทเรียนนำ 3 2 ต.ค. 49 15:13

44756888 อยากเปลี่ยนสไตล์การแต่งตัว [แฟน] OH! (5 - 1 ต.ค. 49 23:24)

44756007 อยากทราบว่าคิดงั้นมั่งกับ หึงขิงงอน [ก๊ิกกิก] สะกดใจ (24 - 1 ต.ค. 49 18:55)

44753752 ใส่ชุดแบบไหน ไปงานแต่งงานดีครับ [แฟน] Molyneux (7 - 30 ก.ย. 49 18:38)

44751995 ทำไมการคุยต่างกันจังครับ ZellZa (10 - 30 ก.ย. 49 21:19)

44749066 อยากได้ sms เด็ดๆ ค่ะ เข้าได้ทีไหนครับผม [ก๊ิกกิก] mswp (5 - 28 ก.ย. 49 21:23)

44748448 (นอกเรื่อง) ถามเกี่ยวกับ itunes7 อะครับ La Mer boy (5 - 28 ก.ย. 49 17:27)

44747679 ทายนิสัยจากนมเลือด อันนี้ก็ตรงมากกกกกกกกกกกกก อะไรดี ก็แบ่งกันอ่าน ได้จากโรงพยาบาลนะ ผึ้งตะ (41 - 28 ก.ย. 49 13:04)

44743972 !!~~ ตอนนีสมาชิกละคนอ่านมอรรดอยุ่ที่ไหนบ้างครับ ~~!! Eddieshop (39 - 27 ก.ย. 49 09:37)

44743736 ถามสายรกเมสท์น้อยได้รับจากชอยอาร์ยั้ง รพศิริทันยา(เขียนไม่ถูกจริงๆครับ)ขึ้นสายอะไรครับ legend killer (3 - 27 ก.ย. 49 01:18)

44743709 สาวๆหนุ่มๆ ที่ชอบเรื่องการวิจารณ์แฟนผมแดง.....ไปได้ที่บล๊อคผมนะครับ [แฟน] หนูน้อยบนยอดเขาอินทนิล (2 - 26 ก.ย. 49 23:17)

44743703 ใครรู้จักคนชื่อ ภาณุ ทัศนียพิพักร หรือเปล่าครับ ตามหาเค้าครับ [จะจำหาเพื่อน] mix1430202620 (2 - 26 ก.ย. 49 20:29)

44742313 ...LOVE...CALCULATOR... [ขอละเล่น...แก้งวอนบ๊ายๆ] ... โยตะ (56 - 26 ก.ย. 49 16:15)

44741961 ผมคิดมาก หรือ ว่าเค้าไม่รัก คำถาม ดอมนะได้ ช่วยทีครับ (รักข้าๆ กับคนเดิมๆ) [ก๊ิกกิก] ome ผวนชิ (21 - 26 ก.ย. 49 14:40)

44738778 Thai Catwalk.com : แฟนโชว์ ประกวดทรงผม [แฟน] ลงหยด (13 - 25 ก.ย. 49 13:51)

44735134 ขาวพันธุพิพย์เขียขิม โทนในพรีเมียมที่สุด เสี่ยงเฟร็ดจากเทวา (16 - 23 ก.ย. 49 22:32)

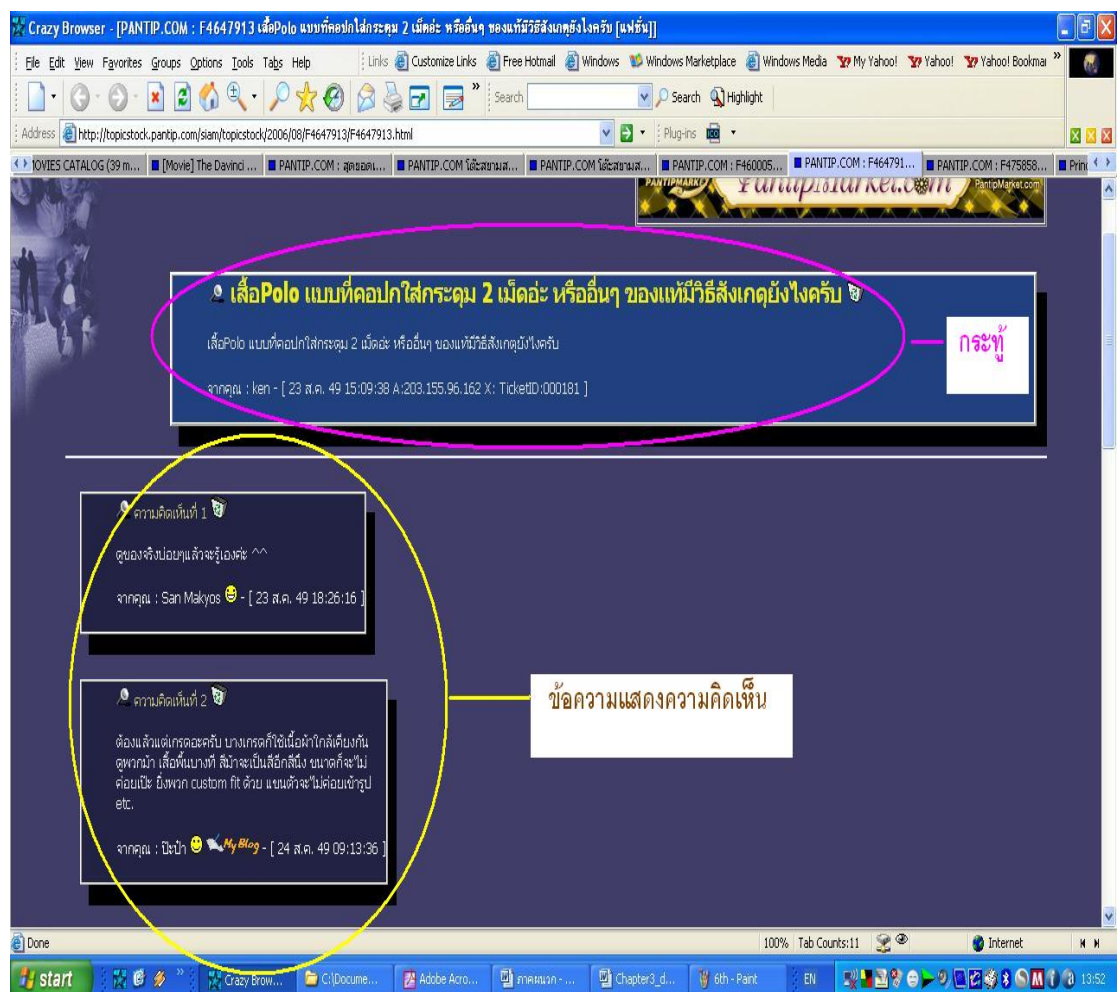
44734358 สารถึง แม่บังตงพานบู๊ปาย [ก๊ิกกิก] bomkung (56 - 23 ก.ย. 49 16:06)

44731980 ถ้าวางข้อความนี้ตอบกระทู้ที่ฉันเคยตอบครับ [ก๊ิกกิก] LE kant (2 - 22 ก.ย. 49 15:36)

ชื่อกระทู้ ชื่อกลุ่มย่อยของกระทู้ ชื่อผู้ตั้งกระทู้ จำนวนข้อความตอบกระทู้ วัน-เวลาที่กระทู้ถูกตั้ง

ภาพประกอบที่ 4 ส่วนประกอบในชื่อกระทู้

6. เมื่อเลือกกระทู้แล้ว จะมีหน้าต่างใหม่แสดงขึ้น ซึ่งภายในจะเป็นรายละเอียดของกระทู้ และความคิดเห็นของผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

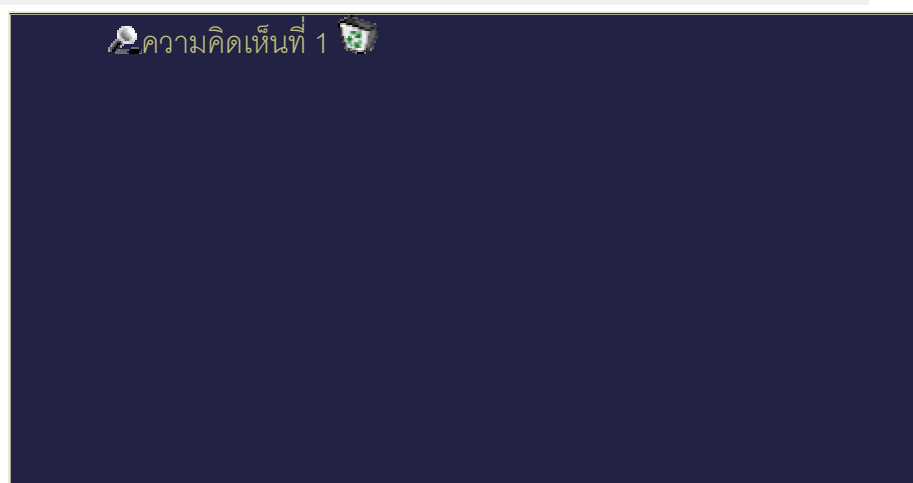
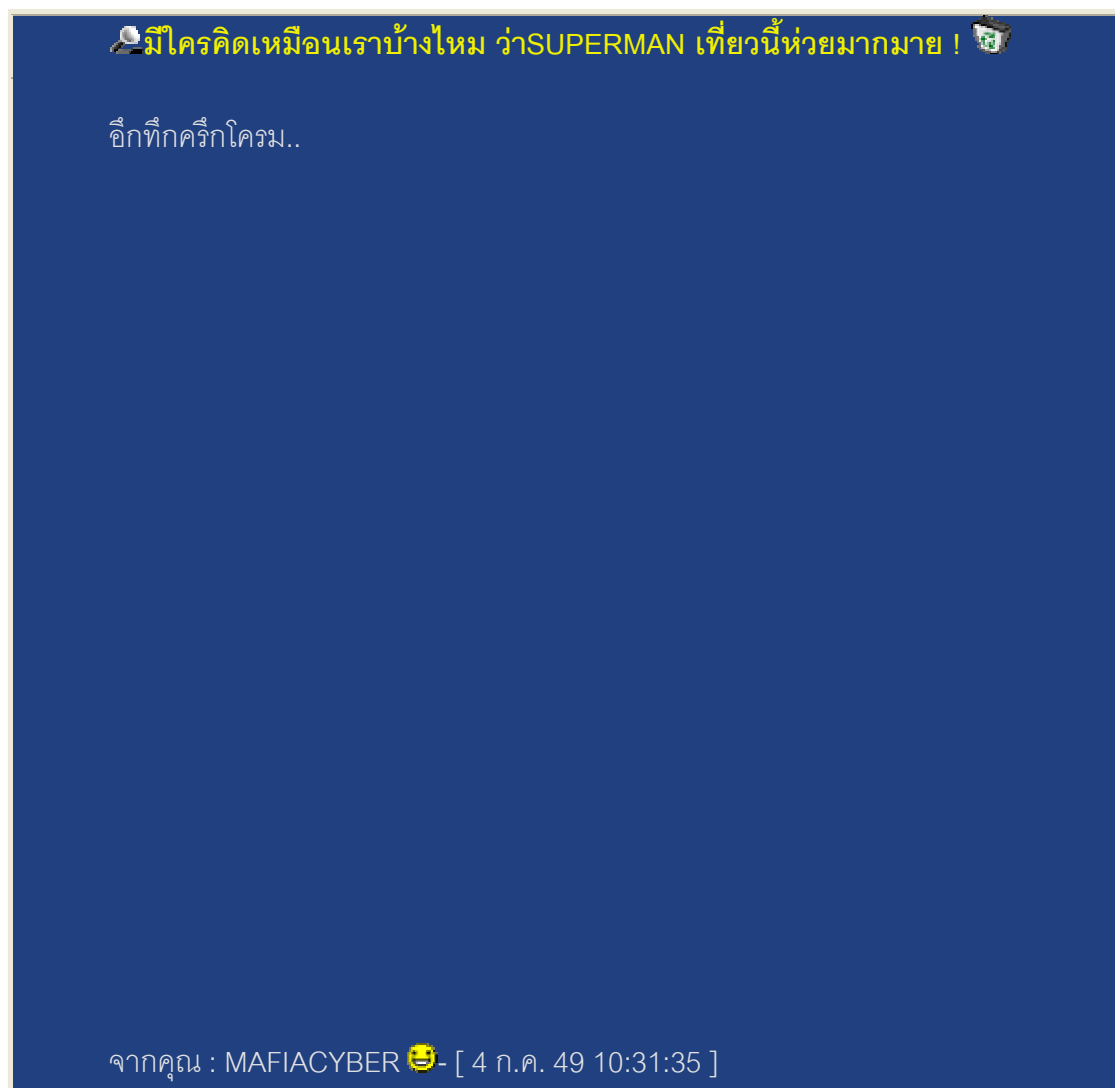

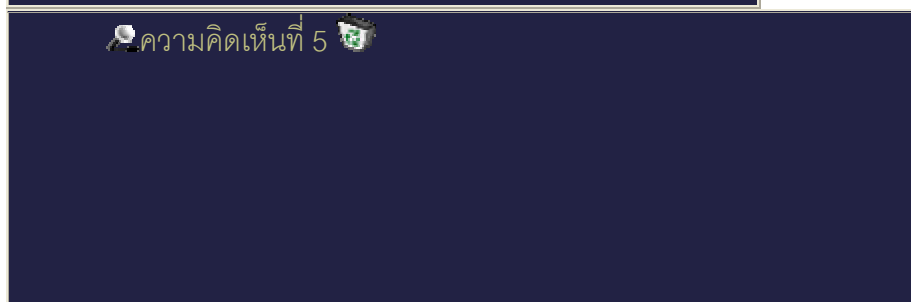
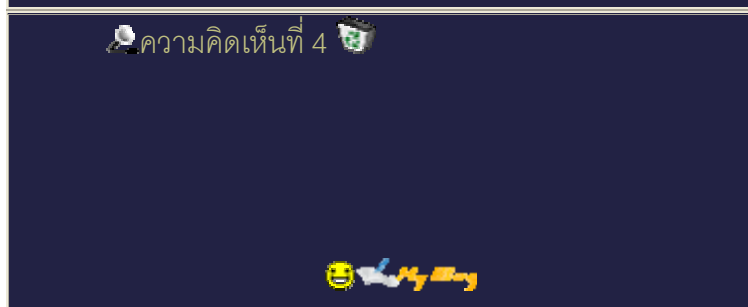
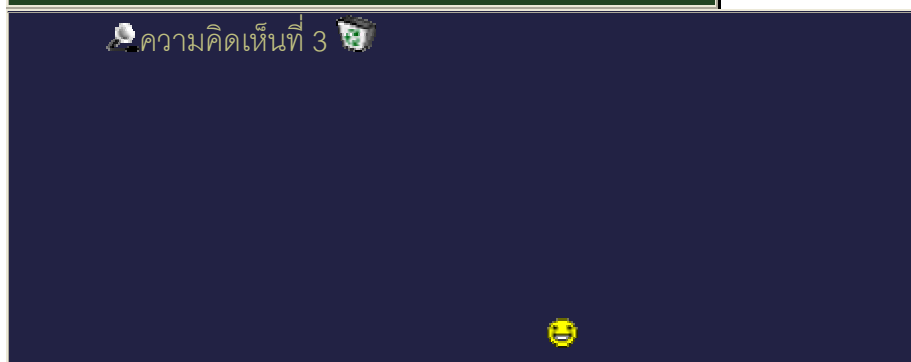
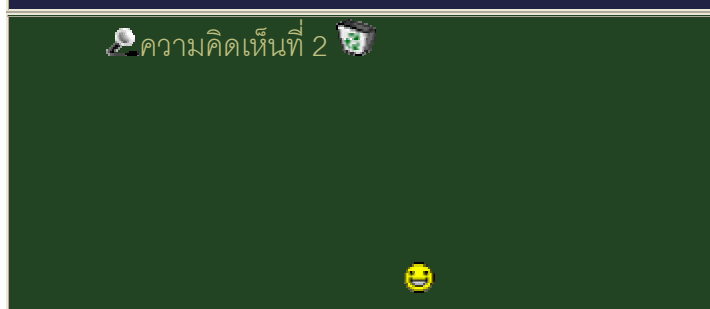
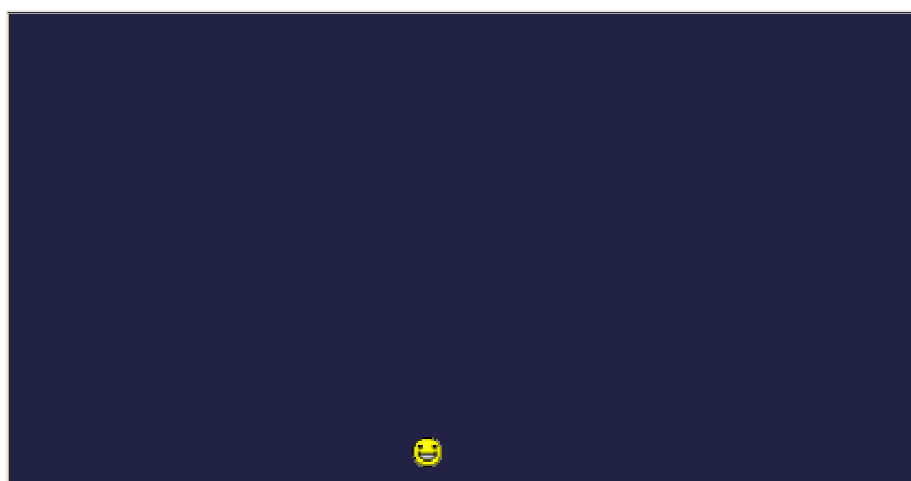
ภาพประกอบที่ 5 กระทู้และข้อความแสดงความคิดเห็น

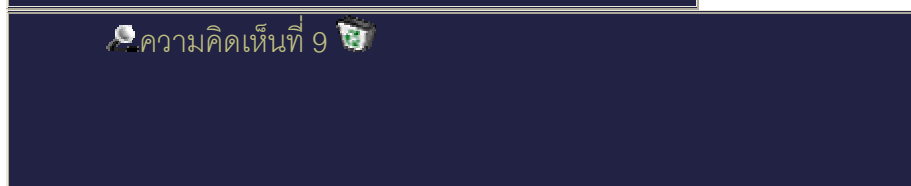
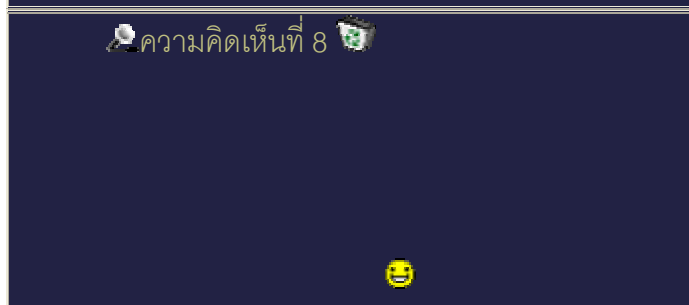
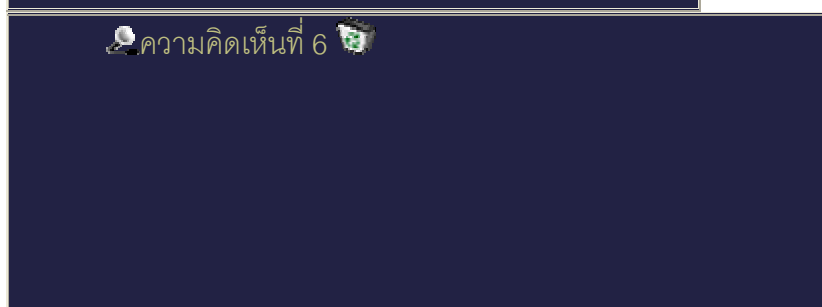
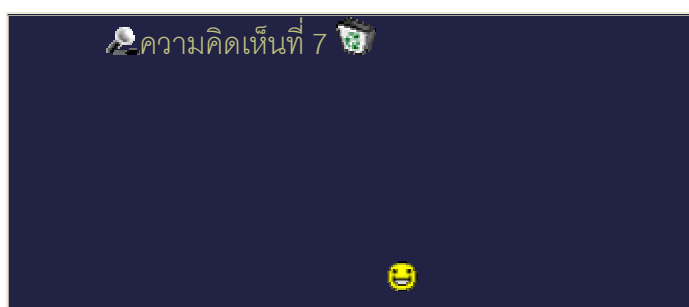
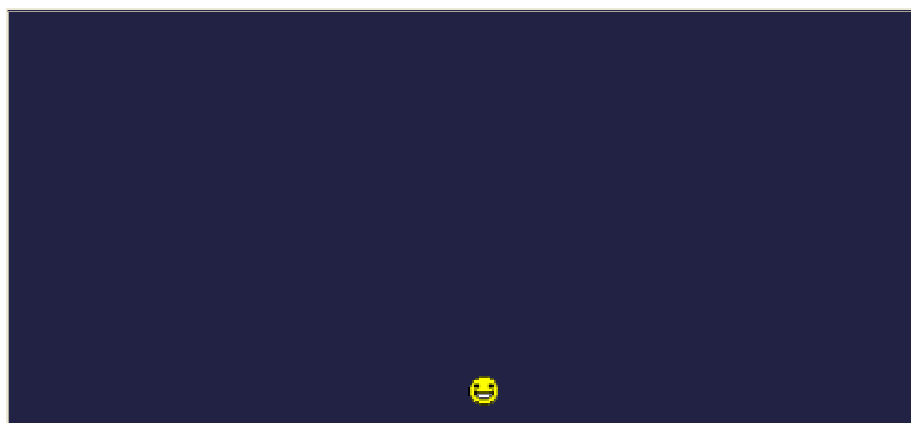
ภาคผนวก ข

ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นในกระดานเสวนา

ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นในกระดานเสวนา

👤 ความคิดเห็นที่ 10 🗨️

👤 ความคิดเห็นที่ 11 🗨️

👤 ความคิดเห็นที่ 12 🗨️

🔍ความคิดเห็นที่ 13 🗨️

แก้ไขเมื่อ 04 ก.ค. 49 13:49:19

🔍ความคิดเห็นที่ 14 🗨️

 My Blog ความคิดเห็นที่ 15 ความคิดเห็นที่ 16 My Blog ความคิดเห็นที่ 17

👤 ความคิดเห็นที่ 18 🗑️

👤 ความคิดเห็นที่ 19 🗑️

จากคุณ : QOOMA 🤖👉 My Blog- [4 ก.ค. 49 15:18:48]

👤ความคิดเห็นที่ 20 🤖👉

จากคุณ : POGGHI 🤖👉 My Blog- [4 ก.ค. 49 15:19:44]

👤 ความคิดเห็นที่ 21 🏠

😊👤 My Blog

👤 ความคิดเห็นที่ 22 🏠

ความคิดเห็นที่ 23

ความคิดเห็นที่ 24

👤 ความคิดเห็นที่ 25 🗨️

👤 ความคิดเห็นที่ 27 🗨️

👤ความคิดเห็นที่ 28 🗨️

👤ความคิดเห็นที่ 29 🗨️

👤ความคิดเห็นที่ 30 🗨️

👤ความคิดเห็นที่ 31 🗨️

👤ความคิดเห็นที่ 32 🗨️

👤ความคิดเห็นที่ 33 🗨️

😊🇹🇭 My Blog

👤ความคิดเห็นที่ 34 🗨️

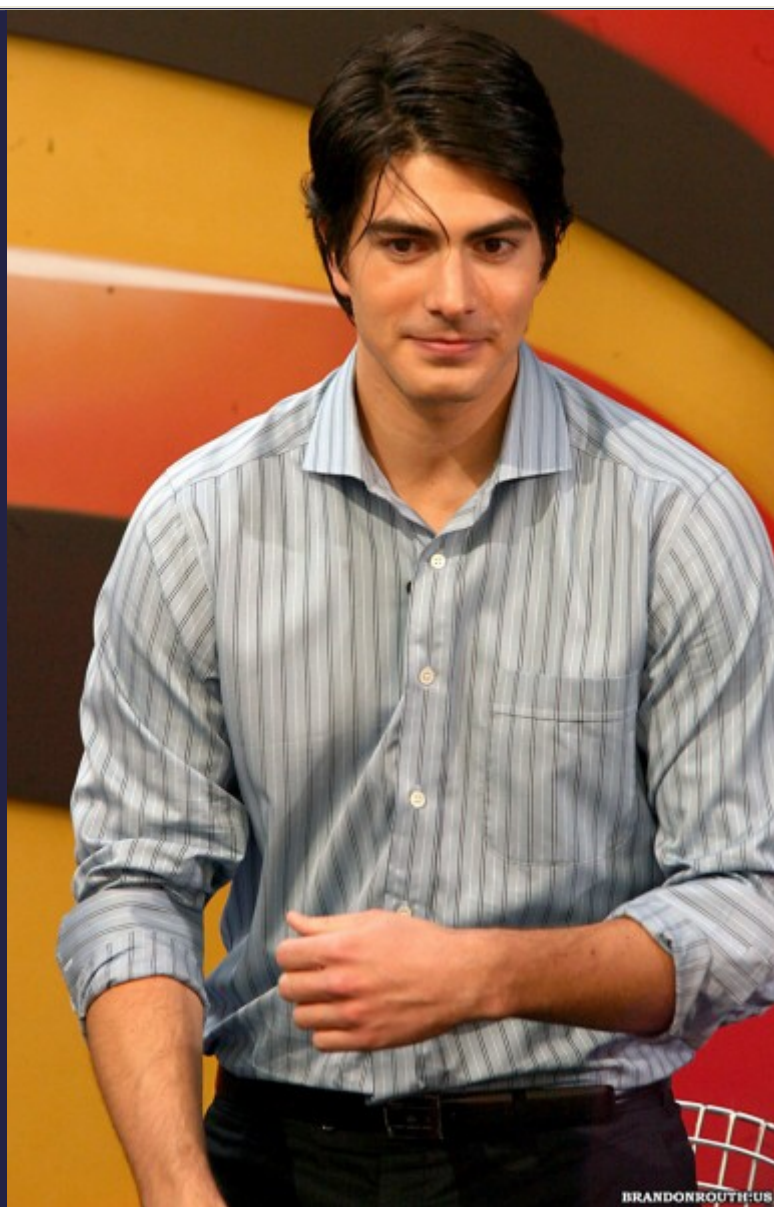
😊🇹🇭 My Blog

👤ความคิดเห็นที่ 35 🗨️

😊

👤ความคิดเห็นที่ 36 🗨️

แก้ไขเมื่อ 05 ก.ค. 49 23:49:31

จากคุณ : ลูกโป่งสีน้ำเงิน 🍷 [5 ก.ค. 49 23:46:48]

🍷ความคิดเห็นที่ 37 🍷

จากคุณ : หมาหัวใจ 🤖 My Blog- [6 ก.ค. 49 09:46:28]

👤ความคิดเห็นที่ 38 🗨️

👤ความคิดเห็นที่ 39 🗨️

👤ความคิดเห็นที่ 40 🗨️

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวโสภาวรรณ หนูกิ้ง
วันเดือนปีเกิด	19 มิถุนายน พ.ศ. 2523
สถานที่เกิด	จังหวัดสงขลา
ที่อยู่ปัจจุบัน	151/1 หมู่ที่ 6 หมู่บ้านท่าเนียบ ถนนสงขลา-นาทวี ตำบลทุ่งหวัง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา 90000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ. 1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านเกาะพลวย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2541	มัธยมศึกษาตอนต้น - มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนนรรนารีเฉลิม จังหวัดสงขลา
พ.ศ.2545	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) วิชาเอกภาษาอังกฤษ จาก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
พ.ศ.2551	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ